

www.iqraa.ahlamontada.com

لەکتبە (کوردی ، عربی ، فارسی)

روونکردنه ووی
(الْعَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةُ)
(للإمام الطحاوي)

له سهر پاروهی
(أهل السنة والجماعة)

(مَذْهَبُنَا جَاءَ حَلِيًّا خَالِصًا * مِنْ بَيْنِ فِرْتٍ وَدَمٍ تَخْلُصًا)

دانانی
عبدالله عبدالعزیز هه رته لی

چاپی سنیه م
پوخته و زیانکراوه

شعبان- ۱۴۲۸ ی کۆچی
گه لاویژ- ۲۷۰۷ ی کوردی
ناب- ۲۰۰۷ ی زالیینی

له سهر ئه رکی کتیبخانه ی حاجی قادری کزبی - له هه ولیر- چاپ کراوه

ژماره ی سپاردن- له به رتوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان- (۹۳۲) سالی (۲۰۰۷)

ناوی کتیب: پوونکردنه‌وهی (العقيلة الطحاوية).

دانه: عبدالله عبدالعزيز هدرته‌لی.

چاپ: سن ۱۹۸۴م.

تیراژ: ۲۰۰۰ دانه.

دائرة و مکانی تری دانهر:

- ۱- پوونکردنه‌وهی (متن فتح القرب).
- ۲- پوونکردنه‌وهی (الاربعین النواوية).
- ۳- (عه قیلدی نیسلام).
- ۴- هونراوهی (نیمان و نیسلام).
- ۵- چمند گوئیک له (گوئزازی نیسلام).
- ۶- پوونکردنه‌وهی (منهاج الطالبین) له (۵) بهرگنا.
- ۷- پوونکردنه‌وهی (قطر العارض فی الفرائض).
- ۸- چونیته‌تی حج و عومره.

پیشه‌گی

تکایه به وردی بیخونینه‌وه

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفَسًا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَسَلَّمٌ تُسَلِّمًا كَثِيرًا.

ئە‌ی موسولمانی بە‌رێز، خۆ‌ی گەرە ئە‌فرە ئە‌فرموی: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ ال عمران: ۱۰۳، دەست بە‌ نایینی خوارە بگرن و پە‌رتە‌وازه مە‌بن. واتە: لە‌ قورئان و حە‌دیس و کۆمە‌لی موسولمانی جیا مە‌بنە‌وه. هەر‌وه‌ها ئە‌فرموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ال عمران: ۱۰۵، ئێ‌وه -ئە‌ی موسولمانان- وە‌کو جوله‌که‌ و دیانە‌کان مە‌بن که پە‌رتە‌وازه بون و لە‌ نایینی خۆ‌دا -بە‌ هەر‌ه‌سی خۆ‌یان- رای جیا جیا‌یان گرتە‌ بە‌ر، پاش ئە‌وه‌ی بە‌لگە‌ی ناشکرایان بۆ‌ هات: که یە‌ککۆمە‌لی باشە‌ و پە‌رتە‌وازه‌یی خرابە‌، ئە‌م پە‌رتە‌وازه‌جیانە‌ سزایە‌کی گەرە‌یان بۆ‌ نامادە‌ کراوه‌.

پێ‌غه‌مبەر ﷺ ئە‌فرموی: ﴿إِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ تَفَرَّقُوا فِي دِينِهِمْ عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَتَفَرَّقَ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً -يَعْنِي الْأَهْوَاءَ- كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي﴾ ر‌واه الترمذی، و‌الحاکم، جووه‌کان و دیانە‌کان لە‌ نایینی خۆ‌یاندا پە‌رتە‌وازه بون و بوونە‌ حە‌فتاو دوو گرو‌ه، نو‌مە‌تی منیش پە‌رتە‌وازه ئە‌بێ‌ و ئە‌بێ‌ته‌ حە‌فتاو سێ‌ گرو‌ه -بە‌ هەر‌ه‌وه‌وه‌سی خۆ‌یان- ئە‌و گرو‌هانه‌ گشتی بۆ‌ نۆ‌زە‌خه‌، ئە‌نها یە‌ک گرو‌ه نە‌بن: که کۆمە‌له‌، ئە‌و کۆمە‌له‌ی لە‌ سەر پێ‌بازی ئێ‌ستای من و (صحابە‌)ی منه‌.

ئێ‌نجا بزانه‌: لە‌ ووشە‌ی (أَهْلُ الْكِتَابِ) و (هَذِهِ الْأُمَّةُ) دەر‌ ئە‌که‌وێ‌ که مە‌به‌ست بە‌م گرو‌هانه‌: گرو‌هی نایینین، ئە‌ک گرو‌هی (علمانی)!!!، چونکه‌ لە‌ کاتی پە‌رتە‌وازه‌ی جوو و دیانە‌کان (علمانی) نە‌بو، (علمانی) بە‌کاتی ئێ‌ستاش بە‌ ناوی تۆمە‌تی ئێ‌سلام گرو‌هە‌که‌ی خۆ‌یان پێ‌ک ناهێ‌تن. ئێ‌نجا لە‌ بە‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌م حە‌فتاو دوو گرو‌هە‌ نایینیانە‌ گشتی گومراو سەر‌لێ‌شێ‌وان، بە‌ (أَهْلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَالَةِ) ناو ئە‌برێ‌ن.

هەر‌وه‌ها تاکه‌ کۆمە‌له‌که‌ی لە‌ سەر پێ‌بازی پێ‌غه‌مبەر ﷺ و (صحابە‌)کانه‌، بە‌ (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) ناو ئە‌برێ‌ن، چونکه‌ باوه‌ریان بە‌ قورئان و حە‌یسە‌ (صحیح)‌کاتی پێ‌غه‌مبەر ﷺ

هیه-که له (بخاری) و (مسلم) و (ترمذی) و (نسائی) و (أبو داود)... همدایه- و باوه ریان به (خَلَافَةُ الرَّاشِدِينَ) هیه: که (أبو بکر و عمر و عثمان و علي) یه و له ریتازی ئه م چوار خه لیفانه لاناده ن و گشت (صحابه) ی پیغه مبه رضی الله عنه به دابه ره وهر نه ناسن و پیز له گشت زانایانی (السلف الصالح) (۱) نه نین و له یه کده نگه (إجماع) ی زانایانی ئه سلام دهر ناچن... هتد: که له م عقیده دا باسی نه که بن، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى**.

ئینجا بزانه: ئیستا چند گروھیک له م حه فتا و دو گروھه ی (أهل البدعة والضلالة) له وولاتانی ئه سلامدا هه نه، کوردستانی ئیمه ش چند گروھیکی له م حه فتا و دو گروھه ی تیدایه: وهکو (شیعه) و (خارج) و (مُجَسِّمَة) و (مُشَبَّهَة) و... هتد، ئینجا ئه م گروھانه بو چه سپاندنی (بدعه) و (ضلالة) و گومرا کرنی موسولمانان: سیاسه تی (حَضْرُ الْمَصَابِ) (۲) -واته: (کوردکردنه وه ی سه رچاوه کانی زانست له چند سه رچاوه یه کی تاییه تدا) - به کار نه هینن و به شیوه یه کی وها هیرش نه که نه سه ر زانایانی رابردووی ئه سلام: که لاوه کانی ئه سلام وایان لیبی: (ئه هندی) یه کی خاوه ن شه هاده ی ئه رووی، به زانانو به ریتزر (۱) -هه به ست به (السلف الصالح): زانایانی سه ده ی یه که مو نوه م و سه یه می کوچریه، هه روه که له شوینی خوی دا باسی نه که بن، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى**.

(۲) -سیاسه تی (حَضْرُ الْمَصَابِ) نوه یه: سه رکرده، یان ماموستا، یان هه نه ندام حزینکی تر، چند سه رچاوه یه کی تاییه بو قوتایی دیاری بکه نو له سه رچاوه ی زانست کانی تر هه ده غه ی بکه ن، یان له ای ناشیرین بکه ن: تاکو -جگه له سه رچاوه کانی دیارکولو- باوه پی به هه چ سه رچاوه یه کی تر زانست نه بیرو نه شوانی زانستیکی وها وه ده ست بئین: که رتگی راستی بی بفریتنه وه، تاکو به رده وام له شوینکه وئنی کویترا نه دا به مینیتنه وه، که واته: هه رکه سیک سه رچاوه ی هه م جو ر بوخوینیتنه وه، شه ره زای راستی نه بیرو چه وتی نه وانیشی بو ناشکرا نه بیرو شوینکه و ته یان نابین، که لویو: ئه م سیاسه ته بو به رزه وه ندی ئه سلام نه، به لکو بیل به رزه وه ندی که سیک، یان گروھیکی، یان مه زهه بیکی چه وتو نا ره وایه، که نایانه وی چه وتیبیان ناشکرا بین؟ نه وه که نوستو لایه نگریان که م بینه وه.

جا ئه ی موسولمانی خو شه ویست، وا به چاوی خۆت نه بین: که گروھه کانی (البدعة والضلالة) چۆن بپت نه لئین: ته نا ئه م نامیلکه به بوخوینه وه نه لئین: ئه م کتیبه باش نیو مه یخوینه وه، نه وه هه موو کتیبانه ی (مغیبه) بو (تفسیر) و (شرح حدیث) و (شه ریمه تی ئه سلام) له ای نه وان گشتی نا نه ولو و باوه ر پینه کره وه، ته نا چه ند نامیلکه یه کی ره نگا وره نگ نه بن: که سه رانی خویان -بیل مه به ستیکی ته سکی مه زهه می- نووسویانه، نه وه نده نوومنی (أهل السنة والجماعة) بن: که هه چ ریتزر بو (إجماع) یه کده نگه زانایانی (السلف الصالح) دانائین و لایان وایه: نه وه هه موو زانا به ریتزره گشتی له هه لدا زیانو له سه ره له مریدو و ته نا خویان له سه ر رتگی راستی، جا ئیمه لیبیان نه برسین: ئایا نه گه ره نه وه هه موو زانا به ریتزره به هه لدا چوین، ئیوه رتگی راستستان چۆن دۆزه وه؟ ئایا نه گه ره بکوچم نه وه هه موو زانایانه به تیکرایی به هه لدا بچن، چۆن پیغه مبه رضی الله عنه نه یه فرموو: **«إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ»** رواه الترمذی، خوی گه وره نوومه تی من له سه ر گومرایی کۆ نا کاته وه؟ که لویو: ئه م حه دیسه به لکه یه: که ئیوه گومران و له (إجماع) ی زانایان دهر چوون **«وَمَنْ شَاءَ شَدَّ إِلَى النَّارِ»** رواه الترمذی، هه رکه سیک له یه کده نگه زانایان دهر چن: به ره و دۆزه دهر نه چن! پووینکه ره وه.

تەماشایە بکەن لە زانیایەکی (السلف الصالح)ی خاوەن شەهادەی پێغەمبەر ﷺ (۲) بە تاییبەتی لە کوردستاندا بە ناوی (السلف الصالح) بانگەوازیەکی وا ئەکەن: «کە لاوەکانیان لە رێزایی (أهل السنة والجماعة) لاندوزبو بەرەو گومرایی (أهل البدعة والضلالة) ئەیاننەن.

(حقیقە) ﷺ، لەم بابەتە پرسساری لە پێغەمبەر ﷺ کردو گوتی: ﴿...فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرِّ؟ قَالَ: نَعَمْ دَعَا عَلَىٰ أَيْوَابَ جَهَنَّمَ مِنْ أَجَابِهِمْ إِلَيْهَا قَدْفُورَةٌ فِيهَا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَفَهُمْ لَنَا، قَالَ: هُمْ مِنْ جَلْدَتَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِاللُّسْتَا، قُلْتُ: لِمَا تُأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكْتَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: تَلْزَمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةً وَلَا إِمَامًا؟ قَالَ: فَاعْتَرِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا وَلَوْ أَنْ تَقْضَىٰ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّىٰ يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَىٰ ذَلِكَ﴾ رِوَاةُ الشَّيْخَانِ، نَايَا لَهُ پاش ئەو چاکە بە خرابە ئەبن؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلێ،

(۱) بە کێک لە زانیایەکی هەلگری شەهادەی پێغەمبەر ﷺ (خوارج) درئایەتی ئەکەن: ئیمام (أبو الحسن الأشعري)ی، ئیمامی (أشعري) بە کێک لە زانیایانی (السلف الصالح) چونکە لە سەدەی سێیەمدا لە سالی (۲۶۰)ی کوجی لە دایک بوو، خۆی گەورە ئەمەنی تریز کردو، تا (۲۳) سالی لە سەردەمی (خلف) ئەوێ کردو، چونکە لە سالی (۳۲۴)ی کوجی دا وەفاتی کردو، کە وابوو: لە سەر مەزھەبی (سلف) و (خلف) بەرگری لە (عقیدە)ی ئیسلام کردو.

ئیمامی (أشعري) هاوچەرخ ئیمامی (الطحاوي) بوو، ئەزادیشی ئەچیتەو سەر حەزەتی (أبو موسي الأشعري) ﷺ، کە بە کێک لە (صحابە) بەرێزەکانی پێغەمبەر ﷺ ئەو بەرێزە لە پێشدا (معتزلة) بوو، بەلام تۆبەیی کردو، گەرۆه سەر پارەوی (أهل السنة والجماعة)، لە لێکانی تاییبیش هاتە سەر مەزھەبی (الشافعي)، لە گەل ئیمام (أبو منصور العائدي) کە ئەویش هاوچەرخێ خۆی بوو و لە سەر مەزھەبی (الحنفلي) بوو- بەرگرییان لە (عقیدە)ی ئیسلام ئەکرد.

ئیمامی (أشعري) کتیبی (الإبانة عن أصول الديانة)ی لە سەر پارەوی (السلف) لانا، ئینجا کە دینی (أهل البدعة) خۆیان تێکەلی (مشابهات القرآن) ئەکەن ئەلێن: خوا ئەندام و لاشە شوێنی هەبە، ناچار بۆ دەمکو تکرینی ئەوان- کتیبی (ألمع في الرد على أهل البدع)ی لانا، کە دوایی لاندروویەتی لە سەر پارەوی (أهل السنة والجماعة)، شتیوێ (خلف)ی تێدا بە کار هێناو.

دەریارەیی هۆزی (الأشعري) پێغەمبەر ﷺ ئەفەرۆی: ﴿بِعَمِّ الْحَيِّ الْأَشْعَرِيِّ، لَا يَفْرُونَ فِي الْقِتَالِ وَلَا يَلُغُونَ، هُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ﴾ رِوَاةُ الْقُرْمَازِيِّ، وَاتِهِ: بِأَشْرَفِي هُؤُذ: (أشعري) بەکان، لە جەنگدا نابەز و نەزیش لە تالان ناکەن، ئەوان لە مزنی منیش لە ئەوانم، ئەو شەهادە بەرزە- کە ئەفەرۆی: ﴿هُم مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ﴾ رِوَاةُ الشَّيْخَانِ أَيْضًا- گەورەترین سەرەزێی بە بۆ ئیمامی (أشعري) بو، هۆزە کە.

ئینجا بزاتە: درئایەتی (أهل البدعة) -بە تاییبەتی (خوارج)- ئەگەر پێتەو بۆ سەردەمی ئیمامی (علي) ﷺ، واتە: (خوارج) لە لەشکری ئیمامی (علي) جیا بوو و هەو گوتیان: (علي) کافر بوو، هەر وها (أبو موسي الأشعري)یش کافر، چونکە نوێنەری ئیمامی (علي) بوو و بە (تکجيم) پزێی بوو، جیا لە و پزێو (خوارج) لە گەل (أشعري) بەکان بوو، دۆزمن، واتە: چونکە ئەزادی (أبو الحسن الأشعري) ئەچیتەو سەر (أبو موسي الأشعري)، ئیستاش (خوارج) هەر درئایەتی ئەکەن ئەلێن: (عقیدە)ی (أشعري) خرابە، هەر وها ئەلێن: (أشعري) بەکان لە (أهل السنة والجماعة) نین، جیا ئەو موسولمانی بەرێز، لەو هونکرینەو بەدا بۆت ناشکرا بوو: کە (أبو الحسن الأشعري) بە کێک لە زانیایانی (السلف الصالح) و لە سەر پارەوی (أهل السنة والجماعة) بە، بە ناھەق (خوارج) درئایەتی ئەکەن و بوخانی بێ ئەکەن و راستی چەوت ئەکەن. ھونکرەو.

کومه لیکي بانگه ولزکار له سره درگه ی نوزه خن هرکه سیک به دم بانگه وازنه که یان بچی فریږی نه دهنه ناو نوزه خ. گوتم: نهی پیغه مبهري خوا عليه السلام بومان پوون بکه وه: نهو بانگه ولزکارانه چوئن؟ فرموی: نه وائیش له هوزی نیمه نهو به زمانی نیمه گفتوگو نه کن. گوتم: چ فرمانیکم پی نه که ی نه گهر نهو وه زعمه گه یشتی؟ فرموی: کومه لی موسلمانان و پيشه وای موسلمانان بگروه لنيان جيا مبه وه. گوتم: نه گهر کومه لو پيشه وایان نه بو، چی بکم؟ فرموی: خوت لهو هموو گروهانه جيا بکه وه به گشتی، هر چه ند به ددان بنکه دارنک بگری تا نه مریت، تو له سر نه م جيا پوونه بمینه وه.

نهی موسلمانې به پریز: نه م په رته وازه بهی (أهل البدعة والضلالة) نه نجامی نه دن، گشتی بو قازانجی (کفر) وه به پشتیوانی (کفر) ه، چونکه (کفر) بو زالپوون به سر نیسلامدا به رنامه ی داناهو نه لی: (فَرَّقُ تَسُدُّ) په رت بکه گوره نه بی. هه روه ها نه لی: (حَارِبِ الْإِسْلَامِ بِالْإِسْلَامِ) به نیسلام جهنگ له گال نیسلام بکه.

به لی: (کفر) تقد بایه خ به (أهل البدعة والضلالة) نه داو به ناوی نیسلام چه ند مه لبه ندیکي جوداو جوری خیرخوازیان بو نه کاته وه، هر له رنگی نه م مه لبه ندانه ش چه ند قوتابخانه ی به ناو بانگه وازی نیسلامی نه که نه وه له وانه کاندان زهر تیکه لی هه نگوین نه که نه و لئین: نیمه تایی نیسلام نوئ نه که ینه وه (بدعة) و (ضلالة) له ناو نه به یین، نیمه تنها په رفتار به قورپان و حدیس نه که یین. (به لام له راستی دا: هیچ له قورپان و حدیس نازانن، مه زه بی نه وان (طابوری پینجه مه له ناو نیسلامدا).

نیجا نهی موسولمانی خوزه ویست: پیغه مبهري عليه السلام ناموزگاری نیمه ی کردوه نه فرموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ﴾ رواه الترمذی، نیمه رینازی منو هر چوار (خلیفة) کانی نوای من بگرته بهر. شتیکی ناشکرایه: رینازی پیغه مبهري عليه السلام و چوار خلیفه کان له رنگی (السلف الصالح) وهه گه یشتوته نیمه، لهو پیراگه یاندنده دا نه وان هیچ خیانه تیان نه کردوه، نیجا له وائیشه وه چینی (خلف) به پوخته کرلوی زانستی نیسلامیان له ناو کتیبه کانیاندا تومار کردوه به بی خیانه ت قورپان و حدیسیان پوون کردوته وه.

نهو زانایانه ی نیسلام: چینی (سلف) و (خلف) هه ردوویکیان میرانگری پیغه مبهري عليه السلام، بوی نه گهر زانایانی (سلف) له سره بریارتیکی شرعی نیسلام به کده نگ بوین، زانایانی (خلف) وه کو قوتاییه کی دلسوزی نیسلام ریزیان له (إجماع) به کده نگي (سلف) ناوه و په رفتار یان پی کردوه، که واپوو: واجبه نیمه ش ملکه چی (إجماع) به کده نگي (سلف) بیو په رفتاری پی بکه یین، چونکه پیغه مبهري عليه السلام نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّي عَلِي ضَلَالَةً، وَيَدُ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَدَّ شُدَّ إِلَى التَّارِ﴾ رواه الترمذی، خوی گوره

نوممتهی من له سر گومرایی کوناکاتهوه، دهستی یارمتهی خوا له گه ل کومه لدايه، هرکه سيک له (إجماع) به کدهنگی زانایان ده چي گومرا نه یی و به ره و ناگر دهرنه چي. نهی موسولمانی خو شه ویست: منیش -وه کو قوتاییه کی (السلف الصالح) - بزو پوونکردنه وی پاره وی (أهل السنة والجماعة) ویستم خزمه تیک پیشکش به لای کوردی موسولمان بگم، بزیی ناوی خوام هینا و دهستم کرد به پوونکردنه وی (العقیده الطحاوی) که به کیکه له (عقیده) هکانی باوه پینکراو، نیمامی (أبو جعفر الطحاوی) له سر پاره وی (أهل السنة والجماعة) دایناوه (۴).

ئینجا به پشتیوانی خوی گه وه، به شیوه یه کی وه ها پوونی نه که مه وه: که بانگه وازکارانی (البدعة والضلالة) ده مکتوبینو چیترا لوه کانی کوردی موسولمان ته فره نده نو و سه ریان لته شیوینن، به شیوه یه کی وه ها - به یارمتهی خوا - پوونی نه که مه وه: که لای کوردی موسولمان به به لگه دلتیا بکا و وه های له (عقیده) ی (أهل السنة) شاره زا بکا: که به به لگه ی به هیز مه میدان بخوازینته وه به بانگه وازکارانی (البدعة والضلالة) بلن: (نه وه نه یزو نه وه گن). سوپاس بق خوا، فیلیازی ئیوه مان بق ناشکرا بوو، جاریکی تر به گوته ی سهرقوزو بن ثالوزی ئیوه هه لناخه له تین.

ئینجا بق پوونکردنه وی نه (عقیده) یه، سووم له چه ند سه رچاوه یه کی باوه پینکراو وه رگرت، وه کو:

۱) - (الإعتقاد) علی مذهب السلف وأصحاب الحديث. دانراوی نیمامی (البيهقي) چاپی به که م، سالی (۱۴۰۱) ی کچی (دار الأفاق الجديدة) بیروت.

۲) - (شرح صحيح مسلم) دانراوی نیمامی (النواوی) چاپی سه وه تم، (۱۳۲۷) ی کچی - بهامش القسطلاني - (دار أحياء التراث العربي) بیروت.

۳) - (فتح الباري شرح صحيح البخاري) دانراوی نیمام (ابن حجر العسقلاني) چاپی به که م (۱۴۱۰) ی کچی، (دار الكتب العلمية) بیروت.

۴) - (الإتقان في علوم القرآن) دانراوی نیمام (جلال الدين السيوطي)، چاپی (۱۹۷۳) ی زاینی، (المكتبة الثقافية) بیروت.

(^{۱۱}) - عقیده ی (الطحاوی) دانراوی نیمام (أبو جعفر أحمد بن محمد الطحاوی) یه، نه به یزیه به کیکه له زلنایانی (السلف الصالح) چونکه له سه ده ی سه یما له سالی (۲۳۹) ی کچی له دایک بووه، خوی گه وه نه مه نی دریز کرده، تا (۲۰) سالی له سه ده می (خلف) ته ولو کرده، چونکه له سالی (۲۲۱) ی کچی وه فاتی کرده، که ولبوو: نه به یزیه ها وچه رخ نیمامی (أشعری) بوو، له گپرانده ی سه یس به باوه پینکراو ناسراوه، له (فقه) ی نیسلامی دا ده سنیکی بالای هه بوو، چونکه ده رسی (فقه) له لای نیمامی (المرزبی) خویندوه، که خالی خزی بوو و قوتای نیمامی (الشافعی) بوو، به لام: که ته مه نی بووه (۲۰) سال: چوه سه ره مه ی نیمامی (الحنفی)، که ولبوو: نیمامی (الطحاوی) به شه رعزانیکی (الحنفی) ناسراوه، خوا له هه موونایان پازی بن، امین.

۵) - (فتح المبین شرح الأربعین النوویة) دانراوی (ابن حجر الهیتمی)، چاپی (۱۲۲۰) ى
کۆچی، (المطبعة العامرة الشرفية) مصر.

۶) - (شرح العقيدة الطحاوية) دانراوی (ابن أبي العز الدمشقي) چاپی سنه ۱۴۱۲ ى
کۆچی، (مؤسسة الرسالة) بیروت.

۷) (تحفة المرید علی جوهره التوحید) دانراوی (ابراهيم البيجوري) چاپی (۱۲۲۰) ى
کۆچی، (المطبعة اليمينية) مصر.

۸) - (نثر اللالی علی نظم الأمالی) دانراوی (السید عبدالحمید الألوסי) چاپی (۱۲۲۰) ى
کۆچی، (مطبعة الشايندر) بغداد.

جگه له مانهش، له چه ند سه رچاوه به کى تر سوودمان وه رگرتوه وه له شوینی خویدا
ئامازه یان بۆ ئەکەین، هەر سه رچاوه به کیش - که ناوی ئەهینین - لاپه ره که ش بیاری
ئەکەین، تاکو دنلیا بیی وه به ئاسانی شوینی باسه که بدۆزیه وه، به لام ئەى موسولمانی
به پزیز ئاگاداریه: هەر کاتیک ئامازه بۆ سه رچاوه به ک ئەکەم - ئەوه له هه موو شوینیکدا - وا
ناگه یه ن: که من ده ققى فه رموده که ی ئەوم وه رگرتاوه، به لگو به زۆری مه به ستم
ئەوه به: پوخته ی باسه که م کردۆته کوردی. هه روه ها به زۆری ئەبینی: نوو سه رچاوه،
یان زساترم نووسیه، چونکه باسه که م له گشتیان پیک هیناوه وه به پوخته کراوی
نووسیه مه، که وابوو: ئەگەر گومانم لێ په یدا بوو - بۆ دنلیایى - بپوانه گشت سه رچاوه کانی
باسه که، به م ئامازه یه: (ل) واته: لاپه ره، (ب) واته: به رگ.

ئینجا ئەگەر فه ریکه خوینده وارێکی ته فه ره دراو، یان بانگه وازکارێکی (البدعة والضلالة)
گوتی: ئەم سه رچاوانه جینگه ی باوه پ نین، یان گوتی: ئەو زانا یانه شاره زای (عقیده) نین،
له وه لامی دا بئى: ئەى جه نابى پینه گه یشتوی ناتینگه یشتوی سه ده ی پانزه می کۆچی،
جه نابت سه رت لئشویاوه وه له کاروانی میراتگرانی کۆچکه رﷺ به جئ ماوی، پى ی بئى:
ئەو زانا به پزیزانه شوپه سواری مه یدانى میراتی پیغه مبه رنﷺ قوتابی قوتابخانه ی (أهل
السنة والجماعة) نو به په یره یی (السلف الصالح) پینگه یشتون، به لام جه نابت پیاده ی
مه یدانى تۆپى پى ی قوتابی قوتابخانه ی (علمانية) سه ده ی بیسته می زاینی نو به
نامیلکۆکه ی ره نگاوه نگ پیناگه یی وه ره به فه ریکه ئەمینی وه، گومانم نه: جیاوازی
ئەوانو ئیوه ئاسمانو رێسمانه، به لام داخه که م (تادان) به ناوی ساروو شیرین ئەئى:
تاله. (چاوتیشیش) رقی له تیشکی پۆزه.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لى

هه ولئیر - کوردستان

مه رم ۱۴۱۶ ى کۆچی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، قَالَ الْعَلَمَةُ حُجَّةُ الْإِسْلَامِ أَبُو جَعْفَرٍ الْوَرَّاقُ الطَّحَاوِيُّ بِمِصْرَ - رَسَدَهُ
سَر: هَذَا ذِكْرُ يَاقِ عَقِيدَةِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَلَى مَذْهَبِ فَهْمَاءِ الْمَلَّةِ: أَبِي خَيْفَةَ الثُّعْمَانِ بْنِ
ثَابِتِ الْكُرْفِيِّ، وَأَبِي يُونُسَ يَعْقُوبَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْأَنْصَارِيِّ، وَأَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ
الشَّيْبَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ ائْتَمَرُوا، وَمَا يَتَّصِلُونَ مِنْ أَصُولِ السُّنَنِ وَيَسْتَدِينُونَ بِهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ:
نَقُولُ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ مُتَّفَقِينَ بِتَوْفِيقِ اللَّهِ: إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ لَا شَرِيكَ لَهُ،

له باره ی ﴿بِاسْمِ تَاكُو تَه نِيَايِي خُوا (تَوْحِيدُ اللَّهِ تَعَالَى)﴾

نیامی (طحاوی) نه فرموی:

(نَقُولُ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ) نِيَمَهُ دَه رِيَارَه ي (تَوْحِيدِ اللَّهِ) يَه كَخُوا نَامِسِي - بَاوَه يَه تَاكُو تَه نِيَايِي
خُوا، نَه لَيِيْن: (مُعْتَقِدِيْن بِتَوْفِيقِ اللَّهِ) - يَه پَشْتِيَوَانِي خُوا - بَاوَه پَرْمَان هَه يَه (إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ)
خَوَاي گَه وَرَه يَه كَه (لَا شَرِيكَ لَهُ) هَاوَه شِي نِيَه: نَه لَه زَاتَو سَيَفَه تَدَا، نَه لَه
پَه وَرَه رَد گَارِي دَا، نَه لَه خَوَا يَه تِي دَا.

(ابن أبي العزّ نه فرموی: يَه كَه م بَانِگَه وَازِي هَه مَوُو پَيَفَه مَبِرَان عَلَيْنَه الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، بِوُ
يَه كَخُوا نَاسِيْن بُوُو، وَاتَه: بَاوَه يَه تَاكُو تَه نِيَايِي خُوا، خَوَاي گَه وَرَه نَه فرموی: ﴿وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء: ۲۵)، لَه
پَيَش تَوُوَه نَه يَ مُحَمَّدٌ ﷺ هَر پَيَفَه مَبِرَتَكَمَان نَارَبِي، وَهَحِيْمَان هَر بُو نَارِدُوَه: كَه جِگَه
لَه خَوَم هِيچ خَوَا يَه كَ نِيَه، كَه وَابُو: بِمَبِرَسْتَن. (شرح الطحاوية) ل ۲۱ ا. ۱.

ئِيْنجَا لَه دَوَاي يَه كَخُوا نَاسِيْن، بَانِگَه وَازِيَه كَه يَان بُو لَه كَانِي نَايِيْن بُوُو: وَهَكُو نُوِيْشُو بَقْدُوُو وَ
حَه پَامُو حَه لَال... هَتَد ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: لَمَّا بَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ مُعَاذًا إِلَى نَحْسِ
أَهْلِ الْيَمَنِ، قَالَ لَهُ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى
أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى، فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ: أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ
فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ...﴾ (الحديث رواه البخاري، له و كانه ي پَيَفَه مَبِرَتَكَمَان ﷺ (مُعَانِي) نَارِدَه
لَاي (يَمَن) پِي نِي فرموي: تُو نَه جِيْتَه لَاي گَه لِيكِي خَاوَه (كِتَاب) وَاتَه: جَوْلَه كَه، نَه يِي
يَه كَه مَجَار بَانِگِيَان بَكِي: تَاكُو خَوَاي گَه وَرَه يَه تَاكُو تَه نِيَا بِنَاسِن، ئِيْنجَا كَه بَاوَه پَرِيَان
هَات: خُوا تَاكُو تَه نِيَا يَه، پَيِيَان بَلِي: خَوَاي گَه وَرَه پَيِنَج نُوِيْزِي لَه سَهَر وَاجِب كَرْدُوْن لَه
هَه مَوُو شَوُو پَرُوْزِي كِيَان دَا.

(ابن حجر العسقلاني) لَه (السمعاني) نَه گِيْرَتَه وَرَه: هَه رَه كَه سِيْكَ وَاتِيْگَا: كَه بَانِگَه وَازِي
پَيَفَه مَبِرَان عَلَيْنَه الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، تَه نَهَا بُو پَه وَنَكِرْدَه وَهَه ي لَه كَانِي نَايِيْن بُوُو، نَه مَه وَ
نَه گَه يَه نِي: كَه تَه نَهَا عَه قَل بَانِگَه وَازِي بُو نَاسِيْنِي خُوا نَه كَا، نَه ك پَيَفَه مَبِرَه، نَه مَه ش وَاي

لَدَيْكَ هَهُوَ وَنَهَبُونِ وَنَهَبُونِي بِتَفْهِيمِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَقَوْلَانَا سَيْنَ يَهْ كَسَانِ بَيْنَ، ثُمَّ تَنِيغَ يَشْتَنِيهِ
هَلْ يَشْ بِهَسَ بَقَوْلِهِمْ بَابُونَ، بَلَى: عَقْلَ رَيْمُونِي نَهَا بَقَوْلِهِمْ كَسَانِ، بِلَامٍ لَمْ
كَارِهِدَا سَهْرِيهِ خُو نِيهِ. (فتح الباري) ل ٤٣٧ ب ١٣.

كهواته: يه كهم بانگه وازی پیغمبران عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ بَقَوْلِهِمْ كَسَانِ بَابُونَ،
ثِنِجَا بَقَوْلِهِمْ كَانِي ثَابِين: وَهَكَو جَوْنِيهِ تِي خَوَابِرِ سَتِي وَهَرَامُ وَهَلَالُ... هُنْد، ثُمَّ
يَهْ كَخَوَانَا سِينَه وَجَوْنِيهِ تِي خَوَابِرِ سَتِي وَهَرَامُ وَهَلَالُ كَشْتِي لَه رِيگِي پِيغَمْبِرَانَه وَه
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ زَانْدِرَاوَه، بَه بَه لَكِي نَه وَثَابِت وَهَدِي سِي رَابِرِ سَوُو وَجَهْدَانِي تَر.

﴿ جَوْرِي كَانِي يَهْ كَخَوَانَا سِين - أَنْوَاعُ التَّوْحِيدِ ﴾

بزانه: (وَحْدَانِيَّة) تَاكُو تَه نِيَابِي خَوَا، سِنِ جَوْرَه: ١- تَاكُو تَه نِيَابِي لَه زَاتُو سِيغَه تَدَا،
٢- لَه پَرُوهرِ دِيگَارِي (رُبُوبِيَّة) دَا، ٣- لَه خَوَابِي تِي (أَلُوهُبِيَّة) دَا.

١- (وَحْدَانِيَّة) تَاكُو تَه نِيَابِي: لَه (ذَات) وَ لَه (صِفَات)، وَاتَه: خَوَابِي گَه وِرَه يَه كَه لَه زَاتِي
خَوِي دَاو يَه ش بَه ش نِيهِ، لَه سِيغَه تَه كَانِي دَا هَاوِي نَه نِيهِ، (فتح الباري) ل ٤٢٧ ب ١٣.

كه وَا بُوو: زَاتِي خَوَابِي گَه وِرَه لَه پَارچَه وَ نَهْدَام پِيك نَه هَاتُوهر هَاوِي نَه شِي نِيهِ، هَه رُوهر
نَه فَرَمُوئِي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشورى: ١١، هِيچ شَتِيك هَاوِي نَه شِي خَوَا نِيهِ، كه وَا بُوو:
خَوَابِي گَه وِرَه لَاشَه (جِسْم) نِيهِ، هَه رُوهر هَا تَاكُو تَه نِيَابِي لَه (صِفَات) ي زَاتِي خَوِي وَ لَه
(صِفَات) ي كَرْدَارَه كَانِي دَا، وَاتَه: لَه هِيچ سِيغَه تَنِيك دَا هَاوِي شَرُو هَاوِي نَه نِيهِ، هَه رُوهر
نَه فَرَمُوئِي: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بَلَى: خَوَابِي گَه وِرَه يَه كَه لَه زَاتُو سِيغَه تَدَا، هَاوِي هَشِي نِيهِ
﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ الإخلاق، خَوَابِي گَه وِرَه هَاوِي نَه وَ هَاوِي كَارِي نِيهِ.

٢- (وَحْدَانِيَّة) تَاكُو تَه نِيَابِي لَه پَرُوهرِ دِيگَارِي (رُبُوبِيَّة) دَا، وَاتَه: خَوَابِي گَه وِرَه بَه تَه نَهَا ثُمَّ
بُوونَه وَهَرِي دَرُوسْت كَرْدُوهر بَه تَه نَهَا بَه رِي نَه نَه بَاو بَه تَه نَهَا ثُمَّ خَه لَكَه پَنَق نَه دَاو
نَه يَزِي نِي نَه وَ نَه يَمِي نِي... هُنْد، خَوَابِي گَه وِرَه نَه فَرَمُوئِي: ﴿قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ نَبِيَّ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ
كُلِّ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ١٦٤، بَلَى: نَابِيَا- جِگَه لَه (الله) - پَرُوهرِ دِيگَارِي تَرَم بُوئِي؟ نَه وَ
(الله) يَه، پَرُوهرِ دِيگَارِي هَه مَوو شَتِيكَه. كه وَا بُوو: هَه مَوو شَتِيك دَرُوسْت كَرَاوِي خَوَابِي، شَتِي
دَرُوسْت كَرَاوِي ش بَقَوْلِهِمْ دِيگَارِي نَاگُو نَجِي وَ نَابِي تَه هَاوِي هَشِي دَرُوسْت كَرِي خَوِي.

٣- (وَحْدَانِيَّة) تَاكُو تَه نِيَابِي لَه خَوَابِي تِي (أَلُوهُبِيَّة) دَا، وَاتَه: تَه نَهَا خَوَابِي گَه وِرَه مَالِي
بَه رَسْتَن (عِبَادَة) وَ دَانِدِه وَابِي (حَاكِمِيَّة) ي هَه يَه، خَوَابِي گَه وِرَه نَه فَرَمُوئِي: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَأَلَّهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ التوبة: ٣١، فَرَمَانِيَان پَسِن
نَه كَرَابُو تَه نَهَا نَه وَ فَرَمَانَه نَه بِن: يَه كَه خَوَا بَه رَسْتَن، جِگَه لَه وَ خَوَابِي هِيچ خَوَابِي كِي تَر نِيهِ،

پاکى بۇ خوا لەو ھاوبەشییەى ئەوان ئەیکەن. ھەر ھەما ئەفەرموئى: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۲۶، خۆاى گەرە ھیچ کەسێک ناکاتە ھاوبەش لە بېرایى خۆى دا. کە وایو: جگە لە خوا ھیچ پەرستراو (معبود) و ھیچ دانوەر (حاکم) ئەیک نە: کە ماى حەرە پام کردن و حەرە لال کردنى ھەبى.

نیامى (النواوى) دەربارەى ووشەى (عبادة) پەرستن، ئەفەرموئى: (عبادة): گوێزایە لى و ملکە چى، جە ئەگونجى: مەبەست بە (عبادة) لێرە دا ناسینى خوا و دانھێنان بە تالو تەنباى خوا بى... ئەشگونجى: مەبەست ھەر جۆرە گوێزایە لى بەک بى، ئەمەش گشت نەرکەکانى نیسلام ئەگرتەو. بېوانە (شرح صحيح مسلم) ل ۲۰۹ ب ۱.

ئینجا بزانی: ئەم جۆرەى سەئیم زۆر گرنە، چونکە زۆر کەس لێرە دا گوێزایە لى و تەن ئەگا: -جگە لە خوا- کە سێکى تر مافى (حاکمى) دانەرە وایى ھەبە و ئەتوانى یاسای حەرە پام کردن و حەرە لال کردن دا بى، بێگومان ئەمەش گوێزایە لى نەشکرایە، ھەر ھەک لە باسى جۆرەکانى (کەن) دا پوونى ئەکە پتەو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(إِبْنُ أَبِي الْعَرَبِ) ئەفەرموئى: ئەو بەکخوا ناسینەى پێفە مەرەن عَظِيمَةً عَلَيْهِ السَّلَامُ، بانگە واز بێن بۆ ئەکرد: تالو تەنباى خوا بوو لە (الْوَهْبِيَّة) دا، کە تالو تەنباى (رَبُوبِيَّة) ش ئەگرتەو، چونکە کافرەکان باوەر بێن بە تالو تەنباى (رَبُوبِيَّة) ھەبوو، واتە: بە بەلگەى ﴿وَأَلْسِنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان: ۲۵، ئەگەر لە کافرەکان بېرسى: کى ناسمانەکان و زەمىنى نروست کردن؟ لە وەلامدا دەلێن: خوا نروستى کردن. بېوانە (شرح الطحاوية) ل ۲۹ ب ۱.

﴿فَأَكَادِرِي﴾: نیامى (النواوى) ئەفەرموئى: لە پارەوى کۆمەلە گەرە کەى (سلف) و (خلف) دا: ھەر کاتێک مەرۆف باوەرێکى پتەوى بێگومانى ھەبوو بە تەبىنى نیسلام، ئەو ھەسەو ئەبیتە ئیماندارێکى بەکخوا ناس، پتەویست ناکا بەلگەى خوا ناسین فێر بېس، بېوانە (شرح صحيح مسلم) ل ۲۶۹ ب ۱.

(إِبْنُ حَبْرَةَ الْعَسْقَلَانِي) ئەفەرموئى: ھەرچەند ئەم باوەرەش بە ھۆى شوێنکەوتنى کە سێکى تر بى، بەو مەرچەى نەترانێ. (الْقُرْطُبِي) ئەفەرموئى: پێشە وایانى (فتوا) و (سلف) لە سەر ئەم پایەنە، ھەندیکیان بەلگەیان بەو ھێناو تەو: کە پێفە مەرۆف ﷺ (صحابية) بېرایان ئەدا بە ئیسلامیەتى دەشتاویە پتەرستەکان بە ھۆى شادە ھێنان و ملکە چى بۆ بېرەرەکانى نیسلام بێ ئەو ھى دلواى فێرپوونى بەلگەیان لى بکەن. بېوانە (فتح الباری) ل ۴۲۷ ب ۱۲.

(بېجورى) ئەفەرموئى: بەو مەرچە باوەرێ شوێنکەوتە نروستە: کە ئەو ئەندە پتەو بى، ئەگەر شوێنکەوتوى خۆى پەشیمان بېتەو، ئەو پەشیمان بېتەو، بېوانە (تحفة المرید) ل ۲۰.

وَلَا شَيْءٌ مِثْلُهُ، وَلَا شَيْءٌ يُعْجِزُهُ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ.

﴿بَاسِي بِنِ هَاوُونِنَه يِي خَوَاي گَه وره﴾

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَلَا شَيْءٌ مِثْلُهُ) هیچ شتیك هاوونینهی خوا نیه (ابن اَبی العَمر) نه فرموی: (أَهْلُ السُّنَّةِ) له سه ره وه پَیككِه وتون: كه هیچ شتیك هاوونینهی خوا نیه: نه له زاتو نه له سیفاتو نه له كردار. (شرح الطحاویة) ل ۵۷ ب ۱. كه وابور: خَوَاي گَه وره لاشه ی نیه وه پَه نگی نیه وه سنووری نیه وه زانستی چُونیه تی زاتی خوا له توانای نِیمه دا نیه، خَوَاي گَه وره نه فرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری: ۱۱، هیچ شتیك هاوونینهی خوا نیه.

نیمامی (الشَّوَلوی) له قازی (عیاض) نه گَیَرِیتَه وه وه نه فرموی: نه وه جوله كه یه خَوَاي نه ناسیوه، كه وه شتیكي نه چوینتو باوه پی وایه: خوا لاشه ی هه یه، یان زانستی خوا تازه یه، یان مندالی هه یه. نه دیانه خَوَاي نه ناسیوه، كه باوه پی وایه: خوا زَن و مندالی هه یه وه چیتَه ناو شتیكو، تیکه لی شت نه بی وه له شوینتیک نه پواته شوینتیک تر، بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۵۵ ب ۱.

خَوَاي گَه وره (جِسْم) لاشه نیه، چونكه لاشه له چه ند شتیك پَیك هاتوره، هه روه ها خَوَاي گَه وره پاكه - له وه عه یه - كه له ناو شویناندا نیشته جَن بین. (فتح الباری) ل ۲۷ و ۴۷ ب ۱۳. (وَلَا شَيْءٌ يُعْجِزُهُ) هیچ شتیك خوا ماندوو ناكاتو له بهر ده سستی ده رباز نابست، چونكه توانین (قُدْرَة) و زانستی (عِلْم) ی ته واوه وه نه كه سه ماندوو نه كری: كه بین میژو نه زانه، خَوَاي گَه وره نه فرموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ فاطر: ۴۴، خَوَاي گَه وره وه ها نیه هیچ شتیك بین توانای بكا: نه له ناسمانه كان و نه له زهوی، خوا له (أَزَل) دا زاناو توانایه.

﴿بَاسِي كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ﴾ ووشه ی یه كخواناسین و (كَلِمَةُ الشَّهَادَتَيْنِ) ووشه ی شادمو نیمان ﴿

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ) هیچ خودلیه کی به راستی نیه، جگه له خَوَاي. (ابن اَبی العَمر) نه فرموی: نه م ووشه یه - لِإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ - ووشه ی یه كخواناسینه، كه - یه كه م - بانگه وازی هه موو پیغه مبه ران عِنْدَهُ الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ بِقِ نَم ووشه یه بپوه، هه روه كه له بَاسِي (تاكو ته نیایی خوا) به به لگه وه باسمان كرد، ناشكرا كرنی یه كخواناسین به م ووشه یه، به هزی (نَفْسِي) نه بیوز و (إِثْبَات) هه بیونه، كه (حَضْر) كور تکرینه وه ی نه گه یه بن (شرح الطحاویة) ل ۷۲ ب ۱.

واته: (لِإِلَهٍ) به شسی (نَفْسِي) نه بیونه، چونكه دان نه نزی به نه بیونی هیچ خویا یه کی به راستی و، (إِلَّا اللَّهُ) به شسی (إِثْبَات) هه بیونه، چونكه دان نه نزی به هه بیونی خویا یه کی به

راستی، که ناوی (الله) به، نینجا به هوی شه (نفسی) و (إلّبات) ه واتهی (حسن) کورتکرینه وه نه فامدریتته وه، واته: هیچ خوادیه کی په روه ریدگارو په رستراو و دانوه ری به راستی نیه جگه له (الله)، که واته: به هوی شه (نفسی) نه بونه، ده رکوت: که شه خوابه ی هیه، هاویه شی نیه و به تنه یه، خوی گه وره شه فرموی: ﴿وَالْهَکْمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لِإِلَهِ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة: ۱۶۳، خوی نیه یه ک خوابه، هیچ خوابه کی به راستی نیه، تنه ا شو نه بن، به خشنده و میهره بانه.

(ابن ابی العزّ) شه فرموی: یه کخوا ناسین به که م واجبه، که پی نیتته ناو نیسلام و ناخبر واجبه که پی له نونیا ده رنه چی، پیغه مبه رﷺ شه فرموی: ﴿مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ رواه أبو دلود بسند حسن، هه رک سیک دوا بین گوتی و وشه ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بن، شه چیتته به هشت. بروانه (شرح الطحاویة) ل ۲۳ ب ۱.

نیمامی (القولوی) شه فرموی: به تنه ا گوتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، که (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ی له گه گن نه بن، له پاره وی بلاویوه وه ی نیعمو و زانایاندا نابیتته موسولمان، وه له فرموده ی هه ندیک له زانایانی تردا: به تنه ا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) شه بیتته موسولمان و دلوی و وشه کی تر (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ی لیته کری، جا شه گره نیگوت به کافر یوه وه لئه ندرئ. (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۱ ب ۱.

به لام له فرموده ی (ابن حجر الهیتمی) دا، وا ده رنه که وی: که تنه ا وتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بؤ شو جزه کافرانه به سه: که هیچ نایینکیان نه په رستبن. بروانه (فتح المبین) ل ۵۵.

که و ابو: رای به میز شه وه یه: به تنه ا گوتنی (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) و وشه ی یه کخو ناسین - که (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه - نابیتته موسولمان، به لکو واجبه (كَلِمَةُ الشَّهَادَتَيْنِ): و وشه ی شاده و نیمان بلئ - که (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه - نینجا شه بیتته موسولمان.

(بیجوری) شه فرموی: شه ده ریه ی کافری (أَصْلِي) بیه رته ی بوو، که بیه وی بییتته موسولمان، چونکه مندالی موسولمانان به نیماندار دانه ندرئ و بریاره کانی نیسلامیان به سه ردا شه سپندرئ له نونیا دا، هه رچند و وشه ی شاده و نیمانیش نه لئین به درئایی شه نیان. (تحفة المرید) ل ۲۵، هه روه ک له باسی (ایمان) دا پوونی شه که بینه وه.

که و ابو: هه رک سیک به زیان و وشه ی شاده و نیمان بلئ، یان نه زادی بگاته باویکی موسولمان، یان دایکی موسولمان، شه وه له نونیا دا به موسولمان دانه ندرئ و په فتاری موسولمانانی له گه گن شه کری، لیپیچانه وه ی ناو دلیشی له ده ست خوادیه له پؤی قیامت، بروانه (تحفة المحتاج) ل ۳۵۲-۳۵۵ ب ۶.

﴿ناگاداری﴾: نیمامی (النَّوَابِي) نه فرموی: (أهل السنَّة) له سر نه وه پټک که وتون: که هرکه سټک باوه پټکی پته وی به نایینی نیسلام هه بن، به لام به زویان ووشه ی شاده و نیمان نه لټو تواناشی هه بن، نه وه نایبته هاوقیبله، واته: نایبته موسولمان و به یه کجاری له نوره خدا نه مینبته وه، (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۱ ب ۱.

به لام (ابن حجر الهیتمی) ره خنهی له فرموده ی نیمامی (النَّوَابِي) گرتوه، (المداغی) ش ناویزی کردوه نه فرموی: نه گونجی مه بهستی (النَّوَابِي) نه وه که سه بن: که داوای شاده و نیمانی لټکری و تواناشی هه بن، به لام به ره کاری نه یلټی، بیوانه (فتح المبین) و (حاشیه المداغی) ل ۵۹.

که واپوو: هرکه سټک داوای گرتنی ووشه ی شاده و نیمانی لټکری، نه ویش به ره کاری نه یلټی، نه وه کافره له دونیا و قیامت. (تحفة المرید) ل ۲۵.

نینجا نیمامی (النَّوَابِي) نه فرموی: فرموده ی راست نه وه یه: گوتنی ووشه ی شاده و نیمان به زمانه کانی تری جگه له عه ره بیش دروسته و بن نه بته موسولمان (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۲ ب ۱.

﴿یاسی ناو و سیفه ته کانی خوا - أسماء وصفات الله تعالی﴾

بزانه: خوی گوره نه فرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ الاعراف: ۱۸۰، ناوه هره پیرۆز جوانه کان بو خواجه، به و ناوه پیرۆزانه ناوی خوا بینن. پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا مِنْ أَحْسَاها دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ رواه البخاری و مسلم، خوی گوره نه وه دو تو ناوی هه نه، هرکه سټک له به ریان بکا و په فتاریان بن بکا نه چبته به هه شت.

(ابن حجر العسقلانی) له نیمامی (النَّوَابِي) نه گرتنه وه: زانایان یه کده ننگن که مه به ست نه وه نیه: خوا ته نها نه وه دو تو ناوه ی هه نه، به لکو نورتری هه نه، به به لگه ی نه م چه دیسه که پیغه مبه رﷺ فرموی: ﴿أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أُنزَلَتْ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْقَبْرِ عِنْدَكَ...﴾ رواه أحمد و ابن حبان و صححه، واته: خواجه لبت نه پارتمه وه به هه مو ناوه پیرۆزه کان که ناوت بن له خو ناوه، یان له قورماندا نارونته خواره وه، یان فیبری که سټک کردونه، یان له زانستی په نهانی خوندانه و که س نایانزانی. (فتح الباری) ل ۲۶۲ ب ۱۱.

نینجا بزانه: نیمامی (التِّرْمِذِي) و نیمامی (الْبَيْهَقِي) نه م نه وه دو تو ناوه یان ژماردون، جا نیمامی (الْبَيْهَقِي) نه فرموی: نه مه وا ناگه به نټی: که خوی گوره - جگه له م نه وه دو تو یه -

ناوی تری نهی، به لگو مه بهست نه وهی: هر که سیک نه وه نو تو ناو له ناوه پیروزه کانی خوا سر ژمیر بکا نه چیتته به هشت، جا نه وه نو تویه بن که ژماردنمان، یان ناوی تر بن: که له قورئان، یان له حدیس، یان له (إجماع) به کدهنگی زانایان به لگه یان له سر بن. دیسان نه فرموی: خوی گه وره ناوی هه نو سیفته می هه نه، ناوه کانی خوی سیفته کانی خویته می، سیفته کانی خوی مه دح و باسی گه وره می خویته می، ثم سیفته تانه می خوا بوو به شن: ۱- (صفات ذات)، ۲- (صفات فعل). بیروانه (الإعتقاد) ل ۵۲ و ۵۳ و ۷۰.

(الألوسی) له پیناسه می ثم بوو به شهدا نه فرموی: (صفات الذات) نه و جزوه سیفته تانه می زاتی خویته: که واته می په یداکردنی شتیکی لته فامیتته وه، وه کو: (الحیة) زیندووی، (العلم) زانین، (القدرة) توانین، (الإرادة) ویستن، (الکلام) گفتوگو، (السمع) بیستن، (البصر) بینین... هه روه ها نه فرموی: (صفات الفعل) نه و سیفته تانه می ناسه واری (قدرة) و (إرادة) می خوی گه وره نو واته می په یداکردنی شتیکیان لته فامیتته وه: وه کو (التخلیق) دروستکردن، (الإحیاء) زیندووکرن، (الإماتة) مراندن... هتد، (نثر الآلی) ل ۲۶ و ۲۸، هه م (الشرح المیسر: للفقہ الأكبر للإمام أبی حنیفة) ل ۲۵.

(ابن أبی العز) نه فرموی: هر کاتیک بلئی: (أعوذ بالله) خۆم نه پاریزم به خوی گه وره، نه وه به زاتی پاکی خوا خۆت نه پاریزی که به سیفته به رزه کان مه بسی نه کری وئی جیا نابنه وه، وه نه گه ر بلئی: (أعوذ بعرّة الله) خۆم نه پاریزم به گه وره می خوی گه وره، نه وه به سیفته تیکی خوا خۆت نه پاریزی، واته: جگه له خوا خۆت به که سی تر نه پاراستوه. (شرح الطحاویة) ل ۹۹ ب ۱.

ئینجا بزلنه: له م فرمودلنه بۆمان ده رکه وت: که سرجه م ناو و سیفته کانی خوی گه وره سن به شن: **یه گه م**: (إِسْمُ الذَّاتِ) ناوی زاتی خوا، که (الله) یه. **دوو م**: (صفات الذات) سیفته کانی زاتی خوی گه وره، که واته می په یداکردنی شتیکیان لته فامیتته وه. **سێ یه م**: (صفات الفعل) سیفته کانی کردلری خوا، که واته می په یداکردنی شتیکیان لته فامیتته وه، که وابو: گشت سیفته تیکی خوی گه وره ناوه پیروزیکسی خوی گه وره، یان زیاتری لته ورده گیرئ، جیاوازی (صفات الذات) و (صفات الفعل) نیه:

بۆ وێنه: له سیفته می (الحیة) ناوی (الحی) وهرده گیرئ، له سیفته می (العلم) ناوی (العالم) و (الغلام) و (العالم) وهرده گیرئ، له سیفته می (القدرة) ناوی (القادر) و (القدير) و (المقتدر) وهرده گیرئ... هتد، هه روه ها له سیفته می (التخلیق) ناوی (الخالق) و (الخلاق) وهرده گیرئ، له سیفته می (الإحیاء) ناوی (المحیی) وهرده گیرئ، له سیفته می (الإماتة) ناوی (الممیت) وهرده گیرئ... هتد.

قَدِيمٌ بِلَا اِبْتِدَاءٍ، دَائِمٌ بِلَا اِنْتِهَاءٍ، لَا يَفْنَى وَلَا يَبِيدُ، وَلَا يَكُونُ اِلَّا مَا يُرِيدُ.

تینجا لیره به ولاره باسی چند سیفه تیکی خوی گوره نه که بن، هر وه که نیماسی (الطحاوی) نه فرموی: (قدیم) خوی گوره هر مه بو (بلا ابتداء) نه بونی نه بوه (دائم) هر نه مینن (بلا انتها) کوتایی ناین، خوی گوره نه فرموی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الصدید: ۳، خوی گوره هر مه بوه هر نه مینن. هر وه ما که پیغمبر ﷺ ده چوره ناو مرگوت نم بوعایه ده کرد: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ رواه ابوداود بسند صالح.

(لا يَفْنَى) خوی گوره نابریئو (ولا يبید) له ناو ناچن، خوی گوره نه فرموی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۶ و ۲۷، هر که سیکی له سر زهوی به له ناو نه چن، زاتی خوی تو نه مینن که خاوهن گوره یی و پیره.

﴿بَاسِي وَيَسْتَوِي حَزْزُ كَرْدَنِي عُوا - الْإِرَادَةُ وَالْمَشِيئَةُ﴾

ده رباره یی نم دو سیفه ته، نیماسی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَلَا يَكُونُ) هیچ شتیک ناین (إِلَّا مَا يُرِيدُ) ته نها نهو شته نه بن: که خوا بیه وی ببین، جا نهو شته: چاکه بن، یان خرابه، واته: چاکه و خرابه هر دو یکی به ویستی خویه، (ابن ابی العز) نه فرموی: (أهل السنة) نه فرموی: هر چند خوی گوره له پوی قده روه - نه یه وی: گونا بکرین، به لام پئی خوش نیه و پئی رازی نیه، فرمانیش به گونا هکان ناکا، به لکو رقی له گونا نه بیته وه به ناپه سندی دانه نو قده غی نه کا. نه مه فرموده ی تیکرای (سلف) که نه لین: (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) و رواه ابوداود وابن السنن مرفوعاً، هر چی خوا حهز بکا: نه بئو هر چی حهز نه کا: نابن. (شرح الطحاوی) ل ۷۹ ب ۱.

که واته: (إِرَادَةُ) ویستی خوی گوره، جیایه له گه ل (مَحْبَبَةٌ) خوشویستی (رَضَى) راز بی بونی خوا، هر وه که خوی گوره نه فرموی: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ الزمر: ۷۱، خوا رازی ناین به کافر بونی بنده کانی خوی. تینجا بزانه: (إِرَادَةُ) ویستی خوا، (مَشِيئَةُ) حهز کردنی خوا، هر دو یکیان به کسانن، که واته: به بین ویستی حهز کردنی خوا هیچ شتیک ناین، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۳۰، نیوه حهز ناکن: شتیک ببین، یان نه بن، مه گه ر خوی گوره حهز بکا.

هر وه ما بزانه: (إِرَادَةُ) ویستن، سیفه تیکی زاتی خوی گوره یه و، دو به شه: یه گه ۵: (إِرَادَةُ أَمْرٍ وَتَشْرِيْعٍ) واته: ویستی فرمانه شرعی به کان، که په بوه ندی به

چاکو خرابه وه ههیه، جا پوو بدا، یان نا- واته: مه بهست به (إرادة)ی شرعی شهویه: خوا فرمان به چاکه نه کاو پی پی خو شه و پی پی رازییه، جا شه چاکه به بکری، یان نه کری، ههروه ها خوا فرمان به خرابه نا کاو پی پی خوش نیه و پی پی رازی نیه، جا خرابه که بکری یان نه کری)- ده رباره ی شه به شه ی به که م، خوی گه وه شه فره رموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْإِسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾ البقرة: ۱۸۵، خوی گه وه ئاسانی بو ئیوه شه و پی وه حمه تی بو ئیوه ناوی.

دووم: (إرادة قضاء و تقدیر) واته: ویسترو بریاری (أزلی) که په یوه ندی به گشت پوه نه وه رو گشت پوه داویتکوه ههیه، جا چاکه بین، یان خرابه- واته: هه شتیگ خوا له (أزل)دا ویستیتی و بریاری دابن: که بین، شه هه شه بنو ناگوجن نه بین، ههروه ها: هه شتیگیش خوا له (أزل)دا ویستیتی و بریاری دابن: که نه بین، شه وه به هه یج جزیریک نابن، جا ئیمه ههز بکین: که بین، یان نه بین، یان ههز نه که بین، چاک بین، یان خراب بین)- ده رباره ی شه به شه ی دووم خوا شه فره رموی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ الأنعام: ۱۲۵، هه رکه سیک خوی گه وه بیه وی بیبانه سه ر پنگه ی راست، سینه ی فراوان شه کا بو ئیسه لامبوون، هه رکه سیکیش خوی گه وه بیه وی: گو مرای بکا، سینه ی تهنگ و قه یز شه کا. بو شه پوه نکرده وهیه بروه (فتح الباری) ل ۵۵۱ ب ۱۳.

ئینجا بزنه: له دوو به شه دا بومان ده رکه وت: که (إرادة) ویستنی خوا، جیاوازه له گه ل (أمن) فرمانی خوی گه وه، چونکه (إرادة)ی قه زاو قه ده ری (أزلی)خوا، له گه ل (أمن) فرمانی شرعی خوا دا، جوار به شه:

۱- (إرادة) شه کاو (أمن) شه نکا: وه کو ئیمان نه نانی شه که سانه ی خوا له (أزل)دا شه یزانی ئیمان دین، واته: خوا شه یه وی ئیمان بینن، فرمانیش به ئیمان نه نانیان شه کا.

۲- (إرادة) نا کاو (أمن) شه نا کا: وه کو کافر بوونی شه ئیمان دارانه ی به شی به که م، واته: خوا نایه وی کافر بین، فرمانیش به کافر بوونیان نا کا.

۳- (إرادة) شه کا، به لام (أمن) نا کا: وه کو کافر بوونی شه که سانه ی خوا له (أزل)دا شه یزانی ئیمان ناهینن، واته: خوا شه یه وی کافر بین، به لام فرمان به کافر بوونیان نا کا، گو ناهه کانی تریش هه به م شه یه وه: (إرادة) شه کا، به لام (أمن) نا کا.

۴- (إرادة) نا کا، به لام (أمن) شه نکا: وه کو ئیمان نه نانی شه جو ره کافرانه ی به شی سه یه م، واته: خوا نایه وی ئیمان بینن، به لام فرمانیشیان بین شه کا ئیمان بینن، بروه (تحفة المرید) ل ۳۶.

لَا تَبْلُغُهُ الْأَوْهَامُ، وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَفْهَامُ، وَلَا يُشْبِهُ الْأَنَامَ، حَتَّى لَا يَمُوتَ، قِيَوْمَ لَا يَنَامُ، خَالِقٌ بِلَا حَاجَةٍ، رَازِقٌ بِلَا مَوْئِنَةٍ، مُمِيتٌ بِلَا مَخَافَةٍ، بَاعِثٌ بِلَا مَشَقَّةٍ.

﴿بِاسْمِ چهند سيفه تيگي خوا﴾

نيمامي (الطحاوي) نه فرموي:

(لَا تَبْلُغُهُ الْأَوْهَامُ) خه يال ناگاته ناسيني زاتي خوا (وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَفْهَامُ) زانست به ته ولوي خوي پي نانسري، خوي گوره نه فرموي: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ طه: ۱۱۰، زانستي ته ولويان نيه: دهرياره ي زاتي خوا. واته: هر خوا به خوي نه زاتي زاتي خوي چونه و که سي تر نازاتي (وَلَا يُشْبِهُ الْأَنَامَ) خوي گوره، وه هيچ شتيک ناچي: نه له زات، نه له سيفت، نه له کردار، خوي گوره نه فرموي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشورى: ۱۱، هيچ شتيک هاوويته ي خوي گوره نيه. که واته: زانستي خوا جياوازه له گه ل زانستي نيغه، بيتن و بيستن و گشت سيفه ته کاني تري خوا جياوازه، له گه ل بيتن و بيستن و سيفه ته کاني تري نيغه، چونکه گشت سيفه ته کاني خوا (أَزْلَىٰ نَ)، سيفه ته کاني نيغه ش خوا بروستي کرون، هروه ها: کرداره کاني خوا: وه کو بزقدان و مراندن و... هتد، جياوازه له گه ل هه مان کرداري نيغه، چونکه کرداره کاني خوا سيفته ي خويته ي، کرداري نيغه ش بروستکروي خويته، هر به هيژنکي بروستکرويش نيغه وه دهستي نينين، هروه له باسي (سهريشکي بنده) دا پووني نه که ينه وه، هروه ها برونه (شرح الطحاوية) ل ۸۵ ب ۱.

(حَتَّى لَا يَمُوتَ) خوا به رده وام زيندوه و نامري (قِيَوْمَ) به رتوه به ي برونه وه (لَا يَنَامُ) هرگيز ناخوي، خوي گوره نه فرموي: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ البقرة: ۲۵۵، خوا نه و خويته ي: که جگه له وي هيچ خويته ي، هرده م زيندوه و به رتوه به ي برونه وه، بزدران و خو ناگري. (خالق) بروستکري هه مو شتيکه له نه برونه وه (بِلا حَاجَةٍ) به بين پيويستي. واته: پيويستي به وشته بروستکروانه نيه، خوي گوره نه فرموي: ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ﴾ محمد: ۲۸، خوا ده وله منده پيويستي نيه، نيته پيويستي تان به خوا هه ي. (رازق) خوا بزقداره (بِلا مَوْئِنَةٍ) به بين ه ولدان و بارگرنايي، خوي گوره نه فرموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ الذريات: ۵۸، به راستي هر خوا بزق ده ي راسته قينه ي و خاوهن هيزه و زق تولنايه. (مميته) خوا خه ک نه مريتي (بِلا مَخَافَةٍ) به بين ترس: نه له هه برونين نه ترسي، نه له توله سه ننه وه ش نه ترسي (بِاعِثٌ) له بزقي قيهامه ت خه ک زيندوه نه کاته وه (بِلا مَشَقَّةٍ) به بين نازارو مانديوويون، خوي گوره نه فرموي: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ الروم: ۴۰. واته: (الله) نه و خويته ي: که نيته ي بروست کروه، نيجه بزقي بلون، نيجه نه تان مريتي، نيجه زيندوتان نه کاته وه.

مَا زَالَ بِصَفَاتِهِ قَدِيمًا قَبْلَ خَلْقِهِ، لَمْ يَزِدْ بِكَوْنِهِمْ شَيْئًا لَمْ يَكُنْ قَبْلَهُمْ مِنْ صِفَتِهِ. وَكَمَا كَانَ بِصَفَاتِهِ أَزَلِيًّا كَذَلِكَ لَا يَزَالُ عَلَيْهَا أَبَدِيًّا، لَيْسَ بَعْدَ خَلْقِ الْخَلْقِ اسْتِفَادَ اسْمُ (الْخَالِقِ) وَلَا يَأْخُذَاتُ الْبَرِيَّةُ اسْتِفَادَ اسْمِ (الْبَارِي)، لَهُ مَعْنَى الرَّبُّوبِيَّةِ وَلَا مَرْبُوبٍ، وَمَعْنَى الْخَالِقِ وَلَا مَخْلُوقٍ.

﴿خَوای گهوره به سیفته کانیهوه (أزلی وابدی)﴾

پیناسه: (أزلی) به رده وامی هه بونینکه له رابردوهوه که نه بونی نه بن. (نبد) به رده وامی هه بونینکه له داهاتودا که نه مانی نه بن.

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(مَا زَالَ بِصَفَاتِهِ قَدِيمًا) خَوای گهوره به هه موو سیفته کانیهوه - (صِفَاتُ الذَّاتِ) و (صِفَاتُ الْأَفْعَالِ) - له (أزلی) دا هه هه بوو (قَبْلَ خَلْقِهِ) پینش دروستکردنی بوونه وه، پیغه مه ر عزله نه فرموی: ﴿كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ رواه البخاري، خَوای گهوره له (أزلی) دا هه بوو. جگه له خوی ههچ شتیکی تر نه بوو، (عَرْشِ) ی خوی له سه ر ناو دروست کردو هه موو شتیکی له (اللُّوحُ الْمُحْفَظُ) دا نووسی و ناسمانه کان و زه مینی دروست کردن.

که واته: خَوای گهوره به زات و سیفته وه (أزلی) یه و (لَمْ يَزِدْ بِكَوْنِهِمْ شَيْئًا) خَوای گهوره به بونی بوونه وه شتیکی زیاد نه کردوه (لَمْ يَكُنْ قَبْلَهُمْ مِنْ صِفَتِهِ) که نه و سیفته ته ی نه بو بن پینش دروست کردنیان، واته: نه و سیفته تانه ی پینش دروستکردنی بوونه وه له (أزلی) دا هه بویون، پاش دروستکردنی بوونه وریش هه ره مان سیفته ته هه نه و به هوی دروستکردنی بوونه وه سیفته تیکی نوئی بق زیاد نه کراوه.

(وَكَمَا كَانَ بِصَفَاتِهِ أَزَلِيًّا) نینجا هه روه کو خَوای گهوره به زات و سیفته وه (أزلی) یه (كَذَلِكَ لَا يَزَالُ عَلَيْهَا أَبَدِيًّا) هه ره و هاش خوا به زات و سیفته وه (أبدی) یه، به رده وام نه مینی و کوتایی نابین (لَيْسَ) وانه (بَعْدَ خَلْقِ الْخَلْقِ) له و کاته وه: که بوونه وه ری له نه بوونه وه دروست کردوه (اسْتِفَادَ اسْمِ الْخَالِقِ) ناوی (الْخَالِقِ) دروستکری وه ده ست که وتین (وَلَا يَأْخُذَاتُ الْبَرِيَّةُ) وانه: که به هوی به یداکردنی خه ک (اسْتِفَادَ اسْمِ الْبَارِي) ناوی (الْبَارِي) ی وه ده ست که وتین، به لکو له (أزلی) دا نه م دو ناوه شی هه ره بون، خَوای گهوره نه فرموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِي﴾ الحشر: ۲۴، خوا نه و خواجه یه: که دروستکری بوونه وه له نه بوونه وه، به یداکری خه ک له شیوه یه ک بق شیوه یه کی تر.

بروانه (الشرح الميسر: للغة الأكبر للإمام أبي حنيفة) له ۲۵.

(لَهُ مَعْنَى الرَّبُّوبِيَّةِ) خَوای گهوره سیفته ته (رَبُّوبِيَّةِ) په روه ردگاریه ته هه بو (وَلَا مَرْبُوبٍ) ههچ په روه رده کراویک نه بو (وَمَعْنَى الْخَالِقِ) خَوای گهوره سیفته ته (الْخَالِقِ) دروستکری هه بو (وَلَا مَخْلُوقٍ) ههچ دروستکراویک نه بو.

وَمَا أَنَّهُ مُخَيِّ الْمَوْتَى بَعْدَ مَا أَحْيَا، اسْتَحَقَّ هَذَا الْإِسْمَ قَبْلَ إِخْيَانِهِمْ، كَذَلِكَ اسْتَحَقَّ اسْمَ الْخَالِقِ قَبْلَ إِثْنَانِهِمْ، ذَلِكَ بَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَكُلُّ شَيْءٍ إِلَيْهِ فَعِيرٌ، وَكُلُّ أَمْرٍ عَلَيْهِ يَسِيرٌ، لَا يَخْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ

(وَمَا أَنَّهُ مُخَيِّ الْمَوْتَى) هر چه که مرده بود خوا ناوی زندووکرده وی مردودانه (بَعْدَ مَا أَحْيَا) پاش نه وی که زندوویان نه کاتوه (اسْتَحَقَّ هَذَا الْإِسْمَ قَبْلَ إِخْيَانِهِمْ) نه و ناوهی (الْمُخَيِّ) زندووکرده وی هر هه بوو پیش زندووکرنه و هیان (كَذَلِكَ) هر وهه (اسْتَحَقَّ اسْمَ الْخَالِقِ) ناوی (الْخَالِقِ) روستکری هر هه بو (قَبْلَ إِثْنَانِهِمْ) پیش روستکردنیان له نه بوونه و ه.

(ذَلِكَ) هه بوونی سیفته کانی خوا له (أَزَلُّدَا،) پیش روستکردنی بوونه و هر له نه بوونه و ه (بَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) له به ر نه وهیه: خوا توانای له سهر کردنی هه موو کارنک ههیه، هر وهه خوی نه هه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة: ۲۰، خوا توانای له سهر هه موو شتیک ههیه (وَكُلُّ شَيْءٍ إِلَيْهِ فَعِيرٌ) هه موو شتیک پیویستی به خوی گوره ههیه، هر وهه خوی گوره نه هه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتُّمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾ فاطر: ۱۵، نهی خه لکینه نیوه پیویستیان به خوا ههیه (وَكُلُّ أَمْرٍ عَلَيْهِ يَسِيرٌ) هه موو کارنک له لای خوا ناسانه (لَا يَخْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ) خوی گوره پیویستی به هیچ شتیک نه، خوی گوره نه هه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ العنكبوت: ۱۹، نایا نه یانبینی چون خوی گوره نه م بوونه و هر وی له نه بوونه و ه روست کرده، نیجا نهیگه پینتته وه بو نه بوون؟ نه هه کارنکی زور ناسانه له لای خوا.

﴿رَأَى (أَهْلَ الْبِدْعَةِ) دَهْرِيَارِي سِيْفَه تَه كَانِي خَوَا﴾

بزانه: له یاسه رابردودا بومان دهرکوت که (وَجُودُ اللَّهِ) هه بوونی خوا - به زاتو سیفته وه - سیفته تیکی (أَزَلِي) و (أَبْدِي) به، واته: له (أَزَلُّدَا) ته نها هر خوا هه بو، نه بوونی نه بو وه جگه له وی شتیک تر نه بو، هر وهه ها: به (أَبْدِي) به رده و ام هر نه میتی و کوتایی نایی و سیفته کانیسی هر هه بو وه هر نه میتن.

نیجا بزانه: دهریاری نه م سیفته تی (وَجُودُ اللَّهِ) هه بوونی خوا، موسولمانان هیچ کیش هیان نه، واته: گشتیان دان به هه بوونی خوادا نه هینن، به لام له سیفته کانی تردا کیش هیان ههیه و بوونه ته سئ به شی سهره کی:

یه که م: (الْمُعْطَلَةُ) له کارخه ره کان، که دان ناهینن: به هه بوونی سیفته کانی خوا، نه م به شه له دوو کرم لی (أَهْلَ الْبِدْعَةِ) بیگ هاتوه: که (جَهْمِيَّةٌ) و (مُعْتَرِلَةٌ) نه^(۱) بهوان (فتح الباری) ل ۴۲۷ و ۴۳ و ۱۳.

دووه م: (الْمُشْبَهَةُ) و یچوینه ره کان، که کومه لیکتی تری (أَهْلَ الْبِدْعَةِ) ن، دان نه هینن: به هه بوونی سیفته کانی خوا، به لام خوی گوره وه شتیک تر نه چوینن و سیفته کانیسی

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمْعُ الْبَصِيرُ خَلْقُ الْخَلْقِ بِعِلْمِهِ.

وهو سيفته كهائي خهك نه چوینن. بیوانه (شرح الطحاویة) ل ۸۵۰۸۴ ب ۱. ئینجا برانه هندی کس (مُشَبَّه) به (مُجَسِّمَة)ش ناو نه با^(۱).

سویهم؛ (أَمَلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) دان نه هینن به هه بیونی گشت سیفته كهائی خوا، وه هیج شتیکیشی ناچوینن، واته: وهكو (مُعْطَلَة) نالین: خوا سیفته نیه، وهكو (مُشَبَّه)ش نالین: خوا وه شتیکی تر نه چن، به لكو نه لین: خوا سیفته هه وه به زاتو سیفته وه (آزلی) به، وهكو هیج شتیکی نیه، به به لگی شه م نایته كه خوی گه وه نه هه رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیج شتیکی هاویننه خوی نیه ﴿وَهُوَ السَّمْعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱، خوی گه وه بیسه ره و بینه ره.

كه واته: شه م نایته گرتی (مُشَبَّه) پوچال نه كاته وه، چونكه خوا نه هه رموی: خوا هاویننه نیه، كه لبرو: وه هیج شتیکیش ناچن، هه وه ها گرتی (مُعْطَلَة)ش پوچال نه كاته وه، چونكه خوا سیفته بی خزی دلناوه، كه لبرو: خوا سیفته هه وه نه بیسیو نه بینن: به لام نهك وهك زانینو تولانو بیسترو بیتنی نیه. بیوانه (شرح الطحاویة) ل ۱۱۸ ب ۱.

﴿خَوَا نَه نَدَا زَمُو هَاوِي بُوونَه و مَرِي دَا نَاوَه﴾

نیمامی (الطحاوی) نه هه رموی:

(خَلْقُ الْخَلْقِ) خوی گه وه بوونه وه ری له نه بوونه وه دروست کردوه (بعلمه) كه دروستی کرد نه یزانی: له م بوونه وه ره دا چی پوو نه دا، خوی گه وه نه هه رموی: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الملك: ۱۴، نایا خوا نازانی چی دروست کردوه؟ به لئی نه زانی،

^(۲) (الْجَهْمِيَّة) چینیکن له (أَمَلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَاةِ) سه به (جَهْمُ بِنِ صَفْوَانَ) كه بیوانی گومرلو نازوه چی بوو، له سالی (۱۲۸)ی کوچی کوژا، شه م چینه گومرلبروه، نه لین: خوا هیج سیفته نیکی نیه، چلن دروسته ناویك بیو خوا بگوتری كه شه م ناوه بیو كه سیتی تریش بگوتری؟ قورنان هه رموده ی خوا نیه، خوا شت نیه... هتد.

(الْمُفْزَلَةُ) چینیکن له (أَمَلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَاةِ)، به كه م كس، كه شه م چینی بیتك هینا (واصل بن عطاء) بوو، كه له قورتابخانی شیام (الْحَمْسَنُ الْبَصْرِي) جیا بووه وه له قوربینیكي مرگوت ده سسی به فوتابیه كهائی خوی نهكوت، له سالی (۲۳۱)ی کوچی مرد، شه م چینه گومرلبروه، وهكو (جَهْمِيَّة)كان نه لین: خوا سیفته نیه، هه وه ها نه لین: گونا هباری گه وه، نه كافروه نه موسولمانه، قورنان (آزلی) نیوه دروستكروه... هتد.

^(۳) (الْمُشَبَّه) چینیکن له (أَمَلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَاةِ) خوی گه وه وه شتیکی تر نه چوینن و نه لین: خوا لاشی هه وه له سه ری وینه ناده میزاده، دستو قاچو گوتی سه ری هه یه، خوا دلته به زیتو سه ره كه گوتی، له سه ره (عزش) دانیشتوه... هتد: شه م چینه به (مُجَسِّمَة)ش ناو نه برین.

(الْمُجَسِّمَة) چینیکن له (أَمَلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَاةِ) نه لین: خوا لاشی هه وه له سه ره (عزش) جیگیره، دستو قاچو چاری هه یه... هتد. له م عقیده به دا (مُجَسِّمَة)و (مُشَبَّه) هاوینن، به لام له وه دا جیا ولین: (مُجَسِّمَة) خوی گه وه وه شتیکی تر ناچوینن و ده لین: خوا دستو قاچو گوتیو چاویکی وه های هه یه له خزی دوهو شیته ره. ئینجا بزانه: عقیده ی (مُشَبَّه)و (مُجَسِّمَة) له جووه كان وه رگبروه، هه وهك له باسی (مُجَسِّمَة)و (مُشَبَّه) دا پوونی نه كه بته وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

وَقَدَّرَ لَهُمْ أَقْدَارًا، وَضَرَبَ لَهُمْ آجَالَ، وَلَمْ يَخْفَ عَلَيْهِ شَيْءٌ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَهُمْ، وَعَلِمَ مَا هُمْ عَامِلُونَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَهُمْ.

نهو خوابه وردبینو خه به رداره. (وَقَدَّرَ لَهُمْ أَقْدَارًا) بۆ نه م خه لکه خوا نه ندازه ی داناون، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَوَخَّلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲، خوا هه موو شتیکی دروست کردوه، ناماده ی کردوه به ناماده کردینیکی دیارکراو. پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ روه مسلم، خوی گوره نه ندازه ی هه موو دروستکراونکی نووسی پیش دروستکرنی ناسمانه کان و زه مین به په نجا هزار سال.

﴿کوزو بو به (أجل ی حوی نه مرئ)﴾

(وَضَرَبَ لَهُمْ لَجَالَ) خوی گوره دیاری کردوه (أجل)، واته: نه ندازه ی مانوه ی نه م خه لکه له زیاندا، نه چرکه به ک نوا نه که وی، نه چرکه به ک پیش نه که وی، خوی گوره نه فرموی: ﴿إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَأْجِرُونَ﴾ یونس: ۴۹، هر کاتی (أجل) واته: کاتی مردنیان هات: نه ده مینک نوا نه که ون و نه پیش نه که ون. که و ابوو: گیانله به ری کوزو بو به (أجل ی حوی نه مرئ)، واته: خوا نه یزانی و دیاری کردبو: نه مه به هوی نه خوشی نه مرئ، نه مه شیان به هوی کوشتن نه مرئ، نه مه شیان به هوی پووخان، نه مهش به هوی سووتان، نه مه شیان به هوی خنکان له ناودا نه مرئ- چگه له م هویانهش- خوی گوره مردن و زینی داناوهو هویه کانی مردن و زینیسی داناوه، واته: هر نه بی له کاتی دیارکراودا به مرئ، جا به هر هویه ک بن، نیجا بزانه: مرقو کوز له بهر نه وه تولی له سه ره و تاوانباره: چونکه کارنکی قه ده غه کراوی کردوه. بروانه (شرح الطحاوی) ل ۱۲۷ و ۱۲۸ ب ۱.

نیجا بزانه: له چه ند حه یسینیکی (صحيح) یا پیغه مبه رﷺ فرموی هه تی: سه ردان و چاکه له که ل خزمان ته من ریز نه کا. جا بۆ نه وه ی نه م حه بیسه کان دلوه ته وه، فرموی هه ی راست له و پابرنودا نه که ن، زانایان چه ند واته به کیان له حه بیسه کان دلوه ته وه، فرموی هه ی راست له و فرموی دلنه، مه به ست نه وه یه: خوی گوره پیته و بهر ه کت نه خاته ته مه نی مرقو پنگی بۆ ناسان نه کا: ناکو زور خوا به رستی بکاو کاته کانی به فیرق نه داو کرده وه ی به سوود بکا بۆ قیامت، بروانه (شرح صحيح مسلم) ل ۴۵۰ ب ۹ و (السراج المنير) ل ۲۸۵ ب ۲.

﴿گشت هه بوونیک به بریارو حه زکردنی خوابه﴾

شیعایی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَلَمْ يَخْفَ عَلَيْهِ شَيْءٌ) خوی گوره هیچ شتیکی له لا په نهان نه بو (قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَهُمْ) پیش نه وه ی به نده کانی دروست بکا (وَعَلِمَ مَا هُمْ عَامِلُونَ) خوی گوره نه یزانی به نده کان چی نه که ن (قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَهُمْ) پیش نه وه ی دروستیان بکا، خوی گوره نه فرموی:

وَأَمْرُهُمْ بِطَاعَتِهِ، وَتَنَاهَاهُمْ عَنْ مَعْصِيَتِهِ، وَكُلُّ شَيْءٍ يَجْرِي بِتَقْدِيرِهِ وَمَشِيئَتِهِ، وَمَشِيئَتُهُ تَنْفُذٌ، لَا مَشِيئَةَ لِلْعِبَادِ إِلَّا مَا شَاءَ لَهُمْ، فَمَا شَاءَ لَهُمْ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ﴾ إبراهيم: ۳۸، خواجه تق نه زانى نه وهى نه بشارينه وه وهى نه شكرائى نه كه بين، هيچ شتيك له خوا به نهان نابين، نه له زه مين و نه له ناسمان.

(وَأَمْرُهُمْ بِطَاعَتِهِ) خوا فه رمانى به بنده گانى خوى كرده: تا گو تيرايه لى بين (وَتَنَاهَاهُمْ عَنْ مَعْصِيَتِهِ) قه ده غه ي كرده: له تا وان كردن، هه روه كه نه فه رموى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاريات: ۵۶، من جنو كه و شاهه ميزادم بؤ هيچ دروست نه كردون، نه نها بؤ نه وه نه بين: كه به په رستن.

(وَكُلُّ شَيْءٍ يَجْرِي) هه موو شتيك كه نه بين (بِتَقْدِيرِهِ) به بريارى خواجه (وَمَشِيئَتِهِ) به چه زكردنى خواجه (وَمَشِيئَتُهُ) چه زكردنى خوا (تَنْفُذٌ) جن به جن نه بين (لَا مَشِيئَةَ لِلْعِبَادِ) به بنده گان هيچ ده سه لاسى چه زكردن بيه (إِلَّا مَا شَاءَ لَهُمْ) نه نها نه وه چه زكردنه نه بين: كه خوا چه ز بكا بويان بين (فَمَا شَاءَ لَهُمْ كَانَ) هه ر شتيك خوا چه ز بكا بويان بين، نه بين (وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) هه ر شتيك خوا چه ز نه كا بين، نابين. خواى گوره گوره نه فه رموى: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ الدهر: ۲۰، نتيوه چه ز نا كه ن شتيك بين، يان نه بين، مه گه ر خوا چه ز بكا، به راستى خوا زاناو كار له جن به.

ثينجا بزانه: (ابن حجر العسقلاني) له (ابن بطال) نه گو تيرته وه: كه (مَشِيئَةُ) چه زكردنى خواو (إِرَادَةُ) ويستنى خوا، هه ر به يه ك واته هاتون... خواى گوره كرده وهى به بنده گانى دروست نه كا، هه رچى به بنده گان نه ي كه ن، به (مَشِيئَةُ) چه زكردن (إِرَادَةُ) ويستنى خواجه، واته: نه گه ر خوا نه په ويى چه ز نه كا: شتيك بين، نابين. (فتح الباري) ل ۵۵۱ ب ۱۲. هه روه كه له باسى (ويسترو چه زكردنى خوا) به دريژى پوونمان كرده وه.

﴿بِاسْمِ اللَّهِ يَأْتِيهِمْ رِزْقٌ رَاسِتًا وَكَوْمًا كَرْدُونَ - الْهَدَايَةُ وَالْإِضْلَالُ﴾

پيشه كى بزانه: (الهداية) و (الاضلال) دو واته يان هه به:

يَهْدِيهِمْ (الهداية) ريتعنونى كردن، واته: شاره زاكردن بؤ ريگى راست، جا بگاته مه به بست، يان نه گاتى، خواى گوره نه فه رموى: ﴿وَأِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشورى: ۵۲، نهى پيشه مبه ر عليه تو شاره زابى و بانگه وازى نه كه ي بؤ ريگه كى راست. هه روه ها (الاضلال): گومر اكردن، واته: برنده سه ر ريگه ي چه وت لادانى له ريگه ي راست، خواى گوره نه فه رموى: ﴿وَأَضَلُّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى﴾ طه: ۷۹، (فرعون) گه له كه ي خوى گومر ا كرو ريتعنونى نه كردن بؤ ريگه ي راست.

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَيَعْصِمُ وَيُعَافِي فَضْلاً، وَيُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَخْذُلُ وَيَتَّبِلِي عَدْلًا، وَكُلُّهُمْ يَتَّقِلُونَ فِي مَشِيئَةِ بَيْنِ فَضْلِهِ وَعَدْلِهِ، وَهُوَ مُتَعَالٍ عَنِ الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ.

۱۴۰۰ (الهداية) گه یاندنه پئی راست، که پئی ده لئین (هدایة التوفیق)، واته: دروستکردنی (ایمان) و گردنه نیماندار. (الإضلال) بردنه سر پئی (کفر)، واته: دروستکردنی (کفر) و گردنه کافر. جا بزانه: ثم واتهی دووم تایهت به خوایه، واته: جگه له خوا هیچ کهس ناتوانی که سبکی تر بکاته نیماندار، یان بیکاته کافر. بؤ دنیایی پروانه (شرح رمضان) ل ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸.

ده رباره یی ثم واتهی دووم - که سیفته یی خوایه - نیامی (الطحاوی) نه فهرموی:

(يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) خوی گه وره نه گهر حز بکا که سبک بکاته نیماندار، نه بیکاته نیماندار (وَيَعْصِمُ) له کافر بیرون نه بیارزینی (وَيُعَافِي) بین به لای نه کا له دینو دنیا (فَضْلاً) له گه وره یی خوی نه وها نه کا (وَيُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ) نه گهر حز بکا که سبک بکاته کافر، نه بیکاته کافر (وَيَخْذُلُ) سر شرقی نه کا و یارمه تی نادا (وَيَتَّبِلِي) به ربه لای نه کا له دینو دنیا (عَدْلًا) له دادیه روه ری خوی نه وها نه کا، خوی گه وره نه فهرموی: ﴿يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ المدثر: ۳۱، هر که سبک خوا حز بکا بیکاته کافر، نه بیکاته کافر، هر که سبک خوا حز بکا بیکاته نیماندار، نه بیکاته نیماندار.

(وَكُلُّهُمْ يَتَّقِلُونَ فِي مَشِيئَةِ) همه مو نه و خه لکه نه جولیتنه وه به حز کردنی خوا (بَيْنِ) فَضْلِهِ وَعَدْلِهِ له نیوان گه وره یی و دادیه روه ری خوادا، واته: نیمانداری و کافر بیرون به حز کردنی خوایه، نه که به حز کردنی نیمه، هر وره ک خوی گه وره به پیغه مبه ری خوی نه فهرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص: ۵۶، نه ی پیغه مبه رﷺ تر ناتوانی نه و که سه ی خوشت نه وئی بیکه به نیماندار، به لام هر که سبک خوا حز بکا، نه بیکاته نیماندار.

نیجا بزانه: لیره دا بومان ناشکرا بوو: ووشه ی (لَا تَهْدِي) له م تایه تا به واتهی دووم بؤ پیغه مبه رﷺ به کار هاتوه، هر وره کو ووشه ی (لَتَهْدِي) له تایه ته که ی تردا - الشوری: ۵۲ - به واتهی به کم بؤ پیغه مبه رﷺ به کار هاتوه.

(وَهُوَ مُتَعَالٍ) خوی گه وره ندر له وه به رزتره (عَنِ الْأَضْدَادِ) که دزی هه بن له هر بریارینک له هر کارینک که نیکا (وَالْأَنْدَادِ) یان هاویننه ی هه بن له هر کارینک که نیکا، چونکه هر وره به بنده کانی خوی دروست کردن، کرداری نه وانیشی دروست کردن، خوی گه وره نه فهرموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ المصافات: ۹۶، خوی گه وره نیوه و کرده وه کانی نیوه ی دروست کردوه.

لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ وَلَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَلَا غَالِبَ لِأَمْرِهِ، أَمَّا بِذَلِكَ كُلِّهِ وَأَيُّقُنَا أَنْ كَلَامًا مِنْ عِنْدِهِ.
وَإِنْ مُحَمَّدًا ﷺ عِنْدَهُ الْمُصْطَفَى وَنَبِيُّهُ الْمُجْتَبَى

(لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ) هیچ که سبک نیه برپاری خوا به خوا رهد بکاتوره (وَلَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ) هیچ که سبک نیه برپاری خوا به خوا نوا بخا (وَلَا غَالِبَ لِأَمْرِهِ) هیچ که سبک نیه به سر فرمانی خوادا زال بنو فرمانیکی بنده ریکا، که و ابو: له سر خوی گه وره واجب نیه: کاری باش و سووبه خش بق بنده کانی بکاو زبانیان له سر لابدا - هه روهک (مُعْتَزِلَةٌ) وَا نُهَلَيْنَ - ، چونکه هر به خوی نه م خه لکه ی دوست کردوه، هر به خوشی ده ستکاری دوستکراوی خوی نه کا، هه روهک خوی نه فرموی: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ الأنبياء: ۲۳، پرسیار له خوا ناکری: بق وات کرد؟ بق وانه کی؟ به لام خه ک نه م پرسیاره یان لی نه کری: (أَمَّا بِذَلِكَ كُلِّهِ) باوه رمان هه یه: به هه موو شته ی گوتمان (وَأَيُّقُنَا أَنْ كَلَامًا مِنْ عِنْدِهِ) گومانمان نیه: گشتی له لایه ن خواوه دوستکراوه.

﴿ بَاسِي بَيْتِهِ مَبْعَرِي نَيْسَلَام ﷺ ﴾

بیتفه مبعری خوشه ویستمان ﷺ ناوی (محمد) کوپی (عبداللله) کوپی (عبدالصطلب) کوپی (هاشم) بو، دایکی ناوی (آمنه) کچی (وهب) بو، له هژی (فریش) ی له گه لی (عرب) بو، له شاری (مکه) له پژی نووشه ممه (۱۲) ی مانگی (ربیع الأول) ی سالی فیل، له دایک بووه، که نه کاته به رامبه ر (۲۰) ی (نیسان) ی سالی (۵۷۱) ی زایینی.

جا که ته مهنی بووه چل سالی ته او، هر له (مکه) له پژی نووشه ممه (۱۷) ی مانگی رده مه زان، به رامبه ر (۱) ی شوباتی سالی (۶۱۰) ی زایینی قورباتی به (وخی) له بق هاتو کرایه بیتفه مبعر ﷺ، نینجا ماوه ی (۱۲) سال هر له (مکه) بیتفه مبعرایتی کرد، نا له (۲) ی مانگی (ربیع الأول) سالی (۱) ی کچی (مکه) ی به جی هیشتو کچی کرد له بق (مدینه)، نه م رووداوه گرنگه به یه که مین سالی کچی داندراوه له میژوی نیسلامدا، که نه کاته به رامبه ر (۲۰) ی مانگی (أيلول) ی سالی (۶۲۲) ی زایینی.

نینجا له (مدینه) ش ماوه ی (۱۰) سالی تر بیتفه مبعرایتی کرد، له پژی نووشه ممه (۱۲) ی (ربیع الأول) سالی (۱۱) ی کچی به رامبه ر (۸) ی (حزیران) سالی (۶۲۲) ی زایینی له (مدینه) وه فاتتی کرد ﷺ، هر له مالی خوی له ژوره که ی حه زره تی (عائشه) ی خیزانی دا نئیزاوه، نیستا نه م ژوره که وتوته ناو مرگه وتی بیتفه مبعر ﷺ له (مدینه)، که و ابو: ماوه ی (۲۳) سالان بیتفه مبعر بووه، تیکرا ته مهنی (۶۲) سال بو.

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَإِنْ مُحَمَّدًا) نیه نه لئینو باوه رمان هه یه: که (مُحَمَّدٌ) ﷺ (عِنْدَهُ الْمُصْطَفَى) به نده یه کی هه لئیزده ی خویله له ناو بنده کاندان (وَنَبِيُّهُ الْمُجْتَبَى) بیتفه مبعر کی هه لئیزده ی خویله له ناو

وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى، وَإِنَّهُ خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَإِمَامُ الْأَتْقِيَاءِ وَسَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَحَبِيبُ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

پیغمبر اراداً عنهم الصلاة والسلام (وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى) پیغمبر رکنی پسران نبوی خواجه ﴿عَنْ
وَأَتَلَهُ﴾ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ
كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ ﴿رواه مسلم والترمذی،
خوای گوره له نه ته وهی (إسماعیل) پیغمبر ﷺ (کنانه) ی ه لبرارد، له نه ته وهی (کنانه) ش
(قریش) ی ه لبرارد، له (قریشی) یه کانیش (بنی هاشم) ی ه لبرارد، منیشی له (بنی هاشم)
ه لبرارد. که وابو: پیغمبر ﷺ هم به بندم هم پیغمبر رکنی برارده به ﷺ.

(وَإِنَّهُ خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ) پیغمبر ی نیمه ﷺ نه او که ری ه موو پیغمبر اراده هیج
پیغمبر رکنی تر له نوای وی ناین، خوای گوره نه فه رموی: ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ﴾ الأحزاب: ۴۰، به لام (مُحَمَّدٌ) ﷺ پیغمبر ی خوایه و نه لو که ری پیغمبر اراده سل
الله عَلَيْهِ السَّلَامُ (وَإِمَامُ الْأَتْقِيَاءِ) پیغمبر ی نیمه ﷺ پیشه وای له خواتر سه کانه، خوای
گوره نه فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱، نه ی
پیغمبر ﷺ به م خه لکه بلن: نه گه ر نیوه خواتان خوش نه وی، وهن شوین من بکه ون،
تا خوای گوره نیوه ی خوش بوئ. پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمُ
لِلَّهِ وَأَتَّقَاكُمْ لَهُ﴾ رواه البخاری و مسلم، سویند به خوا، من له ه مووتان له خواتر سترو
خوا به رسترم. که وابو: هر که سیکیش خوا به رست و له خوا ترسی راسته قینه بی،
پیغمبر ﷺ تا که پیشه وایه تی.

(وَسَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ) پیغمبر ی نیمه ﷺ گوره ی ه موو پیغمبر اراده سل الله عَلَيْهِ السَّلَامُ،
پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيَدِي لِرِوَاءِ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ،
وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمُنَا آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَاتِي، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنَشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا
فَخْرَ﴾ رواه الترمذی و بعضه فی صحیح مسلم، من گوره ی نه ته وهی ناده م له یقزی
قیامت، نالای سوپاس له دهست من دایه، به شانازی و نالیم، هر پیغمبر رکن ه به
له ناده مه وه تا نه وانی تریش - له یقزی قیامت له ژیز نالای منن، من به که م که سم که
گوره که م بقره له نه ی و نیمه دهر وه له یقزی قیامت.

(وَحَبِيبُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) پیغمبر ی نیمه ﷺ خوشه ویستی خوای په روه رنگاره، پیغمبر ﷺ
نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا أَخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ رواه مسلم، خوای گوره
منی کردوته دوستی خوای، هر وه کو (إبراهیم) پیغمبر ی نیمه ﷺ کردوته دوستی خوای.
نینجا بزانه: دوستیایه تی به رزترین پله ی خوشیوستنه. بروهانه (شرح الطحاوی) له ۱۶۴ ب. ۱.

وَكُلُّ دَعْوَى النَّبُوَّةِ بَعْدَهُ فَهِيَ وَهَوَى، وَهُوَ الْمَبْعُوثُ إِلَى عَامَّةِ الْجِنِّ وَكَافَّةَ الْوَرَى بِالْحَقِّ وَالْهُدَى وَبِالنُّورِ وَالضِّيَاءِ.

(وَكُلُّ دَعْوَى النَّبُوَّةِ بَعْدَهُ) هَر دَاوَاكَرِيه كِي پِيغَمبَرِيه تِي لِه دَوَاي هَاتَنِي پِيغَمبَرِيه ﷺ، بُوو بَدَا (فَقِي وَهَوَى) كُوْمَرِيي وَدَرُو وَدِه لِه سِيه، پِيغَمبَرِيه ﷺ نَه فَرْمَوِي: ﴿سَكُونُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ كَذَابُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي﴾ حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ، لِه مَه دَوَا لِه نُوْمَعَتِي مَن سِي كِه سِي دَرُوْن دَوَاي پِيغَمبَرِيه تِي نُه كَن، مَن تَه وَلُو كِه رِي پِيغَمبَرِيه رَانَم، هِيچ پِيغَمبَرِيه تِي لِه دَوَاي مَن نَابِي. كِه وَابُو: لِه دَوَاي هَاتَنِي پِيغَمبَرِيه تِيغَم ﷺ هَر كِه سِيك بَلِي: مَن پِيغَمبَرِيه مَن نَه وَه كَا فَرُو دَرُوْنَه. ثِيْنَجَا بَرَانَه: كِه لِه كُو تَابِي دُونِيَادَا حَه زَه تِي (عِيْسَى) پِيغَمبَرِيه ﷺ دِيْتَه خَوَارَه وَه، بَه شَه رِيه تِي ثِيْسَلَام رَه فِتَار نُه كَا، نَاشَكْرَاشَه: نُه وَ لِه پِيْش پِيغَمبَرِيه تِيغَم دَا، پِيغَمبَرِيه بُووَه.

(وَهُوَ الْمَبْعُوثُ إِلَى عَامَّةِ الْجِنِّ) حَه زَه تِي (مُحَمَّدٌ) ﷺ بَه پِيغَمبَرِيه تِي نَارِدِرُوَه بُو لَآي هَه مَوُو جِنُو كِه كَان، خَوَاي گَه وَرَه كُوْتَه ي جِنُو كِه مَان بُو نُه كُوْتَه تِيغَم وَه نَه فَرْمَوِي: ﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَعَايَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ الْأَحْقَافُ: ٣٦، نَه ي گَه لِي تِيغَم ي جِنُو كِه، شَوِيْن پِيغَمبَرِيه خَوَا بَكِه مَوُو بَاوَه رِي پِي بَكَن، نَاكُو خَوَا لِه كُو نَهَاتَان خُوْش بِيئُو لِه سَرَا بَه نَازَرَه كِه ي نُوْزَه خ بَتَانِپَارِيْزِي. (وَكَافَّةَ الْوَرَى) هَه رُوَه مَا بَه پِيغَمبَرِيه تِي نَارِدِرُوَه بُو لَآي هَه مَوُو نَادَه مِيْرَابِيْتِك، خَوَاي گَه وَرَه نَه فَرْمَوِي: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الْأَعْرَافُ: ١٥٨، نَه ي پِيغَمبَرِيه ﷺ بَلِي: نَه ي خَه لِكِيْنَه مَن پِيغَمبَرِيه خَوْلَه بُو لَآي تِيوَه بَه كَشْتِي. هَه رُوَه مَا پِيغَمبَرِيه ﷺ نَه فَرْمَوِي: ﴿وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمَرْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، سَوِيْتِنْد بَه وَ خَوَايَه ي گِيَانِي (مُحَمَّدٌ) بَه دِه سْتَه: هَر يَه كِيْتَك لِه خَه لَكِه بَانِگَه وَ لَآي مَنِي گَوِي لِي بِي - جَوْلَه كِه بِي، بِيَان بِيَان بِي - ثِيْنَجَا بَمَرِي وَ بَاوَه رِي بَه بَه رَنَامَه ي مَن نَه بُوِيْن، نَه وَه نُه چِيْتَه نُوْزَه خ. (بِالْحَقِّ وَالْهُدَى) پِيغَمبَرِيه ﷺ بُو شَاهَرَه زَاكُرِيْنِي رِيْنِگَه ي رَاسْت نَارِدِرُوَه (وَبِالنُّورِ وَالضِّيَاءِ) نَابِيْنِي كِي رُوْشْنِي هِيْتَاوَه كِه لِه قُوْرْتَان وَ حَه بِيْسِدَا تُوْمَار كِرُوَه.

ثِيْنَجَا بَرَانَه: پِيغَمبَرِيه كَانِي تَر هَر يَه كِه بُو گَه لِي كِي تَابِيه تِي وَ بَه زَمَانِي نُه وَ گَه لِه نَه كَرَابِه پِيغَمبَرِيه، هَه رُوَه ك خَوَاي گَه وَرَه نَه فَرْمَوِي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ إِبْرَاهِيمَ: ٤، هَر پِيغَمبَرِيه رِي كِمَان نَارِدِيْن بَه زَمَانِي گَه لِه كِه ي خُوِي نَارِيَوْمَانَه، نَاكُو بَه رَنَامَه ي خَوَايَان بُو رَهوْن بَكَانَه وَه.

به لایم پیغمبری نسیسلام بۆ هه مو که له کانی سه ر پووی زه مین - جنۆکه و ئاده میراد - ناردراره، هه روه ک باسما ن کرد، پیغمه بر ﷺ نه فه رموی: ﴿كَانَ النَّبِيُّ يُعْتَرِ الْإِنْسَانَ قَوْمَهُ خَاصَّةً، وَيُعْتَرِ إِلَى النَّاسِ عَامَةً﴾ روه البخاری ومسلم، هه ر پیغمه برک بۆ که له کای خۆی به تاییه تی نه نیررا، منیش بۆ هه مو خه ک نیرراوم به گشتی، بپوانه (التاج) ۲۵ ب.

﴿ یاسی قورنانی پیرۆز ﴾

قورنانی پیرۆز (کلام الله یه، واته: فه رموده ی خوای گه وره یه، بۆ پیغمه بری خۆشه ویستی ﷺ نارده، تاکو خۆی و نومه تی په فتاری پنی بکه ن، خوای گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ﴾ النساء: ۱۰۵، ئیمه قورنانا ن بۆ تو ناربۆته خواره وه به پاستی، تاکو داد له نیوان خه لکدا بکه ی به و یاسایه ی خوا پنی ناساندوی. که واپوو: نه نا یاسای خواو پیغمه بر ﷺ راسته ری موسولمانه و واجبه په فتاری پنیکا.

ئینجا بزانه: قورنانی پیرۆز له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) دا نوسراوه ته وه، له ویشه وه به دوو قوناغ بۆ پیغمه بر ﷺ هاتۆته خواره وه:

قوناغی یه کاس: له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) به تیکرای هینراوه بۆ ئاسمانی دونیا، ئه م قوناغه له (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) بوو، خوای گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ئیمه قورنانا ن ناربۆته خواره وه له شهوی قه ر (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دا. ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، قَالَ: فَصَلَّ الْقُرْآنُ مِنَ الذِّكْرِ فَوُضِعَ فِي بَيْتِ الْعِزَّةِ مِنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَجَعَلَ جِبْرِيلُ يَنْزِلُ بِهِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ﴾ روه الحاکم، وعنه من وجه آخر: ﴿أَنْزَلَ الْقُرْآنَ جُمْلَةً وَاحِدَةً فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ أَنْزَلَ نُجُومًا﴾ روه الطبرانی، (ابن عباس) نه فه رموی: له شهوی قه ر (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) قورنانی له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) جیا کراوه وه به تیکرای هینرا بۆ ئاسمانی دونیا، له وئ له (بَيْتُ الْعِزَّةِ) دانرا، ئینجا (جبرائیل) له وئ وه به ش به ش بۆ پیغمه بری ﷺ نه هینا. (ابن عباس) نه فه رموی: له نوای ئه م قوناغه، به تیه پوونی (۲۰) سال، قوناغی دووه دهستی پنیکا. (الإتقان فی علوم القرآن) ل ۴۰ ب.

قوناغی دووه: - که قورنانی پیرۆز له ئاسمانی دونیاوه بۆ پیغمه بر ﷺ هاته خواره وه - له یقزی دوو شه مه (۱۷) ی مانگی په مه زان (۱۲) سال پینش کوچکرن، به رامه ر (۱) ی شوباتی سالی (۶۱۰) ی زاینی دهستی پنیکا، ولته: که نه مه نی پیغمه بر ﷺ بووه (۴۰) سال، هاتنه خواره وه ی قورنانی دهستی پنیکا بووه پیغمه بر ﷺ، بپوانه (نورالیقین) ۲۶ ل، خوای گه وره نه فه رموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ الْبَقْرَةَ: ۱۸۵﴾ مانگی په مه زان نه و مانگه یه که قورنانی تیدا هاتۆته خواره وه.

وَأَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ، مِنْهُ بَدَأَ بِلَا كَيْفِيَّةٍ قَوْلًا،

جا بزانه: ثم قَوْلَانَهُى نَوْمَهُ بِه (۲۲) سَالَ تَهْوَا بُوو، يَهْكَم جَار حَزْرَهْ تَهى (جُبْرَائِيل) سُوْرَهْ تَهى ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ تَا تَهْكَاتَه ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ بِوْ بَيْتَهْ مَبْعَرَى هَيْنَا خَوَارَهْ وَهْ، نَيْجَا سُوْرَهْ تَهى سُوْرَهْ تَهى نَائِهْ تَهى نَائِهْ تَهى، بَهْ كُوْرَهْ هِى بُوودَلُو وَ بِيْتُوِسْت، (جُبْرَائِيل) بِوْ بَيْتَهْ مَبْعَرَى تَهْ هَيْنَا خَوَارَهْ وَهْ شُوِيْنَى سُوْرَهْ تَهى نَائِهْ تَهْ كَانَى بِوْ دِيَارَى تَهْ كَرْد: بَهْ شِيْزَهْ هِى لَه (اللُّوْحُ الْمَحْفُوْظُ) دَا نُوَسْرَاوَهْ، زَمَارَهْ هِى سُوْرَهْ تَهْ كَانَى قُوْرْبَانَ (۱۱۴) سُوْرَهْ تَهى، زَمَارَهْ تَهى نَائِهْ تَهْ كَانَى (۶۶۱۶) نَائِهْ تَهى، هَهْ رُوَهْ ك (بْنِ عَبَّاس) فَهْ رَمُوِيَهْ تَهى، نَيْجَا نَاخِر سُوْرَهْ تَهى كَهْ هَاتُوْتَهْ خَوَارَهْ وَهْ سُوْرَهْ تَهى ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ بُوو، نَاخِر نَائِهْ تَهى ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَفُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ بُوو، الْبَقْرَهْ: ۲۸۱، يَرْوَانَهْ (الْإِتْقَان) ل ۲۲ و ۲۷ و ۶۴ و ۶۷ ا.ب.

نَيْجَا بِيْزَانَهْ: تَهْ قُوْرْبَانَ هِى لَه بَهْ رَدَهْ سَتَى نَيْمَهْ دَايَهْ، هَهْ رُوَهْ قُوْرْبَانَ يَهْ كَهْ لَه (اللُّوْحُ الْمَحْفُوْظُ) دَا نُوَسْرَاوَهْ، (جُبْرَائِيل) بِوْ بَيْتَهْ مَبْعَرَى هَيْنَاوَهْ، بَيْتَهْ مَبْعَرَى رِيْش ﷺ بَهْ بِنِ كُوْرِبِيْن بَهْ (صَحَابَهْ) كَانَى پَاگَهْ يَانْدُوَهْ، بَهْ بِنِ هَيْجِ كُوْرْبَانِيْ كِيْش لَه (صَحَابَهْ) وَهْ پَشْت بَهْ پَشْت بَهْ نَيْمَهْ كَهْ يَشْتُوَهْ، كَهْ وَابُوو: هَيْجِ كَهْ سِيْكَ نَاتُوَانَى دَهْ سَتَكَارَى قُوْرْبَانَ بِيْكَوْ بِيْكَوْ، چُوْنَكَهْ (مُعْجَزَهْ) هِى بَهْ رَدَهْ وَامَى بَيْتَهْ مَبْعَرَهْ ﷺ وَ هَهْ رُوَهْ ك خَوْرَى تَهْ مَيْتِيْ تَهْ وَهْ، خَوَاى كَهْ وَرَهْ تَهْ فَهْ رَمُوِيْ: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الْحَجْر: ۹، نَيْمَهْ قُوْرْبَانَ مَان نَارِدُوْتَهْ خَوَارَهْ، نَيْمَهْ ش پَارِيْزَهْ رَى قُوْرْبَانَ يْنِ. كَهْ وَابُوو: كُوْتَهْ هِى شِيْعَهْ كَان - كَهْ تَهْ لِيْن: قُوْرْبَانَ كُوْرْبَانِكَارَى تِيْ دَا كِرَاوَهْ - بُوْجَهْ لَهْ وَ بَهْ نَائِهْ تَهْ رَهْ دَهْ كِرْتَهْ وَهْ.

﴿قُوْرْبَانَ فَهْ رَمُوْدَهْ (أَزْلَى) خَوَاى كَهْ وَرَهْ يَهْ﴾

نَيْمَامَى (الطَّحَاوَى) تَهْ فَهْ رَمُوِيْ:

(وَأَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ) تَهْ لِيْ يْنِ وَ بَاوَهْ پَمَا نَ وَايَهْ: قُوْرْبَانَ فَهْ رَمُوْدَهْ خَوَايَهْ. نَيْمَامَى (الْبِيْهَقَى) تَهْ فَهْ رَمُوِيْ: قُوْرْبَانَ فَهْ رَمُوْدَهْ خَوَايَهْ، فَهْ رَمُوْدَهْ خَوَا (كَلَامُ اللَّهِ) سِيْفَهْ تِيْ كَهْ لَهْ سِيْفَهْ تَهْ كَانَى زَاتَى خَوَا، هَيْجِ سِيْفَهْ تِيْ كَى زَاتَى خَوَا نَهْ دِرُوَسْتَكِرَاوَهْ وَ نَهْ پَهْ دَا بُووَهْ (الْإِعْتِقَاد) ل ۹۴. وَاتَهْ: كَشْت سِيْفَهْ تِيْ كَى خَوَا (أَزْلَى) يَهْ، كَهْ وَابُوو: (كَلَامُ اللَّهِ) فَهْ رَمُوْدَهْ خَوَا سِيْفَهْ تِيْ كَى (أَزْلَى) يَهْ (مِنْهُ بَدَأَ) قُوْرْبَانَ پَيْرُوْز لَهْ خَوْلَهْ دَهْ رَهْ كَهْ وَتُووَهْ وَ بَهْ نَيْمَهْ كَهْ يَشْتُوَهْ (بِلَا كَيْفِيَّةٍ قَوْلًا) چُوْنَهْ تَهى كَفْتُوْ كُوْرْدَنِى خَوَا نَا زَانْدِرَى، چُوْنَكَهْ (كَلَامُ اللَّهِ) كَفْتُوْ كُوْى خَوَا، بَهْ بِيْتُو دَهْ نَگ نِيَهْ.

(بْنِ حَجْر الْعَسْقَلَانِي) لَهْ نَيْمَامَى (الْبِيْهَقَى) تَهْ كُوْرْبَانَ وَهْ تَهْ فَهْ رَمُوِيْ: چُوْنَكَهْ خَوَاى كَهْ وَرَهْ تَهْ نَدَامَى دَهْ رَجُوْنَى پِيْتُو دَهْ نَگى نِيَهْ، نَابِيْن فَهْ رَمُوْدَهْ كَهْ كَشَى بَهْ پِيْتُو دَهْ نَگ بِيْ، جَا هَهْ ر كَانِيْ كَهْ يَهْ كِيْ كَهْ كُوِيْ لَهْ فَهْ رَمُوْدَهْ كَهْ هِى خَوَا بُوو وَ تَهْ هِى كَهْ يَشْت: تَهْ وَ بَهْ پِيْتُو دَهْ نَگ

وَأَنْزَلَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَحَيًّا، وَصَدَّقَهُ الْمُؤْمِنُونَ عَلَى ذَلِكَ حَقًّا وَأَيُّقِنُوا أَنَّهُ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى بِالْحَقِيقَةِ،

نهیخویننیتیه... نینجا نه فرموی: که نه لئین: گفتوگوی خوا (کلام الله) به بیت و دهنگ نیه. مه به ست نه و گفتوگویی (کلام الله) به: که سیفه تیکه به زاتی خواوه وه ستاوه و سیفه تیکه (ازلی) به، به لام نه و بیتانه ی به زمانو لیو نه گوترین، نه وانه هاتووی لاجوون، نه و بیتانه ی له سهر شتیک نه نووسرین، نه و انیش لاشنه، لاشه و هاتووی لاجووش ناگوونجین به زاتی خواوه بوهستن^(۷)، واته: نابنه سیفته ی خوا. (فتح الباری) ل ۵۶۰ و ۶۰۳ ب ۱۲.

نینجا بزانه: (مُعْتَرِلَةٌ) و چینتیک (حَنْبَلِي) نه لئین: (کلام الله) گفتوگوی خوا به بیت و دهنگ، به لگه شیان نه م حدیسه به، پیغه مبه ر^ع نه فرموی: ﴿يَحْشُرُ اللَّهُ الْعِبَادَ فَيُنَادِيهِمْ بِصَوْتٍ يَسْمَعُهُ مَنْ بَعْدَ كَمَا يَسْمَعُهُ مَنْ قَرُبَ: أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الدِّيَانُ﴾ روه البخاری، خوی گه و ره حدیسی به نده کان نه کا، جا به دهنگیک بانگیان نه کا، نه وه ی دوووه نه وه ی نزیکه گوئی ی ته بین: من مه لیکم من سزاده رم و پاداشده رم. نینجا شیمه ش له وه لامدا نه لئین: (صوت) دهنگ سیفه تیکه زاتی خوا به، جا چونکه له حدیسا باس کراوه، واجبه شیمانان پی ی هه یو چونیه تی و مه به ست بده ی نه پال زانستی خوا، یان بلتین: خوا فرمان به فریشته یه که کاو بانگ نه کا، واته: دهنگه که دهنگی فرمان پیکراوه که به. بروانه (فتح الباری) ل ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ ب ۱۲.

(وَأَنْزَلَهُ عَلَى رَسُولِهِ) خوا قورنای بو پیغه مبه ر^ع ناروتته خواره وه (وحیاً) به وه حی، واته: له سهر زمانی (جُبْرَائِيل) بوی ناروه، که (جُبْرَائِيل) له خوی گوئی لبووه و پیغه مبه ریش^ع له (جُبْرَائِيل) گوئی ی لبووه و به خه لکی راگه یان دووه، بروانه (شرح الطحاوی) ل ۱۹۵ ب ۱، که واته: قورنای به نووسراوی نه هاتوته خواره وه (وَصَدَّقَهُ الْمُؤْمِنُونَ عَلَى ذَلِكَ حَقًّا) شیمانداران باوه بیان به م قورنانه هیناوه به و شیوه ی گوتمان (وَأَيُّقِنُوا أَنَّهُ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى) بلنیا بوون: که نه و قورنانه فرموده ی خوا به (بِالْحَقِيقَةِ) به شیوه یه کی راسته قینه له خوا وهرگیراوه، نیامی (البیهقی) نه فرموی: (کلام الله) فرموده ی خوا له (أَزَلْ) دا هر مه بووه، مه تا هه تاش هر نه بین، جا هر کاتیک خوی گه و ره حدیسی بکا:

فرموده ی خوی بخاته گوئی فریشته کانی، یان پیغه مبه ره کانی، یان به نده کانی، نه م (۷) - هر کاتیک پرسیار بکری: نه گهر (کلام الله) فرموده ی خوا، بن بیت و دهنگ بن، چون نه بیسترنو، نه گانه فریشته و پیغه مبه ر^ع؟ وه لام: بیت و دهنگ مه رج نیه، چونکه نه گوونین (کلام الله) فرموده که ی خوا بکرتنه هوشی فریشته و، دلی پیغه مبه ر^ع به بین بیت و دهنگ چونکه ناشکرابه: له سهر دمی نیستمانا نه بینین: نامیزی تومار کردن، دهنگو بیت نه گوزنته وه بو نامیزیکتر به بین بیت و دهنگ، دهنگه تومار نه بین، هه روه ما نامیزی (تلکس) له شوینتیک بروسکه له تاو دهنگوینو، له شوینتیکتر به ته ووی چاپ نه کری به بین نارنی دهنگو بیت، جا نه لئین: ﴿وَلِلَّهِ الْمُنَالُ الْأَعْلَى﴾ - که ناده میرزا نه م دهسته لای هه بین، نه بین دهسته لای خوا چه م بین!؟

لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ كَكَلَامِ الْبَرِيَّةِ، فَمَنْ سَمِعَهُ فَرَعِمَ أَنَّهُ كَلَامُ الْبَشَرِ فَقَدْ كَفَرَ، وَقَدْ ذَمَّهُ اللَّهُ وَعَابَهُ
وَأَوْعَدَهُ بِسَقْرٍ، حَيْثُ قَالَ تَعَالَى: ﴿سَأَصْلِيهِ سَقْرًا﴾ فَلَمَّا أَوْعَدَ اللَّهُ بِسَقْرِ لِمَنْ قَالَ: (إِنَّ هَذَا
إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ) عَلِمْنَا وَأَيُّقْنَا أَنَّهُ قَوْلُ خَالِقِ الْبَشَرِ،

فهرموده‌یه نه بیسترتیو چونیه تی بیستنی نازاندی، جا شو و فهرموده بیستراوه
سیفه تی خویبه له (ازل)دلو هتا هتا یه، بروانه (الإعتقاد) ل ۱۰۰.
(لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ) قورنانی پیریز دروستکراو نیه (كَلَامِ الْبَرِيَّةِ) وهکو گفتوگوی خه لک،
که وایو: خوی گوره له (ازل)دا گفتوگوی هر هه بووه، هر کاتیکیش حز بکا گفتوگو
نه کا، نیمامی (البُخاری) نه فهرموی: خوی گوره فهرموویه تی: قورنانش له بر نه کریو
نه نووسری. شو قورنانه ی له بر کراوه و نووسراوه به زویان نه خویندری، فهرموده ی
خویبه، دروستکراو نیه، به لام پینوس و په رو بهرگ دروستکراون. بروانه (فتح الباری)
ل ۶۲۹ ب ۱۲. که وایو: نووسینی نیمه و خویندنه وه ی نیمه ش دروستکراوه.

﴿فَأَكَادَارِي﴾: (جَهْمِيَّةٌ) و (مُعْتَزَلَةٌ) و جینیکی (شِيعَةٌ) و (خَوَارِجٌ) - که گشتیان له (أَهْلُ الْبِدْعَةِ
وَالضَّلَاةِ) - نه لئین: (كَلَامُ اللَّهِ) فهرموده ی خوا دروستکراوه، جینیکی (حَنْبَلِيٌّ) ش نه لئین:
خوا به پیته کانی قورنانش گفتوگوی کردوه دهنگی خوی خستوته گوئی فرشته و
پنجه مبره کان، شم پیتو دهنگانش له (ازل)دا به زانی خواوه وه ستاون.
نینجا بزانه: شو فهرموده ی له کومه لی (سَلَفٌ) وه رگبراهه، نه وه یه: واز له لیکولینه وه ی
شم باسه پینین و تنها بلئین: قورنانش (كَلَامُ اللَّهِ) یه و دروستکراو نیه، نیتر له مه زیاتر لی
نه کولینه وه، (فتح الباری) ل ۵۵۷ ب ۱۲.

(فَمَنْ سَمِعَهُ) هر که سیک گوئی له قورنانش (فَرَعِمَ أَنَّهُ كَلَامُ الْبَشَرِ) و تیبگاو بلئی: شم
قورنانه گوتی ناده میراده (فَقَدْ كَفَرَ) نه وه کافر نه یمن (وَقَدْ ذَمَّهُ اللَّهُ وَعَابَهُ) خوی گوره به
خرابه باسی شو جزوه که سه ی کردوه له که داری کردوه (وَأَوْعَدَهُ بِسَقْرِ) بریاری دلوه
بیباته نوزخ (حَيْثُ قَالَ تَعَالَى) هر وه ک فهرموویه تی: ﴿سَأَصْلِيهِ سَقْرًا﴾ المدثر: ۲۶،
نه یبه مه نوزخ (فَلَمَّا أَوْعَدَ اللَّهُ بِسَقْرِ لِمَنْ قَالَ) نینجا که خوی گوره هه په شعی به نوزخ
له و که سه کردوه که نه لئین: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ المدثر: ۲۵، شم قورنانه گوتی
ناده میراده - شم کافری نه وه ای گوت، ناوی (الولید بن المغیره) بوو - (عَلِمْنَا وَأَيُّقْنَا) أَنَّهُ
قَوْلُ خَالِقِ الْبَشَرِ زانیمان و باوه یرمان هه یه: قورنانش فهرموده ی خویبه.

نینجا بزانه: که خوی گوره نه فهرموی: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ التکویر: ۱۹، شم قورنانه
گوتی نیردراویکی به ریزه. نیمامی (البیهقی) نه فهرموی: واته: فهرموده ییکه له نیردراویکی
به ریزی وه رگرتوه، یان نیردراویکی به ریز هیناویه تیه خواره وه. بروانه (الإعتقاد) ل ۹۷.

وَلَا يُشْبِهُ قَوْلَ الْبَشَرِ، وَمَنْ وَصَفَ اللَّهَ بِمَعْنَى مِنَ مَعَانِي الْبَشَرِ فَقَدْ كَفَرَ، لَمَنْ أَبْصَرَ هَذَا
إِغْتَبَرُ وَعَنْ مِثْلِ قَوْلِ الْكُفَّارِ إِنْزَجَرَ وَعَلِمَ أَنَّهُ بِصِفَاتِهِ لَيْسَ كَالْبَشَرِ.

﴿ گفتگوی خوای گموره و گفتگوی نادهمیزاد ناچن؟ ﴾

(وَلَا يُشْبِهُ قَوْلَ الْبَشَرِ) نهم قورنانه وه گوتهی نادهمیزاد ناچن، چونکه قورنانه نذر له وه
به رترو لوس و پتکو پتکو راستره، که وه گوتهی بنده به کی دروستکراوی بیچاره بچن،
که وایبو: هه روه که تا نیتسا که س نه بیتوانیوه گوته به کی وه کو قورنانه بلی، له مه و دواش
که س ناتوانن، خوای گموره نه هه رموی: ﴿قُلْ لَنْ أَجْتَمَعَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا
بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ الإسراء: ۸۸، بلی:
نه گهر نادهمیزادو جنوکه کوبینه وه له سه ره وهی وینهی نهم قورنانه بیتن، ناتوانن
بیهتنن هه رجه نه هندیکیشیان یارمه تی ده ری هندیکیان بن. نینجا به م مهیدانخواستنه،
قورنانه (مُعْجَزَةٌ) ی به رده و امی پیغه مبه ره ﷺ که واته: نه وهی باوهر ناکا، پیئی نه لپین:
(نهمه نهمز و نهمه گهر).

(وَمَنْ وَصَفَ اللَّهَ) هه ره که سیگ باسی خوا بکا (بِمَعْنَى مِنَ مَعَانِي الْبَشَرِ) به سیغه تیک له
سیغه ته کانی نادهمیزاد، واته: هه ره که سیگ گفتگوی خوا به گفتگوی نادهمیزاد لابنن (فَقَدْ
كَفَرَ) نهمه کافر نه بن (فَمَنْ أَبْصَرَ هَذَا) هه ره که سیگ نه ماشا بکاو بیر بکاته وه: که سیغه ته کانی
خوا وه کو سیغه تی نادهمیزاد نیه (إِغْتَبَرُ) ته مین نه مینو (وَعَنْ مِثْلِ قَوْلِ الْكُفَّارِ إِنْزَجَرَ) له
وینهی قسه ی کافره کان لاته دلو نالنن: قورنانه گوتهی نادهمیزاده (وَعَلِمَ أَنَّهُ بِصِفَاتِهِ لَيْسَ
كَالْبَشَرِ) نه زانی: خوای گموره به سیغه ته وه کو نادهمیزاد نیه، واته: خوای گموره به زاتو
سیغه ته وه (أَزَلُو) (أَبْدَى) وه خوای گموره سیغه تی به رزو به ریزی هه نه، به لام وه کو سیغه تی
هیچ دروستکراویک نیه، نه زاتی خواو نه سیغه تی خوا وه هیچ بوونه وه ریک ناچن.

﴿ له کاتیکدا نهم قورنانه بولای خوا نه گهریتهمه ﴾

بزانه: له کاتیکدا واپوه نه دا: نهم قورنانه له سینه ی خه لکدانا مینن و گشت قورنانه یکی
نوسراویش نه سپیتهمه وه یه ک نایه تیش له سه ره زمین نامینن (شرح الطحاویة) ل ۱۶۵ ب ۱،
﴿عَنْ حَدِيثِهِ ﷺ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَذْرُسُ الْإِسْلَامَ كَمَا يَذْرُسُ وَشْيُ الثَّوْبِ، حَتَّىٰ لَا
يُبْرَى: مَا صِيَامٌ وَلَا صَلَاةٌ وَلَا نُسُكٌ وَلَا صَدَقَةٌ؟ وَيَسْرِي عَلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي لَيْلَةٍ
فَلَا يَبْقَىٰ فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ، وَتَقَىٰ طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ - الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْفُجُورُ - يَقُولُونَ:
أَذْرَكْنَا أَبَاعًا عَلَىٰ هَذِهِ الْكَلِمَةِ - (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) - فَتَحْنُ نَقُولُهَا...﴾ الحديث، رواه ابن ماجه
والحاکم بسند صحیح، واته: به ره به ره ناسه واری نیسلام نامینن، هه روه کو به ره به ره
رهنگی جلویه رگ نامینن، تا نازاندنن: بقدوه چریه، نویژ چریه، حج چریه، زه کات
چریه؟ شهویک به سه ره قورنانه نه پراو یه ک نایه تی قورنانه له سه ره پوی زه مین نامینن،

وَالرُّؤْيَةَ حَقًّا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ بِغَيْرِ إِحَاطَةٍ وَلَا كَيْفِيَّةٍ كَمَا نَطَقَ بِهِ كِتَابُ رَبِّنَا: ﴿وَجُودُهُ يُؤْمِنُ نَاصِرَةً، إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةً﴾ وَتَفْسِيرُهُ عَلَى مَا أَرَادَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَعِلْمُهُ، وَكُلُّ مَا جَاءَ فِي ذَلِكَ مِنَ الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ عَنِ الرَّسُولِ ﷺ فَهُوَ كَمَا قَالَ، وَمَعْنَاهُ عَلَى مَا أَرَادَ،

كَوْمَلَهُ خَلَكْتِكُمْ - بِرَبِّهِ مَيَّرُوهُ بِرَبِّهِ ذُنْ - نَمَيَّنُوهُ نَمَلَيْنِ: نِيَمَهُ كَيْبِشْتِينَهُ بَاوَلُوهُ بِأَبِيرَلْتَمَانِ نَمَ وَشَوَيْ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بَيَانِ نَمُكَتِ، نِيَمَشِ نَمَلَيْنِ. (التذكرة للطحاوي) ل ٨٣٩ ب ٢.

﴿بِاسْمِ دَيْتَنِي خَوَايَ كُورَهُ لَه كُورَهُ پَانِي (مَعَشَر) وَ لَه بَه هَشْتِ﴾

بِرْزَانِهِ: (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) جِينِي (سَلَف) وَ (خَلْف) يَه كَدَه نَكَن: كَه خَوَايَ كُورَهُ لَه بِرْزِي قِيَامَتِ نَم دَيْتَرِي، بِتَغَمَبَرِ ﷺ نَم فَرَمُوِي: ﴿إِنكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا، لَا تَضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ﴾ رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، نِيَوَهُ لَه بِرْزِي قِيَامَتِ خَوَا نَم بِيئِنِ هَم رَوَهُ كَو نَم مَانِكِه نَم بِيئِنِ، بِأَلَه پَسْتِه نَاكَن وَ سَتَمَتَانِ لِي تَاكَرِي لَه دَيْتَنِي، چُونَكِه لَه هَم مَو لَاهِ كَنَا نَوَهُ نَم بِيئِنِ. نِيَجَا مَوْسُولْمَانَانِ لَه بِرْزِي قِيَامَتِ لَه نَوُو شَوِيئِنْدَا خَوَا نَم بِيئِنِ:

يَه كَمَكُم: لَه كُورَهُ پَانِي (مَضْنُ)، بِتَغَمَبَرِ ﷺ لَه حَمْدِي سَه دَرِيْزَه كَمِي (مَضْنُ) دَا نَم فَرَمُوِي: ﴿...فِيَاتِيَهُمُ اللَّهُ فِي صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ، يَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ، يَقُولُونَ: أَلَيْسَ رَبَّنَا فَيَبْعَثُهُ...﴾ رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، نِيَجَا لَه (مَضْنُ) دَا خَوَايَ كُورَهُ خَوِي نِيَشَانِي خَه كِ نَم دَا بَه وَسِيْفَه تَمِي پَرِي نَم نَمَانِ، نِيَجَا نَم فَرَمُوِي: مَن خَوَايَ نِيَوَمَه، نَم وَانِيَشِ نَمَلَيْنِ: تَرُو خَوَايَ نِيَمِي، نِيَجَا شَوِيئِنِ فَرَمَانِي خَوَا نَم كَوِي نَم بَقِ بَه هَشْتِ. (شرح صحيح مسلم) ل ١١٠ و ١١١ ب ٢.

دَووم: لَه بَه هَشْتِ دَا، هَم رَوَه كِ نِيَمَامِي (الطحاوي) نَم فَرَمُوِي: (وَالرُّؤْيَةَ حَقًّا) دَيْتَنِي خَوَا پَاسْتِه (لِأَهْلِ الْجَنَّةِ) بِرُو دَانِي شَتُوَانِي بَه هَشْتِ (بِغَيْرِ إِحَاطَةٍ وَلَا كَيْفِيَّةٍ) بِنِ نَم وَهِي بَرَزَانِدِي: خَوَا لَه كَام لَاهِي وَ چُونِ نَم دَيْتَرِي (كَمَا نَطَقَ بِهِ كِتَابُ رَبِّنَا) نَم دَيْتَرِي هَم رَوَهُ كَو قَوْرِ پَانِي بِرْزِي نَم فَرَمُوِي: ﴿وَجُودُهُ يُؤْمِنُ نَاصِرَةً إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةً﴾ الْقِيَامَةُ: ٢٢-٢٣، چَه نَدِ بِوَخْسَارِيكِ لَه بِرْزِي قِيَامَتِ نَم دَرُو شِيئِنِ وَ هَم تَمَاشَايَ خَوَايَ خَوِيَانِ نَم كَن. (وَتَفْسِيرُهُ عَلَى مَا أَرَادَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَعِلْمُهُ) چُونِي تَمِي دَيْتَنِي خَوَا لَه سَه رِيسْتَنِي خَوَا وَ زَانَسْتِي خَوَا يَه، نِيَمَه نَا زَانِي نِ چُونِ نَم دَيْتَرِي، بَه لَامِ كُورَمَانِ لَه وَ هَم دَا نِيَه: بَه هَشْتِي يَه كَانِ بَه چَاوِي خَوِيَانِ نَم بِيئِنِ (وَ كَلُّ مَا جَاءَ فِي ذَلِكَ مِنَ الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ عَنِ الرَّسُولِ ﷺ) دَه رِيَا رَهِي دَيْتَنِي خَوَا، هَم رَه حَمْدِي سِيكِي پَاسْتِ كَه لَه بِتَغَمَبَرِ رَوَهُ ﷺ هَاتِنِي (فَهُوَ كَمَا قَالَ) نَم وَهِي چُونِي فَرَمُوِي، وَ هَمَا يَه (وَمَعْنَاهُ عَلَى مَا أَرَادَ) وَ تَمِي حَمْدِي سَه كَه لَه سَه رِيسْتَنِي بِتَغَمَبَرِ ﷺ.

نِيَجَا يَه كَتِكِ لَه حَمْدِي سَانِه نَم مِيَه: ﴿عَنْ صَهْبِ ﷺ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: تَرِيئُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ نَبْضُرْ وَجُوهَنَا أَلَمْ نَدْخُلْنَا الْجَنَّةَ وَتَجَنَّا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْ رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، كَاتِنِي بَه هَشْتِي يَه كَانِ چَوِي نَه

لَا تَدْخُلُ فِي ذَلِكَ مُتَأَوِّلِينَ بَارَاتِنَا، وَلَا مَتَوَهِّمِينَ بِأَهْوَانِنَا، فَإِنَّهُ مَا سَلِمَ فِي دِينِهِ إِلَّا مَنْ سَلِمَ اللَّهُ
عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ ﷺ، وَرَدَّ عِلْمٌ مَا اشْتَبَهَ عَلَيْهِ إِلَى عَالِمِهِ، وَلَا تَلَبَّثُ قَدَمُ الْإِسْلَامِ إِلَّا عَلَى
ظَهْرِ التَّسْلِيمِ وَالْإِسْتِسْلَامِ، فَمَنْ رَامَ عِلْمَ مَا حَظَرَ عَنْهُ عِلْمُهُ، وَلَمْ يَقْنَعْ بِالتَّسْلِيمِ فَهَمُّهُ، حَاجِبُهُ
مَرَامُهُ عَنْ خَالِصِ التَّوْحِيدِ وَصَافِي الْمَعْرِفَةِ وَصَحِيحِ الْإِيمَانِ فَيَتَذَبَّدُ بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ
وَالْتَّصَدِيقِ وَالتَّكْذِيبِ وَالْإِقْرَارِ وَالْإِنْكَارِ،

به هشت، خوی گوره پییان نه فرموی: شنتیکی ترتان نه وی ساره پای به هشت
بتانده من؟ نه وانیش نه لین: نه دی پوو خساری نیمت سپی نه کربوه نه تعربونه به هشت
له ناگری لوزخ بزگارت نه کربون؟ نیجا خوی گوره په رده لانه دا-واته: نه بیین-هیچ
شنتیکی خوشتر نه درامته به هشتیان له تماشاکرنی خوی خویان.

نیجا بزانه: (جهمیة) و (معتزلة) و (خوارج) و (شیعة) نه لین: خوی گوره له پڑی
قیامه تا نادیرتی، نه و نایه تو حدیسانه ی دینتی خوا، له واتهی راسته قینه یان لانه دن،
به لام نیتمی (أهل السنة والجماعة) نه لین: خوا له پڑی قیامه تا نه دیرتی، که وایو: (لَا
تَدْخُلُ فِي ذَلِكَ مُتَأَوِّلِينَ بَارَاتِنَا) خومان تیکه لی (تأویل) کردنی نه و نایه تو حدیسانه
ناکه یی که ده رباره ی دینتی خوا هاتون، به ره سی خومان له واتهی خویان لایاندا هین
(وَلَا مَتَوَهِّمِينَ بِأَهْوَانِنَا) ناین به هه واهه و هه سی خومان خه یا همان بق واته یه کی تر چی
(فَإِنَّهُ مَا سَلِمَ فِي دِينِهِ) چونکه هیچ که سیک له ناینه که ی سلامت ناین: (إِلَّا مَنْ سَلِمَ لِلَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولِهِ ﷺ) تنها نه و که سه نه یی: که خوی ته سلیمی ده قسی فرموده کانی
خواو پیغه مبر ﷺ نه کا (وَرَدَّ عِلْمٌ مَا اشْتَبَهَ عَلَيْهِ إِلَى عَالِمِهِ) زانینی واتهی و یکجووه کان
(مُتَشَابِهَاتٍ) نه که ریختتوه لای نه و که سه ی که نه زانی-که خوی گوره یه، یان له که ل
زانایانی پووچوش له زانستدا- (وَلَا تَلَبَّثُ قَدَمُ الْإِسْلَامِ) قاچی نیسلامه تی راناوه ستی (إِلَّا
عَلَى ظَهْرِ التَّسْلِيمِ وَالْإِسْتِسْلَامِ) تنها له سه پشستی خو ته سلیم کردن و ملکه چی نه یی بق
فرموده کانی خواو پیغه مبر ﷺ که وایو: هر که سیک ملکه چی فرموده کانی خواو
پیغه مبر ﷺ نه یی، قاچی پانه زه ل تو له نه یی راست لانه چی.

(فَمَنْ رَامَ عِلْمَ مَا حَظَرَ عَنْهُ عِلْمُهُ) هر که سیک بیه وی: نه زانسته بزانی که لای قده غه
کراوه له لای خوا (وَلَمْ يَقْنَعْ بِالتَّسْلِيمِ فَهَمُّهُ) تیکه پشتنه که ی به خو ته سلیم کردن رازی
نه یی (حَاجِبُهُ مَرَامُهُ عَنْ خَالِصِ التَّوْحِيدِ) نه مبه سته خراپه ده رگای یه کخو اهرستی
بیگه ردی لته گری (وَصَافِي الْمَعْرِفَةِ وَصَحِيحِ الْإِيمَانِ) هه روه ها نه مبه سته خراپه
قده غه ی: نه کا: له ناسینیکی پوونی خواو باوه پی راست (فَيَتَذَبَّدُ بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ)
هر که سیک به هه واهه و هه سی خوی (تأویل) ی قوربان و حدیس بگا، نه وه له نیوان
(كُفْرٍ) و (إِيمَانٍ) دا هاتوجو نه کا (وَالْتَّصَدِيقِ وَالتَّكْذِيبِ) وه له نیوان باوه پی کردن و باوه
پی نه کردندا (وَالْإِقْرَارِ وَالْإِنْكَارِ) وه له نیوان دان پیداهیتان و دان نه هیتاندا هاتوجو نه کا

مُوسُوا تَانَهَا شَاكًا، لَا مُؤْمِنًا مُصَدِّقًا وَلَا جَاهِدًا مُكَذِّبًا، وَلَا يَصِحُّ الْإِيمَانُ بِالرُّؤْيَا لِأَهْلِ دَارِ السَّلَامِ لَمَنْ اعْتَبَرَهَا مِنْهُمْ بَوْهَمٌ أَوْ تَأْوِيلُهَا بِفَهْمٍ، إِذْ كَانَ تَأْوِيلُ الرُّؤْيَا وَتَأْوِيلُ كُلِّ مَعْنَى يُضَافُ إِلَى الرُّؤْيَا: بَرَكُ التَّأْوِيلِ وَلِزُومِ التَّسْلِيمِ، وَعَلَيْهِ دِينَ الْمُسْلِمِينَ.

(موسوسا) خاوهنی ئەم مەبەستە خرابە هەردەم لە خەرتو فەرت دایە (تانیها) گو میروا سەرلێشینیواوه (شاکا) گوماندارە (زانفا) لە راستی لا ئەداو (لا مؤمنًا مُصَدِّقًا) نیماندارتیکی ئەواو نیە (ولا جاحدا مُكَذِّبًا) کافریتیکی راستەقینەش نیە، کەواتە نیماندارتیکی فاسقەو (أهل البدعة والضلالة)یە.

ئینجا بزانه: مەبەستی نیامی (الطحاوی) لەم فەرموودانە ئەمەیه: بە بێ زانست گەتوگۆ لە نایەت و حەدیس و کاروباری (عقیده) نەکەین، ئەگەر جۆرە زانستیک لە نێمە قەدەغە کرابن، هەولی زانیینی نە دەین- وەکو چۆنیەتی دیتنی خوا- و ئەگەر نایەتیک، یان حەدیسیک واتە ناشکرای بۆ خوا نە ئەگونجا، نێمە بە هەواو هەوسا خۆمان (تأویل)ی نەکەین، واتە: لە واتە ناشکرای خۆیان لایانە دەین، مەگەر قورئان و حەدیس پشەنگیری ئەم (تأویل)کردنە بکا، هەروەک (إِن أَمَى الْوَعْدُ نَهْفَرَمَوْ) (تأویل)ی راست ئەوێه: بە بەلگە دەققەکانی قورئان و حەدیس بێ، ئەگەر وانەبو، ئەو (تأویل)یکی خرابە. (شرح الطحاوی) ل ۲۵۶ ب ۱.

(ولا يَصِحُّ الْإِيمَانُ بِالرُّؤْيَا لِأَهْلِ دَارِ السَّلَامِ) باوەڕهێنانی کەس- بە دیتنی خۆی گەوره لە بەهەشت- بە نیمانیتیکی ئەواو داناندری (لَمَنْ اعْتَبَرَهَا مِنْهُمْ بَوْهَمٌ) ئەگەر وا تێبگا: خوا وەکو شتیک بە شیوێهێک دەبیتری، چونکە ئەبیتە (مُشَبَّهًا)، (أَوْ تَأْوِيلُهَا بِفَهْمٍ) یان بە تێگەشتنی خۆی (تأویل)ی بکاو بێن: مەبەست دیتنی زاتی خوا نیە، بە لکو مەبەست نێمەتی خوایه، یان ناسینی خوایه- هەروەکو (شیعە) و (مُفْتَزَلَةٌ) و (نَهْلَيْنِ) - (إِذْ كَانَ تَأْوِيلُ الرُّؤْيَا) چونکە واتە دیتنی خواو (وَتَأْوِيلُ كُلِّ مَعْنَى يُضَافُ إِلَى الرُّؤْيَا) واتە هەر سیفەتیکی خوا (بَرَكُ التَّأْوِيلِ) ئەوێه: واز لە (تأویل)کردن بێتی، ئەگەر بە بەلگە قورئان و حەدیس نەبێ (وَلِزُومِ التَّسْلِيمِ) هەردەم لایەنی خۆ تەسلیمکردن بە خواو پێغەمبەر ﷺ بگرن (وَعَلَيْهِ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ) نایینی موسولمانانی راستەقینە لە سەر ئەم خۆ تەسلیمکردنە، واتە: ئەگەر شتیکیان نە زانیان، ئەیانگوت: خواو پێغەمبەر ﷺ ئەزانن: ئەمە چۆنە، یان مەبەستیانی چیه.

ئینجا بزانه: خۆی گەوره ئەفەرموی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾ (المطففين: ۱۵)، کافرەکان لە پوڤی قیامەتدا لە دیتنی خوا قەدەغە ئەکرن.

﴿پاشکۆ﴾: زانیانی نێسلام بەکەنگن: کە هیچ کەستیک لە دونیادا خوا نابینن، بەلام دەربارە ی پێغەمبەر ﷺ بوو ئە کێشەیان: نایا پێغەمبەر ﷺ بە چاوی خۆی خوا

دیتوه، یان نا؟ حزه زه تی (عاشمة) رضی الله عنها نه فرموی: نه دیتوه. حزه زه تی (ابن عباس) رضی الله عنهما نه فرموی: دیتوویه تی.

ئینجا ئیمامی (الشواری) نه فرموی: رای به هیز له لای زۆبیه زانایان نه مهیه: که پیغمبر ﷺ له شهوی (مفراج) به هر دوو چاوی خوی خوی گه وروی دیتوه، به به لگهی: حه ديسه که ی (ابن عباس) و چندانتری. (شرح صحیح مسلم) ل ۹۲ ب ۲.

﴿بِاسْمِ الْمُشْبِهَةِ﴾ (و ﴿مُجَسَّمَةٍ﴾ (و ﴿جَهْمِيَّةٍ﴾)

بزانه: (المُشْبِهَةِ) (و المَجَسَّمَةِ) دوو گرومی (أهل البدعة والضلالة) نو ئەلین: خوا (جِسْم) لاشیه و ئەندامی هه نو له سەر (عَرَش) نیشته جزییه، بیوانه (شرح المواقف) ل ۴۹۲ ب ۲، به لام له وه دا جیاوازن: (مُشْبِهَةٍ) کان خوی گه ورو سیفته کانی (تَشْبِيهِ) ئەکن به شتی نوستکراو، واته: وئی نه جوتین، به لام (مُجَسَّمَةٍ) پووت (تَشْبِيهِ) ی ناکن و وه شتی تری ناچوتین. ئینجا بزانه: (عَقِيدَةٍ) ئەم دوو چینه - واته: (تَشْبِيهِ) و (تَجْصِيم) - له جوله که وهرگه یاره.

(ابن حجر العسقلانی) نه فرموی: جوله که (مُشْبِهَةٍ) نه، له (تَشْبِيهِ) ی ئەوان ئەیکه، له (تَوْرَةَ) دا چەند وو شه یه ک هه نه: ئەبە (تَشْبِيهِ) و پارهوی موسولمان نایگریته وه... ئینجا نه فرموی: جوله که باوه پریان وایه: خوا لاشیه که و ئەندامیشی هه نه، هه ووه کو (مُشْبِهَةٍ) توندروه کانی ئەم ئوممه ته ش ئەم باوه پریان هه یه^(۸)، بیوانه (فتح الباری شرح البخاری) ل ۴۹۰ و ۴۹۱ ب ۱۲.

(۸) - بۆ به هیز کردنی فرموده ی (ابن حجر العسقلانی) - که ئەن: عه قیده ی (مُجَسَّمَةٍ) و (مُشْبِهَةٍ) له جووه کان وهرگه یاره - ئەم پوونکردنه ویه نه خه به بهر چاوا:

که حزه زه تی (موسی) پیغمبر ﷺ جووه کۆی (طور) تا کو خوی گه و (تَوْرَةَ) ی بۆ بنیزته خولروه، ماوه ی چل بۆتی بی جوو، ئینجا له م ماوه ی دا بیوانکی (مناق) به ناوی (السامری) گوئی که ی که له زفر دوست کردو گوئی به (بنی اسرائیل) جووه کان: ئەم خوی ئۆمو (موسس) یه، (بنی اسرائیل) ش که وتنه بهرستی گوئی که، تا (موسی) پیغمبر ﷺ گه یاره و زایان له بهرستی نهینا، بیوانه سورة البقرة: ۵۱، و سورة طه: ۸۵ تا ۹۸.

جا له پلزه ووه جووه کان باوه پریان وایه: خوی گه وره لاشیه هه یه و هشتی تر ئەچن، به شتیه یه که وها ئەم باوه له دلایدا جیگر بووه، که (تَوْرَةَ) زکر ئەفسانه ی ئیدا نووسروه نه وه، بۆ نه ووه: ده یاره ی (یَقُوب) پیغمبر ﷺ - که باوکی گشت (بنی اسرائیل) - له (تَوْرَةَ) دا نووسروه: (مَرْفُوعٌ زَقُونَهُ) له گەل (یَقُوب) کرد تا بهر به بیان، ئینجا که زانی توانای (یَقُوب) ی نه، له جوگی پانی (یَقُوب) ی دلو تزلاندی، ئینجا مرقفه که پزی گوت: له سه ودا به (یَقُوب) بانگ ناکی، به لکو به (اسرائیل) ناو نه پێی، چونکه له گەل خوا دا ئینکو شای و توانیشت... ئینجا خوا له وئی (یَقُوب) ی پیرۆز کرد. بیوانه (التوراة) الأصحاح (۳۲) سفر اتکون: مه به سستی جووه کان نه مه ی: ئەو مرقفه ی زقونانی له گەل (یَقُوب) کرد، خوا بوو، جا چونکه (یَقُوب) نه و نه ده به هیز بوو خوا نه توانی بیخاته سەر زه مین.

ئینجا تا کو جووه کان ئەم جووره دروایان به موسولمانان به له مین، پوویان کرده (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ) - که واته لاشه نه ئەدایان لێ نه هه مایته وه - کردوویان به به لگهی خویان، که ئەلین: خوا لاشه نه ئەدای هه ی، چونکه ئەگه موسولمان نه و یان بۆ به له مین، نه و شیان بۆ نه له مین: که (خوا) له گەل (یَقُوب) ی باوکی

وَمَنْ لَمْ يَتَّقِ التَّقَى وَالتَّشْبِيهَ زَلَّ وَلَمْ يُصِبِ التَّزْيِيهَ، فَإِنَّ رَبَّنَا جَلُّ وَعَلَا مُؤَصَّرٌ بِصِفَاتِ
الْوَحْدَانِيَّةِ، مَتَعَوَّتْ بَعُوتُ الْفَرْدَانِيَّةِ لَيْسَ فِي مَعْنَاهُ أَحَدٌ مِنَ الْبَرِيَّةِ،

نیجنا بقَ خَوارِساتنِ له (عقیده‌ی) تَم دوو چینه، نِیما می (الطحاوی) تَه فرموی:
(وَمَنْ لَمْ يَتَّقِ التَّقَى) هه رکه سَبَّخَ خَوَى له (تَقَى) کِردنی سیفه ته کانی خوا نه پاریزی، هه روه کو
باوه پی (جَهْمِيَّة) کان وایه و تَلَّيْن: خوا سیفه تی نیه (والتَّشْبِيه) وه هه رکه سَبَّخِشِ خَوَى له
(تَشْبِيه) کِردنی خولو سیفه ته کانی نه پاریزی، هه روه کو باوه پی (مُشَبَّه) کان وایه (زَلَّ) وَلَمْ
يُصِبِ التَّزْيِيهَ) تَه و جَوْرَه کهسه خلیسک تَه باو له رِنگِی (أهل السنَّة والجماعة) لانه داو رِنگِی
به پاکتاسینی خوا نانو زَنتَه وه (فَأَنَّ رَبَّنَا جَلُّ وَعَلَا مُؤَصَّرٌ بِصِفَاتِ الْوَحْدَانِيَّةِ) چونکه خَوای
گه و ره و به رز مه دخی تَه کَرِی: بهو سیفه تانه ی بِنِ هاویه شِن (مَتَعَوَّتْ بَعُوتُ الْفَرْدَانِيَّةِ) خَوای
گه و ره بهو کِردلانه مه دخی تَه کَرِی: که بِنِ هاوتانه (لَيْسَ فِي مَعْنَاهُ أَحَدٌ مِنَ الْبَرِيَّةِ) هِیچ
که سَبَّخَ له زاتو سیفه ته و کِرداردا وه کو خوا نیه، که ولته: تَه گهر که سَبَّخَ ته نها باوه پی به
هه بوونی خوا هه بِن، به لام باوه پی به هه بوونی سیفه ته کانی خوا نه بِنِ باوه پی به بِنِ
هاووننه یی خوا له زاتو سیفه ته نه بِن - تَه وه به خواناس دلاندری، چونکه جووله که و
دیانش تَم جَوْرَه خواناسینه یان هیه، به لام سوودی نیه.

نِیما می (النولوی) له قازی (عیاض) تَه گِزِرتَه وه وه فرموی: تَه جووله کانه خَوایان
نه ناسیوه: که خوا وه شَتِیک تَه چوینن، یان تَه لَیْن: خوا لاشه ی هیه، یان تَه لَیْن: خوا تازه
شت تَه زانی و مندالی هیه، تَه جَوْرَه گاورانه ش خَوایان نه ناسیوه که تَه لَیْن: خوا زَن و مندالی
هیه، یان تَه لَیْن: تروسته خوا بَیْتَه ناو شَتِیکو برواته شویتِیکو تَتِکلی شَتِیک بِنِ، برواته
(شرح صحیح مسلم) ل ۲۵۰ ب ۱. نیجنا بزانه: تَه وه ی گوتمان، گشتی له ناو سویره تی ﴿قُلْ
هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ دا کو کِردلوه ته وه هه ر له بهر تَه وه ش پِنِی تَه گوتری: (سُورَةُ الْإِخْلَاصِ).

﴿ خَوای گه و ره سنو رو لاشه و نه نِیما می نیه ﴾

بزانه: له قورنانی پِیروو له حدیسی پیغه مبهردا ﷺ چه ند ووشه یک هه نه: ده ریاره ی خَوای
گه و ره به کار هاتون، ولته ی لاشه و نه نِیما و شویتیان لِه فامیتَه وه، جا له بهر تَه وه ی واته ی
راسته قینه ی تَم ووشانه بقَ خوا ناگوچی، پِییان تَه گوتری: (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ)، وه
له بهر تَه وه ش که بقَ خوا به کار هاتون، پِییان تَه گوتری: (آيَاتُ الصِّفَاتِ) و (أَحَابِيثُ
الصِّفَاتِ). زانایانی (أهل السنَّة والجماعة) ده ریاره ی تَم تاپه تو حدیسانه دوو به شِن:

توان زَوْرانه ی کِردمو تا به یانی پِنِ نه وه ستاره، بوین پِیروزی کِردمو، که وایو: تَه وان که لیکه هه لَبِزاردو
پِیروون: واته: تَه گهر تَه لَیْن: خوا لاشه و نه نِیما و شویتیان هیه، تَم ترویه یان بقَ سهر ناگری.
نیجنا له ناو موسولماناندا چه ند گِزِرتَه یکی (أهل البِدْعَةِ وَالضَّلَالَةِ) تَم باره ره پووجه له یان به دلفروانی له
جووه کان وه رگرتو (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ) له جووه کانه وه پهیدا بوو، نیجنا له ناو موسولمانانیش به که مجار له چینی
لیکولینه وهی (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ) له جووه کانه وه پهیدا بوو، نیجنا له ناو موسولمانانیش به که مجار له چینی
(خوارج) پهیدا بوو. (فتح الباری) ل ۲۶۷ ب ۸، که وایو: واجبه موسولمان خَوَى له باوه ره بیاریزی که تَه لَیْن:
خوا لاشه و نه نِیما و شویتیان هیه. پوونکه ره وه.

یه کهم: چینی (سلف) و زانایانی (حدیث)، واتهی ثم ووشانه (تفویض) نهکن، واته: نهلین: باوهرمان بهم ووشانه ههیهو مه بهسته کهشی نه دینه پال زانستی خوا، هر خوا نه زانن: مه بهستی چیه، له گه ل نه وه شدا باوهرمان وایه: واتهی راسته قینه-ناشکرای- ثم ووشانه دروست نیه بق خوا به کار بی، چونکه هیچ شتیک هاروینهی خوا نیه.

دووهم: چینی (خلف) نهلین: نیمه (تأویل) بیان نهکنه یو له واته یه کی وه هادا به کاریان دینین: که له گه ل گه وره یی خوا بگونجی. پروانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۰۹ و ۱۱۰ ب ۲ و (الإتقان فی علوم القرآن) ل ۶ ب ۲.

که وایو: چینی (سلف) و (خلف) ی (أهل السنة والجماعة)^(۱) له سر شهوه ریکه وتون: که دروست نیه واتهی راسته قینهی ثم ووشانه بق خوا به کار بی، به لام له (تفویض) و (تأویل) دا جیواون، (تعفة المرید) ل ۴۹. واته: چونکه (خلف) سیفه تیکی خوا به سیفه تیکی تری خوا (تأویل) نهکن.

(ابن کثیر) له تفسیری ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ دا نه فرموی: لیره دا نیمه پاروهی (السلف الصالح) نه گرینه بهر: وهکو نیعام (مالک والأوزاعی والثوری واللیث والشافعی وأحمد وابن راهویه) وچندان تریش له نیمامانی موسولمانان... که نهلین: نیمه بهو نایه تانه دا نه پویو بهو جورهی هاتوه نه یان خوینینه وه، به بی چونه تی و یچواندن و (الغلف) به زانایانی شو سن سه ساله نه گوتری که پیته بهر رحمته شاهیدی بو دن، پروانه باسی (پیشینه باشکان).

(الغلف) به چینی نوهمی زانایانی (أهل السنة والجماعة) نه گوتری که له سالی سز سهدی کوچی بهم لایه وه نو زانستی نیسلامیان له چینی (سلف) و مرگتوه به نیمه بیان پلگه یانوه، واته: چینی (سلف) و چینی (خلف) هه روهوکیان له قوتابخانهی (أهل السنة والجماعة) پیگه یشتون هه روهو چین به میخا نه ات به گویره ی پیویستی سه ردهمی خویمان بهر گویان له (عبدهی) نیسلام کروهو خزمهتی زانستی نایینی نیسلامیان کروهو، نه گه زانایانی چینی (خلف) نه بوونه، زانستی نیسلام به بوخته کروی نه نه گه یشته دهست نیمه، بهلن: هه چمده چینی (خلف) ش میرنگری پیته بهر رحمته، به لام له هه مان کانی شدا نهوان خویمان به قوتابی چینی (سلف) دله نین.

نیجا بزله: چونکه چینی (سلف) بهر دنگییان له (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ) کروه (تفویض) بیان کرد- واته: لییان نه کولینه وه، مه بهستیان دا پال زانستی خولو، گونیان: هر خوا نه زانن: مه بهستی چیه- (أهل البدعة والضلالة) ثم بهر دنگی و (تفویض) کوهی (سلف) بیان به هه ل زانی بو شیواندن و په رته ولزه موسولمانان و هه لسان به لیکولینه وهی (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ)، کوهیانه به لگه ی خویمان که نه یانگوت: خوا لاشه و نه نامد شوینی هه یه، نیجا چینی (خلف) به ناچار- بق لیدانی ثم گومرپوهونه- هه لسان به (تأویل) کوهی ثم جوره ناپهت و هه یسانه، به شیوه یه کی وه ها: له گه ل گه وره یی خوا بگونجی و له قوتابن، یان له هه سیس به لگه یه کیش له سه ر ثم (تأویل) کوهی هه یه، نیجا که (أهل البدعة والضلالة) - به تابیتهی (خوارج) و (مُجَسَّد) - زانیان (خلف) به توندی لییان نه دن، دهستیان کرد به بلوکوهی وه ی پاکنده و تومته و دروه ده له سه له دئی (خلف) تاکو له که دلریان بکن، به شیوه یه کی وه ها چینی (خلف) له پیش چاری موسولمانان له که دارو ناشیرین نهکن: که به گومرپوه نه ماشای (خلف) بکن و هیچ سویدیک له بهر هه می نهوان و ره نه گرن، سه یه ره: تا خاوهن مال دئی گرت، بز خاوهن مالی گرت!!! پوهنکه روه.

لکارخستن، نه واته ناشکرابهی دیته بیری وچوینره کان، بق خوا به کار ناین، چونکه هیچ شتیك وکرو خوا نیه. (تفسیر این کثیر) ل ۲۲۰ ب ۲.

که واپوو: له م فرموده یه بزمان دهرکهوت که (السلف الصالح) به هیچ جورنک واتهی راسته قینهی نه م ووشانه یان بق خوا به کار نه هیناوه، به لکو مه بسته که (تفویض) نه که نه لای خوا، ههروهک نیمامی (الشافعی) نه فرموی: (وَالَّذِي نَخْتَارُ... أَنْ يُمَرَّ بِهَا كَمَا جَاءَتْ، وَلَا يُحْتَبَرُ عَنْهَا وَلَا يُتَكَلَّمُ فِيهَا) پای نیمه وایه: به و نایه تانه دا به یوین، چون هاتوه بیان خوینینه وه و لیمان نه کولینه وه و گفتوگویان لینه که یین. (الکوکب الأزهر شرح انفقہ الأكبر للإمام الشافعی) ل ۶۸.

نیجا له سه راپهوی (سلف) و (خلف) نیمامی (الطحاوی) نه فرموی: (وَتَعَالَىٰ عَنِ الْخُدُودِ وَالْغَايَاتِ) خوی گه و ره به رزو پاکه له سنووو کوتایی، چونکه سنوویش نیشانهی کوتایی هاتنه، خوی گه و رهش کوتایی ناین (وَالْأَرْكَانِ) خوی گه و ره پاکه له وهی له پارچه پارچه بیتک هاتین (وَالْأَغْضَاءِ) خوی گه و ره پاکه، له وهی نه ندماي له شی هه بن (وَالْأَنْوَاتِ) پاکه، له وهی نامیری کارکرینی هه بن، چونکه نه و شتانه پیوستیان به لاشه یه هه یه پی یوه راپوه ستن، خوی گه و رهش لاشه یه نیه، چونکه نه گه لاشه یه هه بن، پیوستی به شوینیکیش نه بن پی یوه راپوه ستن، گومانیش له وه دا نیه: خوی گه و ره پیوستی به هیچ شتیك نیه، ههروهک نه فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ﴾ البقرة: ۲۶۷، بزنان: خوا ده وله منده پیوستی به هیچ شتیك نیه و سوپاسی نه کری، چونکه هه موو شتیك پیوستی به خوا هه یه.

﴿رَوونکرده وهی هه نندیک له (آیات الصافات) و (احادیث الصافات)﴾

نیجا، که زانیت: (عقیده)ی (أهل السنة والجماعة) نه وه یه: خوی گه و ره لاشه و نه ندماو شوینی نیه، نیستاش چه ند نایه و حه بیستیکی (الصافات) له سه راپهوی (أهل السنة والجماعة) - چینی (سلف) و (خلف) - روون نه که یه وه:

۱- سیفتهی (وجه) - روو، خوی گه و ره نه فرموی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ القصص: ۸۸، هه موو شتیك له ناو نه چن تنها زاتی خوا نه بن^(۱). ﴿وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ﴾

الرحمن: ۲۷، زاتی خوی تو نه میتین. پیغه مبه ر^(۲) له نو عا دا نه یه فرموو: ^(۱) به م نایه ته پیغزه (مُسْتَمَّة) ده مکره کرون، چونکه نه وان نه لئین: (تأویل) مروست نیه، مه بستیش به (وجه) رووی راسته قینه یه مه بست به (بد) و (قدم) ده دستو قاچی راسته قینه یه، جا نیمامی (أهل السنة) بپیان نه لئین: باشه، نه گه مه بست به م ووشانه نه ندماي راسته قینه بن، نه وه دیاره خوی گه و ره نه فرموی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ القصص: ۸۸، هه موو شتیك له ناو نه چن تنها رووی خوا له ناو ناچن، ولته: به و گویره یه تیوه نه لئین، نه بن ده دستو قاچی خولش له ناو بچن، چونکه نه وانیش شترو، نایه ته که نه یانگرینه وه، نیجا که ده مکره بوون، بپیان نه لئین: سه لئین: که مه بست به (وجه) نه ندما نیه، به لکو زتی خوی، ولته: تنها زتی خوا نه میتین. روونکرده وه.

﴿أَعْرُودٌ بُوْجْهَلِك﴾ رواه البخاري، خوابه خَوم به زاتی تو نه پاریزم. ههروه‌ها: له حدیسی بیتنی خوا له بهه‌شندا، نه‌یفرموو: ﴿مَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ نَنْظُرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا رِءَاءَ الْكِبْرِيَاءِ عَلٰی وَجْهِهِ﴾ رواه البخاري و مسلم، له نيزوان بهه‌شنتی به‌کان و تماشنا کردنی خوابی خویان تهنها په‌رده‌ی (کبریاء) ماوه، واته: که لارا خوا نه‌بینن.

(سَلَف) له‌م نایه‌تو حدیساندا، فرموویانه: (وَجْه) = پوو، سیفه‌تیکی زاتی خوابو و چۆنیه‌تی نازانینو مه‌به‌ستیش: نه‌ندام - رروی راسته‌قینه - نیه، که‌وابوو: هه‌ر خوا نه‌زانی: مه‌به‌ستی به‌م (وَجْه) = پووو چی‌یه.

له‌ چینی (سَلَف) نیعامی (ابن عباس) نه‌فرموی: (وَجْه) هه‌ر به‌ خوا نه‌گوترئ. (تفسیر القرطبي) ل ۱۶۵ ب ۱۷.

(خَلَف) وه‌کو (ابن عباس) نه‌فرموی: مه‌به‌ست به‌ (وَجْه) له‌م نایه‌تو حدیساندا زاتی خوابه، چونکه‌ ناگوتئ: نه‌ندام - پوو راسته‌قینه - بی، که‌وابوو: چاره‌ نیه: یان نه‌بین (تفویض) بکری، یان (تأویل).

نیعامی (البیهقي) نه‌فرموی: ووشه‌ی (وَجْه) = پوو، له‌ قورئان و له‌ حدیساندا زؤد جار گوتراوه: له‌ هه‌ندئ نایه‌تو حدیساندا سیفه‌تی زاتی خودایه - هه‌روه‌ک باسما‌ن کرد - له‌ هه‌ندیکی تردا به‌ واته‌ی خاترا‌نه‌یه: وه‌کو ﴿إِنَّمَا تُطْعَمُونَ لِرَبِّكُمْ لَعَلَّكُمْ أَتَقَنُّوا﴾ له‌ به‌ر خاتری خوا خواردنتان نه‌دینن. له‌ هه‌ندیکی تردا به‌ واته‌ی رازی بوون: وه‌کو ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ الکف: ۲۸، نه‌یانه‌وی خوا لییان رازی بین. ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلٰی﴾ اللیل: ۲۰، تهنها بق رازی‌بوونی خوا نه‌م کاره‌ نه‌کا.

(جلال‌الدین‌ السیوطي) نه‌فرموی: مه‌به‌ست به‌ ﴿فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ﴾ البقرة: ۱۱۵، نه‌ولایه‌ی خوا‌فرمانی کردوه‌ پووئ تن بکری له‌وی‌یه. بېوانه (فتح‌الباري) ل ۴۷۹ و ۵۲۱ ب ۱۳ و (الإتقان) ل ۷ ب ۲.

۲- سیفه‌تی (عین) = چاو، خوابی گه‌وره‌ نه‌فرموی: ﴿وَاصْغُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ هود: ۳۷، که‌شنتی دروست بکه‌ به‌ پاراستنی نی‌مه. ﴿وَلَتَنْصَعُ عَلٰی عَيْنِي﴾ طه: ۲۹، تاکو په‌روه‌رده‌ بکری‌ی به‌ چاودیری و پاراستنی نی‌مه. ﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾ القمر: ۱۴، که‌شنتی به‌که‌ به‌ پاراستنی نی‌مه نه‌پوا.

(سَلَف) نه‌فرموی: (عین) = چاو، سیفه‌تیکی زاتی خوابو و چۆنیه‌تی نازانینو مه‌به‌ستیش نه‌ندام - چاوی راسته‌قینه - نیه، که‌وابوو: هه‌ر خوا نه‌زانی مه‌به‌ستی به‌م (عین) = چاوه، چی‌یه. (خَلَف) فرموویانه: مه‌به‌ست (عین) = چاو، سیفه‌تیکی زاتی خوابو: که‌ (حفظ) پاراستنی خوابه، یان (رؤیة) بیتنی خوابو. بېوانه (فتح‌الباري) ل ۴۸۰ و ۱۳ و (الإعتقاد) ل ۹۰.

۳- سیف‌تی (ید) = دست و (یمین) = راسته، هندی جار به (مُفْرَد) تَاک هاتوه: وه‌کو ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ الحديد: ۲۹، چاکه به دست خودایه. ﴿يُدُّ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ۱۰، دست‌ی خوا له سه‌روه‌ی ده‌ستی نه‌وانه. ﴿وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ﴾ الزمر: ۶۷، ناسمانه‌کان پیچراونه‌وه به راستی خوا. پیغمبر ﷺ نه‌فرموی: ﴿وَكُنَّا يَدَيْهِ يَمِينٌ﴾ رواه مُسْلِمٌ، هر دو دسته‌کانی خوا راسته‌یه.

هر وه‌ها به (تَنْثِيَةً) جووت هاتوه: وه‌کو ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ يَدَيَّ﴾ ص: ۷۵، چی نه‌توی قه‌ده‌غه کرد که سوچه بۆ نه‌و (أَدَمَ) ه‌بیه‌ی: که به هر دو دست خرم دروستم کردوه؟. هر وه‌ها: به (جَمْع) کومه‌ل هاتوه: وه‌کو ﴿مِمَّا عَمِلْتَ أَيْدِيَنَا﴾ یس: ۷۱، له و شتانه‌ی دسته‌کانی نئمه کردویه‌تی.

(سَلَفٌ) نه‌فرموی: (ید) = دست و (یمین) = راسته، سیف‌تی زاتی خوابه و چۆنیه‌تییان نازانین، مه‌به‌ستیش نه‌ندام - دست‌ی راسته‌قینه - نیه، که و ابوی: هر خوا نه‌زانی مه‌به‌ستی به م (ید) و (یدی) و (ایدینا) و (یمین) چی‌یه؟.

بِقِ نَعُونَهُ: نِيَامٌ (أَبُو حَنِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له (الفقه الأكبر) ده‌فرموی: (وَلَهُ يَدٌ وَوَجْهٌ وَنَفْسٌ كَمَا ذَكَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ، فَمَا ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ مِنَ الْوَجْهِ وَالْيَدِ وَالنَّفْسِ فَهُوَ لَهُ صِفَاتٌ بِلَا كَيْفٍ، وَلَا يُقَالُ: إِنَّ يَدَهُ قَدْرَتْهُ أَوْ نَعَمَتْهُ لِأَنَّ فِيهِ إِبْطَالَ الصِّفَةِ وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْقَدْرِ وَالْإِعْتِزَالِ، وَلَكِنْ يَدُهُ صِفَتُهُ بِلَا كَيْفٍ)، واته: خوی گوره سیف‌تی ده‌ست و هو و نه‌فسی هه‌یه، هر وه‌ک له قورئانی پی‌وژدا فرمویه‌تی، که و ابوی: نه‌و ده‌ست و هو و نه‌فسی له قورئاندا بۆ خوی گوره گوتراون، نه‌وانه سیف‌تی خوی گوره‌نه‌و چۆنیه‌تییان نازاندری، به‌لام نابین بگوتری: دست‌ی خودا قودره‌تی خودایه، یان نئمه‌تی خودایه، چونکه له کارخستنی سیف‌تی نئدایه، له کارخستنی گوت‌هی (قُدْرَةِ) و (مُعْتَرِلَةِ) یه، به‌لکو دست‌ی خودا سیف‌تی خودایه به‌بن‌چۆنیه‌تی. برونه (الشرح المبسر للفقہ الأكبر لإمام أبي حنيفة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ۴۲.

(خَلْفٌ) نه‌فرموی: مه‌به‌ست به (ید) و (یدی) و (ایدینا) و (یمین) له نایه‌تو چه‌بسه‌کاندا سیف‌تیکی خوابه: که (مُلْكٌ) ده‌ست‌لات، یان (قُدْرَةٌ) توانین، یان (عَهْدٌ) په‌یعانی خوابه، به‌گویره‌ی په‌یوه‌ندی ووشه‌کان به‌باسه‌که‌وه، برونه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۴۶، ۲۴۹ ب. ۱ و (فتح الباری) ۵۵۰ و ۴۸۵ و ۴۸۸ و ۴۸۹ ب. ۱۳.

بۆ به‌لگه‌ی (تَأْوِيل) ده‌لئین: خوی گوره نه‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى﴾ الأنفال: ۷۰، واته: نه‌ی پیغمبر ﷺ به‌و دیلانه بلئ که له‌ناو ده‌ستی نئوه‌دانه، واته: له زَیْر ده‌سته‌لات و توانینی نئوه‌دانه.

۴- سیفه‌تی (ساق) = لوله قاچ - نیوان نه ژنتوو گوزینگ - خوی گوره نه فەرموئ: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ القلم: ۴۲، لهو پۆژهی لوله قاچ وەرده ریختری. پیغمبەر ﷺ له هه‌بسه درۆه‌که‌ی (مخش) نه فەرموئ: ﴿فَيُكْشَفُ عَنْ سَاقِهِ﴾ رواه البخاري ومسلم، خوی گوره لوله قاچی به‌ده‌ر دێخن.

نیعامی (النواوی) و (ابن حجر العسقلانی) به (سندی (البیهقی) له (ابن عباس) نه‌گزیته‌وه: که مه‌به‌ست ئاشکراییونی ته‌نگانه‌ی قیامه‌ته، واته: (ساق) به‌و (قدرة) خوا شه‌گوتری که شه‌م ته‌نگانه‌ی پهن ئاشکرا نه‌کا. (ابوموسی الأشعری) نه فەرموئ: مه‌به‌ست ئاشکراییونی نورێکی گه‌وره‌یه. بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۲۰ ب ۲ و (فتح الباری) ل ۵۲۶ ب ۱۳.

ئینجا بزانه: چینی (خلف) ش به (تاویل) کردنی شه‌م دوو (صحابه) به‌ریزانه پازینه، چونکه (صحابه) کان سه‌رقافله‌ی (السلف الصالحین).

به‌لگه‌ی (ابن عباس): ئایه‌تی ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ عیس: ۲۴-۳۵، واته: له رۆژی قیامه‌ت مرقۆ پاده‌کا: له برای خۆی و له دایکی و باوکی... هتد.
هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی (ابی موسی): ئایه‌تی ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ الزمر: ۶۹، زه‌مینی مه‌حشر به‌ نوری خوی و پاناک ده‌بین.

۵- سیفه‌تی (قدم) = قاچ، پیغمبەر ﷺ نه فەرموئ: ﴿لَا تَزَالُ جَهَنَّمَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟ حَتَّى يَضَعَ فِيهَا رَبُّ الْعِزَّةِ يَدَا رَسُولِ قَدَمَهُ، فَقَوْلُ: قَطُّ قَطُّ وَعَرَّتْكَ، وَيَزْوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ﴾ رواه البخاري ومسلم، دۆزه‌خ به‌رده‌وام شه‌لی: نه فەری زیاتر هه‌یه بۆم بینن؟ تا خوی گوره قاچی خۆی له‌ناو دانه‌ن، ئینجا دۆزه‌خ شه‌لی: به‌سه‌ به‌سه، به‌ گه‌وره‌یی تو، ئینجا نیت‌وه پال به‌کتر.

(سلف) نه فەرموئ: (قدم) = قاچ، سیفه‌تیکی زاتی خویبه‌و چۆنیه‌تی نازانین، مه‌به‌ستیش شه‌ندام، واته: قاچی پسته‌قینه‌یه، که‌وابوو: هه‌ر خوا شه‌زانی مه‌به‌ستی به‌م قاچه‌چی‌یه.
(خلف) نه فەرموئ: مه‌به‌ستی به (قدم) = قاچ، شه‌و چینه‌خه‌لگه‌یه: که بۆ دۆزه‌خ ئاماده‌کران، واته: که شه‌وان خراشه‌ناو دۆزه‌خ، دۆزه‌خ شه‌لی: به‌سه‌ به‌سه، یان مه‌به‌ستی زه‌لیلکردنی دۆزه‌خه، هه‌روه‌ک شه‌لین: شه‌یخه‌هه‌ ژیر قاچم، چونکه له‌ پویبه‌تیکی هه‌بسه‌که‌دا هاتوه: ﴿يَضَعُ الرَّبُّ عَلَيْهَا قَدَمَهُ﴾ خوا قاچی خۆی له‌ سه‌ر دۆزه‌خ دانه‌ن، بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۳۰۰ ب ۱ و (فتح الباری) ل ۷۶۶ ب ۸.

هه‌روه‌ها له‌ ووتاره‌که‌ی (حجّة الوداع) دا پیغمبەر ﷺ فه‌رموئ: ﴿أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْضُوعٌ﴾ رواه مسلم، ئاگادارین: هه‌ر په‌فتاریکی سه‌رده‌می (جاهلیه‌ی) پێش ئیسلام هه‌یه، گشتی خراوه‌ته ژیر قاچه‌کانم، واته: زه‌لیل و بین‌نرخه.

۶- سیفه‌تی (إصْبَع) = په‌نجه، پیغه‌مبه رَضِيٌّ نَه‌رموئ: ﴿إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ بَيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ يَصْرِفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، دلی شاده‌میزادان له نیوان نوو په‌نجه‌ی خوادایه وه‌کو یه‌ک دل، چۆنی حز بکاو بیوئ نه‌یگرئ. هه‌روه‌ها له چەند هه‌دیسکی‌تردا ووشه‌ی (إصْبَع) په‌نجه‌هاتوه.

(سَلَف) نَه‌رموون: (إصْبَع) = په‌نجه، سیفه‌تیکی زاتی خویبه و چۆنیه‌تی نازانین، مه‌به‌ستی ش نهدام، واته: په‌نجه‌ی راسته‌قینه نیه، که‌وابوو: هه‌ر خوا نَه‌زانن مه‌به‌ستی به‌م په‌نجانه‌چی‌یه. (خَلْف) نَه‌رموون: مه‌به‌ست نوو سیفه‌تی زاتی خوادایه: که (قُدْرَة) و (إِرَادَة) یه، واته: به‌ویسترو توانینی خۆی دلی نَه‌م خه‌لکه نه‌گورئ. بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۸۴ ب ۱۰ و (فتح الباری) ل ۴۹۰ ب ۱۳ و (تحفة المرید) ل ۵۰.

نیجا بزانه: جگه له واته‌ش چەند نایه‌تو هه‌دیسکی‌تری (مُنْشَابِه) هه‌نه، نَه‌م چۆره سیفه‌تانه‌ی خویان پێدا باس کراوه. (إِبْن حَجْر العَسْکَلَانِي) له نِعمام (إِبْن عَبْدِ الْبَرِّ) نه‌گوتیه‌وه نَه‌رموئ: (أهل السنّة) یه‌کده‌نگن: که‌باوه‌ریان به‌هه‌بوونی نَه‌و سیفه‌تانه هه‌یه، که له قوربانو هه‌دیسدا هاتون، (كَيْفِيَّة) - واته: چۆنیه‌تیشیان - بۆ دانانین: به‌لام (جَمْعِيَّة) و (مُعْتَرَلَة) و (خَوَارِج) - دانیان پێدا ناهیننو - نه‌ئین: هه‌رکه‌سیکیش دانیان پێدا به‌یئین، نه‌یته (مُشَبَّه). به‌لام (أهل السنّة) نَه‌م سن گرووه‌ گومر‌ابووه: به (مُعْطَلَة) ناو نه‌به‌ن. (فتح الباری) ل ۵۰۱ ب ۱۳.

﴿فَأَكْادَارِي﴾: (مُجَسَّمَة) - که‌چینیکی (أهل البدعة والضلالة) ن - نه‌ئین: مه‌به‌ست به‌م ووشانه‌ی له‌م نایه‌تو هه‌دیسانه‌دا هاتون: نَه‌ندامی راسته‌قینه‌ن به‌شیوه‌یه‌کی وه‌ها: شایانی خوا بئو له خوا بوه‌شیتوه، که‌واته: مه‌به‌ست به (يَد) و (عَيْن) و (وَجْه) و (أصْبَع) و (قَدَم) و... هتد: ده‌ستو چاو و پوو و په‌نجه و قاچیکی وه‌هایه: شایانی خوابین و له خوا بوه‌شیتوه. که‌وابوو: (مُجَسَّمَة) نَه‌و نایه‌تو هه‌دیسانه (تَفْوِيض) ناکن، واته: زانینی مه‌به‌ست ناده‌نه پال زانستی خوا، چونکه نه‌ئین: مه‌به‌ست نَه‌ندامی راسته‌قینه‌یه. هه‌روه‌ها (تَكْثِيف) ش نه‌کن، واته: چۆنیه‌تییان بۆ داننننو نه‌ئین: ده‌ستیکی وه‌ها که له خوا بوه‌شیتوه و شایانی خوا بئو... هتد، جا (مُجَسَّمَة) به‌بۆچوونی خویان بۆین نه‌ئین: له خوا بوه‌شیتوه و شایانی خوابین، تاکو له (تَشْبِيه) و وچواندن پزگار بجنو نه‌به‌ن (مُشَبَّه)، به‌لام له‌وه‌بئوه‌وآل: که‌ده‌ستی مندال له‌خۆی نَه‌وه‌شیتوه و ده‌ستی بیاویش له‌خۆی نَه‌وه‌شیتوه و ده‌ستی هه‌ر دوکیان شایانی خویان!!!.

نیجا بزانه: (مُجَسَّمَة) هه‌روه‌ک دژی (سَلَف) ن - چونکه‌باوه‌ریان به (تَفْوِيض) نیه و (تَكْثِيف) ش نه‌کن - نه‌وه‌اش دژی (خَلْف) ن و هه‌ج له‌م نایه‌تو هه‌دیسانه (تَأْوِيل) ناکن،

لَا تُخَوِّبُهُ الْجِهَاتُ السُّتُّ كَسَائِرِ الْمُتَبَدِّعَاتِ.

بروانه (تحفة المرید) ل ۴۹. جا مه‌به‌ستیان به‌م نژایه‌تی به‌ نه‌وه‌یه: (عقیده) پووجه‌له‌کی
خویان به‌ سر موسولماناندا به‌سه‌پیئن.

دووباره ناگادار به: نیستا (مُجَسَّمَة) له وولاتانی نیسلامدا رقیبن و هولّ نه‌دهن به‌ ناوی
(أهل السنّة والجماعة) و له زُیر دروشمی (القرآن والسُنّة) نه‌م باوه‌ره پوچه‌له‌ بلاو
نه‌که‌نه‌وه، به‌ لام نکات لیته‌که‌م: زُور چالانو وریابه: به‌م دروشمه فیلت لیته‌که‌ن و
سه‌چاوه‌ی زانستت لیته‌ده‌غه نه‌که‌ن!، جا نه‌گه‌ر له‌م پوونکردنه‌وه‌یه گومانته‌ه‌بوو
نکات لیته‌که‌م: بروانه نه‌و سه‌چاوانه‌ی بؤم دیاری کردی.

﴿خوای گه‌وره پیوستی به‌ هیج شوینیک نیه﴾

بزانه: بریاری (أهل السنّة والجماعة) له‌م سه‌ر نه‌وه‌یه: که‌ خوای گه‌وره (جِسْم) لاشه‌ نیه
پیوستی به‌ هیج شوینیک نیه که‌ تی‌یدا جینگیر بی، چونکه: که‌ خوا له (أزل) دا‌ه‌بو و
هیج شوینیکی نه‌بو. (فتح الباری) ل ۵۱۲ ب ۱۳.

جا له‌م سه‌ر نه‌م بریاره نیمامی (الطَّحَاوی) نه‌فه‌رموی:

(لَا تُخَوِّبُهُ الْجِهَاتُ السُّتُّ) ش‌ه‌ش لایه‌کان خوای گه‌وره، وه‌ناوه‌خو ناگرن، واته: له‌م هیج
لایه‌ک له‌و ش‌ه‌ش لایانه نیشته‌جین نیه (كَسَائِرِ الْمُتَبَدِّعَاتِ) وه‌کو شته‌ دروستکراوه‌کان.
نه‌مه‌ش ناوی ش‌ه‌ش لایه‌کانه، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م دوعادا نه‌یفه‌رموو: ﴿اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظْمَتِكَ أَنْ
أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي﴾ رواه‌م ابوداود بسند صحیح، خوایه‌م ب‌مبارزه: له‌م لای (پیشه‌وه‌م)، له‌م
لای (پشته‌وه‌م)، له‌م لای (راسته‌م)، له‌م لای (چه‌په‌م)، له‌م لای (سه‌ره‌وه‌م)، به‌م گه‌وره‌ی‌تو
خوم نه‌پاریزم نه‌وه‌کو له‌م لای (خواره‌وه‌م) به‌م فیلت بکوئیم.

(عزیزی) نه‌گه‌ریته‌وه: بیاویک پرسیری له‌م نیمامی (علی) کردو گوتی: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَ: أَيْنَ سَأَلَ عَنْ مَكَانٍ، وَكَانَ اللَّهُ وَلَا مَكَانَ. (السَّراجُ الْمُنِيرُ) ل ۱۷۰ ب ۲،
نه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ای نیمانداران خوا له‌م کوئیه؟ فه‌رموی: له‌م کوئیه؟ پرسیری‌نکه‌م بؤ شوین
به‌کاردی، که‌ خدا له‌م (أزل) دا‌ه‌بو، هیج شوینی نه‌بو. واته: له‌م (أزل) دا‌ه‌ب‌ه‌ر خوا
ه‌بو، هیج شوینیکیشی له‌و ش‌ه‌ش شوینانه‌ نه‌بو، نیجا که‌ نه‌و ش‌ه‌ش شوینانه‌شی
دروست کردن، له‌م سه‌ر سیفه‌ته‌که‌ی (أزل) ی‌ه‌ر به‌رده‌وامه‌و پیوستی به‌ شوین نیه،
چونکه‌م نابی‌ خوای گه‌وره له‌م حاله‌تیک بگوئیی بؤ حاله‌تیک‌تر، بروانه (الکَوْكَبُ الْأَزْهَرُ شَرَحَ
الْفَقْهَ الْأَكْبَرُ لِلْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ) ل ۶۷.

ه‌روه‌ما پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ﴾ رواه‌م البخاری، خوا
له‌م (أزل) دا‌ه‌بو، جگه‌ له‌م هیج ش‌ه‌ش‌تیک‌تر نه‌بو.

شهر، وزوایاه سَوَاء، وَمَاؤُهُ أَيْضُ مِنَ الْوَرَقِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمَسْكِ، وَكَيْزَانُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ، فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَطْمَأُ بِعَدُوِّهِ أَبَدًا ﴿ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ وَاللَّفْظُ لَهُ، بِتَيْغَمِبَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَمَوْهُ: حَوْزِهِ كَسَى مِنْ بَهْ نَدَنَدَه‌ی مانگه ریتك كه گورده، ریزئی و پانی به کسانه، ناوه‌کسی له زیو سپی‌تره، بونه‌کسی له میسك خوشتره، گۆزه‌ی ناو پیخوارینه‌وه‌ی به‌قده نه‌ستیره‌کانی ناسمانه، هرکه سیتك جارتك لئی بخواته‌وه هه‌تا هه‌تایه تیتنو ناییته‌وه .

ئینجا بزانه: فرموده‌ی به‌هیزی زانایان نه‌مه‌یه: که‌ئمه حوزه له گورده پانی (مخفنه) . پیش تئیه‌ریبون له پردی لۆزه‌خ = (الصراط)، هه‌روه‌ها ناوی نه‌م حوزه له پوواری که‌وسه‌روه دئو له نوو سولکه‌وه نه‌رژتته ناوی، بوانه (فتح الباری) ل ۵۶۹ و ۵۷۰ ب ۱۱ (تحفة المرید) ل ۱۰۰ .

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْزَلْتُ عَلَيَّ آفًا سُورَةَ فَقرأَ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوثُورَ حَتَّى خَتَمَهَا، فَلَمَّا قَرَأَهَا، قَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَا الْكُوثُورُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِيهِ رَبِّي بِإِنْزَالِ فِي الْجَنَّةِ وَعَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، عَلَيْهِ حَوْضٌ تَرُدُّ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، آيَتُهُ عَذْدُ الْكُوكَبِ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ، بِتَيْغَمِبَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَمَوْهُ: هه‌ر ئیستا سوپه‌تئیک قوبتانم بۆ هاته خواره‌وه، ئینجا خویندیه‌وه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوثُورَ﴾ تا ته‌لوی کرد، -واته: ئیمه که‌وسه‌رمان به تو به‌خشیه‌وه - ئینجا فرموده: نه‌زانن (الکوثور) چی‌یه؟ گوئیان: خولو بئیمه‌به‌ر نه‌زانن، فرموده: که‌وسه‌ر پوواریتکه له به‌هشت، خوی گوره وه‌عه‌دی سین دلوم بعداتن، تقد به پیته، حه‌وزتکی له‌سه‌ره -واته: نه‌رژتته ناو حه‌وزتک - نومه‌تی من نیته سه‌ر نه‌وه حه‌وزه ناو نه‌خواته‌وه، جامه‌ی ناو‌خوارینه‌وه‌ی به‌قده نه‌ستیره‌کانه .

ئینجا بزانه: نه‌م جۆره که‌سانه رینگه‌یان نادریتن بچنه سه‌ر حه‌وزی که‌وسه‌رو ناویشی لئاخۆنه‌وه: هرکه سیتك کافر بویتته‌وه، یان (بِدْعَة) به‌کی (قبيحة)ی په‌یدا کردین، یان له کومه‌لی موسولمانان جیا بویتته‌وه و چو بیته سه‌ر پای (أهل البدعة والضلالة)، یان یارمه‌تی سه‌مکاران بدا، یان به‌خوی سه‌مکار بن و به‌شه‌ریعه‌تی ئیسلام په‌فتاری نه‌کا . (تحفة المرید) ل ۱۰۱ . حه‌بسی (صحيح)ی جۆراو جۆر له‌م بابه‌تانه هه‌یه، به‌لام نه‌م حه‌بسه گشتیان نه‌گوتته‌وه: ﴿عَنْ سَهْلٍ وَأَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ، مَنْ مَرَّ عَلَيَّ شَرِبَ وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَطْمَأُ أَبَدًا، لَيَرِدَنَّ عَلَيَّ أَقْوَامٌ أَعْرَفُهُمْ وَيَعْرِفُونِي، ثُمَّ يُحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَأَقُولُ: إِلَهُمُ مِنِّي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي

دلبره ولیه تی تنها مای خولیه. نیمامی (علی) وه لاسی دنه وهو فه رموی: (کلمة حق اریذ بها باطل) رواه مسلم،
 نه وه روتیه کی رستو مه بست بهم ووشه په ناره واییه. ده زیاره ی شه نیشانانه پیغمبر ﷺ نه رموی:
 ﴿بِأَنِّي فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ خِدَاءُ الْأَنْسَانِ سُفَهَاءُ الْأَخْلَامِ، يَفْرَعُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيهِمْ يَقُولُونَ مِنْ خَيْرِ قَوْلِ
 الْأَبِيَّةِ، يَقْرَأُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَقْرَأُ السَّمُّ مِنَ الرِّمَّةِ لَا يُجَاوِزُ إِعْجَابَهُمْ حَسَارِجَهُمْ﴾ رواه البخاري ومسلم، له
 کوتایي زه مان کومه ليک پهيدا نهين: تازه بيگه بيشتوو و نه غامو نا تيگه بيشتوو، قورشان نه خوئينو له
 گرده نيان بهرو خولر نيه، فه رموده کاني چاکر يني خهک - که پیغمبره ﷺ - نه خوئين، به هری توندو تيزی
 له نايینی شيسلام درنه چن هه روه کو تير له نيچير درنه چن.

۲- زقر بايخ به نويژو بلډوو نه دن به شيوه په کی او نويژو نه که نو قورشان له بهر نه که نو شه بيخوين خهک لنيان
 سر سور نه مينين. پیغمبر ﷺ نه رموی: ﴿يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَيْسَ قِرَاءَتُهُمْ بِلَيْسَى،
 وَلَا صَلَاتُهُمْ إِلَى صَلَاتِهِمْ بِلَيْسَى، وَلَا صِيَامُهُمْ إِلَى صِيَامِهِمْ بِلَيْسَى، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ بِخُسُوفٍ أَنَّهُ لَهُمْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ﴾ رواه
 مسلم وأبو داود، کومه ليک له نومه ني من پهيدا نهين: قورشان نه خوئين، قورشان خوئيني نيوه بهر لمبر به قورشان
 خوئيني نهوان هيچ نيه، نويژه که تارو بلډوو که تان بهر لمبر نويژو بلډوو نهوان هيچ نيه، قورشان نه خوئين او
 تيښه که نو قورشان له سوودی نهونه، به لام له پاستي دا قورشان له دئی نهونه. جا له که ل نه وشدا (خولرج) نويژو په
 جهامهت له پشت خهکی تر ناکه ن؟ چونکه به کافريان تن ده که ن؟ له لمبر نه وهی خولر په قدمه ناکه ن، برونه
 (تحفة المحتاج شرح المنهاج) ل ۶۷ ب ۹.

۴- زقر بي نه ددبو بين حورمه تن بهر لمبر به پیغمبر ﷺ دئی سه له وات ليدن او زياره تي پیغمبره
 شه فاعهت (توسلن)، واته: هارور کيرنه خوا به خاتري پیغمبر ﷺ شه مش نه که رپته وه سر ماموستا
 بين نه ده به که يان که به پیغمبره ی گوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ... إِيَّاهُ﴾ رواه البخاري ومسلم، له خولتر سه و دلبره روه به .

۵- زقر بي نه ددبو بين حورمه تن بهر لمبر زنايانی (أهل السنة والجماعة) هه له سه ده ی په که مه و تا ئيسنا، به
 تاييه تي زقر دئی هه ر چوار پيشه وای سر مه زه بينو ريزيان بل دانانينو نه لين: (نهوان پياوون نيماش
 پياوون). هه روه ها باوه پريان به (إجماع) په که دهنگي زنايانی (سلف) نيه، واته: شو سئ سه ده سالی
 پیغمبر ﷺ شاهيدي بل داوون نهوان هيچ ريزيان بل دانانين، جگه له مش: هه ر کتبيبيکي ته فسرو شه رحي
 هه ديسو (فقه) شه ريه تي شيسلامي هه په، گلشي له لای نهوان ناته ولو و باوه پيښه کروه، تنه نا شو کتبيانه
 نهين که سراني خويان نو سويويانه، جا هه ر له بهر نه م سيله ته پيسه پیغمبر ﷺ پيايان نه لي: ﴿لَهُمْ كَلَابٌ
 أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه الحاکم، به پاستي (خولرج) سه گی دلوزه خيانت. واته: هه روه کو سه گ به هه موو که سيک
 نه وهی - جگه له خاومني خلی - نهوانيش وه ها زمان نويژي نه که نه سر هه موو که سيک غه ييه تي نه که نو
 هه موو زنايه کی سوو ديه خش له پيش چاری خه کی سوو که نه که نو له که داری نه که ن، تا کو خهک سوو دی
 لوه رنه گون، تنه ناته نيماي (عش له مه سه له ی (طلاق) به به هه له دلجوو دلنه ين.

۶- به رده وام مملاتن له که ل موسولمانان نه که نو به رته ولزه نه خه نه ناو موسولمانان، به لام: بهر لمبر کافرو
 و زلهو سه مکاران نو ستي نه ولو نو يارمه تيبان لوه رنه گون، پيښه مبر ﷺ نه رموی: ﴿يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ
 وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَرْضِ﴾ رواه البخاري ومسلم، مين په روه واني شيسلام نه کوونو واز له بته رستان نين.

۷- هه موو کاتيک گفوتگو له (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْغَدِيثِ) نه که ن: وه کو ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ و ﴿يَسْأَلُ
 اللَّهُ فَوْقَ عَرْشِهِ﴾ و ﴿وَيَقْفِي وَجْهَ رَبِّكَ﴾... هتد: له ژيز ناوی (سلفي) و به بيانونی پاستکردي (عقيده) نه که ونه
 ناو شه نايه تانه وه عقيده ی (مُضَمَّنة) نه خه نه ناو ميشکی خه که نو ويايان تيښه که په ن: که نهوان ريزيانی
 (سلف) يان گرتوته بهر وه عقيده ی (أهل السنة) زيندو نه که نه نومو نه لين: له سالی سه سه ده ی کچی بهم لاپه وه
 (خلف) عقيده ی خه که يان تیک دلوه، به لي: (خولرج) نه وه نده گومر ليوونه، زنايانی ده سه ده، واته: هه زار
 سال، به نه زان و گومر ليوو ناو نه بن نه لين: شو زنايانه شاره زای (عقيده) نين، به لي: (خولرج) چاويان کويز

وَالشَّفَاعَةُ الَّتِي إِذْخَرَهَا لَهُمْ حَقٌّ كَمَا رُوِيَ فِي الْأَخْبَارِ.

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَالشَّفَاعَةُ الَّتِي إِذْخَرَهَا لَهُمْ حَقٌّ) شو تکایه پیغمبر ﷺ که بق نوممتهی خوی میشتوویه تیه وه بق پوزی قیامت- راسته (کَمَا رُوِيَ فِي الْأَخْبَارِ) هه روه کوه هه ديسه کانی (صحيح) دا گيردراوته وه، بق نمونه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَصَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَوَيْ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ رواه البخاري ومسلم، پیغمبر ﷺ نه فرموی: هه پیغمبرک دوعایه کی قبولکراوی هه وه له دونیادا دوعایه بی خوی کردوه، منیش دوعایه کی خوم میشتوتوه تا کو بیته شفاعت بق نوممته له پوزی قیامت، ثم شفاعتهی من- إِنْ شَاءَ اللَّهُ- گشت که سیت له نوممته نه گریته وه به و مرجهی به نیمانه وه مردین و هاویه شی بق خوا دانه نابین.

بووه: که خوی گوره به خرابه ناوی میتا و نه فرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ رِيعٌ فَيُخْفُونَ مَا نَشَاءُ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ...﴾ ال عمران ۷، شو که سانی له ناو دلیاندا خوری هه وه له راستی لاباندوه، خویان به نایتهی (مُتَشَابِهَاتٍ) خه ریک نه کن، تا کو خه لکی گومرا بکن نو په رته وازه په یدا بکن. پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ مَا نَشَاءُ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَاءَ مَا لَهُمْ فَأَخَذُوا مِنْهُمْ﴾ رواه البخاري ومسلم، هه ر کاتیک شو که سانه تان بیت که به دوی (مُتَشَابِهَاتٍ) قوماندا نه گریتن، شوکته شو پیاوخرایانه که خوی گوره له قومانی پیروزدا ناوی میتا و، خوتان لیان بیارتین.

(ابن حجر العسقلانی) نه فرموی: به که مجار گفنگوگردن له (مُتَشَابِهَاتٍ الْقُرْآنِ) له ناو جووه کان ناشکرا کرا، نینجا له ناو (خوارج) ناشکرا بوو، (فتح الباری) ل ۲۶۷ ب ۸.

۸- به کافر دنانی خه که ناشکرترین دوشمی (خوارج) هه کانه و زور به ناسانی- هه وی تاو نیک- تومه تی (شوک): کافر بیرون دده منه پال موسولمانان ﴿كَانَ إِبْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يِرَاهُمُ- أَيِ الْخَوَارِجِ- شَرًّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى، وَقَالَ: ائْتَلِقُوا إِلَى آيَاتِ نَزَلَتْ فِي الْكُفَّارِ فَجَمَلُوهَا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ رواه البخاري، و ته: (عبدالله) کی کووی نیمامی (عمر) رضی لله عنهما (خوارج) به خوارترینی خه که دلاه ناو و ده په فرموی: شو تاپه تانهی دهره ق کافره کان هاتین، (خوارج) به سه ر نیمانداندا به کاربان دینن. جا هه ر له بر شو سیفته خرابیه، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿هُمْ شَرُّ الْخَلْقِ وَالْخَلِيفَةِ﴾ رواه مسلم، (خوارج) له هه موو تاده میزمو له هه موو تازه لیک خرابین.

پولنه (إرشاد الساری شرح البخاری) ل ۸۴ ب ۱۰.

شی موسولمانی خوشه ویست: له سه رده می نینتادا (خوارج) له کورستاندا دینن و ثم هه عت نیشانه یان لی هانوته جن، نینجا بزله: (خوارج) به سووترین گروهی (أهل البغاة)، که (کف) سوو دیان لوره شه گری و بق په رته وازهی ناو موسولمانان به کاربان نه میتن، جگه له هه ش: له کاتی خوی نینتاش ده سیتکی به هیزیان هه بوو بق لیدانی نیسلام، شه بوو: له دئی نیمامی (علی) چه کیان هه لگرتو گوتیان: (علی) کافره؟ چونکه به (تخکیم) پزویه، له نه جامدا نیمامی (علی) بیان شه هید کرد، هه ر په کیش لایه نگریم نیمامی (علی) بوو به کافر یان دلنا، بق نمونه: (أبو موسی الأشعری) که (صنعبه) بوو و نویتنه ری نیمامی (علی) بوو، شو ویشیان به (کاف) دلنا، نینتاش (أبو الحسن الأشعری) که له نه توهی ثم (صنعبه) په رقیان لپه تی و نه لین: (عقیده) می نه شعه ری خراب و به که ک نابین، که وایوو- شی موسولمانی خوشه ویست- شوین ثم گروهی (خوارج) هه که وه لیان لور که وه، پرونکه رموه.

﴿بِاسِي تَكَارَدْنَه گهورمکای پیغه مبره ﷺ له مهیدانی مه حشر (الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى)﴾

ئینجا بزانه: که ئەم خەلکە له پۆزی قیامت زیندوو کرانهوه، له گرهه پانی (مَحْشَر) پانه گیرین، ئینجا له وهستانی (مَحْشَر) بیزار ئەبزو پێک ئەکەون: ئە پۆنه لای حەزره تی (آدم) و (نوح) و (إبراهیم) و (موسی) و (عیسی) -عَلَيْهِمُ السَّلَام- تاکو له لای خوا تکایان بۆ بکەن: دادکردن دەست پێ بکاو لەم تەنگانه یه بزگاریان بپێ، به لام ئەم پیغه مبره به پیرزانه له ترسی خوا ناوێن تکایان بۆ بکەن، ئینجا ئەچنه لای گهورهی پیغه مبره ان حەزره تی (مُحَمَّدٌ) ﷺ، ئەم گهوره به پیرزه له لای خوا تکایان بۆ ئەکاو خوای گهوره تکای وهر نه گریو دادگای (مَحْشَر) دەست پێ ئەکا، بهوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۵۰ ل ۱۵۶ ب ۲ و (فتح الباری) ل ۵۲۰ و ۵۲۸ ب ۱۱.

ئینجا بزانه: ئەم تکار دونه گهوره یه تایه ته به پیغه مبره ی نیسلام ﷺ پێی ئە گوتری: (الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى)، ههروهها پینیشی ئە گوتری: (الْعَقَامُ الْمُحْمُود) شوینی سوپاسکراو، که خوا له قورئان وهدهدی به پیغه مبره ﷺ داوه ئە هه رموی: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ الإسراء: ۷۹، رواه الترمذی بسند حسن، نزیکه خوا له شوینیکی سوپاسکراو داتبین. واته: خەلکی (مَحْشَر) به تیکرای سوپاسی ئەکەن، چونکه لەم تکیا هدا جیاوازی له نیوان ئوممه تی خۆی خەلکی تر ناکا ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ الشَّمْسَ تَدْنُو حَتَّىٰ يَلْبُغَ الْعَرَقُ نِصْفَ الْأُذُنِ، فَيَتِمُّ هُمْ كَذَلِكَ اسْتَفَاتُوا بِآدَمَ، ثُمَّ بِمُوسَى، ثُمَّ بِمُحَمَّدٍ، فَيَسْتَفَعُ لِقَضَىٰ بَيْنَ الْخَلْقِ، فَيَمْشِي حَتَّىٰ يَأْخُذَ بِحَلْقَةِ الْبَابِ، فَيَوْمِذُ يَبْعَثُ اللَّهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا يَحْمَدُهُ أَهْلُ الْجَمْعِ كُلُّهُمْ﴾ رواه البخاري في الزكاة، پیغه مبره ﷺ ئە هه رموی: له مهیدانی (مَحْشَر) پۆز له خەلک نزیک ئە بیته وه تا له بهر گه رمایین خەلک ئاره هە قی لێ نه چکینته وه، تا نیوهی گوی له گومی ئاره هە دا نە قوم ئە بن، جا لەم تەنگانه یه دا هاوار ئە به نه لای حەزره تی (آدم)، ئینجا لای (موسی)، ئینجا (مُحَمَّدٌ) -عَلَيْهِمُ السَّلَام- تاکو فریایان کەون، ئینجا پیغه مبره ﷺ له لای خوا تکایان بۆ ئەکاو دەست به دادکردن ئەکا، جا پیغه مبره ﷺ ئە روا ته لای به هه شت، دەست به ئالقه ی دهرگای به هه شته وه ئە گری، ئینجا لەم پۆزه دا خوای گهوره پیغه مبره ی خۆی ئە با ته شوینیکی سوپاسکراو که خەلکی مه حشر به تیکرای سوپاسی ئەکەن، واته: چونکه به بێ جیاوازی له لای خوا تکای بۆ کرون. بهوانه (إرشاد الساري شرح البخاري) ل ۶۲ ب ۳.

﴿ باسی شفاعتی فرشته و پیغمبران و پیواچاکان ﴾

نینجا بزانه: جگه له تگا گوره که می محشهر، فرشته - (ملائکه) پیغمبران و پیواچاکان تگا بۆ تاوانباران نه کهن: تاکو خوا لییان بیورئو بیانباته به مهشت ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فِي حَدِيثِ الرَّؤْيَةِ الطَّوِيلِ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ... فَيَسْفَعُ النَّبِيُّ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْمُؤْمِنُونَ، يَقُولُ الْجَارُّ: بَقِيَ شَفَاعَتِي، فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ فَيُخْرِجُ أَقْوَامًا قَدْ امْتَحَشُوا...﴾ روه البخاری مُسَلِّم، پیغمبر ﷺ نه فرموی: نینجا پیغمبره کان و (ملائکه) و نیمانداران شفاعت نه کهن، نینجا خوی گوره نه فرموی: شفاعتی منیش ماوه، نینجا خوی گوره چه نگیك له نوره خ نه دلو کومه له خه لکینکی لده ردینتی: که بیسته و گوشتیان تا سه ر تیسقان سوتاوه.

نینجا بزانه: پیغمبری خوزه و یستمان ﷺ له هر پینج به شه که می شفاعتدا تاکه سه رباری بۆزی قیامته، هر وه که خوی نه فرموی: ﴿شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَارِ مِنْ أُمَّتِي﴾ روه احمد و الترمذی بسند حسن، شفاعتی من له بۆزی قیامته بۆ تاوانباره گوره کانئو مومت هیه. هر وه ها شه میدی ریگی خوا ریژیکی تاییته هیه، هر وه که پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿يَسْفَعُ الشَّهِيدَ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ﴾ روه ابوداود و الترمذی بسند صحیح، شه مید ریگی نه نری: شفاعت بۆ حفتا کهس له خرم و کهسی خوی بکا.

﴿ باسی (توسل) پارانه وه له خوا به خاتری پیغمبر ﷺ پیواچاکان ﴾

بزانه: دهرباره می (توسل) واته: پارانه وه له خوا به خاتری پیغمبر ﷺ، یان پیواچاکان، نه م خه لکه سن جوره:

یه که ۱۴هـ له سنهور تئپه ریون و واتنه گن: پیغمبر ﷺ، یان پیواچاکه که نه توانی کاره که یان بۆ بکا، چونکه دهسته لاتیکی هیه. نه م باوره هه له یه و باوره پی نه و نه زمانه یه: که ریباری (شُرک) یان گرتوته بهر.

دووه ۲۰هـ: له نرخ و ریژی پیغمبر ﷺ و پیواچاکان که م نه که نه وه نه لئین: دروست نیه نه به خاتری پیغمبر ﷺ و نه به خاتری پیواچاک له خوا بیاریته وه. نه م باوره رش هه له یه و باوره پی نه و نه زمانه یه: که ریباری (خَوَارِج) و (مُعْتَرِلَة) یان گرتوته بهر.

سی یه ۳هـ: سنوریک بۆ نه م خاترانه یه داننیزو نه لئین: دروسته موسولمان (توسل) بکا - واته: له خوی گوره بیاریته وه - تاکو خوا کاریکی بۆ بکا، له بهر خاتری پیغمبر ﷺ، یان پیواچاکیک، به و مرجه می باوره پی و ابن: که پیغمبر ﷺ و، پیواچاک کاریگر نینو دهسته لاتیان نیه، به لکو ریباران له لای خوا هیه و خوا له بهر خاتری نه وان نوعایه که قبول نه کا. نه م راسته و ریباری (أَهْلِ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ) یه، نه مهش به لکه کانیهان:

۱- (توسل) به پیغمبر ﷺ دروسته ﴿عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَتِيفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا ضَرِبَ الرِّبْرَ أُمَّيَ التَّمِيَّيَ، فَقَالَ: أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَنِي، قَالَ: إِنْ شِئْتَ: دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ: صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ. قَالَ: فَادْعُهُ. فَأَمَرَهُ: أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهُ، وَيَدْعُوَ بِهَذَا الدُّعَاءِ: اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، يَا مُحَمَّدُ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتَقْضَى لِي، اَللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ لِي﴾ رواه ابن ماجه والترمذى وقال: حسن صحيح، پياونكى كويژ گوتيه پيغمبر ﷺ: دوام بق بکه خوا چاوه کانه چاک بکاته وه. پيغمبر ﷺ فرموى: نه گره حزه ده کى دعوات بق ده کم، وه نه گره سه بر بگرى باشتره. گوتى: دوام بق بکه. نينجا پيغمبر ﷺ فرمانى پىن کرد: دستنويژ بشولو نه م دوعايه بکا: (خوايه من لیت نه پارنمه وه پوو نه که مه لای تو به خاترى پيغمبره که ت (محمّد) ﷺ که پيغمبرى که ره حمته، (ها محمّد) ﷺ من به خاترى تو پووم کرده لای خوا تا کو خوا نه م کاره م بق بکا (چاوم چاک بکاته وه) خوايه: خاترى پيغمبر ﷺ وه ريگره له کاره کى مندا). بروانه (الألکار للنووي)، ل ۱۵۷.

۲- (توسل) به پياوچاگان دروسته ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اسْتَشْفَى بِالْعُيَاسِ، فَقَالَ: اَللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا ﷺ وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، قَالَ: فَيَسْقُونَ﴾ رواه البخاري فى الصلاة، نيمامى (عمر) دوعاى بارانى كريدو گوتى: خوايه كاتى خوى (توسل) مان به خاترى پيغمبر مان ﷺ نه کرد، بارانت بق نه باراندين، وا نيتستاش (توسل) به خاترى مامى پيغمبر مان ﷺ نه که ين، خوايه: بارانمان بق بيارينه، بروانه (إرشاد الساري) ل ۲۳۸ ب ۲.

۳- (تبرک) به ره که ت وه رگرتن به ناسه وارى پيغمبر ﷺ پياوچاگان دروسته وه به شينکه له (توسل) كرين ﴿عَنْ الْمَسْرُورِ، وَمَرْوَانَ- فِي قِصَّةِ الْحَدِيثِ- قَالَ عُرْوَةُ: فَوَاللَّهِ مَا تَسْتَعْمِ اَللَّيَّيَ نَخَامَةَ إِلَّا وَقَفْتُ فِي كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ﴾ رواه البخاري فى الشوط، نه گره پيغمبر ﷺ تفى فرى دلبا، (صحابه) ده ستيان له بر نه گرت وه وه پوى خويان پىن چه ور نه کرد، واته: بق پيرونى. ﴿عَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: هَذِهِ حِجَّةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَلْبَسُهَا، فَتَحْنُ نَفْسُهَا لِلْمَرْضَى يُسْتَشْفَى بِهَا﴾ رواه مسلم فى اللباس، (أسماء) فرموى: نه م (حجبه) - که وابه کى پيغمبره ﷺ كاتى خوى نه يکرده بهر، نيتستاش نيمه بق نه خوشه كان نه يشورين، تاكو به ناوشوره کى شيفايان بق بىو چاک بينه وه. نيمامى (النووي) نه فرموى: نه م چه نيسه به لگه يه: که سوننه ت به ره که ت وه رگرتن به ناسه وارى پياوچاگان و جله کانيان. (شرح صحيح مسلم) ل ۲۵۷ ب ۸.

نینجا بزانه: چینیکی (خوارج) و (مُعْتَزَلَة) ی نیتستا نه لئین: (توسل) به خاتری پیغمبر ﷺ و پیاوچاکان تنها له کاتی زیندوویی دروسته، واته: (توسل) به مردو دروست نیو نه لئین: به لگه شمان نه وهیه: نیمامی (عمر) ﷺ (توسل) ی به (عباس) کرد، چونکه پیغمبر ﷺ مردبو، نه وهش وانه گیه نن: که (توسل) به مردو دروست نیه، نه گه ر دروست بوایه: نیمامی (عمر) نه یکرد.

وه لام: نه و گوتیه به به لگه ی ژماره چواری داهاتوو پوچه ل ده بیته وه وه هم ده لئین: نیمامی (عمر) بؤیین (توسل) ی به (عباس) کرد، تا کو خه ک بزانی: (توسل) به پیاوچاکانیش دروسته. واته: مهرج نیه (توسل) تنها به پیغمبر ﷺ بکری، هروه ها به لگه هینانه وه به حایسه که ی (عباس) بؤ نه وه ی (توسل) به مردو دروست نه بن، نیشانای تینه گه یشتنه له حایسه که، چونکه نه وه حایسه نه ی هیناومان، گشتیان به لگه ی (توسل) به مردویان تیدایه، به م شیوه یه:

۱- پیغمبر ﷺ فرمانی به کویره که ی لبردو کرد: بَلَى: ﴿وَأَوَّحَىٰ إِلَيْكَ بِرَحْمَتِي يَا مُحَمَّدٌ ﷺ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ﴾ خوابه لیت نه پاریمه وه به خاتری پیغمبره که که پیغمبریه ره حمه ته. نه م رسته یه به لگه یه: که پیغمبر ﷺ به زیندوویی و به مردوویی ره حمه ته، هروه ک خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷)، نیمه تو مان نه نارنوه تنها به ره حمه ت بؤ هه مو خه لکمان نارنوی. که واته: ره حمه تی پیغمبر ﷺ پله ی پیغمبرایه تی یه، جا نه م پله یه ش که پیغمبرایه تی یه، به مرضی لاشه که ی پیغمبر ﷺ هیچ که م نابیته وه وه هر نه مینن، که و ابو: نیمه (توسل) به پیغمبرایه تی یه که ی نه کین، نه که به لاشه مردوه که ی بیری نی.

۲- نیمامی (عمر) له پارانه وه ی دا ناوی (عباس) ی نه هیناونه یگوت: (تَتَوَسَّلُ بِالْعَبَّاسِ) به لکو فرموی: (تَتَوَسَّلُ بِعَمْرِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ) خوابه لیت نه پاریمه وه به خاتری مامی پیغمبرمان ﷺ. که واته: نه م رسته یه وانه گیه نن: که (عباس) له به ر نه وه خاترمه نده چونکه مامی پیغمبره ﷺ جیاوازیش نیه: پیغمبر ﷺ زیندوویی، بیان مردوویی، هروه ک (عباس) به خوی له دوعای باراندا فرموی: ﴿وَقَدْ تَوَجَّهَ بِسِي الْقَوْمِ إِلَيْكَ لِمَكَانٍ مِنْ نَبِيِّكَ ﷺ﴾ آخرجه الزبیر بن بکار. واته: خوابه نه م خه لکه به خاتری من بووی پارانه وه بیان کرده لای تو، چونکه من له لای پیغمبره که ت ﷺ شوینی خزمایه تیم هیه. بروهانه (فتح الباری، باب الإستسقاء)، هه م (سُبُلُ السَّلَام) ل ۸۱ ب ۲.

که و ابو: پیغمبر ﷺ له پاش مردنیش خاتره که ی هر به رده وامه وه هر له به ر خاتری نه و (توسل) به (عباس) نه کا، چونکه نه گه ر مه به سستی نیمامی (عمر) تنها پیاوچاکی ی

وَالْمِثَاقَ الَّذِي أَخَذَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ آدَمَ وَذُرِّيَّتِهِ حَقًّا،

(عَبَّاس) بوبایه: نه‌وه پیاوی زقدر پله و پایه به‌ر زتره بون که (توسل) بیان پئی بکا: وه‌کو (عُثْمَان) و (عَلَى) و (طَلْحَةَ) و (زُبَیْن) ... هتد، ﷺ.

۳- هه‌دیسه‌کی (جَبَّة) = که‌وایه‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هیزترین به‌لگه‌یه که (توسل) به‌مردوو لروسته، چونکه له‌وکاتی تاوش‌زده‌کی که‌وایه‌کیان شه‌دا نه‌خوشه‌کان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کردبو: جگه له‌مش: خودی (جَبَّة) که‌وایه‌کش به‌مردوو نه‌زمردری؟ چونکه گیانه‌به‌ر نیه.

۴- هه‌ر له‌سه‌رده‌می نیمامی (عُمَر) ﷺ (صَحَابَةَ) راسته‌وخو له‌سه‌ر گۆری پیغه‌مبه‌ر ﷺ - تکای بوعایان لی کردوه ﴿عَنْ مَالِكِ الدَّارِ: أَصَابَ النَّاسَ قَحْطٌ فِي زَمَنِ عُمَرَ ﷺ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَلَّالِ بْنِ الْحَرْثِ الْمُزَنِيِّ الصَّحَابِيُّ ﷺ - إِلَى قَبْرِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَسْقِ لَأُمَّتِكَ فَإِنَّهُمْ قَدْ هَلَكُوا. فَأَتَى الرَّجُلَ فِي الْمَنَامِ فَقَالَ: أَقْرَأُ عُمَرَ مِنَ السَّلَامِ وَأَخْبِرُهُ أَنَّهُمْ يُسْقُونَ، وَقُلْ لَهُ: عَلَيْكَ الْكَيْسُ الْكَيْسُ، فَأَتَى الرَّجُلُ عُمَرَ، فَأَخْبَرَهُ، فَبَكَى عُمَرُ وَقَالَ: يَا رَبَّ مَا أَلْوَا إِلَّا مَا عَجَزْتُ عَنْهُ﴾ روه النبیهی و ابن امی شیبیه یاسناد صحیح، و نکره الحافظ العسقلانی فی (فتح الباری) باب (الاستسقاء)، و الحافظ ابن کثیر فی البدایة و النهایة ل ۱۶۷ ب ۵، واته: له‌سه‌رده‌می نیمامی (عُمَر) ﷺ له (عام الرّامة) دا قاتی و بن‌بارانی تووشی خه‌ک بوو، (صَحَابَةَ) یه‌ک - که (بلال بن الحرث المزني) بوو - هاته سه‌ر گۆری پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوئی: (يَا رَسُولَ اللَّهِ) بوعای باران بؤ توممت بکه، چونکه به‌هیلاک چوون. ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته خه‌ونی (صَحَابَةَ) که‌و فه‌رموی: سه‌لامی من له (عُمَر) بکه‌و پئی پایگه‌یه‌نه: بارانیان بؤ ده‌باریو پئی بلن: با زیره‌کو هوشیار بین، با زیره‌کو هوشیار بین: بؤ ئیشو کاری موسولمانان - واته: با نویژی باران بکا - ئینجا (صَحَابَةَ) که‌ه‌وداوه‌کی به‌نیمامی (عُمَر) پاگه‌یاند، نیمامی (عُمَر) ش ده‌ستی به‌گریان کردو فه‌رموی: خوابه که‌مه‌رغه‌می ناکه‌م له‌کاروباری موسولماناندا، مه‌گه‌ر شتیک له‌توانامدا نه‌بی.

ئیت نه‌ی موسولمانی پیزدار له‌م به‌لگه به‌هیزه زیاتر چیت ده‌وی؟ خق شه‌گه‌ر (توسل) به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نوی وه‌فاتیشی لروسته نه‌بوابه، نه‌وه نیمامی (عُمَر) (صَحَابَةَ) که‌ی ناگادار ده‌کرده‌وه نه‌ده‌گریا.

﴿بِاسْمِ بَدِئِينَ وَهَرِگرتنی خوا له‌ئاده‌میزادان﴾

نیمامی (الطحاوی) نه‌فه‌رموی:

وَأَمِثَاقَ الَّذِي أَخَذَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ آدَمَ وَذُرِّيَّتِهِ حَقًّا) شه‌و به‌ئینه‌ی خوا له‌ئاده‌مونه‌ته‌وه‌ی ئاده‌می وه‌رگرتوه - که‌به‌خوای خوایانی بزانون هاویه‌شی بؤ دانه‌نین - راسته، خوای

گوره نه فرموي: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾
 الأعراف: ١٧٢، نه وه باس بکه: که خوی تو نه ته وهی ناده میزادانی له پشٹی ناده میزادان
 هیتا دهره وه کردنیه شاهید له سر خویان و پئی فرموي: نایا من خوی ئیوه نیم؟
 گوتیان: به لئ تو خوی ئیمه یو ئیمه شاهیدی هم به لئنه ین؟ نه وه کو له پڙی قیامت
 بلئن: ئیمه له به لئنه ین ناگا بووین، واته: له بهر ین ناگای کافر بووین.

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَخَذَ الْمِيثَاقَ مِنْ ظَهْرِ آدَمَ عِنْدَ النَّوْمِ بِنُعْمَانَ - يَعْنِي عَرَفَةَ - فَأَخْرَجَ مِنْ صُلْبِهِ كُلَّ ذُرِّيَّةٍ ذَرَأَهَا فَفَشَرَهَا بَيْنَ يَدَيْهِ ثُمَّ كَلَّمَهُمْ قِيلًا قَالَ: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟) قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾
 رواه الإمام أحمد وصححه الحاكم، خوی گوره هم به لئنه ی له ناده میزادان
 وه رگرت که له پشٹی باب نادم دابوون، له گوږه پانی (عرفة)، نه وه موو ناده میزادانه ی
 له و پڙدوه نه ین تا دنیا و یران نه ین، گشتی له پشٹی باب نادم دهره ینان و له پیش
 باب نادم بلاوی کردن و پویه پوو گفتوگویی له که ل کردن و فرموي: نایا من خوی ئیوه
 نیم؟ گوتیان: به لئ تو خوی ئیمه یو ئیمه شاهیدین... هتد نایه ته که.

(ابن حجر العسقلانی) نه فرموي: هم به لئنه نه وه یه: که له پشٹی باب نادم لئیان
 وه رگراوه، ئینجا هه رکه سیک- که هاته دنیا- به لئنه که ی هیتا دی، نه وه ئیمانداره،
 نه گره به لئنه که ی شکاند، نه وه کافره (فتح الباری) ل ٤٩٢ ب ١١.

ئینجا بزانه: له نایه ته که دا نه فرموي: ﴿مَنْ ظَهَرَهُمْ﴾ ناده میزاده کانی له پشٹی
 ناده میزاده کان هیتانه دهره وه. به لام له حدیسه کانداه فرموي: ﴿مَنْ ظَهَرَ آدَمَ﴾ له
 پشٹی باب نادم هیتانه دهره وه. جا- نه وه کو که سیک وا تینگا: نژایه تی له نئوان
 نایه ته که و حدیسه کانداه یه- نه لئین: نایه ته که نه وه مان بو ناشکرا ده کا: که
 ناده میزاده کانی یه که له نوای یه که له پشٹی په کتری هیتاونه دهره وه به گوږه ی زنجیره ی
 زاونی ی دنیا. حدیسه کانیش نه وه مان بو ناشکرا نه کن: که له بنچینه دا ه موو
 ناده میزاده کانی به کومه ل له پشٹی باب نادم هیتاونه دهره وه. ئیتر چونه تی هم هیتانه
 دهره وه، هم په یمان وه رگرتنه هه رخوا نه زانی و واجبه باوه پمان پئی هه ین.

(ابن عباس) نه فرموي: له نوای په یمان وه رگرتن، خوی گوره هه موو ناده میزاده کانی له ناو
 پشٹی باب نادم دانانه وه. بپولنه تفسیری (الطبری) و (البغوی) سورقا الأعراف، الآية: ١٧٢.

وَقَدْ عَلِمَ اللهُ تَعَالَى لِمَا لَمْ يَزَلْ عَدَدٌ مِّنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَعَدَدٌ مِّنْ يَدْخُلُ النَّارَ جُمْلَةً وَاحِدَةً، فَلَا يَزَادُ فِي ذَلِكَ الْعَدَدِ وَلَا يُنْقُصُ مِنْهُ، وَكَذَلِكَ أَعْمَالُهُمْ لِمَا عَلِمَ مِنْهُمْ أَنْ يَفْعَلُوهُ، وَكُلٌّ مُّيسَّرٌ لِمَا خَلَقَ لَهُ، وَالْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِمِ،

﴿ به هشتی و نوزدهی له (ازل) دای زماریان دیار کراوه ﴾

نیامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَقَدْ عَلِمَ اللهُ تَعَالَى لِمَا لَمْ يَزَلْ) بیگومان خوی گوره له (ازل) دای زانیویه تی (عَدَدٌ مِّنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ) زماره ی نهو که سانه ی نه چنه به هشت (وَعَدَدٌ مِّنْ يَدْخُلُ النَّارَ) وه زماره ی نهوانه ی نه چنه نوزده (جُمْلَةً وَاحِدَةً) به به ک کومه ان، واته: به بین زماردن زماره ی هر دو کیانی بیگوره زانیوه (فَلَا يَزَادُ فِي ذَلِكَ الْعَدَدِ) هیچ له زماره ی نهو بوو چینه زیاد ناکری (وَلَا يُنْقُصُ مِنْهُ) هر وه ما له زماره شیان که م ناکری (وَكَذَلِكَ أَعْمَالُهُمْ) هر وه ما کرده وه کانیشیان (فِيمَا عَلِمَ) له و جوره به: که خوا له (ازل) دای زانیویه تی (مِنْهُمْ أَنْ يَفْعَلُوهُ) نهوان نه یکن، شوینو چهنو چونی کرده وه کانیشی زانیوه.

﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي جَنَازَةٍ، فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَفَلَا تَتَكَلَّمُ عَلَيَّ كِتَابَنَا وَتَدْعُ الْعَمَلَ؟ قَالَ: أَعْمَلُوا فِكُلُّ مُيسَّرٌ لِمَا خَلَقَ لَهُ: أَمَا مِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السُّعَادَةِ فَيَسَّرُ لِعَمَلِ أَهْلِ السُّعَادَةِ، وَأَمَا مِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَيَسَّرُ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاءِ ثُمَّ قَرَأَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى)... الْآيَاتِ﴾ الليل: ۱۰-۱۱، رواه البخاري ومسلم، پیغمبر ﷺ فرموی: هر به کی که له نیوه هه به: شوینه که ی له نوزده و له به هشت نووسراوه، گوتیان: نه ی پیغمبر ﷺ، بوچی به ته مای نه م نووسینه پال نه دینه وه و از له کار کردن نه هینین؟ فرموی: ده ست به کارین، چونکه هر که سه تان له (ازل) دای ناماده کرلوه بق نهو شوینه ی بوی دروستکراوه، که وایوو: نه وه ی به هشتی بین، کرده وه ی به هشتیان نه کا، نه وه ی نوزده ی بین، کرده وه ی نوزده خیابن نه کا. نینجا پیغمبر ﷺ نایه ته کانی (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى) تا (لِلْعُسْرَى) خوینده وه، بو به لکه له سه فرموده که ی خوی، چونکه هه مان واته نه که به بن.

﴿ پشت به ستان ته نها به دوا این کرده وه ی له دونیادا ﴾

نیامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَكُلٌّ مُّيسَّرٌ لِمَا خَلَقَ لَهُ) هر که سه ناماده کرلوه بق نهو شوینه ی بوی دروستکراوه، هر وه که له چه نیسه که ی رابر دویدا پیغمبر ﷺ وه مای فرموده (وَالْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِمِ) له کرده وه کانی به نده له دونیادا، نوا این کرده وه ره جاو نه کریو پشتی پی نه به ستری ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَعْمَلُ

وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ بِقَضَاءِ اللَّهِ، وَالشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ بِقَضَاءِ اللَّهِ،

عَمَلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِمِ ﴿﴾ رواه البخاري، بنده‌ی واهمه‌یه: کرده‌وه‌ی نۆزه‌خیانه ئه‌کاو له (أزل)دا به به‌مه‌شتی نووسراوه، بنده‌ی وه‌هاش همه‌یه کرده‌وه‌ی به‌مه‌شتیانه ئه‌کاو له (أزل)دا به نۆزه‌خی نووسراوه، له کرده‌وه‌کانی بنده -له نوینادا- تنها نوابین کرده‌وه په‌چاو ئه‌کری.

(إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِيُّ) ئه‌فه‌رموی: کرده‌وه‌کانی بنده له نوینادا نیشانه‌ی به‌لگه‌ی شویننه‌که‌یه‌تی له قیامه‌ندا (فتح الباری) ل ۶۰۹ ب ۱۱.

(إِبْنُ حَجْرٍ الْهَيْتَمِيُّ) ئه‌فه‌رموی: بۆین له نوینادا تنها نوابین کرده‌وه په‌چاو ئه‌کری، چونکه بریاری (أزل)ی‌خوا له ئیمه‌ په‌نهانه، نوابین کرده‌وش ئاشکرایه، که‌وابو: به‌گویره‌ی ئاشکرایه‌که په‌فتار ئه‌کری (فتح المبین) ل ۹۱.

روونکردنه‌وه: ئه‌گه‌ر نواکرده‌وه‌کانی بنده له نوینادا چاکه بوو، ئه‌وه پنی ئه‌گوترئ: (حَسُنَ الْخَاتِمَةُ) نواکرده‌وه‌ی باش، نیشانه‌ی به‌خته‌وه‌رییه، چونکه مردن پنی‌گه‌ی نادا هیچ‌تر خرابه‌ بکا، وه ئه‌گه‌ر نواکرده‌وه‌کانی خرابه بوو، ئه‌وه پنی ئه‌گوترئ: (سُوُ الْخَاتِمَةُ) نواکرده‌وه‌ی خراب، نیشانه‌ی به‌بختییه، چونکه مردن پنی‌گه‌ی نادا هیچ‌تر چاکه بکا.

(وَالسَّعِيدُ) به‌خته‌وه‌ر (مَنْ سَعِدَ بِقَضَاءِ اللَّهِ) ئه‌وه که‌سه‌یه: به‌بریاری خوا له (أزل)دا به‌خته‌وه‌ر بوین (وَالشَّقِيُّ) به‌بخت (مَنْ شَقِيَ بِقَضَاءِ اللَّهِ) ئه‌وه که‌سه‌یه: به‌بریاری خوا له (أزل)دا به‌بخت بوین. ئیتر خوی گه‌وره ئه‌م زانسته په‌نهانه‌ی له بنده‌کانی شاربۆته‌وه‌و فرمانی پنی‌کردوین: ده‌ست به‌کار بین، ولجبه ئیمه‌ش ملکه‌چی فه‌رمانه‌که‌ی بین بۆ به‌لگه‌ هیتان، چونکه کرده‌وه‌کان نیشانه‌ی بریاری (أزل)ن. بپوانه (فتح الباری) ل ۶۰۹ ب ۱۱.

﴿ بَاسِيَ قَهْزَاو قَهْدَهْر - الْقَضَاءُ وَالْقَلْبُ ﴾

(الْقَضَاءُ) بریاردان و دروستکردن. (الْقَلْبُ) ئه‌ندازه دانان. که‌وابو: قه‌زاو قه‌ده‌ر: بریاردانی خواجه له (أزل)دا-به‌گویره‌ی ویستنی‌خوی- بوون، یان نه‌بوونی شتیکی، به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی دیارکراو و زاندرلو تنها له لای خوی، هه‌ر به‌ویستنی خوی، له‌کاتو شویننکی دیار کراو و زاندرلو تنها له‌لای خوی، هه‌ر به‌ویستنی خوی.

ئینجا بزانه: قه‌زا له پێش قه‌ده‌ردایه‌و دانوه‌ره به‌سه‌ر قه‌ده‌ردا. بپوانه (البواقیت والجواهر) ل ۷۸ ب ۱.

هه‌روه‌ها مه‌زه‌به‌ی (أهل السنّة) ئه‌وه‌یه: هه‌موو شتیکی به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خواجه، بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۸ ب ۱، (فتح الباری) ل ۵۸۴ ب ۱۱.

نیعمای (الطحاوی) ئه‌فه‌رموی:

وَأَصْلُ الْقَدْرِ سِرُّ اللَّهِ تَعَالَى فِي خَلْقِهِ، لَمْ يُطْلَعْ عَلَى ذَلِكَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، وَالتَّعَمُّقُ وَالتَّنْظُرُ فِي ذَلِكَ ذَرْبَةٌ لِلخُذْلَانِ وَسَلْمُ الْحَرَمَانِ وَدَرْجَةُ الطُّفَيَّانِ، فَالْحَضْرُ كُلُّ الْحَضْرِ مِنْ ذَلِكَ نَظْرًا وَفِكْرًا وَوَسْوَسَةً، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَوَى عِلْمَ الْقَدْرِ عَنْ أَنَامِهِ وَنَهَاهُمْ عَنْ مَرَامِهِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ [فَمَنْ سَأَلَ لِمَ فَعَلَ؟ فَقَدْ رَدَّ حُكْمَ الْكِتَابِ، وَمَنْ رَدَّ حُكْمَ الْكِتَابِ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ. فَهَذَا جُمْلَةٌ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ مِنْ هُوَ مُنَوَّرٌ قَلْبُهُ مِنَ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، وَهِيَ دَرْجَةُ الرَّاسِخِينَ فِي الْعِلْمِ، لِأَنَّ الْعِلْمَ عِلْمَانِ:

(وَأَصْلُ الْقَدْرِ سِرُّ اللَّهِ تَعَالَى فِي خَلْقِهِ) قه زاو قه دهر نه نینسی خویبه له ناو دروستکروی خوی دا شاردویه تیه وه (لَمْ يُطْلَعْ عَلَى ذَلِكَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ) نه فریشته یه کی نزدیک له خوا وه پیغمبره یه کی (مُرْسَلٌ) نه م نه نینسی یه نه زانیوه (وَالتَّعَمُّقُ وَالتَّنْظُرُ فِي ذَلِكَ) لیکولینه وه وه بیرکرنه وه له قه زاو قه دهر (ذَرْبَةٌ لِلخُذْلَانِ) هوی شکستی یه (وَسَلْمُ الْحَرَمَانِ) په یزه ی بن به شی یه (وَدَرْجَةُ الطُّفَيَّانِ) پله ی زوداری یه (فَالْحَضْرُ كُلُّ الْحَضْرِ) بترسه و خوت بیارتزه (مِنْ ذَلِكَ نَظْرًا وَفِكْرًا وَوَسْوَسَةً) له تیروانینو بیرکرنه وه و خرتو فرت: له قه زاو قه دهر (فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَوَى عِلْمَ الْقَدْرِ عَنْ أَنَامِهِ) چونکه خوی گه وه زانستی قه زاو قه دهری بیچاوه ته وه له بنده کانی خوی (وَنَهَاهُمْ عَنْ مَرَامِهِ) قه ده غی کریون له داواکردنی نه م زانسته (كَمَا قَالَ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ) هه روه کو خوا له قورباندا نه فرموی: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ الانبیاء: ۲۳، پرسیار له خوا ناکرئی هه چی بکا، بنده کانی پرسیاران لی نه کری.

(فَمَنْ سَأَلَ لِمَ فَعَلَ؟) هه رکه سیتک په خنه بگریو بلی: خوا بق وای کرد؟ (فَقَدْ رَدَّ حُكْمَ الْكِتَابِ) به راستی نه وه بریاری قوربانی په د کردوته وه (وَمَنْ رَدَّ حُكْمَ الْكِتَابِ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) هه رکه سیتک بریاری قوربان په د بکاته وه کافر نه بن. که وایو: موسولمانیوون و کافر یوون، مردن و زین، جولان و وه ستان، ساغی و نه خوشی، بوونی و هه زاری، تاوان و خوپه رستی... هتد، گشتی به ویست و زانستی خویبه وه (أَزَلَّ) دا بریاری داوه و نه ندازه ی بق داناه، خوی گه وه نه فرموی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲، خوا هه مو شتیکی دروست کردوه و نه ندازه شی داناه. پروانه باسی (سه پیشکی به بنده له کرده وه کانی دا)، له م کتیبه دا.

(فَهَذَا) نه م بیرو باوه په ی باسما ن کرد (جُمْلَةٌ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ) کومه له زانستی بکو که پتویستی ی بن هه یه (مَنْ هُوَ مُنَوَّرٌ قَلْبُهُ مِنَ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ تَعَالَى) نه و که سه ی دلی پوونا ک کراوه ته وه له دوسته کانی خوی گه وه (وَهِيَ دَرْجَةُ الرَّاسِخِينَ فِي الْعِلْمِ) نه و کومه له زانسته - که پیغمبر ﷺ له لای خواوه بق نیمه ی هیناوه - پله ی زانایانی پووچوه له زانستدا (لِأَنَّ الْعِلْمَ عِلْمَانِ) چونکه زانست دوو جوړه زانسته:

عَلِمَ فِي الْخَلْقِ مَوْجُودٌ وَعَلِمَ فِي الْخَلْقِ مَفْقُودٌ، فَإِنكَارُ الْعِلْمِ الْمَوْجُودِ كُفْرٌ وَإِدْعَاءُ الْعِلْمِ الْمَفْقُودِ كُفْرٌ، وَلَا يَثْبُتُ الْإِيمَانُ إِلَّا بِقَبُولِ الْعِلْمِ الْمَوْجُودِ وَتَرْكِ طَلْبِ الْعِلْمِ الْمَفْقُودِ.

(عَلِمَ فِي الْخَلْقِ مَوْجُودٌ) به‌کم: نه‌و زانسته‌ی که له ناو خه‌لکدا مه‌یه (وَعَلِمَ فِي الْخَلْقِ مَفْقُودٌ) نه‌ووم: نه‌و زانسته‌ی که له ناو خه‌لکدا نیه: وه‌کو قه‌زاو قه‌ده‌رو پینج نادیاره‌کان، واته: دونیا ویرانبویون، کاتی بارانی سووبه‌خش، نواروژی کوربه‌ی ناو زگه سبه‌ینن چی نه‌کا، له کوئی نه‌مرئ؟ بپوانه نایه‌تی (۲۴ لقمان).

(فَأِنكَارُ الْعِلْمِ الْمَوْجُودِ كُفْرٌ) داننه‌هینان به‌و زانسته‌ی له ناو خه‌لکدا مه‌یه کافر بیونه، وه‌کو زانسته‌ی قورئان و حدیس (وَأِدْعَاءُ الْعِلْمِ الْمَفْقُودِ كُفْرٌ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بلن: زانسته‌ی نه‌بوو له ناو خه‌لک نه‌زانم، کافر نه‌بین (وَلَا يَثْبُتُ الْإِيمَانُ إِلَّا بِقَبُولِ الْعِلْمِ الْمَوْجُودِ) نیمان راناه‌ستنی تنه‌ها به‌ وه‌رگرتنی زانسته‌ی هه‌بوویی نه‌بین (وَتَرْكِ طَلْبِ الْعِلْمِ الْمَفْقُودِ) وه‌ به‌ وازه‌هینان له داواکرنی زانسته‌ی نه‌بوو له‌ناو خه‌لکدا: که یاسمان کرد.

﴿بِاسْمِ (لُوحٍ) وَ (قَلَمٍ)﴾

(اللُّوحُ) = (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) = (أُمُّ الْكِتَابِ) نه‌و تخته‌یه: که خوی گه‌وره نه‌ندازه‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی تیدا نووسیوه، پیش نه‌وه‌ی ناسمان و زمین دروست بکا. خوی گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱، ۲۲)، به‌لکو نه‌م قورئانه به‌روو به‌ریزه‌و له لوحیکی پاریزدولایه. هه‌روه‌ها نه‌فه‌رموی: ﴿يُمْخَوُّهُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنشِئُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ (الرعد: ۲۹). خوی گه‌وره هه‌رچی به‌ خوی حز بکا نه‌یسریتته‌وه‌و هه‌رچی به‌ خوی حز بکا نه‌یه‌نیتته‌وه‌، (أُمُّ الْكِتَابِ) = (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) له لای خوئیته‌ی.

(الْقَلَمُ) نه‌و پینووسه‌یه: که خوی گه‌وره هه‌موو شتیکی له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) دا پن نووسیوه ﴿عَنْ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْقَلَمُ، فَقَالَ لَهُ أَكْتُبْ. قَالَ: يَا رَبِّ وَمَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: أَكْتُبُ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ﴾ (حدیث صحیح رواه ابودلود، به‌کم شت که خوا دروستی کرد، (قَلَمٌ) = پینووس بوو، ئینجا پئی فرموو: بنووسه. (قَلَمٌ) گوئی: خویله چی بنووسم؟ فرمووی: نه‌ندازه‌ی هه‌موو شتیکی بنووسه تا دونیا ویران نه‌بین ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (رواه مُسْلِمٌ، خوی گه‌وره نه‌ندازه‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی له (لُوحٍ) دا نووسیوه، پیش نه‌وه‌ی ناسمان و زمین دروست بکا به‌ په‌نجا هه‌زار سال.

ئینجا بزانه: (قَلَمٌ) دوو جوره، به‌کم: (قَلَمٌ الْوَحْيِ) پینووسی نه‌و فریشتانه‌ی خوا فه‌رمانیان پئی نه‌کا: کاروباری خه‌لک هه‌لسوریتن، واته: به‌م پینووسه نه‌و کاروبارانه نه‌نوسری، پیغه‌مه‌ر ﷺ له شه‌وی (مغراج) گوئی له ده‌نگی نه‌م پینووسانه بوو.

وَيُؤْمِنُ بِاللُّوْحِ وَالْقَلَمِ وَبِجَمِيعِ مَا فِيهِ قَدْ رَقِمَ، فَلَوْ اجْتَمَعَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عَلَى شَيْءٍ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ: إِنَّهُ كَانَتْ لِيَجْعَلُوهُ غَيْرَ كَانَتْ لَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا كُلُّهُمْ عَلَى شَيْءٍ لَمْ يَكْتُبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ لِيَجْعَلُوهُ كَانَتْ لَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ، جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا هُوَ كَانَتْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَا أَخْطَأَ الْعَبْدَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ وَمَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ.

دوهم: (قَلَمُ الْمُقَادِيرِ) پیتنوسی نندازه کان، نه مه یان چوار به شه:

۱- (قَلَمُ اللُّوْحِ) نهو پیتنوسی له (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظُ) دا همو شتیکی پیتنوسراوه، وهک باسماں کرد.

۲- (قَلَمُ أَنْفِ) نهو پیتنوسی له نوای نوستکرینی باب نادم- له رُوْنِی (قَالُوا بَلَى) - گشت به سه رهایی نادمیزلانی پیتنوسراوه.

۳- (قَلَمُ الْجَنِّینِ) نهو پیتنوسی به سه رهایی کوریهی ناو رگ، له ناو رگی دلیکی دا نه نووسن.

۴- (قَلَمُ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ) نهو پیتنوسی دراو هته ده ست فریشته کانی راسته و چه په یی نادمیزادو، کرده وه کانی نه نووسن. بیروانه (شرح الطحاوی) ل ۲۴۸ ب ۲.

نیما می (الطحاوی) نه فرموی:

(وَيُؤْمِنُ بِاللُّوْحِ وَالْقَلَمِ) باوه پیمان هه یه به (لُوح) و (قَلَمُ) (وَبِجَمِيعِ مَا فِيهِ قَدْ رَقِمَ) باوه پیمان هه یه به گشت نهو شته ی له (لُوح) دا نووسراوه (فَلَوْ اجْتَمَعَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ) نه گهر همووه خه که کوبیونه وه بکن (عَلَى شَيْءٍ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ إِنَّهُ كَانَتْ) له سه ر شتی که خوا له (لُوح) دا نووسیویته بیی (لِيَجْعَلُوهُ غَيْرَ كَانَتْ) تا کو وای لیکن نه بیی (لَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ) ناتواننن وایکن (وَلَوْ اجْتَمَعُوا كُلُّهُمْ) نه گهر همووشیان کوبیونه وه بکن (عَلَى شَيْءٍ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ إِنَّهُ غَيْرَ كَانَتْ) له سه ر شتی که خوا له (لُوح) دا نووسیویته بیی (لِيَجْعَلُوهُ كَانَتْ) تا کو وای لیکن بیی (لَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ) ناتواننن وایکن (جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا هُوَ كَانَتْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) هرچی پوونه دا تا بقدی قیامت نووسراوه ووشک بۆته وه، واته: کورتایی پیتن هاتووه و ده ستکاری ناکری.

(وَمَا أَخْطَأَ الْعَبْدَ) نهو شته ی ناگاته به نده و تووشی نایی (لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ) هر له (أَزَل) دا نه نووسراوه بزی بیی (وَمَا أَصَابَهُ) نهو شته ی بۆ نه بیی و نه یگاتن (لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ) هر له (أَزَل) دا نه نووسراوه بزی نه بیی ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اعْلَمُوا أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوا بَشِيئَةً لَمْ يَنْفَعُوا إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَسْكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوا بَشِيئَةً لَمْ يَضُرُّوا إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتْ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ﴾ رواه الترمذی وقال: حسن صحيح، بزانه: نه گهر همووه خه که کو بیته وه تا کو سوئیکت پیتن بگه یهنن، ناتوانن سودت پیتن بگه یهنن، نه نه وه نده نه بیی: که خوا بزی نووسیوی، وه نه گهر هموویان کوبیونه و تا کو زیانیکت لیبدن،

وَعَلَى الْعَبْدِ أَنْ يَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ سَبَقَ عِلْمُهُ فِي كُلِّ كَائِنٍ مِنْ خَلْقِهِ، فَقَدَّرَ ذَلِكَ تَقْدِيرًا مُحْكَمًا مُبْرَمًا، لَيْسَ فِيهِ نَاقِضٌ وَلَا مُعَقَّبٌ وَلَا مُزِيلٌ وَلَا مُغَيِّرٌ وَلَا نَاقِضٌ وَلَا زَائِدٌ مِنْ خَلْقِهِ لِسِي سَمَاوَاتِهِ وَأَرْضِهِ، وَذَلِكَ مِنْ عَقْدِ الْإِيمَانِ وَأَصُولِ الْمَعْرِفَةِ وَالْإِعْتِرَافِ بِتَوْحِيدِ اللَّهِ تَعَالَى وَبِرُبُوبِيَّتِهِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ: [وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا]. وَقَالَ تَعَالَى: [وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مُقَدَّرًا].

ناتوان زیادت لبیدن، تنها نه‌ونده نه‌ین: که خوا له سهری نوسیوی، پیتنوسه‌کان هه‌لگه‌راونه‌وهو نوسراوه‌کانیش ووشک بونه‌وه. واته: کاره‌کان کوتایی هاتوهو بریاره‌که برلوه‌ته‌وهو ههچ گهرانی‌ک پووندا.

(وَعَلَى الْعَبْدِ أَنْ يَعْلَمَ) له سهر به‌نده واجبه: بزانی (أَنَّ اللَّهَ قَدْ سَبَقَ عِلْمُهُ فِي كُلِّ كَائِنٍ مِنْ خَلْقِهِ) خوی گه‌وره له پابردوی (أَزَلَّ) دا زانستی هه‌بووه: ده‌بریاره‌ی هه‌موو پووداویکی دروستکراوی خوی (فَقَدَّرَ ذَلِكَ تَقْدِيرًا مُحْكَمًا مُبْرَمًا) نه‌ندازه‌ی هه‌موو شتیکی داناوه، به نه‌ندازه‌ی یکی پته‌وو بریاره‌راو (لَيْسَ فِيهِ نَاقِضٌ) که‌س نیه (قَدَرٌ) واته: نه‌ندازه‌ی خوا هه‌لیوه‌شینیته‌وه (وَلَا مُعَقَّبٌ) که‌س نیه دوی بجا (وَلَا مُزِيلٌ) که‌س نیه لای بیا (وَلَا مُغَيِّرٌ) که‌س نیه بیگه‌ی (وَلَا مُحَوَّلٌ) که‌س نیه بیباته لایه‌کی‌تر (وَلَا نَاقِضٌ وَلَا زَائِدٌ) که‌س نیه که‌می بکار زیادی بکا (مِنْ خَلْقِهِ فِي سَمَاوَاتِهِ وَأَرْضِهِ) له دروستکراوی خوی، جا له ناسمانه‌کان بی، یان له زه‌وی.

(وَذَلِكَ) باوه‌به به‌قزاو قه‌ده‌رو زانستی (أَزَلَّ) ی خوا (مِنْ عَقْدِ الْإِيمَانِ) به‌شیکه له پته‌وو کردنو به‌ستنی ایمان (وَأَصُولِ الْمَعْرِفَةِ) به‌شیکه له بنجینه‌ی ناسینی خوا (وَالْإِعْتِرَافِ بِتَوْحِيدِ اللَّهِ تَعَالَى وَبِرُبُوبِيَّتِهِ) به‌شیکه له دانه‌ینان: به‌تاک‌وته‌نیایی خواو په‌روه‌ردگاریته‌ی خوا (كَمَا قَالَ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ) هه‌روه‌کو خوی گه‌وره له قوپنایی پی‌رژدا نه‌فرموی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲، خوی گه‌وره هه‌موو شتیکی دروست کردوهو نه‌ندازه‌شی بو داناوه. (وَقَالَ تَعَالَى) هه‌روه‌ها خوی گه‌وره نه‌فرموی: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مُقَدَّرًا﴾ الأحزاب: ۳۸، کارویاری خوا نه‌ندازه‌ی بو داندراوه بریاره‌که برلوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها پی‌تقه‌مه‌ر ﷺ نه‌فرموی: ﴿الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾ رواه البخاری وَمُسْلِمٌ وَاللَّفْظُ لَهُ، نیمان نه‌ویه: باوه‌رت هه‌بین: به‌خواو مه‌لانیکی‌ی خواو کتیبه‌کانی خواو پی‌تقه‌مه‌رانی خولو پقذی دویرو قزاو قه‌ده‌ر: چاکه‌وو خراپه‌کی‌ی.

نیجا بزانه: (قَدَرِيَّةٌ) که‌گرمیکی (أَهْلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَالَةِ)، باوه‌ریان به‌قزاو قه‌ده‌ر نیهو نه‌لین: خوی گه‌وره له (أَزَلَّ) دا نه‌ندازه‌ی دانه‌ناوهو بریاری نه‌داوهو نه‌یزانیوه: نه‌م بوونه‌وره چی به‌سه‌ر دتو چی پوو نه‌دا، واته: تا شت پوونه‌دا، خوا نایزانی، له دوی

فَوَيْلٌ لِمَنْ صَارَ لِلَّهِ تَعَالَى فِي الْقَدْرِ خَصِيماً، وَأَخْضَرَ لِلنَّظَرِ فِيهِ قَلْباً سَقِيماً، لَقَدْ اِتَّمَسَ بِوَقْعِهِ فِي فَحْصِ الْقَيْبِ سِرّاً كَتِيماً، وَعَادَ بِمَا قَالَ فِيهِ أَفَاكاً أَثِيماً.

بودان نه‌زانتی. هر‌وه‌ها نه‌لین: چاکه له لای خواوه‌یه و خرابه له لای بنده‌وه‌یه. به‌لام (اهل السنّة) نه‌لین: چاکه و خرابه هر‌یوکی دروستکراوی خرابه و کرده‌وه‌ی بنده‌یه، پروانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۸ و ۱۹۹ ب ۱.

(فَوَيْلٌ لِمَنْ صَارَ لَهُ فِي الْقَدْرِ قَلْباً سَقِيماً) به‌دب‌ختی بُو‌ئو که‌سه‌ی له ده‌ستی چووه له باسی قه‌زاقه‌ده‌ره، بلتکی نه‌خو‌ش و کم باوه‌ر (وَيْلٌ لِمَنْ صَارَ لِلَّهِ تَعَالَى فِي الْقَدْرِ خَصِيماً) قور به‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی مملاتی له‌گه‌ل خوا نه‌کا: ده‌ریاره‌ی قه‌زاقه‌ده‌ره (لَقَدْ اِتَّمَسَ بِوَقْعِهِ فِي فَحْصِ الْقَيْبِ سِرّاً كَتِيماً) به‌خه‌یالی خو‌ی له لیکولینه‌وه‌ی زانستی نادیار- داوای نه‌پتی‌یه‌کی شار‌راوه نه‌کا، که بیزانتی (وَعَادَ بِمَا قَالَ فِيهِ أَفَاكاً أَثِيماً) ناچار له و سه‌ر نه‌گه‌ریته‌وه: هر‌چی ده‌ریاره‌ی (قَدْرٌ) گو‌تیبیتی به‌ درلین و تاوانبار دانه‌ندری، چونکه خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿عَالَمِ الْقَيْبِ فَلَا يَظْهَرُ عَلَيَّ غَيْبٌ أَحَدًا، إِلَّا مَنْ أَرْتَضَى مِنْ رَسُولٍ﴾ الجن: ۲۶-۲۷، خوای گه‌وره زانای زانستی نادیاره و هیچ که‌سیک شاره‌زای نادیارای خو‌ی نا‌کا، ته‌نها نه‌و پی‌غه‌مبیره نه‌بن: که خو‌ی مه‌لینه‌ب‌زیرتی و پی‌ی بازی‌یه زانستی نادیارای بداتنی، که‌وابو: له نادیارو قه‌زاقه‌ده‌ره مه‌کوله‌وه.

﴿بَاسِيَ عَرْشٍ﴾ (كُرْسِيِّ)

۱- (العَرْش) دروستکراویکی خرابه پنچکه‌ی مه‌یه و له تیک‌پرای کورسی و ناسمانه‌کان و زه‌مین گه‌وره‌تره و خوای گه‌وره له سه‌ره‌وه‌ی ناسمانه‌کان له سه‌ر ناو دایناوه و هه‌شت (مَلَائِكَةٌ) مه‌لینه‌گرن. نیتر هر‌ر خوا نه‌زانتی: شیوه‌ی (عَرْش) چونه، خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ هود: ۷، پی‌غه‌مبیره ﷺ له ته‌فسیری شه‌م نایه‌ته نه‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ خَلَقَ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ رواه أحمد والترمذی بسند حسن، خوا (عَرْش)ی خو‌ی له سه‌ر ناو دروست کرد. که‌واته: نیت‌شاش هر‌ر له سه‌ر ناوه (فتح الباری) ل ۴۹۹ و ۵۰۵ ب ۱۲ و (ارشاد الساری) ل ۲۸۹ ب ۵.

هر‌وه‌ها خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّائِيَةً﴾ الحاقة: ۱۷، له سه‌ره‌وه‌ی فریشته‌کان له و پ‌ق‌ده‌دا- هه‌شت فریشته (عَرْش)ی خوا مه‌لینه‌گرن. که‌واته: به‌م فریشته‌انه نه‌گو‌تری (حَمَلَةُ الْعَرْشِ). هر‌وه‌ها پی‌غه‌مبیره ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿فَإِنَّ النَّاسَ يَضَعُونَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى آخِذٌ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ﴾ رواه البخاری ومسلم، خه‌ک به‌ هو‌ی (تَفَخَّ الصُّورُ) له هو‌ش خو‌ی نه‌چی، نینجا من پیش هم‌وو که‌س به‌ هو‌ش دیمه‌وه، که ته‌ماشاش نه‌که‌م (مُوسَى) پی‌غه‌مبیره ﷺ خو‌ی به‌ پنچکه‌یه‌کی (عَرْش) گرتوه.

وَالْعَرْشُ وَالْكَرْسِيُّ حَقٌّ، وَهُوَ مُسْتَقْبَلٌ عَنِ الْعَرْشِ وَمَا دُونَهُ، مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ وَفَوْقَهُ، وَقَدْ أُعْجِزَ عَنِ الْإِحَاطَةِ خَلْقَهُ.

همه‌ها خدای گوره نه‌فهرموی: ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ التوبة: ۱۲۹، خوا خاوه‌نی (عرش)ی گوره‌یه. قازی (بیخاوی) له تفهیری نه‌م نایه‌تو نایه‌تی ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ الاعراف: ۵۴، نه‌فهرموی: بربارو فه‌رمانی‌خوا له (عرش) دینه خواره‌وه. (انوار التنزیل) ۲۰۸ و ۲۷۲ بهامش المصحف. واته: (عَرْش) مه‌لبه‌ندی ده‌رچوونی برباردانی کاروباری بوونه‌وره، چونکه خدای گوره هر له دوی ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ نه‌فهرموی: ﴿يَدْبُرُ الْأُمُورَ﴾ یونس: ۳، خوا کاروباری بوونه‌ور یرتک نه‌خا. بپوانه به‌لگه‌ی (۵)ی (مُجَسَّمَةٌ) و (جَهْمِيَّةٌ) له‌م کتیبه‌دا، که‌واته: (عَرْش) باره‌گای زاتی خوا نیه، هروره‌کو (مُجَسَّمَةٌ) و (جَهْمِيَّةٌ) وائیلینو له‌مو دوا باسی نه‌که‌ین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

۲- (الْكَرْسِيُّ) دروستکرونیکی خویه، نه‌که‌ویتنه بن (عَرْش)ی خولو له تیکرای ناسمانه‌کانو زه‌مین گوره‌تره. خدای گوره نه‌فهرموی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ البقرة: ۲۵۵. کورسی‌ی خوا به‌رفراوانی بۆ ناسمانه‌کانو زه‌مین بوو. بپوانه (فتح الباری) ل ۵۰۶ ب ۱۳.

نیعامی (الطحاوی) نه‌فهرموی:

(وَالْعَرْشُ وَالْكَرْسِيُّ حَقٌّ) هه‌بوونی عه‌رشو کورسی راستو باوه‌رمان پتیمان هه‌یه (وَهُوَ) خدای گوره (مُسْتَقْبَلٌ عَنِ الْعَرْشِ) پتویستی به (عَرْش) نیه له سه‌ری جیگیرین، هروره‌کو (مُجَسَّمَةٌ) وائیلین (وَمَا لُونَهُ) هروره‌ها پتویستی به‌و شوتینه‌ش نیه-که له (عَرْش) به‌ره‌و خوارتره- تی‌یدا نیشه‌جین بن، هروره‌کو (جَهْمِيَّةٌ) وائیلین، چونکه خدای گوره نه‌فهرموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران: ۹۷، خدای گوره ده‌وله‌م‌نده پتویستی به‌هیچ بوونه‌وره‌رتک نیه. (مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ) خدای گوره ده‌وره‌ی له هه‌موو شتی‌ک دلوه به (علم) زانستی خوی، هروره‌کو نه‌فهرموی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَدَىٰ أَحَاطٍ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ الطلاق: ۱۲، خدای گوره ده‌وره‌ی له هه‌موو شتی‌ک دلوه له پووی زانسته‌وه، واته: نه‌ک به زاتی خوی.

(وَقَوْفَهُ) خدای گوره له سه‌روه‌ی هه‌موو شتی‌که: به (قُدْرَةٌ) ده‌سته‌لاتی خوی، نه‌ک به زاتی خوی، خدای گوره نه‌فهرموی: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ الأنعام: ۱۸، خدای گوره زالو به ده‌سته‌لاته له‌سه‌روه‌ی ده‌سته‌لاتی به‌نده‌کانی (وَقَدْ أُعْجِزَ عَنِ الْإِحَاطَةِ خَلْقَهُ) خدای گوره خه‌لکی بیتوانا کربوه: له ناسینی ته‌ولوی خوا، هروره‌ک خدای گوره نه‌فهرموی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ طه: ۱۱۰، به‌هیچ زانستی‌ک ده‌وره له خوا ناده‌ن. که‌واته: که‌س نازانی خوا چونه‌و چی نه‌کا، هر به خوی نه‌زانی زاتی خوی چونه.

﴿ خَوای گهوره له هیج شوینیک جیگیر نیه ﴾

بزانه: که نیمامی (الطحاوی) نه فرموی: (وَهُوَ مُسْتَفْنٍ عَنِ الْعَرَشِ) خوا پتویستی به (عَرَش) نیه. مه بهستی نه وهیه (أهل السنّة والجماعة) چینی (سلف) و (خلف) یه کده ننگن:

که خوی گهوره نه له سهر (عَرَش) و نه له هیج شوینیک تر جیگیرو نیشته حی نیه.

نیمامی (علی رضی الله عنه) نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِي آيِنُ الْأَيْنِ، لَا يُقَالُ لَهُ: أَيْسَنُ؟﴾ نه و خوییه شوینی کردوته شوین، پرسباری شوین (له کوئی بهی بؤ ناگوئی). واته: چونکه خوی گهوره له (أَزَل) دا ته نها به خوی هه بو، شوینی نه بو، که واته: له نوای دروستکرنی شوینیش پتویستی به شوین نیه و نابن له سیفته (أزلیة) که ی خوی بگوئی. برونه (الکوکبُ الأزهرُ شرحُ الفقه الأكبر، للإمام الشافعي) ل ۶۹، ۶۷.

(إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي) له (إِبْنُ بَطَال) نه گزیتته وه: خوی گهوره (جَسْم) لاشه نیه، که وابوو: پتویستی به شوین نیه: تئیدا جیگیر بی، بیگومان خوا له (أَزَل) دا هه بو، شوینیشی نه بو، (فتح الباری) ل ۵۱۲ ب ۱۲.

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی: (لَا تُحْوِيهِ الْجِهَاتُ السُّتُ كَسَائِرِ الْمُبْتَدِعَاتِ) شهش لایه کان خوی گهوره وه ناوه خؤ ناگرن وه کو شته دروستکراوه کان، بگه پتوه باسی (خوا پتویستی به شوین نیه).

ئینجا بزانه: (مُجَسَّمَةٌ) و (مُشَبَّهَةٌ) - که دوو کومه لی (أهل البدعة) ن - نه لئین: خوا له سهر (عَرَش) جیگیره، هه وهها (جَهْمِيَّةٌ) - که کومه لیکتری (أهل البدعة) ن - نه لئین: خوا به زاتی خوی له هه موو شوینیکه، واته: له سهر (عَرَش) و له ناسمان و له زه مینه. برونه (الإعتقاد) ل ۱۱۴ و (شرحُ المواقب) ل ۴۹۲ ب ۲.

نیسان بزانه: نه و باوه ره: که ده لئین: خوا له سهر (عَرَش) جیگیره. له جوله که وه رگراوه، هه روهک (إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي) نه فرموی: جوله که (مُشَبَّهَةٌ) نه و باوه ریان به (تَجْسِيم) هه یه و باوه ریان وایه: خوا لاشه یه و نه ندلمی هه نه، (مُشَبَّهَةٌ) توندیره وه کانی نه م نومه تهش نه و باوه ریان هه یه، برونه (فتح الباری شرح البخاری) ل ۴۹۰ و ۴۹۱ ب ۱۲.

هه روهها زلنایانی (تفسیر) ده فرموی: (جوله که ده لئین: خوا له پؤزی یه که شه ممه دهستی به دروستکرنی ناسمان و زه مین کرون له پؤزی هه ینی دا ته ولوی کرن، ئینجا له پؤزی شه ممه دا حساوه و له سهر (عَرَش) پالی لوه). ئینجا خوی گهوره په ددی جوله که کانی لوه ته وه و نه م نایه ته ی نارنوته خواره وه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّا مِنْ لُحُوبٍ﴾ ق: ۲۸، واته: ناسمانه کان و زه مین و شه ی نیوانیان ئیمه له شهش پؤزا دروستمان کرون و هیج مانوو یونیشمان نه گه یشتن. برونه (تفسیر روح المعانی) ل ۱۹۲ ب ۲۶ و (التفسیر الکبیر) ل ۱۸۴ ب ۲۸.

نینجا (أهل السنة) که نه‌لین: خواله هیچ شویئیک جیگیر نیه، بۆ ده‌مکوتکرینی نهم سنی کومه‌لانه، نهم به‌لگانه نه‌هیننه‌وه:

یه‌گه‌م: خوای گه‌وره نه‌فرموی: ﴿قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ الرعد: ۱۶، خواله بروس‌تکری مه‌موو شتیکه. ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الأنعام: ۱، خواله ناسمانه‌کانو زه‌مینی بروس‌ت کردوه. پیغه‌مبار ﷺ نه‌فرموی: ﴿كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ﴾ رواه البخاری فی بدأ الخلق، خواله (أزل) دا هه‌بو، جگه له خوی هیچ شتیکی تر نه‌بو. مه‌روه‌ها نه‌فرموی: ﴿أَنْتُمْ خَلَقْتُمْ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ رواه أحمد والترمذی بسند حسن، نینجا خواله (عرش) ی خوی له سه‌ر ناو بروس‌ت کرد. له‌م نایه‌تو چه‌بسانه‌دا بۆمان ناشکرا بوو: له (أزل) دا ته‌نجا هه‌ر خوا هه‌بو، واته: نه (عرش) بو نه ناسمان و نه زه‌مین و نه هیچ شتیکی تر نه‌بو، تا بلین: خواله سه‌ری جیگیر بو، بیان ته‌یدا نیشته‌جی بوو، شتیکی ناشکراشه: واجبه‌ خوا به زاتو سیفه‌توه (أزل) بو (آبدی) بی، جا نه‌گه‌ر له بوی بروس‌تکرینی نهم شویئانه له شویئیک جیگیر بی، سیفه‌تیک (أزل) ی نامینی: که (غنی) یه، واته: پیویست نه‌بوونه. خواله گه‌وره نه‌فرموی: ﴿إِنَّا لِلَّهِ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران: ۹۷، خواله پیویستی به هیچ بوونه‌ریک نیه.

نیمامی (علی) ﷺ نه‌فرموی: ﴿كَانَ اللَّهُ وَلَا مَكَانَ، فَهُوَ عَلَى مَا كَانَ قَبْلَ خَلْقِ الْمَكَانِ لَمْ يَتَغَيَّرْ عَمَّا كَانَ﴾ نقله النسفی فی تفسیر سورة (طه) الآية: ۵، واته: خواله گه‌وره له (أزل) دا هه‌بو، هیچ شویئانه‌بو، نیشتا‌ش هه‌ر له سه‌ر سیفه‌تکه‌ی خویته‌ی - که له پیش بروس‌تکرینی شویئانه‌ه‌ییو - خواله گه‌وره له سیفه‌تی (أزلیه) ی خوی نه‌گوراپوه، تا بلین: نیشتا شویئانه‌یه! بروانه (مدارك التنزيل) ل ۴۸ ب ۲.

(عبدالرحیم) ی مه‌وله‌وی، ده‌ریاره‌ی (أزلیه) ی خواله گه‌وره نه‌فرموی:

(وَكَانَ أَنْ كَانَ كَانَ لَيْسَ فَوْقَ بَحْثٍ لَيْسَ حَيْثُ أَيْسًا).

خواله (أزل) دا هه‌بو، کاتی (بوو) نه‌بو - چونکه هیچ شتیکی نه‌بو - هه‌بوونی خوا به زاتی خویته‌وه پاره‌ستاره، به شیوه‌یه‌کی وه‌ها: چۆنیته‌ی نیه (شرح الفضيلة) ل ۱۵.

دووم: پیغه‌مبار ﷺ نه‌فرموی: ﴿إِهْتَرَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ﴾ رواه البخاری ومسلم، (عرش) ی خوا هاته هه‌زان له‌به‌ر مرینی سه‌عدی کوپی موعاز. جا نه‌گه‌ر خواله گه‌وره له سه‌ر (عرش) بی، نه‌ویش له‌گه‌ل هه‌زانی (عرش) نه‌هه‌زنته‌وه، ناشکراشه: هه‌زان بۆ خوا، که‌می و ناته‌واوی‌یه، خواله گه‌وره‌ش پاکه: له هه‌موو که‌می و ناته‌واوی‌یه‌ک، که‌وابوو: نهم سیفه‌ته‌ناته‌واوه بۆ خوا به‌کار نایه‌و نه‌لین: خوا له سه‌ر (عرش) جیگیر نیه، هه‌روه‌کو پیش بروس‌تکرینی (عرش) له هیچ شویئیک جیگیر نه‌بو، چونکه شویئانه‌بو.

سَنِيهِمْ؛ به نایب تو چه بیس سه لماندمان: که (عَرْش) له سهر ئاوه و ههشت (مِلَانِكَة) هه لینه گرن، جا ئه گهر بێت و بَلَّتین: خوا له سهر (عَرْش) جینگیره. ئه بێن بۆمان دروست بێن بَلَّتین: خوا له سهر ئاوه و خوا له سهر شانی ههشت (مِلَانِكَة) یه. ئه وهش زۆر دزایه تی له گه له گه و دهیی خوا هه یه: که (هه لگه براوی هه لگه براوینکی تر بێن) چونکه هه موو هه لگه براوینک پیوینیستی به هه لگه ریک هه یه، به لام خۆی گه و ده پیوینیستی به هه یج دروستکراوینکی خۆی نیه، چونکه خودا له (أَزَل) دا هه بو، نه (عَرْش) هه بو، نه ئاوه بو، نه (مِلَانِكَة) هه بو... هتد: که وایوو: هه ره کو له (أَزَل) دا- پێش دروستکرنی (عَرْش)- له هه یج شویتیک نه بو، ئیستاش له نوای دروستکرنی (عَرْش) له (أَزَلِیة) ی خۆی نه گه و ده و نه له سهر (عَرْش) و نه له شویتیک تر نیشه جێ نیه.

﴿وَهَلَامِي بِهَلِكَةِ كَانِي (مُجَسَّمَة) وَ (جَهْمِيَة)﴾

بزانه: (مُجَسَّمَة) و (مُشَبَّهَة) که ئه لێن: خوا له سهر (عَرْش) و، (جَهْمِيَة) که ئه لێن: خوا له هه موو شویتیکه، له چه ند نایب تو چه بیسدا به هه لدا چونه وه و کردوینانه به لگه ی خویان، بۆ نمونه:

١- ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ٥، هه رسیک گره هه کان ئه لێن: خوا له سهر (عَرْش) جینگیر بوو. چونکه (إِسْتَوَى) واته: جینگیر بوو.

وه لَام: (أَمَلِ السَّنَةَ) ئه لێن: دروست نیه ئه م واتیه بۆ خوا به کار بێن، چونکه وشه ی (إِسْتَوَى) به (فَعَلَ الْمَاضِي) پانزه جار له قورئاندا هاتوه، به واته ی جله و جۆر:

﴿ به واته ی ویسترو پووتن کردن: وه کو ﴿إِسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ﴾ البقرة: ٢٩ و فصلت: ١١ خوا پووی کرده ئاسمان و ویستی دروستی بکا.

﴿ به واته ی ته ولو بوون و کامل بوون: وه کو ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى﴾ القصص: ١٤ له و کاته ی موسی پێغه مبه ر ﷺ کامل بوو و چل سالی ته و او کرد.

﴿ به واته ی پاست پاره ستان: وه کو ﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى﴾ النجم: ٦، چه زره تی جو برائیل شیوه ی جوانه و پاست پاره ستا ﴿فَاسْتَلْظَمَ فَاَسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ﴾ الفتح: ٢٩، کشتو کاله که ئه ستوور بوو، له سهر قامیشه که ی خۆی پاره ستا.

﴿ به واته ی جینگیر بوون: وه کو ﴿وَاسْتَوَى عَلَى الْجُودِي﴾ هود: ٤٤، که شتی نوح پێغه مبه ر ﷺ له سهر کتوی جودی جینگیر بوو ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ زخرف: ١٢، کاتی له سهر پشتی ولاغ جینگیر بوون. ﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ﴾ المؤمنون: ٢٨، کاتی خۆتو ئه واته ی له گه لتان له سهر که شتی جینگیر بوون.

﴿ حَفَّتْ جَارِيَةٌ تَرِيضُ بِلَى خَوَايَ گه‌وره به‌کار هاتوه ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵۰ و ﴿اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ الأعراف: ۵۴ و یونس: ۳ و الرعد: ۲ و الفرقان: ۵۹ و المسجد: ۴ و الحديد: ۴. نینجا له‌بەر ئەوهی وشه‌ی (إِسْتَوَى) به‌م چوار واتایه‌ هاتوه، نایبته‌ به‌لگه، چونکه ناگورجین: ئەم چوار واتیه‌ له‌م حەوت نایه‌تەدا بِلَى خَوا به‌کار بِن، که‌وابوو: رای (أهل السَّنة) به‌م جۆره‌یه:

﴿عَنْ مُجَاهِدٍ: اسْتَوَى: عَلَا عَلَى الْعَرْشِ﴾ رِوَاهُ الْبُخَارِيُّ، وَتَه: خَوا به‌رِز بَوو له‌ سەر (عَرْش). جَا بَزَانَه: مەبەست: به‌رِزى پەلو پایه‌یه، نه‌ک به‌رِزى لاشه، چونکه (إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي) له‌ شەرحی ئەم حەنيسەدا ئەفەرموئى (إِبْنُ بَطَّال) فەرموویه‌تى: گوته‌ی (مُجَسَّمَة) - که‌ ئەلین: جینگیر بوو - پووچه‌له، چونکه جینگیریوون بِلَى (جِسْم) لاشه به‌کار دئ. نینجا ئەفەرموئى: به‌لام (إِسْتَوَى) به‌ واتەى به‌رِز بوو: راسته‌و فەرمووده‌ی (أهل السَّنة) یه، چونکه خَواي‌گه‌وره مه‌لحی خَوى به‌ به‌رِزى کردوه‌و ئەفەرموئى: ﴿سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ یونس: ۱۸، خَوا پاکه‌و به‌رِزه له‌و هاویه‌شه‌ی بۆی دانه‌نین. که‌وابوو: (إِسْتَوَى) سیفەت‌تیکی زاتی خولیه. (فتح الباری شرح البخاری) ل ۵۰۰ ب ۱۳.

هه‌روه‌ها (إِبْنُ کَثِیر) له‌ تەفسیری ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ئەفەرموئى: لێره‌دا نێمه‌ پاره‌وی (السَّلَفُ الصَّالِح) ئەگرینه‌ به‌ر: وه‌کو نِیام (مالک) و (الأوزاعي) و (الثوری) و (الشافعی) و (أحمد) و (إسحق بن راهویه) و چه‌ندانى تریش له‌ پێشه‌وایانى موسولمانان له‌ کۆن و تازه، که‌ ئەلین: به‌و جۆره‌ی هاتوه‌ ئیخوینینه‌وه، به‌ بِن‌چۆنیه‌تى و وێچواندن و له‌کارخستن، هه‌روه‌ها واتەى ئاشکرای بِلَى خَوا به‌کار ناین، چونکه هه‌یج شتێک وه‌کو خَوا نیه. (تفسیر ابن کثیر) ل ۲۲ ب ۲.

هه‌روه‌ها قازى (البیضاوی) ئەفەرموئى: (إِسْتَوَاء) له‌ لای هاوریانی نێمه‌ - (أهل السَّنة) - سیفەت‌تیکی خَوايه به‌ بِن‌چۆنیه‌تى. (أنوار التَّنزیل) ل ۲۰۸ بهامش المصحف.

به‌لگه‌ له‌ سەر فەرمووده‌کانى (إِبْنُ حَجْرٍ) و (إِبْنُ کَثِیر) و (البیضاوی) ئەمه‌یه: نِیامی (علی) و (أُم سَلَمَة) و (رَبِيعَة) و (مالک) فەرموویانه: ﴿الإِسْتَوَاءُ مَقْلُومٌ وَالْكَیْفُ مَجْهُولٌ وَالْإِیْمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسَّوَالُ عَنْهُ بِدَعْوَةٍ﴾ أَخْرَجَهُ اللَّكَاثِيُّ وَالنَّسْفِيُّ، وَاتَه: زاندراره: (إِسْتَوَاء) سیفەت‌تیکی خَوايه، به‌لام چۆنیه‌تى نه‌زاندراره‌و واجبه‌ نِیامان پێی هه‌بِن، پرسسیارکردن له‌ چۆنیه‌تى (إِسْتَوَاء) بیدعه‌یه، به‌روانه (فتح الباری) ل ۵۰۱ ب ۱۳ و (الإِتقان) ل ۶ ب ۲ و (مدارك التَّنزیل) ل ۴۸ ب ۳.

که‌واته: (إِسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) به‌ (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآن) داندراره‌و، هه‌روه‌ک نِیامی (شافعی) فەرموویه‌تى، که‌وابوو: هه‌ر خَوا ئەزانن: مه‌به‌ستی چیه‌، لێکۆلینه‌وه‌و به‌ به‌لگه‌

هیتانه وهی (إِسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ)، پیشه‌ی (أَهْلُ الْبِدْعَةِ) به، بقره لثیابی پروانه (الکوکب الأزهر شرح الفقه الأكبر للإمام الشافعی) ج ۶۸.

۲- خوای گوره نه فرموی: ﴿أَأَمْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ الملك: ۱۶، نایا نیوه نه مین بون لهو کهسه‌ی له ناسمانه. ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ الْجَارِيَةَ: أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ. قَالَ: مَنْ أَنَا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ﴾ رواه مُسْلِمٌ، پیته مبهری ﷺ فرموی: نه‌ی که نیزه، خوا له کوئی به؟ گوتی له ناسمانه. فرموی من کیم؟ گوتی: تو پیته مبهری خوای ﷺ. فرموی: نازادی بکه چونکه نیماندره.

(جَهْمِيَّةٌ) نه‌لین: (فی السماء) واته: خوا له ناو ناسمانه، چونکه پییتی (فی) بقره (ظرفیة) واته: جین بونه وهی شتیك له ناو شتیكدا- به کار دئی.

(مُشَبَّهَةٌ) او (مُجَسَّمَةٌ) نه‌لین: نه‌م جوره نایه تو چه بیسانه نه‌بی (تَأْوِيلٌ) بقرین، واته: پییتی (فی) به واته‌ی (علی) چونه سه‌ر، به کار دئی. که وایوو: خوا له سه‌ر ناسمانه و مه‌به‌ستیش به ناسمان: لای سه‌ر وهیه. به لام (جَهْمِيَّةٌ) بویان هیه به‌لین: نه‌ی کاکئی (مُجَسَّمَةٌ)، خو نیوه دئی (تَأْوِيلٌ) کردن، نه‌ی بوجی نه‌م نایه تو چه بیسه (تَأْوِيلٌ) نه‌کن؟ به‌لگه تان چی‌یه؟ یان به‌چ به‌لگه یه‌ک نه‌لین: مه‌به‌ست به ناسمان (لای سه‌ر وهیه)؟ خو به نایه تو چه بیسه له‌ماندره: که هه‌وت ناسمان هه‌نه‌و له نیوان (عَرْشٌ) و ناسمانی هه‌وته مدا ناو هیه‌و (عَرْشٌ) له سه‌ر داندره وه‌ه‌ر خوا نه‌زانی قوولایی نه‌م ناوه‌ش چه‌نده؟ که وایوو: (عَرْشٌ) و ناسمان زور له یه‌کتری نوون، به‌لام نیوه لیتان تیگه‌ل بووه، که واته: خوا له ناسمان و له هه‌موو شوینیکی تره.

(أَهْلُ الْعَقَّةِ) له وه‌لامی هه‌ر سیک گره‌هه‌که‌دا نه‌لین: به نایه تو چه بیسه له‌ماندره: خوا له (أَزَلٌ) دا شوینی نه‌بو، که وایوو: نیستاش پیویستی به دروستکاروی خوی نیه، تا له سه‌ری جیگیر بِن، یان تریدای نیشته جین بِن، هه‌روه‌ک له به‌لگه‌ی یه‌که‌می (أَهْلُ السَّنَةِ) دا پوونمان کرده‌وه، که وایوو: وه‌لامی به‌لگه‌که‌تان نه‌مه‌یه:

نیمامی (النواری) له شه‌رحی چه بیسه‌که‌دا نه‌فرموی: **رَأَى يَهْكُمُ** نه‌ویه: باوه‌پیمان به‌م چه بیسه هه‌بِن و له ولته‌ی نه‌کولینه‌وه و باوه‌پیشان و لبِن: که خوای گوره پاکه‌و نیشانه‌ی دروستکاروی لی نایه‌ته جین. **رَأَى نُووم** نه‌ویه: (تَأْوِيلٌ) بقری: به ولته‌یه‌کی وا: له خوا بوه‌شیتته‌وه، که واته: مه‌به‌ست تاقیگر نه‌وه‌ی (جَارِيَةٌ) که نیزه‌که‌بوو: نایا یه‌کخواپه‌رسته‌و، باوه‌پی به‌و خولیه هیه: که نه‌گه‌ر بوعا‌که‌ر لی بیاریتته‌وه، په‌و نه‌کاته ناسمان و نه‌گه‌ر نویژ که‌ر نویژی بقره بکا، په‌و نه‌کاته (كُفْبَةٌ)؟ واته: نه‌وه‌ش له‌بهر نه‌وه نیه، که خوا له ناو ناسمان دلبِن، هه‌روه‌که‌و خوا له لای (كُفْبَةٌ) ش نیه، به‌لگو له‌بهر نه‌ویه: ناسمان قبیله‌ی

نوعایه و (کعبه)ش قبیلہی نوڑہ، ٹینجا ٹہ فرموی: قازی (عیاض) ٹہ فرموی: سرجمہی زانایانی ٹیسلام جیاوڑیان لہ ودا نیہ: کہ ٹہم جڑہ ٹایہ تو حدیسانہی (فی السماء) وا نگہ یئن: خوا لہ ناسمانہ لہ سر واتہی ناشکرای خوڑیان نینو (تأویل) کرلون لہ لای ہموویان. بروانہ (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۰ و ۱۹۱ ب ۲.

واتہ: کہ نئمہ لہ نوڑڈا ہولہ (کعبہ) قبیلہ ٹہ کہ یزولہ دوی نوڑڈا بہ ستن ٹہ ٹین: ﴿وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾... ہند، ہوی خوّم لہ خواہ کرد، کہ ناسمانہ کان و زمینی بروست کردہ. ٹہو ٹایہ تو ٹہو ہوتی کرنہ، وا ناگہ یئن: کہ خوا لہ (کعبہ) دایہ، ہر وہا ش: دہست بہر زکردنہ وہ بہرہ و ناسمان لہ دوعادلو نامازہ کرنی خہ ک بق ناسمان، وا ناگہ یئن: کہ خوا لہ لای سرہ وہیہ، ہر وہا کہ خواہ گورہ ٹہ فرموی: ﴿وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ سوجدہ بیہولہ خوا نزیک بیہوہ. ٹہوش وا ناگہ یئن: خوا لہ شوینی سوجدہ کہ دایہ، بہ لکو مہ بہست نزیکی ہلو ہیزداری ہ.

﴿ناگاداری﴾: (إِبْنُ حَبْرٍ الْعَسْفَلَانِي) ٹہ فرموی: ٹہ گہر جولہ کہ پیک- کہ باوہری بہ (تجسیم) مہیہ- بلن: (إِلَّا لِلَّذِي فِي السَّمَاءِ) شاہدنی ٹہ دم: ہیچ خودایہک نیہ جگہ لہو خودایہی لہ ناسمانہ، ٹہوہ نابیتہ ٹیماندار، بہ لام ٹہ گہر کہ سیکی سادہ و نہ خویندہ وار- کہ واتہی (تجسیم) تن ناگا- وا بلن: ٹہوہ بق وی بہسو بہ ٹیماندار دانہ ندرن، ہر وہک لہ حدیسی (جاریہ) کہ دا ہاتوہ: پیغمبر ﷺ پرساری لکرد: خوا لہ کوئیہ؟ گوتی: لہ ناسمانہ... ٹینجا ٹہ فرموی: پیغمبر ﷺ ہریاری ٹیماننی بق (جاریہ) کہ دا، نہوہ کو وا ٹینگا: خوا سیفہتی نینہ، چونکہ ٹینگہ یشتنی کم ہوو دہریارہی بہ پاکناسینی خوا، لہ وچواندن. بروانہ (فتح الباری) ل ۴۴۵ و ۴۹۵ ب ۱۳.

(إِبْنُ حَبْرٍ الْهَيْمِي) ٹہ فرموی: لہ حدیسی (جاریہ) کہ وەرگیروہ: کہ چاویوشی لہ خہ لکی سادہ و نہ خویندہ وار ٹہ کرن: ٹہ گہر لاشہ و لایہک بق خوا دلبنن، چونکہ لہ گہل ٹہوہ شدا باوہریکی ہتہویان بہ پاکو و تہولوی خوا مہیہ. بروانہ (تحفة المحتاج) ل ۸۶ ب ۹.

۳- پیغمبر ﷺ ٹہ فرموی: ﴿يُنزِلُ اللَّهُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ﴾... الحدیث رواہ البخاری و مسلم، (مُجَسَّمَةٌ) ٹہ ٹین: ﴿يُنزِلُ اللَّهُ﴾ خوا دیتہ خواروہ، کہ واتہ: دیارہ خوا لہ سرہ وہیہ. (جہمیہ) ٹہ ٹین: ٹہم حدیسیہ بہ لگہی نئمہیہ کہ ٹہ ٹین: خوا لہ ہموو شوینیکہ، چونکہ لہ حدیسیہ کہ دا ٹہ فرموی: ﴿إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا﴾ واتہ: خوا دیتہ خواروہ بق ناسمانی دوتیا، کہ واتہ: خوا: لہ سر (عَرَشٌ) جیگیر نیہ، بہ لکو لہ ہموو شوینیکہ. بہم جڑہ (جہمیہ) بہ لگہی (مُجَسَّمَةٌ) ہووچال ٹہ کہ نہوہ.

وهلامی (أهل السنة)؛ نیمامی (النولوی) نه فرموی: زانایان له م حدیسه دا دوو پاره ویان مهیه، یه که ۴؛ باوه یرمان هه بئ: که (تُرْوَل) هاتنه خواره وه سیفه تیکی خویبه واته ی ناشکرای (یَنْزَل) دیته خواره وه مه به ست نیه و باوه یرمان وایه خوا پاکه: له جموجۆل و گواسته وه. نوووه: له نیمام (مالک) و (الأوزاعی) گتیر براره وه: نه بی (تأویل) بکری، جا نیمامی (مالک) نه فرموی: واته: په حمه تو فرمانی خوا، یان (ملائکة) ی خوا دیته خواره وه بۆ ناسمانی دنیا. (شرح صحیح مسلم) ل ۲۶ ب ۴.

(إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي) له نیمامی (الدار قطنی) نه گتیرتیه وه: هاتنه خواره وه بۆ خوا مه حاله، چونکه هاتنه خواره وه جموجۆلێکه له سه ره وه بۆ خواره وه، خوی گه وره ش پاکه: له جموجۆل کردن، که وایوو: یان نه بی (تأویل) بکری به هاتنه خواره وه ی په حمه تی خوا، یان -ملائیکه ی خوا- یان نه بی (تفویض) بکری و باوه یرشمان هه بئ: خوا پاکه (فتح الباری) ل ۱۵۶ ب ۱۱.

واته ی (تفویض): (تُرْوَل) سیفه تیکی خویبه وه هر خوا نه زانی چۆنه مه به سستی چیه، واته: هاتنه خواره وه ی راسته قینه مه به ست نیه.

۴- خوی گه وره نه فرموی: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ الأنعام: ۱۸ ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ النحل: ۵۰، (مُجَسِّمَةً) نه لئین: وشه ی (فوق) به واته ی لای سه ره وه هاتوه، که وایوو: خوا له سه ر (عَرَش) جیگیره، چونکه (عَرَش) له لای سه ره وه یه. (جَهْمِيَّة) نه لئین: وشه ی (فوق) به واته ی لای سه ره وه هاتوه، جا هر شوینیک بئ، واته: سه ربان لای سه ره وه یه، نیوان ناسمان و زمین لای سه ره وه یه، ناسمان لای سه ره وه یه... هتد، که وایوو: خوا له هه مو شوینیکه.

وهلامی (أهل السنة) نه مهیه ۱؛ (إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي) له (الراغب) نه گتیرتیه وه: وشه ی (فوق) به کار دئ بۆ شوین، بۆ کات، بۆ لاشه، بۆ ژماره، بۆ پله و پایه، بۆ زالجوون، جا له م دوو نایه ته دا به واته ی شه شه م به کار دئ، واته: خوا زاله به سه ر ده سه لاتی به بنده کانی دا (فتح الباری) ل ۵۰۸ ب ۱۲.

(جلال الدين السيوطي) نه فرموی: (فوق) سیفه تیکی خویبه مه به ست به رزی پله و پایه یه، نه ک لای سه ره وه، هه ره وک خوی گه وره له زمانی (فِرْعَوْن) نه گتیرتیه وه نه فرموی: ﴿وَأَنَا لَفَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ الأعراف: ۱۲۷، نیمه به سه ر ده سه لاتی نه وندا زالین. گومان نیه: (فِرْعَوْن) به وشه ی (فوق) مه به سستی لای سه ره وه نه بو. (الإتقان) ل ۸ ب ۲. واته: خۆ (فِرْعَوْن) له زه مینی (مصر) بوو، نه ک له ناسمان، له گه ل نه وه شدا وشه ی (فوق) ی بۆ به کار هات به واته ی ده سه لاتی زالجوون.

ه- پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَّا قَضَى الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابٍ - فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ -: إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي﴾ رواه البخاري ومسلم، (مُصَمَّعَةً) و (جَمْعِيَّةً) نه لَئِنْ: رستى (عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ) واته: له لای خویتی له سه روهی (عَرْشِ)، كه وابوو: خوا له سه ر (عَرْشِ) جیگیره.

وه لاهى (اهل الصفة): له شهرى نم حدیسه دا (ابن حجر العسقلانی) له (ابن التین) نه گیتته وه: واتهی (عِنْدَهُ): زانستی نو سراوه كه له لای خوایه، چونكه خواى گه وه، كه فرمانی به نووسین كردوه، بؤ نه وه نه بو: تاكو له بیرى نه چیتته وه، به لكو له بر نه و فریشتانه نووسیویه تی كه كارویاری خه لکیان له دهسته، ئینجا نه فرموی: (فَوْقَ عَرْشِهِ) سیفته تی نووسراوه كه یه. (فتح الباری) ل ۴۷۵ و ۵۰۸ ب ۱۳.

واته: (فَوْقَ الْعَرْشِ) له م حدیسه دا سیفته تی خوا نیه، خودی نووسراوه كه ش له لای خوا دانه ندراوه، چونكه خواى گه وه پیویستی پی نیه و پیش نووسینی نه یزانی: چی له نووسراوه كه دا تومار نه كړی، ئینجا كه نووسراوه كه ته ولو بوو: له سه ر (عَرْشِ) داینا، تاكو فریشته كان له م بریاره ناگادار بنو په فتاری پی بكن، چونكه (عَرْشِ) مه لیه ندى كارویاری خواى گه وه یه و بریاره كانی خوا له وئیه دینه خواره وه، هه روه كو (رَتِّبَ) ر ساف عنها نه فرموی: ﴿رَزَوَجْنِي اللَّهُ تَعَالَى مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ﴾ رواه البخاري، خوا له سه روهی حه وت ناسمانه كان منى له پیغمبر ﷺ ماره كرد. واته: خوا بریاری ماره برینی بؤ پیغمبر ﷺ ناره خواره وه. بگه رتوه باسی (عَرْشِ).

۶- خواى گه وه نه فرموی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْمًا كُتِّمَ﴾ الحديد: ۴، ﴿لَا تَحْزَنَ إِنْ اللَّهُ مَعَنَا﴾ التوبة: ۴۰ ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ طه: ۴۶، ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْي مَعَكُمْ﴾ الأنفال: ۱۷، ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ الشعراء: ۶۲، هه روه ها پیغمبر ﷺ نه یه فرموی: ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ﴾ رواه مسلم، هه روه ها له حدیسیكى (قُدْسِي) دا نه فرموی: ﴿أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَسْأَلُنِي﴾ رواه البخاري ومسلم.

(جَمْعِيَّةً) نه لَئِنْ: نم ثابته و حدیسانه به لگه ی ئیمه نه: كه خوا به زاتی خوی له هه موو شوئینیکه، چونكه ئیمه له هه ر شوئینیک بین خوا له گه لمانه، هه روه ها له نه شكه وته كه له گه ل پیغمبر ﷺ و (أَبُو بَكْرٍ دَابُورٍ) له (مُضَرٍّ) له گه ل هه زه تی (مُوسَى) و (هَارُونَ) دابوو، عنهم السلام، له جهنگی (بَدْرٍ) له گه ل (مَلَائِكَةُ) دابوو، حدیسه كه ش به لگه یه: له هه ر شوئینیک به نده زیکری خوا بگا، خوا له گه لی دایه، كه وابوو: له گه ل (يُونُسَ) پیغمبر ﷺ له ناو

وَتَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ إِتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا، إِيْمَانًا وَتَصَدِيقًا وَتَسْلِيمًا.

زکی ماسی دایبو، هر وه‌ها: نه‌گه‌ر به‌نده له ناسمان، یان له زه‌مین، یان له ده‌ریا، یان له به‌هشت، یان له دۆزه‌خ، زیکری خوا بکا، خوا له‌گه‌لی دایه، نه‌گه‌ر به‌نده بیروته ناو شتی‌ک: خوا له‌گه‌لی دایه.

وه‌لام: (اهل السنّة) هه‌رموو یانه: نه‌م نایه‌تو هه‌بسانه گشتی (تأویل) کرلون به (مَعْمُومٌ بِعِلْمِهِ) خوا له‌گه‌لتانه به زانستی خۆی، یان (بِرَحْمَتِهِ) له‌گه‌لتانه به په‌حه‌متی خۆی، واته: نه‌ک به زاتی خۆی (۱۲). (الإعتقاد) ل ۱۱۵ و (فتح الباری) ل ۶۱۱ ب ۱۲ و (الإتقان) ل ۸ ب ۲.

﴿ناگه‌لاری﴾ به‌م (تأویل) کردنه بزمان پوهن بووه: که (هَمِيَّةٌ) له‌گه‌ل دیوونی خوا سیفه‌تیکی زاتی خویله، که‌وابوو: مه‌رج نیه‌ته‌تها به (بِعِلْمِهِ) زانستی خوا (تأویل) بکری، چونکه جاری وایه‌یه پیویسته له حیاتی (علم) سیفه‌تیکی‌تری خوا به‌کار بێ، وه‌کو (حِفْظٌ) پاراستن، (قُدْرَةٌ) توانین... هه‌ند، هه‌روه‌ک نه‌لێری بزۆ خوات له‌گه‌ل، واته: به (حِفْظٌ) پاراستنی خۆی، وَاللّٰهُ اعْلَمُ.

﴿باسی (ابراهیم) پیغه‌مبه‌رو، (موسی) پیغه‌مبه‌ر عَنبَا الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ﴾

نیمامی (الطحاوی) نه‌فه‌رموی:

(وَتَقُولُ) به‌ بیرو باوه‌په‌وه نه‌لێن: (إِنَّ اللَّهَ إِتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا) خۆای گه‌وره هه‌زه‌ته‌ی (ابراهیم) پیغه‌مبه‌ری کردۆته‌ نۆستی خۆی و خۆشه‌ویستی خۆی، هه‌روه‌ک خۆای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ النساء: ۱۲۵، خوا (ابراهیم) ی کردۆته‌ نۆستی خۆی، بگه‌ پێوه‌ باسی (پیغه‌مبه‌ری نیس‌لام). (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) خوا گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل موسی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، هه‌روه‌ک خۆای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء: ۱۶۴، خوا گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل موسی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد. (إِيْمَانًا وَتَصَدِيقًا وَتَسْلِيمًا) به‌ دل و بیرو باوه‌په‌وه و نه‌لێن: نینجا بزانه: (جَهْمِيَّةٌ) نه‌لێن: خوا (ابراهیم) ی نه‌کردۆته‌ نۆستی خۆی و گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل موسی نه‌کردوه.

۱۳ نه‌ی موسولمانی به‌پێز، بیگومان بزۆت تاشکرا بوو: که هه‌ر نایه‌تی‌توو هه‌ر هه‌بسی‌ک واته‌ی لاشه‌و نه‌ندامو شوینی بزۆ خوا ل بگامیته‌وه، (اهل السنّة): یان (تفویض) ی نه‌که‌نو نه‌لێن: باوه‌زمان به‌زی هه‌یه‌و هه‌ر خوا نه‌زانی هه‌بستی چیه‌؟ یان (تأویل) ی نه‌که‌ن: به‌ سیفه‌تی‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانی خۆدا هه‌روه‌ک بزمان پوهن کردیه‌وه.

به‌لام (مُضْمَعٌ) و (مُضْبَعٌ) له‌م جله‌ه نایه‌تو هه‌بسانه‌دا نه‌ی (تأویل) کردن، جا له‌ کانی‌کا له‌گه‌ل (جَهْمِيَّةٌ) روه‌یه‌په‌وه نه‌بنه‌وه: ده‌مکوت نه‌بزو ناتوانن به‌لگه‌ی (جَهْمِيَّةٌ) پوه‌چه‌ل بکه‌نه‌وه، ناچار هاوار دیتنه‌ به‌ر (اهل السنّة) و له‌ه‌لویستی خویان نه‌بنه‌وه‌و به‌لگه‌ی (جَهْمِيَّةٌ) (تأویل) نه‌که‌ن، به‌لام (جَهْمِيَّةٌ) بزویان هه‌یه‌ بلێن: نه‌گه‌ر (تأویل) کردن په‌وابێن، نه‌وه‌ نه‌بی هه‌موو لایه‌ک مافی (تأویل) کردن هه‌بێ، چونکه قورئان هه‌ر یه‌ک قورئانه، که‌لویو: نه‌گه‌ر نایه‌تی ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ به (بِعِلْمِهِ) زانستی خوا (تأویل) بکری نه‌بێن په‌وا بێن ﴿إِسْتَوَى عَلَى الْفَرْشِ﴾ (تأویل) بکری، یان به (إِسْتَوَى حُكْمًا وَأَمْرًا) به‌یارو فه‌رمانی خوا له‌ سه‌ر (عَرْشٌ) جینگه‌ر بوو، هه‌روه‌که‌ر جینی (خلف) ی (اهل السنّة) و نه‌لێن: یان به (إِسْتَوَى بِعِلْمِهِ) به‌ زانستی خۆی له‌ سه‌ر (عَرْشٌ) جینگه‌ر بوو، چونکه (عَرْشٌ) و ناسمان و زه‌مین گشتی دیوستکرویی خویله، جیاوازی نیه‌ له‌ تێوان نه‌م سه‌ن‌به‌دا، بزچی خوا له‌ سه‌ر (عَرْشٌ) بێ، به‌لام له‌ ناسمان و زه‌مین نه‌ی؟!؟! پوه‌نکه‌روه‌ه.

وَتُؤْمِنُ بِالْمَلَائِكَةِ وَالنَّبِيِّينَ وَالْكِتَابِ الْمُنزَّلِ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَشَهِدُوا أَنَّهُمْ كَانُوا عَلَى الْحَقِّ السَّيِّسِ.

﴿ باور به (ملائکه) و پیغمبران و (کتاب ای خوا) ﴾

بزرگوار: ایمان له شمش روکن یتک هاتوو، ههروهو یتقه مبرر ﷺ ههرومویه تی: ﴿الإيمان: أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورأسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره﴾ متفق علیه، واته: ایمان نهویه باورپت ههین: به خواو مه لاتیکی خواو کتیبه کانی خواو یتقه مبرانی خولو ریژی نوایی و قه زاو قه در.

ئینجا نیما می (الطحاوی) باسی سن روکن نه کاو نه فرموی: (وتؤمن) باورپمان ههیه (بالملائكة) به فریشته کانی خوا (والتبيين) باورپمان ههیه به هه موو یتقه مبران علیه الصلاة والسلام (والكتب المنزلة على المرسلين) باورپمان ههیه به و کتیبانه ی ناردرآونه خواروهو بق یتقه مبره کانی (مرسل) علیه الصلاة والسلام (ونشهد) شاهیدی بق هه موو یتقه مبران نه دین (انهم كانوا على الحق المبين) که هه موویان له سه ر یتگی راستن، خوا ی گه وره نه فرموی: ﴿كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورأسله لا تفرق بين أحد من رأسله﴾ البقرة: ۲۸۵، هه موو نیماندارتک باورپی هیتاوه: به خواو به مه لاتیکی خواو به کتیبه کانی خواو به یتقه مبرانی خوا، جیاوازی له نیوان هیچ یتقه مبریکی خواو ناکهین و باورپمان به یتقه مبرایه تی گشتیان ههیه.

۱- (الملائكة) فریشته ی خوا: چینه خه لکیکی له چاو داپوشراو و پیروزن، خوا له پووناکی دروستی کردین ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ﴾ رواه مسلم، فریشته ی خوا له پووناکی دروست کراون، جنوکه له بلیسه ی ناگر دروست کراون، ئاده م له قور دروست کراوه: که له قورئاندا باسی کراوه.

ئینجا بزرگوار: (الملائكة) نه نئین نه مئین، خه و خواردنیا نیه، نه توانن خویان بهیتنه سه ر هه موو وینه یکی جوان، تولنای هه موو کارنکیان ههیه، کارویاری بوونه وره هه لئه سویتنن، له ناسمان و زه میندا نیشه جین، له هه موو شویتنیکا جینان نه بیته ره، هه دره م له خواپه رستی دان و له فرمائی خوا درناچن. خوا ی گه وره نه فرموی: ﴿فَالْمُنْبَرَاتِ أَسْرًا﴾ التازعات: ۵، سویتد به فریشته انی کارویاری بوونه وره به رتوه نه بن. هه روه ها نه فرموی: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ۶، فریشته کان لاملی له فرمائی خوا ناکه نو هه ر فرمانیکی پییان بکری، جین به جی تی نه کهن.

ئینجا بزرگوار: سن فریشته گه وره ی هه موو فریشته کانن، چونکه کارویاری ژیانان له ده سه ته: یه که م: (جبرائیل) فریشته ی (وخی) هیتانه بق یتقه مبران علیه الصلاة والسلام، که دلی خه لکی

پن زیندو نه بیته وه. ۱۰۰۰۴ (میکائیل) فریشته ی بارانه، که نه بیته هوی زیندو یونی زه مینو گیواو گشت گیانله بربک. ۱۰۰۰۴ (اسرافیل) فریشته ی (نَفْحِ الصُّورِ)ه، که هه موو که سیتی له نوای مردن پن زیندو نه بیته وه، (شرح الطحاوی) ل ۴۰۸ ب ۲.

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ الْيَهُودَ سَأَلُوا النَّبِيَّ ﷺ: مَنْ صَاحِبُكَ؟ قَالَ: جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. قَالُوا: جِبْرِيلُ؟ ذَلِكَ يَنْزِلُ بِالْحَرْبِ وَالْعَذَابِ عَذُوْنَا، لَوْ قُلْتَ: مِيكَائِيلُ الَّذِي يَنْزِلُ بِالرَّحْمَةِ وَالنَّبَاتِ وَالْقَطْرِ لَكَانَ خَيْرًا، فَتَزَلْتِ (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ)﴾ رواه أحمد والترمذی، جووه کان پرسایاریان له پیغمبر ﷺ کرد: نایا کن (وخی) بۆ تو نینن؟ فرموی: (جوبرائیل). گوئیان: (جوبرائیل) دوژمنی نیعه به، چونکه جهنگو نازاردان نینته خواره وه، نه گهر گوئیان: میکائیل بۆم نینن، نه وه باش بوو، چونکه نه مه یان په حمه تو باران نینته خواره وه. نینجا نایه تی ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ هاته خواره وه، واته: هه که سیک دوژمنی (جوبرائیل) بن، بیگومان نه و قورنانی بۆ تو هیناوه به نیننی خوا. (فتح الباری) ل ۲۲۰ ب ۸.

هه روهها (مَلِكُ الْمَوْتِ) فریشته ی مردن -روح کیشان- که گیانی خه ک دهر نینن، پئی نه لاین: (عزرائیل). خوی گوره نه فرموی: ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾ السجدة: ۱۱، بلن: فریشته ی مردن گیانی نیوه وهر نه گری. هه روهها نوو فریشته ی تر پئیان نه گوئی: (الْكَرَامُ الْكَاتِبِينَ) چاکه خرابه ی شاده میزاد نه نووسن، خوی گوره نه فرموی: ﴿عَنْ الْيَمِينِ وَعَنْ الشَّمَالِ قَعِيدٌ﴾ ق: ۱۷، په کیان له راسته دلنیشته وه په کیان له چه به.

هه روهها نۆزده فریشته ی تر کارگنپی نۆزه خن، پئیان نه گوئی: (زَبَانِيَّةٌ). که روه که یان پئی نه گوئی: (مَالِكٌ). خوی گوره نه فرموی: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ المدثر: ۲۰، نۆزده فریشته له سه نۆزه خن. هه روهها فریشته به کی تریش کاروباری کره ی ناو زگی له دسته، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ وُكِّلَ بِالرَّحِمِ مَلَكًا...﴾ رواه البخاری ومسلم، خوی گوره فریشته به کی کردوته چاوبیزی مندالان.

جگه له مانه ش: هه هشت فریشته ی تر هه لگری (عَرْشِ) ی خودان، هه ندیکی تر به پیوه به ری که ژو چیاکانن، هه ندیکی تر به پیوه به ری به هه هشتن، هه ندیکی تر له ناسمان خه ریکی خواجه رستن، دووانی تر له ناو قه بردا پرسایار له مرعو نه که ن پئیان نه گوئی: (مُنْكَرٌ وَنَكِيرٌ). هه گیانله بربکیش نوو فریشته ی له که لدایه پئیان نه گوئی: (سائق) و (شهید) نه بیته مه یانی (مخضن). نه وانه گشتی: یان له قورنآن، یان له حدیس به لکه یان هه به، له بر دریزی نه ماننووسین، نیتر هه ر خوا نه زانی: ژماره ی فریشته کان و کاروباریان

چهنده و چونه، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَا يَقْلَمُ جَنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ المدثر: ۳۱،
تهنا خوا نه زانی له شکرى خوی چهنده، واته: ژماره ی فریشته چهنده.

﴿ناگاداری﴾ نه گونجی (ملائکة) له سر وینهی (خوگوریو) دا بدیترین، ههروه کو (صحابة)
حه زده تی (جبرائیل) یان له شیوهی پیاویکی بهرگ سپی و موو په شدا دیت، بپوانه
حه بیسی نیمان و نیسالم له (بخاری و مسلم) دا، به لام له سر وینهی راسته قینهی خویان
جگه له پیغه مبه ران غنهم الصلاة والسلام که ستر نایانبینی، پیغه مبه ری خوشه و میستان ﷺ
دوو جار (جبرائیل) ی له وینهی راسته قینه دا دیتوه. بپوانه نایه تی (۱۲) النجم و (۲۲)
التکویر، و (شرح صحیح مسلم) ل ۹۶ ب ۲.

﴿بایسی جنۆکه = الجن﴾

(الجن) جنۆکه: چینه خه لکیکی له چاو دلبوشراون، خوی گوره له ناگر نروستی کربون،
خوی گوره نه فرموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ الرحمن: ۱۵، خوی گوره
(جان) ی باوکی جنۆکه ی له بلیسهی ناگر نروست کربوه. جنۆکه نیرو مترو زوونیان ههیه،
کافرو موسولمانیان ههیه، بپوانه تهفسیری (سورة الجن)، (ابلیس) واته: شهیتان، له جنۆکه
کافره کاننه نه ته وهی ههیه، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ الكهف: ۵۰، نه و کاته ی به فریشته کانمان گوت: سوجه بقر نادهم بیهن،
گشتیان سوجه میان برد، به لام (ابلیس) شهیتانی گوره له نه ته وهی جنۆکه بوو و له
فرمانی خوا دمرچو و سوجه ی نه برد، چۆن نیروه (ابلیس) و نه ته وه که ی نه که نه نوستی
خوتان-جگه له خوا-؟ خو نه وان بوژمنی نیوه ن!

ئینجا بزانه: جنۆکه توانایان ههیه: خویان بگورنه سر هه مو وینه یه ک جا نه گونجی له
وینهی (خوگوریو) دا بدیترین، به لام له وینهی راسته قینه دا-جگه له پیغه مبه ران غنهم الصلاة
والسلام- هیج که سیک ناتوانن بیانبینن، به لام نیمامی (النواوی) نه م گوته یه ی به
گوته یه کی بن به لگه داناره، بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۶ ب ۲.

﴿پاوه به پیغه مبه رانی خوا غنهم الصلاة والسلام﴾

پیغاهه: پیغه مبه ر: ناده میزانیکی نیروینه یه، له لای خوا بهرنامه یاسایه کی به (وخی) له
بق دئ، تاگر پهفتاری پی بگاوه خه لکی رلیگه یهن، جیاوازی نیه: له لای خوا کتیبیکی
نایه تی یق هانتن، یان بق پیغه مبه ریکی پیغه خوی هانتبو فرمانی پی کرابن: به خه لکی
رلیگه یهن، یان هیج جۆره کتیبیکی نه بنو ته نها فرمانی رلیگه یاندنی (وخی) ی پی کرابن.
نه م جۆره پیغه مبه ره پی نه گوتری: (رسول) و (نبی). چونکه نه گره فرمانی رلیگه یاندنی

پس نه کرابین: ته نها پسی شه گوتری: (نبی). بیوانه (فتح العین بشرح الاریعین) ل ۱۰۱. خوی گوره بق دانیشتونانی سر زه مین چندها پیغه مبری ناریدون، تاکو بهرنامه و یاسای خویان پسی رپاگه نزنو شه وانیش ره فقاری پسی بکن: له بولری نایینی و خوا به رستی و کومه لایه تی و نابوری و پامیاری و... هتد.

(ابن حجر الهیتمی) شه فرموی: حدیسی ژماره ی سه رجعی پیغه مبران: که (۱۷۴۰۰۰) سه سو بیست و چوار هزار پیغه مبرن، حدیسیکی (صحیح) - راسته، هه روه ها حدیسی ژماره ی (رُسل): که (۳۱۵) سن سه سو پانزه (رُسل)ن، حدیسیکی (صحیح) - راسته، به لام نه و حدیسی ژماره ی (انبیاء) و (رُسل)ی تیدا گوتروه بین هیزه، جا چونکه له زرد رنگه وه هاتوه، بووه ته (حَسَنٌ لَغِيْرَه) و نه بیته به لگه، هم به وه شه به هیزه بووه: که نیمامی (أحمد) له (مُسْنَدُ)ی خوی دا زرد سو یاره ی کردوته وه، وه هاش بریار برلوه: حدیسه بین هیزه کانی (مُسْنَدُ)ی نیمام (أحمد) له پله ی (حَسَنُ)ن، بیوانه (تحفة المحتاج) ل ۲۶ ب ۱.

نه مش حدیسه که یه: ﴿عَنْ أَبِي أَمَامَةَ وَأَبِي ذَرٍّ رَضِيَ عَنْهُمَا: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَمْ الْأَنْبِيَاءُ؟ قَالَ: مِائَةٌ أَلْفٌ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا، قُلْتُ: كَمْ الرُّسُلُ مِنْهُمْ؟ قَالَ: ثَلَاثُمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ عَشْرًا، وَفِي رِوَايَةٍ: وَثَلَاثَةٌ عَشْرًا﴾ رواه الإمام أحمد وابن حبان والحاكم.

نینجا بزانه: له وه موو پیغه مبرانه، ته نها ناوی (۲۵) بیست و پینج پیغه مبران له قورنندا هاتوه، که نه مانن: (أدم، إدریس، نوح، هود، صالح، إبراهيم، لوط، إسماعيل، إسحاق، يعقوب، يوسف، شعيب، أيوب، ذوالكفل، موسى، هارون، داود، سليمان، إلیاس، الیسع، یونس، زکریا، یحیی، عیسی، مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ).

﴿ پیغه مبره کانی (أولو العزم) و، به لئین وهرگرتن ﴾

نینجا بزانه: له وه پیغه مبرانه، پینجیان زرد گوره و به پزین، به (أولو العزم) ناو شه برین، که له م نایه ته دا ناویان گوتروه: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ مِنْ نُوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ الاحزاب: ۷، باس بکه: شه کاته ی به لئیمان له هه موو پیغه مبران وهرگرت که نایینی خوا به خه لکی رپاگه یتینو هه مان به لئینشمان له تو وهرگرت نه ی (مُحَمَّدٌ ﷺ)، له (نوح) و (إبراهيم) و (موسى) و (عیسی) شمان وهرگرت.

نینجا بزانه: یه که م پیغه مبر باب (أدم) بوو، ناخیر پیغه مبره حه زده تی (مُحَمَّدٌ ﷺ) بوو، که گوره ی هه موو پیغه مبرانه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، هه روه ک باس مان کرد، بکه یتوه باسی پیغه مبری نیسلام ﷺ. بیسان بزانه: - جگه له م به لئینه - خوی گوره به لئینکی تری بق پیغه مبر ﷺ له هه موو پیغه مبران وهرگرتوه و شه فرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ

لَمَّا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابِ وَحْيِهِ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لِيُؤْمِنَ بِهِ
وَلِنُنْزِلُ إِلَيْكُمْ الْآيَةَ، باس بکه: که خدای گدوره به لئینی له پیغه مبران وهرگرتوه به هژی
نه و کیتابو زانستهی داومه ته نیوه، نه گهر هاتو گیشته سه رده می حه زده تی
(مُحَمَّدٌ) پیغه مبران ﷺ نه بی نیمانی پی بینو نه بی یارمه تیشی بدهن. بیوانه نایه تی
(۸۱)ی (سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ) له (تَفْسِيرُ الْقُرْطُبِيِّ) ل ۱۲۵ ب ۴.

﴿ باسی (مُعْجَزَةٌ) و سیفاتی پیوسته بؤ پیغه مبران غنهم الصلاة والسلام ﴾

بزانه: هر پیغه مبرنک داوای پیغه مبرانه تی بکا، نه بی له لای خوا به لگه به کی به
دهسته و بین: که راست نه کا. جا نه م به لگه به پی نه گوتری: (مُعْجَزَةٌ).

پیناسه: (مُعْجَزَةٌ) بی توانا کردن، کارنکه له سنووری توانای ناده میراندا نیه، خدای گدوره
له کاتی مهیدان خواستنه ودا، له سه رده سستی پیغه مبرانی خوی نه به یئینته جی، تا کو
باوه پریان پی بگری، که نه لی: (من پیغه مبری خوامه). وه کو نه سوتانی (إِبْرَاهِيمَ)
پیغه مبران ﷺ، دارعه سایی (موسی) پیغه مبران، مرلوو زیندوورکنه وهی (عیسی) پیغه مبران
غنهم السلام، هره وها: له تکرینی مانگ به نامازهی پیغه مبران ﷺ وه هلقولانی ناو له نیوان
به نه کانی پیروزی... هنت، جا گدوره ترین (مُعْجَزَةٌ) ی پیغه مبران ﷺ قورنایی پیروزه.

نیجا بزانه: (مُعْجَزَةٌ) له به هیزی به لگه به دا، نه گاته نه و په یه، که خدای گدوره
به رموی: ﴿بِعَنْدِهِ مِنْ رَأْسِ ثَمَرٍ﴾ له هه موو راگه یاندنیکی له لای منه وه ﴿.

دیسان بزانه: واجبه پیغه مبران غنهم الصلاة والسلام نه م چوار سیفته به رزه و گورانه یان لی
بینه جی: یه گه ۴؛ پاریزروو بن له گشت گونا هیکلی گدوره و بچوک. دووه ۵؛ راستگوبن له
گشت راگه یاندنیکیاندا. سه یه ۶؛ زیرو هه شیاریو زیره ک بین بؤ ده مکوتکرینی کیشه چی.
چواره ۷؛ راگه به نه ر بین بؤ گشت راگه یاندنیکی فرمانکراو له لای خوا. که وایوو: دزی نه م
چوار سیفته تانه بؤ پیغه مبران مه حاله و ناگوتجی: وه کو خیانه تکرین: به تاوان کردن و،
درو کردن و، گپله که بی و، ناتیکه یشتنو، رانه گه یاندن؟ چونکه نیغه فرمان پیگراوین
شوین پیغه مبران ﷺ بکه وین: له گوفتارو له کردارو له گشت په ووشتنیکی ترا، خدای
گدوره هه فرمان به خراپه ناکا، (تحفة المرید) ل ۶۵ و ۶۶ و ۷۱ و ۷۲.

﴿ نایینی هه موو پیغه مبران یه ک نایینه، به لام بهرنامه یان جیایه ﴾

بزانه: به که م بانگ وازی هه موو پیغه مبران غنهم الصلاة والسلام به گشتی بؤ یه خوا پرستی
بوو، واته: باوه به تا کونته نیایی خواو دورکه و تنه وه له ریبازی شه یان، خدای گدوره
نه رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

النحل: ۳۶، واته: بَقِ هَمُومًا كَلَيْكَ بِبَيْتِهِمْ رَيْكَمَانِ نَارِيَوْمَ تَأْكُورُ بِبَيْتَانِ بَلِيْنٍ: خُوا
بِهَرَسْتَنُو خَوْتَانِ لَه (طَاغُوت) ^(۱۱) بِيَارْتِيْزَنُو شَوْتِيْنَكِه وَتَوُوِي مَهِن.

به لَام بَيْتِهِمْ بهِرَانِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لَه لَه كَانِي تَائِيْنِدَا بهِرِنَامَه يَا ن حِيَابُو، هَه رَوَه كِ خَوَاي
گه وِرَه نَه فِه رَمُوِي: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ المائدة: ۴۸، هَه رَه يَكِيْ كِ لَه نِيْوَه
-بَيْتِهِمْ بهِرَانِ- جُوْرَه يَاسَاو بهِرِنَامَه يَه كَمَا ن دَاوَهْتِي. بَه گِرِيْوَه بَاسِي (تَاك وَتَه نِيَايِي خُوا).

ئِيْنِجَا خَوَاي گه وِرَه به نَارِيْ نِي حَه زَهْتِي (مُحَمَّد ﷺ) كُوْتَايِي به نَارِيْ نِي بَيْتِهِمْ بهِرَانِ هِيْتَاو
كِرْدِيَه بَيْتِهِمْ بهِرِي نِيْسَلَام، به شَهْرِيْعَه تَوُو يَاسَاي نِيْسَلَام، شَهْرُو يَاسَاي گُشْت بَيْتِهِمْ بهِرَانِ
لَه كَار كِه وَتَوُو (نَسَخ) بُوْوَه. به لَام يَه كِخُوْلَه رَسْتِي كُوْرَانَكَارِي نَه هَاتَه سَهْر، خَوَاي گه وِرَه
نَه فِه رَمُوِي: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِيْنَا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِيْنَ﴾ آل
عمران: ۸۵، هَه رَه كَسِيْ كِ جَه كِه لَه نِيْسَلَام تَائِيْنِيْ كِي تَرِي بُوِي-واته: به بهِرِنَامَه يِ خُوا بهِرَسْتِي و
زِيَانِي دَلِيْنِي- نَه وِه لِي وَهَرِنَا كِرِي وِو لَه پُوْرِي نَوَائِيْشِدَا لَه زَهْرَه رَمَنْدَه كَا نَه.

ئِيْنِجَا بِرَا نَه: هَه رَوَه كُو خَوَاي گه وِرَه لَه نَه نِيَه تَه دَا نَاوِي لَه تَائِيْنِي نِيْمَه نَاوَه: (إِسْلَام)،
نَاوِيْشِي لَه نِيْمَه ي نُوْمَهْتِي (مُحَمَّد ﷺ) نَاوَه: مَوْسُوْلَمَان، هَه رَوَه كِ نَه فِه رَمُوِي: ﴿هُوَ
سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلِ وَلِيْ هَذَا﴾ الحج: ۷۸، خُوا نَاوِي لَه نِيْوَه نَاوَه مَوْسُوْلَمَانِ لَه
پِيْش هَاتَتِي قُوْرْشَان، وَه لَه قُوْرْشَانِيْشِدَا نَاوِي نَاوِنِ مَوْسُوْلَمَان. بِيُوَا نَه بَاسِي (تَائِيْنِي
نِيْسَلَام تَائِيْنِي خَوَايَه).

﴿ بَاوَه رَه بَه كَتِيْبَه كَانِي خُوا ﴾

بَاوَه رِمَانِ هَه يَه: كِه خَوَاي گه وِرَه چَه نَد كَتِيْبِيْ كِي بَقِ چَه نَد بَيْتِهِمْ رَيْكَمَانِ نَارِيَوْمَ تَأْكُورُ به
نُوْمَهْتِي خَوْيَانِ رَابِيْ گَه بِيْتِيْنِ وَرَه فِتَارِي پِيْ بَكِن، زَانَايَانِ نَه لِيْن: زِمَارَه ي نَه وَ كَتِيْبَانَه
(۱۰۴) سَه نُو چَوَار كَتِيْبَه. -بِيُوَا نَه (فَتْحِ الْمَبِيْن) ل ۶۲- به لَام تَه نَهَا نَاوِي چَوَار كَتِيْبِ لَه
قُوْرْشَانِدَا كُوْتَرَاوَه: (تَوُوْرَة) بَقِ (مُوسَى)، (إِنْجِيْل) بَقِ (عِيْسَى)، (زِيُوْر) بَقِ (دَاوُد)، (قُرْآن)
بَقِ (مُحَمَّد ﷺ) عَلَيْهِ السَّلَامُ.

ئِيْنِجَا بِرَا نَه: جُوْوَه كَانِ- كِه نُوْمَهْتِي (مُوسَى) بَيْتِهِمْ بهِر بِيُوون- دَه سِتَكَارِي (تَوُوْرَة) بِيَان
كِرْدُو كُوْرِيْ بِيَان، وَه دِيَا نَه كَانِ- كِه نُوْمَهْتِي (عِيْسَى) بَيْتِهِمْ بهِر بِيُوون- دَه سِتَكَارِي
(إِنْجِيْل) بِيَان كِرْدُو كُوْرِيْ بِيَان. جَه كِه لَه مَش: جَوَه كِه وَ دِيَان- چَوْنَكِه بَاوَه رِيَانِ به (قُرْآن) وَ، به
بَيْتِهِمْ بهِرِي نِيْسَلَام ﷺ نِيَه - هَه رَوُو كِيَانِ كَافِرِن.

^(۱۱) (طَاغُوت): گُشْت خُو سَه پِيْنَه رَيْكَه كِه پِيْتَارِي شَه يْتَانِي كِرْتِيْبَه بهِر. واته: لَه خَوَاي گه وِرَه يَخِي بِيِيْوِ،
سَنُوْرِي خُوا بَشَكِيْتِي وِو، يَاسَاي دَه سِتَكَوْر دَه سَهْر خَه لَكِي دَا بَسَه پِيْنِي: به رُوْدِرْدَارِي، يَانِ به فَيْتَلْبَارِي، يَانِ به
خَوِيْتِيْنِيْ كِي نَا رَه وَا.

نیجا بزانه: خوی گوره نه فرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُزَلْنَا الذِّكْرُ وَإِنَّا لَه لِحَافِظُونَ﴾ الحجر: ۹، نيمه قورپانمان نارپوته خورده وه نيمه پاريزه ری قورپانين. واته: هيچ کس ناتوان ده دستکاری بکاو بيگري، به هوی پاراستنی خوا هروهک خوی نه مینيته وه، که وایو: قورپان (مُعْجِزَة)ی برده وای پیغه مبره ﷺ.

﴿قورپان به رنامه ی ژيانه﴾

گومانمان نيه: نهو خوايه به تنه اثم خه لکسی نروست کريده به تنه اثم يزينی و نه ميریني، که وایو: تنه هر نهو خوايش مال هيه ياسايه بؤ نروستکاری خوی دلبنی، چونکه هر نهو نه زلتي: نروستکاری خوی به رپوه بيا، ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النور: ۱۹، خوا نه زلتي و نپوه نازانن. جا له بر نه وه بوو، خوی گوره هر پیغه مبريکی نارينی، (شريعة)، واته: ياسای ژيان و خوا په رستی بؤ نارپوه، تا له کوتايی دا (قرآن)ی بؤ چه زده تی (محفظة) ﷺ نارپوه فرمانی پي کرد: خوی و نوممته بی ياسای قورپان په فتار بکن و بيکنه به رنامه ی ژيان و فرموی: ﴿وَأَنْ أَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ المائدة: ۴۹، داد له نيوان اثم خه لکدا بک: به گويزه ی ياسای نهو قورپانه ی خوا نارپوه تيه خورده وه، شوين هولو هوه وسی نه وان مه که وه.

به لن: (أهواءهم) نهو ياسا ده دستکرده نه: که ناده ميزاد دايانته ريژني، که وایو: هر که سيک به ياسای ده دستکرد په فتار بکاو واز له قورپان بينی: نه وه يان کافره، يان زال و فاسقه، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، عن ابن عباس رضي الله عنهما في تفسير هذه الآية: ﴿مَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ جَاحِدًا بِهِ فَقَدْ كَفَرَ، وَمَنْ أَقْرَبَهُ وَلَمْ يَحْكَمْ فَهُوَ ظَالِمٌ فَاسِقٌ﴾ رواه ابن جرير، (تفسير ابن كثير) ۶۱ ل ب ۲. واته: (ابن عباس) له ته فسيري اثم نايه ته دا نه فرموی: هر که سيک به م قورپانه په فتار نه کاو باوه ريشی پي نه يين نه وه کافره، به لام نه گه ر باوه پی پي نه يي ه يي و په فتاری پي نه کا نه وه (ظالم) و (فاسق) ه. هروه کو له نوو نايه ته که ي تدا وای فرمووه، المائدة الآيات: ۴۴ و ۴۵ و ۴۷.

که وایو: نهو که سه موسولمانه: باوه پی به قورپان ه يي و گشت کاروبار يکيشی به گويزه ی ياسای قورپان بين: جا خوا په رستی بين، يان شابوری، پامیاری، کومه لايه تی، خيزان، جهنگ، سزای تاوانه کان، گشت چه رام و چه لال... هتد، که وایو: هر که سيک جوړه کاروبار يکي به ياسای قورپان نه نجام بد او هندیکی تروش به ياسای ده دستکرد، نهو به (مُشْرِك) ناو نه برين، چونکه هاويه شی بؤ خوا داناه، خوی گوره نه فرموی:

وَأَسْمَى أَهْلَ قَبْلَتِنَا مُسْلِمِينَ مُؤْمِنِينَ مَا دَامُوا بِمَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ مُعْتَرِفِينَ، وَالَهُ بِكُلِّ مَا قَالَهُ
وَأَخْبَرَ مُصَدِّقِينَ،

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ الانعام: ۱۲۱، نه گهر گوتیرایلی تهوان بن له حه پامو
حه لان، بیگومان نیوه (مُشْرِكِن)، واته: هاویه شتان بۆ خوا داناووه.

جا هر له بهر نه م پهفتاره گومپایه بوو، خوی گه وده په خنه ی له جووه کان کرتو
فه رموی: ﴿أَفْتَوْمُونَ بِغَضِ الْكُتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِنِعْمِ مَنْ يُفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ
إِلَّا حَزَبٍ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ البقرة: ۸۵، نایا
باوه پتان به به شیکی کتیبی خوا هیهو پهفتاری پین نه کن، وه باوه پتان به به شیکی تری
نیوه پهفتاری پین ناکن؟ نایا سزای نه م جوره که سانه چی به؟ ته نها سه سر شوپی به له
دونیاو له پژی دوا بیاشدا نه گه پیندرتنه وه بۆ ناو توندترین سزا- که دۆزه خه-.

﴿ حه دیس روونکه رموی قورنانه ﴾

خوی گه وده نه فه رموی: ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾
الحشر: ۷، پیغه مبه رﷺ هر فه رمانیکی پین کردن وه ری بگرن، هر شتیکی لقه ده غه
کردن مه یکن. که وایوو: حه دیسه کانی پیغه مبه رﷺ وه کو قورنانه- به یاسای نیسلام-
دانه ندرین ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا
تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ رواه الإمام مالك والحاكم، پیغه مبه رﷺ
نه فه رموی: له نوا ی خوم دوو شت له ناو نیوه دا نه هیلمه وه، تا ده ستیان پتوه بگرن
گومپا نابن، به که میان: قورنانه. دووه میان: حه دیسی پیغه مبه ری خوا ﷺ.

﴿ (أهل البدعة) به موسولمان ناو نه برین ﴾

نیعامی (الطحاوی) نه فه رموی:

﴿وَأَسْمَى أَهْلَ قَبْلَتِنَا مُسْلِمِينَ مُؤْمِنِينَ﴾ هر موسولمانیک روو له قبیلای نیمه نویژ بکا، پتی
نه لئین: موسولمانو نیماندار (ما نلماو بما جاء به النبي ﷺ مُعْتَرِفِينَ) بهو مرجه ی به رده وام
دان بهو شه ریعه تا به یتن: که پیغه مبه رﷺ له لای خولو هیتاوی ته ی (وله بکل ما قاله
وَأَخْبَرَ مُصَدِّقِينَ) بهو مرجه ی هر چی پیغه مبه رﷺ فه رموی ته ی باوه ری پین بکن.

که وایوو: هر بهو مرجه نش حه فتاو دوو گره که ی گومپایوی (أهل البدعة) گشتی به
نیماندارو موسولمانی سه رلیشیتولو ناو نه برینو دروست نیه پیمان بگوتی: کافر، چونکه
پیغه مبه رﷺ نه فه رموی: ﴿مَنْ صَلَّى صَلَاتِنَا وَاسْتَقْبَلَ قَبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبْحَتَنَا، فَذَاكَ الْمُسْلِمُ
الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَلَا تُخْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ﴾ رواه البخاری، هر که سیک نهو پینج
نویژانه ی نیمه بکار روو له قبیلای نیمه- کعبه- بکاو نازله لی سه ریپولی نیمه بخوا، نه وه نهو

وَلَا تَخُوضُ فِي اللَّهِ، وَلَا تُعَارِي فِي دِينِ اللَّهِ،

موسولمانه يه: كه په يمانی خواو پیغمبري درلوه تی، كه و ابوو: خیانت له گه ل خوا
مه كنه له په يمانه كهی. بق لندنایي بروانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۱ ب ه.

﴿بیر له (ذات ای خوا ناکه یفه وه﴾

نیمايی (الطحاوی) نه فهرموئ:

(وَلَا تَخُوضُ فِي اللَّهِ) خَومَان تِيكَه لِي بَاسِي (ذات ای خوا ناکه ین (وَلَا تُعَارِي فِي دِينِ اللَّهِ)
مملانو و ده مه قالی له نایینی خوادا ناکه ین، چونکه بیرکړنه وه له (ذات ای خواو به لگه
هینانه وه ده رباره ی چونیته تی (ذات ای خوا، پیشه ی (أَهْلُ الْبِدْعَةِ) یه، پیغمبر ﷺ
نه فهرموئ: ﴿تَفَكَّرُوا فِي آيَاءِ اللَّهِ وَلَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ﴾ رواه الطبرانی وابن عدی
والبيهقي، قال السخاوي: هذه الأحاديث أسانيدھا كلها ضعيفة لكن اجتماعها يكسب قوة.
(فيض القدين) ل ۲۴۷ ب ۲، بیر له نیعمه ته گانی خوا بگه نه وه، به لام بیر له زاتی خوا
مه كنه وه. چونکه زاتی خوا وه كو هيچ شتیک نيه ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ كه و ابوو: به هر
شيوه يه كه تی بروانی، وا نيه، (شيخ معروف النوهي) نه فهرموئ:

﴿بِمَا، وَكَيْفَ، وَمَتَى، السُّؤَالُ * عَنْهُ وَأَيْنَ، مَا لَهُ مَجَالٌ﴾

رنگه ی هم پرسبارته نيه: خوا چی یه؟ خوا چونه؟ كه یینی بوو ته خوا؟ خوا له كوی یه؟
بروانه (أَهْلِي الْقَلَانْد) ل ۲۴۷.

كه و ابوو: هر كه سیکو هر كومه لیک له زاتی خوا بکولیته وه و مملانو و ده مه قالی بکا،
نیشانه ی گومرا بوونیته تی، پیغمبر ﷺ نه فهرموئ: ﴿مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى كَانُوا عَلَيْهِ
إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ﴾ رواه الترمذی وحسنه، هيچ كومه لیک گومرا نابن پاش نه وه ی چوبنه
سه رپی هی هیدایه، مه گه ر تووشی مملانو و ده مه قالی ین.

﴿بِاسِي (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْعَدِيثِ)﴾

بزانه: له قورنایي پیروزو له حدیسه گانی پیغمبر ﷺ چه ند ووشه يه كه هیه پتیا ن
نه گو ترئ: (مُتَشَابِهَاتُ)، واته: ویکچوو ی، واته ی نه م (مُتَشَابِهَاتُ) ه ناشکرا نيه: وه كو
ووشه ی سه ره سوپه ته كان: ق، ص، حم، طسم... هتد، و(آيَاتُ الصَّفَاتِ): وه كو (يُدُّ اللَّهُ) و
(وَجْهٌ رَبِّكَ) و(مَنْ فِي السَّمَاءِ) و(الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) و... هتد، واته: نه ووشانه ی
واته ی لاشه و نه ندام و شوینی خویان لی نه فامیته وه.

ده رباره ی نه م جوړه نایه تانه (أَهْلُ السَّنَةِ) چینی (سَلَفُ) و زانایان (حَدِيثُ) نه فهرموئ:
نیمانان بو نایه تانه هیه وه نه وواته یه ی مه به سستی خواجه (تَقْوِيضُ) ی نه كه یز و نه یه دینه
پال زانستی خوا، نیمه و لته یان نالیین، باوه ریشمان وایه: واته ی پاسته قینه ی نه م ووشانه
بق خوا ناگو ترئ. (الْإِتْقَانُ فِي عُلُومِ الْقُرْآنِ) ل ۶۱ ب ۲.

نیعام (مالک و الشافعی و أحمد) و زانیانی تری (السلف الصالح) فہرموویانہ: نیمیہ بہ و
 نایہ تانہ دا نہ پڑین و چون ہاتون نہ یانخوئینینہ و وہ و لییان ناکولینہ و وہ و باوہ پریشمان و ایہ:
 واتہی ناشکرای نہ م ووشانہ مہ بہ ست نیہ و بق خوا بہ کار نایین. بیوانہ (الکوکب الأزهر
 شرح الفقه اکبر للإمام الشافعی) ل ۶۸، و (تفسیر ابن کثیر) ل ۲۲۰ ب ۲.

خوای گہورہ دہریارہی (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ) نہ فہرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
 فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ
 فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ال عمران: ۷،
 خوای گہورہ قوپرانی بق تو نارڈوتہ خواروہ: ہہندیک لہ نایہ تہ کانہی نہ م قوپرانیہ واتہ یان
 ناشکرایہ و نہ وان مہ بہ ستی بنہرہ تی قوپرانیہ - چونکہ بق حہ رام و حہ لال و کارویاری تری
 زیان ہاتون - ہہندیک نایہ تی تریش (مُتَشَابِهَات)ن، چونکہ ووشہ کہ بہ ووشہ یہ کی تر
 نہ چن و واتہ کہ شی جیایہ و ناشکرا نیہ، جا نہ و کہ سانہی لہ راستی لایاندلوہ - وہ کو (أهل
 البدعة) - بہ شوین نایہ تی (مُتَشَابِهَات) دا نہ گہرین و خویمان پیٹوہ خہریک نہ کہ نہ و
 نہ یانکہ نہ بہ لگہی خویمان: تاکو خہ لکی گومرا بکن، بہ ہہ ووسہی خویمان مانای لی
 نہ دہ نہ وہ، لہ کانتیکدا ہیج کہ س مہ بہ ستی نہ م ویکچوانہ نازانی تہنا خوا نہ یزانہ، جا
 نہ وانہی لہ زانستدا پوچوون نہ لین: باوہ پمان بہ م ویکچوانہ ہہ یہ: گشتی فہرموودہی
 خویاہ، کہ س نہ و ناموژگاری بہ و ہرناگری، تہنا خاوہ ن عقلہ کان نہ یین.

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ الْآيَةَ، فَقَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ
 يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ، فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ رواه البخاري ومسلم،
 (عائشة) نہ فہرموی: پیٹہ مہرہ رﷺ نہ و نایہ تہی خویندہ وہ - ال عمران: ۷ - نینجا
 فہرموی: ہہر کانتیک نہ و کہ سانہ تان بیتن کہ بہ نوای نایہ تی (مُتَشَابِهَات) دا نہ گہرین،
 نہ وانہ نہ و کہ سانہ ن کہ خوا لہ م نایہ تہ دا بہ خراپہ ناوی ہیناون، نیوہ خوتان لہ م جوہرہ
 کہ سانہ بیارین و لییان نوور کہ ونہ وہ.

(ابن حجر العسقلانی) نہ فہرموی: نہ م نایہ تہ باسی نہ و کہ سانہی بہ خراپہ کردہ: کہ بہ
 شوین (مُتَشَابِهَات) دا نہ گہرین، باسی نہ و کہ سانہ شی بہ چاکہ کردہ: کہ زانستہ کہ
 (تفویض) نہ کہ نہ و نہ یدہ نہ پال زانستی خوا، نینجا نہ فہرموی: یہ کہ مجار شوینکہ و تنی
 (مُتَشَابِه) لہ جوہرہ کانہ وہ ناشکرا بو، نینجا یہ کہ مجاریش لہ نیسلامدا لہ ناو (خوارج) دا
 ناشکرا بو. بیوانہ (فتح الباری) ل ۲۶۵ و ۲۶۷ ب ۸. بگہرینوہ بق باسی (سنوورو لاشہ و
 نہ نام و عہر شو کورسی) لہ م کتیبہ دا.

وَلَا تُجَادِلْ فِي الْقُرْآنِ، وَتَشْهَدُ أَنَّهُ كَلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ، نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ، فَعَلَّمَهُ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدًا ﷺ وَهُوَ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى لَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ الْمَخْلُوقِينَ، وَلَا نَقُولُ بِخَلْقِهِ، وَلَا نُخَالِفُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ، وَلَا نُكْفِرُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِذَنْبٍ مَا لَمْ يَسْتَحِلَّهُ، وَلَا نَقُولُ لَا يَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ ذَنْبٌ لِمَنْ عَمِلَهُ،

ثِيَمَامِي (الطحاوی) له م بابه تدا نه فهرموی:

(وَلَا تُجَادِلْ فِي الْقُرْآنِ) مملاندو دهمه قالی له واتهی قورئاندا ناکهین، وهکو (أهل البدعة) وانهکون وینکچوره کان) به بهلکه بیننه وه (وَتَشْهَدُ أَنَّهُ كَلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) شاهیدی نه دهین (قورئان) فهرمودهی په رومردنگاری بوونه وره (نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ) چه زده تی (جِبْرَائِيل) هیناویه خواره وه (فَعَلَّمَهُ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدًا ﷺ) به فهرمانی خوا (جِبْرَائِيل) قورئانی قیزی پیغه مبر ﷺ کردوه (وَهُوَ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى) قورئان فهرمودهی خولیه، گوتهی (جِبْرَائِيل) نیه (لَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ الْمَخْلُوقِينَ) گوتهی خه ک نایه ته ریزی قورئان و به کسان نابن (وَلَا نَقُولُ بِخَلْقِهِ) نئیمه نالئین: قورئان سروسنکراوه، وهکو (مُعْتَزِلَةٌ) وانه لئین: (وَلَا نُخَالِفُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ) نئیمه له کومه لی موسولمانان جیا نابیننه وه و ناچینه سه ر پاروهی (أهل البدعة) و خومان به (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ) خه ریک ناکهین.

﴿موسولمان به گونا هکردن کافر نابن﴾

ثِيَمَامِي (الطحاوی) نه فهرموی:

(وَلَا تُكْفِرُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ) نئیمه ی (أهل السنة) هیچ موسولمانیک که هوو له قبیله بکا- به کافری دانانئین (بذنب) به هو ی گونا ه کردن: جا گونا ه که بچوک بین، یان گوره بین (مَا لَمْ يَسْتَحِلَّهُ) به و مرجه ی نه و گونا ه به حالان تنه گا، واته: نه گه ر گونا ه که به حالان تیگه بیشت، نه وه کافر نه بین.

(ابن حجر الهیتمی) له شهرحی (منهاج النولوی) دا نه فهرموی: هه ر که سیک چه رامیک چه لالان بکا، که به به کدهنگی چه رام بین: وهکو زینا و نیریزی و شهراب خوارینه وه و گومرگ وه رگرتن، نه وه کافر نه بین، چونکه نه بیته به سروسننه وه ی پیغه مبر ﷺ، واته: باوه پ بین نه کردنی، هه روه ها: چه رام کردنی چه لالیش وه هایه. بیوانه (تطفة للمحتاج) ل ۸۷ ب ۹.

(وَلَا نَقُولُ لَا يَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ ذَنْبٌ لِمَنْ عَمِلَهُ) نئیمه ی (أهل السنة) نالئین: نه گه ر مروذ نئیماندار بین، گونا ه کردن زینانی لی نادا، به لکو نه لئین: گونا ه کردن زینانی هه یه و باوه پ که م نه کاته وه مروذ به گونا ه کردن (فاسق) نه بین، به لام (کافر) نابن.

ثِيَمَامِي (النولوی) نه فهرموی: (أهل الحق) - واته: (أهل السنة) - به کدهنگن: که زینا که رو نرو مروذ کورثو خاوه ن تاوانه گوره کانی تر- چکه له کافریبون - هیچیان به م گونا هانه کافر نابن، به لکو نئیماندارن و نئیمانیان ناته واوه. بیوانه (شرح صحيح مسلم) ل ۳۶۲ ب ۱.

تَرْجُوَ لِلْمُخْسِنِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَغْفِرَ عَنْهُمْ وَيُدْخِلَهُمُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ، وَلَا نَأْمَنُ عَلَيْهِمْ وَلَا نَشْهَدُ لَهُمْ بِالْجَنَّةِ وَنَسْتَغْفِرُ لِمُسِيئِهِمْ وَنَخَافُ عَلَيْهِمْ وَلَا نُقْنَطُهُمْ.

نیجا بزانه: رای (أهل البدعة) دهریاری خاوهن گوناھی گوره به م شیوهی:

﴿ (مُزَجَّجَةٌ) نهلین: نهگر مرؤف نیماندار بن، هیج گوناهیك زانی نیه، واته: له سهر هیج

گوناهیك خوا سزای نادا، هروهكو هیج كردهوهیهکی چاك له گال (كف)دا سوودی نیه.

﴿ (خوارج) نهلین: مرؤفی نیماندار به گوناھی گوره له نیمان دهرنهچنو كافر

نه بیو به یهكجاری له نوزه خدا نه مینیتته وه.

﴿ (مُعْتَزَلَةٌ) نهلین: مرؤفی نیماندار به گوناھی گوره له نیمان دهرنهچن، به لام كافر

نابن، بهلكو له نوان (كف)و (ایمان)دا نه مینیتته وهو به یهكجاری نهچیتته نوزهخ، جا

نه م پی نی نهگوتری: (الْمُنْزَلَةُ بَيْنَ الْمُنْزَلَتَيْنِ). بروانه (شرح الطحاوی) ل ۴۲۴ ب ۲.

﴿ باسی ترسان له خواو لكاگردنی رهحهتی خوا (الغوف والرجاء) ﴾

نیماهی (الطحاوی) نه فرموی:

(تَرْجُوَ لِلْمُخْسِنِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) تكا نهكین: بق نیماندارانی باشو چاكهكار (أَنْ يَغْفِرَ

عَنْهُمْ) خواهی گوره لییان بیوروی (وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ) بیانباته بههشت به

رهحهتی خوی، چونكه پیغه مبر ﷺ نه فرموی: ﴿لَا يُدْخِلُ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلَهُ الْجَنَّةَ

وَلَا يُجِيرُهُ مِنَ النَّارِ، وَلَا أَنَا إِلَّا بِرَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ رواه البخاري ومسلم، كردهوهی هیج

كه سیكتان: نه نیباته بههشتو نه له ناگر نه پیارزی، منیش كردهوهكام نامباته

بههشتو له ناگر نامپارزی، نهنها به رهحهتی خوا نه بی.

(وَلَا نَأْمَنُ عَلَيْهِمْ) لییان دلنیا نابن: كه خوا عهزاییان نهدا (وَلَا نَشْهَدُ لَهُمْ بِالْجَنَّةِ) شاهیدی

نادهین: به چوونه بههشت بق هیج نیماندارنیکی دیاركرلو، مهگر خولو پیغه مبر ﷺ

شاهیدییان بق دابن: وهكو پیارهكهی (یس)و (العشرة المبشرة)... هتد، به لام به كشتی،

شاهیدی نهدهین: كه نیمانداران نهچنه بههشت، چونكه خواهی گوره نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ

يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ مُحَمَّد ﷺ ۱۲،

بیگومان خواهی گوره به رهحهتی خوی شو كه سانهی نیمانیان هیناروه كردهوهی

چاكیان كروه، نه یانباته شو بههشتانهی روبرار له ژیر درهخته كانیانا نه روا.

(وَنَسْتَغْفِرُ لِمُسِيئِهِمْ) داواهی لیخوشبوونی گوناهكان له خواهی گوره نهكین بق

نیماندارانی خرابو تاوانبار (وَنَخَافُ عَلَيْهِمْ) نه ترستیین خوا له سهر تاوانه كانیان سزاییان

بدا (وَلَا نُقْنَطُهُمْ) به لام بی نومیدیان ناكهین له رهحهتی خوا، چونكه -جگه له كافریون-

خوا له هه موو گوناهیك خوش نه بی، نهگر چهز بكا.

وَالْأَمْنُ وَالْإِيَّاسُ يُنْقَلَانِ عَنْ مِلَّةِ الْإِسْلَامِ، وَسَبِيلُ الْحَقِّ يَبْتَهِمُهُمَا لِأَهْلِ الْقِبْلَةِ.

﴿بِاسِي دَلْنِيَابُورُونُ وَبِنُومِيدِي (الْأَمْنُ وَالْإِيَّاسُ)﴾

بزانه: واجبه مروّفه له نيتوان (خَوْفُ) و (رَجَاءُ) - واته: ترسو و تکادا - بِن، به شنيوهيه کمر وها: له عهزابي خوا بترسن، به لام بِن نوميده نه بِن له په حمه تي خوا. تکاي په حمه تي خوا بکا، به لام دلنيا نه بِن له عهزابي خوا.

نيمامي (الطحاوي) نه فهرموي:

(وَالْأَمْنُ) دلنيا بون له عهزابي خوا، که باوه پي و ابين خواي گوره هيچ که سيک سزا نادا (وَالْإِيَّاسُ) بِن نوميديون له په حمه تي خوا، که باوه پي و ابين خوا په حم به هيچ که سيک ناکا (يُنْقَلَانِ) هه ريدو کيان مروّفه لانه دن (عَنْ مِلَّةِ الْإِسْلَامِ) له نومه تي نيسلام، واته: نه م جوړه دلنيا کړنه و بِن نوميديکړنه: مروّفه کافر نه کهن، چونکه خواي گوره نه فهرموي: ﴿إِنَّهُ لَا يَنْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ﴾ يوسف: ۸۷، هيچ که سيک بِن نوميده نابي له په حمه تي خوا، ته نها کافره کان بِن نوميده نه بِن. ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ الأعراف: ۹۹، هيچ که سيک دلنيا نابي له عهزابي خوا، ته نها کافره زه رهمه نده کان دلنيا نه بِن.

واته: مروّفي (کافر) له بهر نه وه بِن نوميده له په حمه تي خوا دلنيا به له عهزابي خوا، چونکه هه باوه پي به خوا به په حمه تي خوا به عهزابي خوا نيه، به لام مروّفي موسولمان باوه پي به خوا به په حمه تي خوا به عهزابي خوا هيه، که واپور: بروس ت نيه: نه بِن نوميده بکري، نه دلنيا بکري، چونکه خواي گوره نه فهرموي: ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾ العنكبوت: ۲۱، خواي گوره نه گهر حه ز بکا: عهزابي نه دا، نه گهر حه ز بکا: په حمي بِن نه کا. نيتر نيمه نازنين: په حم به کي نه کا و کي سزا نه دا، چونکه حه ز کړني خوا له نيمه ديار نيه (وَسَبِيلُ الْحَقِّ) ريگه ي پاستي (أهل السنّة)، (بَيْنَهُمَا) له نيتوان دلنيايي و بِن نوميدي دايه (لَأَهْلِ الْقِبْلَةِ) ده رياره ي موسولماني پور له قبيله.

(ابن حجر العسقلاني) له (کرمانی) نه گيړيته وه و نه فهرموي: پيويسته مروّفه له نيتوان (خَوْفُ) - ترسو و (رَجَاءُ) - تکادا بِن، نه وه کو له (رَجَاءُ) - تکادا له سنوور ده ريجي و وه کو (مَرْجئة) بلن: هيچ گونا هنيک له گه ل نيماندا زيان نيه، هه روه ما له (خَوْفُ) - ترسيشدا له سنوور ده رنه چي، وه کو (خوليج) و (مُعْتَرلة) بلن: به يه کجاري له دلزه خدا نه مينيته وه، به لکو مامناوه نجی بِن، له نيتوان هه ريدو کياندا، هه روه کو خواي گوره نه فهرموي: ﴿يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ الإسراء: ۵۷، تکاي په حمه تي خوا نه کهن و له عهزابي خوا نه ترسن. جا هه رکه سيک ته ماشاي بنچينه و لقه کاني نيسلام بکا، نه بيني گشتي مامناوه نجی به. برونه (فتح الباري) ل ۳۶۵ ب ۱۱.

وَلَا يَخْرُجُ الْعَبْدُ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا بِحُجُودٍ مَا أَدْخَلَهُ فِيهِ.

نیمامی (النواری) نه فہرموی: زانیان ہاودہنگن: کہ له عنہت لیگردن حہرامہ، چونکہ (لغۃ) له شرعدا بہ واتای دورخستنہ وه له پرحمہتی خوا ہاتوہ، کہہ وایو: دروست نیہ: کہ سیک له پرحمہتی خوا دور بخینہ وه: کہ نہ زانین لوکرده وهی چی بہ بہ زانستیکی بیگومان، بوی زانیان فرموویانہ: دروست نیہ له عنہت له کہ سیک یارکراو بکری، جا موسولمان بی، یان کافر بی، یان ناژہل بی، مہ گہر له ینگی شرعہ وه بزائین: نہم دیارکراوہ بہ کافری مردوہ، یان نہم: وہ کو (أبو جہل) و (شیطان)، بہ لام له عنہت کردن بہ سیفہ تیکی گشتی دروستہ: وہ کو له عنہت له ریباخوران و کافران و زالعان و... ہند۔ بروانہ (شرح صحیح مسلم) ل ۳۹۲ ب ۱.

پیٹہ مہر علیہ السلام نہ فہرموی: ﴿مَنْ لَمْ يَسْلَمْ لَهٗ بِأَهْلِ رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ﴾ رواہ ابوداؤد والترمدی بسند حسن، ہر کہ سیک له عنہت له شتیک بگا، نہو شتہش بہر له عنہت نہ بی، نہوہ له عنہت کہ نہ گہر پیٹہ وه سہر خوی.

﴿ناگاداری﴾ کافر یون بہ ہوی (امن) = دنیابون و بہ ہوی (یأس) = بین نومیدی، پارہوی زانیانی (عقیدہ، یہ) (ہر وہ کو لیرہ دا نہ بیینی)، ہر وہ ہا بشروانہ (شرح العقائد النسفیة) ل ۱۹۱. بہ لام له لای زانیانی (تفسیر) و (حدیث) بین نومیدی بہ گونامی گورہ داندراوہ، بروانہ (تفسیر القرطبی) ل ۲۵۲ ب ۹ و (فتح الباری) ل ۴۷۶ ب ۱۲.

ہر وہ ہا له لای زانیانی (فقہ) دنیایی و بین نومیدی ہر سوکی بہ گونامی گورہ داندراون، بروانہ (مغنی المحتاج بشرح المنہاج) ل ۴۲۷ ب ۴. جا نہ گوجی - الله اعلم - نہم زانا بہر زانہ مہ بستیان نہو جوڑہ (امن) و (یأس) نہ بی: کہ زانیانی (عقیدہ) مہ بستیان و له پیناسہ دا نہ لین: بین نومید کردن و دنیا کردن خہک، بہ لکو مہ بستیان نہو جوڑہ (امن) و (یأس) ہ بی: کہ مرؤہ ہر بہر انہری بہ خوی دنیا بین و بین نومید بین.

﴿بایس (کافر) یون و، جوڑمکانی (کفر)﴾

بزائہ: (کافر) سو بہ شہ: یہ کہم (الکافر الأصلي) واتہ: کافری بنہرہتی: کہ ہر بہ نہژادہ کافر بی۔ نووہم: (مؤتد) واتہ: موسولمانی کافر یوہ وه: کہ بہ خوی، یان بہ نہژادہ موسولمان بی، نینجا بگہر پیٹہ وه بق کافر یون.

نیمامی (الطحاوی) دہریارہی بہ شی نووہم نہ فہرموی: ﴿وَلَا يَخْرُجُ الْعَبْدُ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ بہندہ له ایمان دہرناچی و نایبته کافر (إِلَّا بِحُجُودٍ مَا أَدْخَلَهُ فِيهِ) مہ گہر باوہ پی بہو شتہ نہ بی، کہ پی ہاتوہ ناو ایمان، واتہ: باوہ پی بہ شتیک له نایبہ نہ بی: کہ پیٹہ مہر علیہ السلام له لای خواوہ ہیناویہتی، نینجا بزائہ: نہم فرمودہیہ ہمو جوڑہ کافر یونیک ناگرتہ وه، چونکہ نیمامی (النواری) نہ فہرموی: کافر یونہ وه:

پهچراندنی ئیسلامهتییه، جا به دل نیازی وایئ: خۆی کافر بکا، یان به زویان (کُفْرَیْکَ بکا، یان به کردار (کُفْرَیْکَ بکا، جیاوازی نیه ئهه (کُفْرَیْکَ کردنه: به گالته بئ، یان به رقه کاری بئ، یان به باوه روهه بئ، که وایوو: هه رکه سیئک بئ: خوا نیه، یان پیتقه مبهه نیه، یان بئ: فلان پیتقه مبهه روه دهکا، یان هه پامیک هه لال بکا، یان هه لالیک هه پام بکا - که به یه کدهنگی هه پام، یان هه لال بئ - یان واجبیک ئیسلام به واجب دانهئ، یان شتیک واجب نه بئ و به واجبی دابئ - که به یه کدهنگی واجب، یان ناواجب بئ - ئهوه کافر نه بئ. بروهه (تحفة المحتاج) ل ۷۹ تا ۹۱ ب ۹.

به کورتی هه رکه سیئک باوه پئ به هه ر شهش پوکنه کانی ئیمان نه بئ، یان له هه موو بوارتکه وه باوه پئ به شه رعه تی ئیسلام نه بئ، ئهوه کافره، هه روه ک پووئی ئه که یه وه.

﴿ جۆرمگانی (کُفْر) ﴾

بزانه: ده رباره ی باوه پئ به خواو به پیتقه مبهه روه ﷺ باوه پئ به خوا به تی خواو به تانکو نه نیایی خوا، چوار چۆره (کُفْر) هه نه و، کافره کان چوار چۆرن:

یه کههه: کوفری (ئِنْکَار) = (جُحُود)، واته: داننه هئتان به هه بوونی خوا، جیاوازی نیه: به دلش باوه پئ به هه بوونی خوا نه بئ، یان به دل باوه پئ هه بئ، به لام به زویان بئ: خوا نیه. وهکو کوفری (فِرْعَوْن)، خوی گه ووه ئه فرموی: ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴾ القصص: ۲۸، (فِرْعَوْن) گوئی: ئه ی هه لکینه نه مزانیوه ئیوه هه یج خوا به کتان هه بئ جگه له من. (ابن اَبی العَرَبِ) ئه فرموی: (فِرْعَوْن) زیاتر له هه موو کهس به وه ناسرا بوو: که دانی به هه بوونی خوا نه هه ئنا، به دلش ئه یزانی خوا هه یه. بروهه (شرح الطحاوی) ل ۲۶ ب ۱. ئینجا بزانه: کوفری (مارکسیه) که له سه رده می ئیستاماندا بلوو بوته وه، وهکو کوفری (فِرْعَوْن) ویه، چونکه دان به هه بوونی خولانا ناهئین !!!.

دووهه: کوفری (إِبَاء) = (عناد) واته: رقه کاری و داننه هئتان به (أَلُوْبِيَّة) = خوا به تی خوا، هه رچه ند باوه پیتشی به هه بوونی خواو به (رَبُوبِيَّة) = په روه رنکار به تی خوا هه بئ، وهکو کوفری (إِبْلِيس) = شه هئتان، واته: شه هئتان باوه پئ به هه بوونی خواو به (رَبُوبِيَّة) = په روه رنکار به تی خوا هه بوو، چونکه دانی پیندا هئتاو گوئی: ﴿ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴾ الاعراف: ۱۲، خوا به منت له ئاگر دروست کره وه و (أَنَم) هشت له قوو دروست کره وه. به لام له بهر ئه وه شه هئتان کافره، چونکه دانی به (أَلُوْبِيَّة) = خوا به تی خوا نه هئتاو په خنه ی له یاسای خوا گرتو گوئی: ﴿ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴾ الإسراء: ۶۱، چۆن په ولیه من سوچه بو (أَنَم) تیک بهه که له قوو دروست کره وه؟. به بئ: - له یاسا دانانه دا - شه هئتان خوی گه ووه ی به لینه زانو به هه له داجوو دلناو گوئی: ﴿ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ﴾ الاعراف: ۱۲، من له (أَنَم) چاکترم !!!.

نیجا بزانه: کوفری (دیمقراطیة) (۱۱) و (إشتراکیة) و (ماسونیه) گشتیان وه کو فری شه پتانه؟ چونکه نم سیسته مانه-هرچند باوه پریان به هه بیونی خوا هه بن- به لام باوه پریان به (الوهیه)-خوابه تی خوا نیوه دانی پیدنا ناهینن، چونکه خوی گوره، به (حاکم) دانور ناناسن و-وه کو شه پتان- رهخنه له یاسای خوا نه گرن و نه لئین: یاسای دهستگرد له یاسای خوا باشتره، بقره دنیایی پروانه (شرح الطحاوی) ل ۴۶۶ ب ۲.

سوره: کوفری (إشترک) هاوبهش دانان بق خوا: له (الوهیه)-خوابه تی دا، واته: له (حاکمیة)-دابه وایی دا، یان له (عبادة)-په رستندا، وه کو کوفری (قریشی) یه کانی (مکه)، واته: (قریشی) یه کان باوه پریان به (رَبوبیة)-په روه رنگاره تی خوا هه بیوو چونکه خوی گوره نه فه رموی: ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان: ۲۵، نه گه ر لئیان بپرسی کی ناسمان و زه مینی دروست کردوه؟ له وه لاما نه لئین: خوا دروستی کردون. هه روه ها باوه ریشیان به (الوهیه)-خوابه تی خوا هه بیوو، به لام هاوبه شیان بق دانه نو نه یانگوت: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لَيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر: ۳، نیجه هه ر بق نه وه نه م پتانه نه په رستین: تاکو له خوا مان نزدیک بکه نه وه.

(۱۵) (دیمقراطیة) سیسته میکه له کافره کان و مرگرومو باوه می به یاسای نیسلام نیوه نه لئین: پتیوسته گه له به خوی نویته می خوی هه لئین، تاکو له (برلمان) یاسای دهستگردیان بق دلبنیزو خه لگیش رهفتاری بزمکا، هه رچند نم یاسایش به پیچه وانای شه ریعتی نیسلام بن، نیجا نم سیسته مای (دیمقراطیة) به روشی سه رقلو بن نالوز خه لگیان به نج کردوه له زید روشمی مای مرقو مال ناهرتو... همد، پتیان نه لئین: نیسلام له گه له سرده می نیستادا ناگوجین، چونکه یاسای نیسلام ناته ولوه چاره ی کیشه کانی خه ک ناگوسته مکاره و مافی مرقو ناهرتو گه له نادا. که ولوو: نیجه ی پلشنبر-نه ندلمانی به رله مان- یاسای کی باشتر له یاسای نیسلام بق نیوه دانه نئین.

نیجا نیجه می موسولمان لئیان نه پرسین: ﴿أَلَمْ أَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ﴾ البقرة: ۱۴۰، نایا نیوه زلناترن، یان خوی گوره؟ نیجا هه رچند ده مکتون له به رلبه ر نه پرسیاره، نیجه هه به فه رموده ی خوا وه لامیان نه دینه وه: ﴿فَلَا تَحْزَبُوا لِلَّهِ الْأَنْثَالَ إِنْ اللَّهُ يَعْزِمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل: ۷۴، هاووینه بق خوی گوره دانه نئین، خوی گوره نه زلنوی نیوه نازلن. که ولوو: نیجه خلتان مه که نه هاووینه ی خوا، چونکه هه ر شه خوی به نه نایا نه م خه لگی دروست کردوه هه ر شه خوی به نه نایا مافی هه به: یاسای که بق دروستگرولی خوی دلبنی، نیجه به بنده ی خوی گوره مین، نه که به بنده ی نیوه ی به ند کرلو به دلوی شه پتان.

نیجا به دلخوه: زلو له موسولمانان-به تاییه تی نه ونای خویان به زلانو پلشنبر دانه نئین-بانگه وازی بق (دیمقراطیة) نه که نو نه لئین: (دیمقراطیة) دژ به نیسلام نیوه نیسلام هه ر به خوی تایینیکی (دیمقراطی) به. نایا نازلن: شه پتان بؤین له عنای لکرا، چونکه رهخنه ی له یاسای خوا گرتو پیری وازی نه بو و گوتی: ﴿أَسْخَذَ لَنْ خَلَفْتَ طَبَا﴾ الإسراء: ۶۱، چون سوچده بق (ادم) بکم بیهم که له قور دروستت کردوه؟ جگه له مه ش: یاسای خوی بن باشتر بو له به یاری خوی گوره، خوی گوره ی به لئنه زان دلناو گوتی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ الاعراف: ۱۲، من له نادم چاکترم. نیجا به ویزد لنتان جیا وازی چیه به؟ پوهنکه روه.

به‌لین: (قُرْشِی) یه‌کان بۆین هاویه‌شیان بۆ خوا دانه‌نا، چونکه باوه‌پریان وایوو: یه‌ک خودا به‌ت‌ن‌ها به‌روه‌ستی حوکمرانی ئه‌م خه‌لکه ناکاو نه‌یانگوت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ ص: ۵، ئایا (مُحَمَّدٌ ﷺ) خوابه‌تی کردۆته ما یه‌ک خودا به‌ت‌ن‌ها؟ نه‌وه شتیکی سه‌یره !!!.

ئینجا بزلنه: کوفری (علمانیة) وه‌کو کوفری (قُرْشِی) یه‌کانه، چونکه باوه‌پریان به‌خو‌لو پیتفه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه، به‌لام نه‌لین: یاسای ئیسلام به‌ت‌ن‌ها چاره‌سه‌ری ئه‌م خه‌لکه ناکاو هه‌مه‌لایه‌ن نیوه پیتۆیسته یاسای ده‌ستکردیسی له‌گه‌ل‌داین، که‌وایوو: نابین ئایین خو‌ی تیکه‌لی کاروباری ده‌ولت بکا. جا نه‌مه‌ش به‌پنجه‌وانه‌ی یه‌کخوا‌ناسینه، خو‌ای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ﴾ یوسف: ۴، داپه‌روایسی (حاکمیة) ت‌ن‌ها مافی خودایه، فه‌رمانی داوه: جگه له‌خوا که‌سی‌تر نه‌په‌رستوو به (حاکم) داپه‌ری دانه‌نن، نه‌وه ئایینی راسته‌قینه‌یه.

که‌وایوو: جگه له‌خوا که‌سی‌تر مافی هه‌رامکردن وه‌لاک‌کردنی نیه، چونکه خو‌ای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ الانعام: ۱۲۱، نه‌گه‌ر نیوه گو‌تیرایه‌لی ئه‌وان بن له‌هه‌رام وه‌لال: بیگومان نیوه (مُشْرِكِن، واته: هاویه‌شتان بۆ خوا داناوه. بگه‌رتۆه بۆ (باوه‌ر به‌کتیبه‌کانی خوا).

چواره‌م: کوفری (نفاق) - سو‌په‌وسی، واته: مرۆفی (مُنافِق) به‌زویان شاده‌ بیتن و بلی: من موسولمانم و باوه‌رم هه‌یه، به‌لام له‌راستی‌دا به‌درو و بلی و به‌دل باوه‌ری به‌ئیسلام نه‌بین. جا ئه‌م کوفره به‌تۆی له‌وه‌سه‌نه په‌وه‌دا: که‌له (دارُ الْإِسْلَام) - خانه‌ی ئیسلامدا نیشته‌جین، تا‌کو بتوانن له‌گه‌ل موسولماناندا ژبان به‌رنه‌سه‌ر، خو‌ای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ، يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ البقرة: ۸-۹، هه‌ندئێ که‌سه نه‌لین: باوه‌رمان به‌خو‌لو به‌پۆی وایه‌یه. به‌لام له‌راستی‌دا باوه‌ردار نین، فیتل له‌خو‌لو له‌موسولمانان نه‌که‌ن. هه‌روه‌ها نه‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَاطِئِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾ البقرة: ۱۴، کاتن نه‌گه‌نه ئیمانداران، نه‌لین: باوه‌رمان به‌ئیسلام هه‌یه، کاتن نه‌چنه‌وه لای دۆسته شه‌یتانه‌کانی خو‌یان، نه‌لین: ئیعه له‌گه‌ل نیوه‌داین، ئیعه ت‌ن‌ها گالته‌چین و گالته به‌موسولمانان نه‌که‌ین.

﴿ باسی (ایمان) = باوہی ﴾

ثیمامی (طحاوی) نے فرموی:

(الْإِيمَانُ) پیناسہی باوہی: (هُوَ الْإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ) ٹوہیہ: بہ زویان شادہ بیننی و بلی: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾. (وَالْتَّصَدِيقُ بِالْجَنَانِ) ہر وہا بہ دلش باوہی ہین: بہ ہموو ٹو ٹائینہی پیغہ مبر ﷺ لہ لای خوا ہیناویہ تی، وات: ٹیمان کردہ وہی دل و زویانہ بہ یہ کہ وہ.

ٹینجا بزناہ: ٹو فرمودہی (طحاوی) پارہوی ٹیمامی (حنفی) و چہند زانایہ کی ترہ ﷺ. بہ لام چہند زانایہ کی تر فرمویانہ: (ایمان) تہنہا باوہی دلہ: بہ ہموو ٹو ٹائینہی پیغہ مبر ﷺ لہ لای خوا ہیناویہ تی، شادہ ہینان بہ شیک نیہ لہ ٹیمان، بہ لگو مہرجہ لہ ٹیماندا: بؤ چہ سپاندنی ہریارہ کانی ٹیمانداران لہ دونیادا بہ سہر ٹو کہ سانہا: کہ شادہ یان ہیناؤہ. مہ بست لہو ہریارانہ: صیرات گرتن و مارہ برین و نوٹڑ لہ سہر کردن و ناشتن لہ گورستانی موسولمانان و داوالتگردنی نوٹڑو زہ کات و پوٹو... ہند: ہریارہ کانی تری ٹیسلام.

کہاؤو: ہر کہ سیک بہ دل ٹم باوہی ہین، بہ لام بہ زویان شادہ نہ ہینن و ہیچ بیانقو رقہ کاریسی نہ بن، ٹوہ لہ لای خوا ٹیمانداروہ لہ ہریارہ کانی دونیادا بہ کافر دانہ ندری. ہر وہا ٹہگر داوای شادہ ہینانی لیکرا، بہ لام لہ بہر رقہ کاری شادہی نہ ہینا، ٹوہ لہ دونیوا لہ قیامہ تدا کافرہ، واتہ: ہر چہند بہ دلش باوہی ہین، ٹم باوہی سوودی نیہ. ہر وہا ٹہگر بہ زمان شادہی ہیناؤ بہ دل ٹم باوہی نہ بو، ٹوہ لہ ہریارہ کانی دونیادا ٹیمانداروہ لہ لای خوا کافرہ پتی ٹہگوتری: (مُنافق).

بہ لام ہر کہ سیک بہ دل ٹم باوہی ہین و لہ بہر لالی نہ توانی شادہ بیننی، ٹوہش لہ دونیوا قیامہ تدا ٹیماندارہ، بہو مہرجہی بہ نامازہ باوہی کہی ناشکرا بکا. بگہ پیوہ بؤ باسی (ووشہی یہ کفوا ناسین).

ٹینجا بزناہ: ٹم ہونکر نہ وہیہ دہریارہی کافرہی (أصلی) بنہ پرتی بو، کہ بیہوی بیتتہ موسولمان، چونکہ نہ تہ وہی موسولمانان بہ ٹیماندار دانہ ندرین و ہریارہ کانی ٹیماندارانیاں بہ سہردا ٹسہ پیندری لہ دونیادا، ہر چہند بہ درڑایی تہ مہ نیشیان شادہ نہ ہینن. بؤ ٹم باسہ ہروانہ (فتح المبین) ل ۵۸، ۵۹، (تحفة المرید) ل ۲۵ و ۲۶.

کہاؤو: ہر دہو لا یہ کدہ ننگن: کہ ٹہی شادہ ہینان ہر ہین، بہ لام لہ وہدا جیاوازن: نایا شادہ ہینان بہ شیک لہ ٹیمان، یان مہرجہ لہ ٹیماندا؟ اِنْ شَاءَ اللَّهُ لہ باسی ہوکنہ کانی ٹیسلام زیاتر پوونی ٹہ کہینہ وہ.

وَجَمِيعُ مَا صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الشَّرْعِ وَالْبَيَانِ كُلُّهُ حَقٌّ، وَالْإِيمَانُ وَاحِدٌ، وَأَهْلُهُ لِسَى
أَصْلُهُ سَوَاءٌ، وَالْفَاضِلُ بَيْنَهُم بِالْخَشْيَةِ وَالْتَقَى وَمُخَالَفَةِ الْهَوَى وَمُلازِمَةِ الْأَوْلَى. وَالْمُؤْمِنُونَ
كُلُّهُمْ أَوْلِيَاءُ الرَّحْمَنِ وَأَكْرَمُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَطْوَعُهُمْ وَأَتْبَعُهُمُ لِلْقُرْآنِ. وَالْإِيمَانُ: هُوَ الْإِيمَانُ بِالله
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ وَخَلْقِهِ وَمَرْءِهِ مِنْ اللَّهِ تَعَالَى،

(وَجَمِيعُ مَا صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) هر چه فرموده‌اند که به پیغمبر رسیده است که در کتابه می‌باشد
راست به نیت که می‌شستین (مِنَ الشَّرْعِ وَالْبَيَانِ كُلُّهُ حَقٌّ) در باره‌ی شریعت و
پویندگرنده‌ی شتی‌تر، هم‌موی راست و پره‌وایه (وَالْإِيمَانُ وَاحِدٌ) باوهر هر یک باوهر
- که باوهری ناو دلو شاده هینانه - (وَأَهْلُهُ) شیمانداران (لِسَى أَصْلُهُ سَوَاءٌ) له بنجینه‌ی
نیماندا یکسان - که پیوسته گشت که سیک به دل باوهری هه‌بزو به زویان شاده بینن -
به لام له پله‌ی نیماندا به‌سکان نینو جیاوازن، چونکه باوهری پیغمبران به‌هیزتره له
باوهری خه‌لکی تر.

(وَالْفَاضِلُ بَيْنَهُمْ) که‌وره‌ی و به‌پیزی له نیوان نیمانداراندا (بِالْخَشْيَةِ وَالْتَقَى) به‌هزی‌ترسان
له خواو خق پاراستنه له تاوان (وَمُخَالَفَةِ الْهَوَى) وه به‌هزی دژایه‌تی هه‌واو هه‌روس
خویه‌تی (وَمُلازِمَةِ الْأَوْلَى) وه به‌هزی گرتنه به‌ری ریگه‌ی باشته‌له هه‌موو خوا
به‌رستیه‌کدا (وَالْمُؤْمِنُونَ) نیمانداران (كُلُّهُمْ أَوْلِيَاءُ الرَّحْمَنِ) گشتیان دوستی خودان، خوی
که‌وره نه‌فرموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ، الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ یونس: ۶۲ و ۶۳، ناگادار بن: دوستانی خوا ترسیان له سه‌ر نیو دلتنگ
نابن، نه‌و دوستانه‌ی باوهریان هیناوه‌له خوا نه‌ترسن. (بِإِيمَانِهِ) (بِإِيمَانِهِ) له‌م کتیه‌دا.
(وَأَكْرَمُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ) به‌پیزترین نیماندار له لای خوا (أَطْوَعُهُمْ وَأَتْبَعُهُمُ لِلْقُرْآنِ) نه‌ویه: که
گوئی‌په‌لتره شوین که‌وتوو ترین بق قوریان، خوی که‌وره نه‌فرموی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ
اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾ الحجرات: ۱۲، به‌پیزترتان له لای خوا: نه‌و که‌سه‌یه له‌خوا ترستر بن.

﴿بِإِيمَانِهِ﴾ (بِإِيمَانِهِ)

(وَالْإِيمَانُ) باوهر له‌م شه‌ش بوکنانه پیک ماتووه: (هُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) كما رواه البخاری ومُسلم، ایمان نه‌ویه: باوهرت هه‌بن
به‌خواو مه‌لانیکی‌خوی خواو کتیه‌کانی‌خواو پیغمبرانی‌خواو پوزی قیامت‌و قه‌زاقه‌ده‌ر:
چاکه‌ی و خرابه‌ی (وَحَلْوِهِ وَمَرْءِهِ) شیرنی و تالی‌ی (مِنَ اللَّهِ تَعَالَى) له‌لای خواوه‌یه.

ثُمَّ جَاءَ بِرْزَانِهِ: نه‌م شه‌ش بوکنانه بینجیان له‌م نایه‌ده‌دا باس کراون: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ البقرة: ۱۷۷. وه بوکنی شه‌شه‌م
له‌م نایه‌ده‌دا باس کراوه: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر: ۴۹.

وَتَحْنُ مُؤْمِنُونَ بِذَلِكَ كُلَّهُ، لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَتُصَدِّقُهُمْ كُلَّهُمْ عَلَى مَا جَاءُوا بِهِ.

که وایو: هر که سبک باوه‌پی به به کتیک له م شه‌ش بوکنانه نه‌ین، شه‌وه کافره، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره نه‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ۱۳۶، هر که سبک کافر بی‌و باوه‌پی به خواو مه‌لائیکه و کتیبه‌کانی خواو پیغه‌مبه‌رانی خواو بقرئی قیامت نه‌ین، بیگومان کافره به کافر یونینکی بوور له راستی. هه‌روه‌ها له باره‌ی بی‌باوه‌پان به قه‌ز او قه‌در، ده‌فرموی: ﴿يَوْمَ يُسْجَنُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ إِنَّ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر: ۴۸-۴۹، له بقرئی قیامت له سه‌ر بووه‌کانیان راده‌کیشترینو پییان ده‌گوتی: سزای نوره‌خ تام بکن، نیمه هه‌موو شتیکنان به قه‌در بووست کردوه.

(وَتَحْنُ مُؤْمِنُونَ بِذَلِكَ كُلَّهُ) نیمه باوه‌پمان به و هه‌موو بوکنانه هه‌یه (لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ) جیاو‌زی نا‌کین له نیوان هیچ پیغه‌مبه‌رتکدلو باوه‌پمان به گشتیان هه‌یه (وَتُصَدِّقُهُمْ كُلَّهُمْ) باوه‌پ به گشتیان شه‌کین (عَلَىٰ مَا جَاءُوا بِهِ) له‌و نایینه‌ی له‌ای خوا هیناویانه.

﴿نِیْمَانُ زِیَادُ نُه‌بِنُو كَه‌م نُه‌بِنُو﴾

نیمانی (النواوی) نه‌فرموی:

پاره‌وی (سلف) و پیشه‌وایانی (خلف) و زانایانی (حدیث) و کومه‌لیکی زانایانی (عقیده) له سه‌ر شه‌وه‌یه: که نیمان زیاد نه‌بی‌و که‌م شه‌ین، به‌لام زقریه‌ی زانایانی (عقیده) شه‌لین: نیمان زیادو که‌م ناین. (شرح صحیح مسلم) ل ۱۹۰ ب ۱. خوای گه‌وره نه‌فرموی: ﴿وَإِذَا تَلَّيْتُ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ الأنفال: ۲، کاتی نایه‌ته‌کانی خویان به سه‌ردا شه‌خویندریته‌وه نیمانیان زیاد شه‌کا. که وایو: نیمان به هوی کرده‌وی چاکو خوا په‌رستی زیاد شه‌ین، به هوی کرده‌وی خراب که‌م شه‌ین. بروانه (تحفة المرید) ل ۲۷ و ۲۸.

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنَّى وَلَا بِالْتَّحَلَّى، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَّ فِي الْقَلْبِ وَصَدَّقَهُ الْعَمَلُ﴾ رواه ابن النجار والدبلي، وهذا حديث منكر، ولكن روى معناه بسند جيد موقوفاً على الحسن البصري رضي الله عنه، بروانه (فيض القدين) ل ۲۵۶ به‌و (شرح الطحاوية) ل ۴۷۲ ب ۲، نیمان به خورگه‌ی و دل بوچوونی کاری باش نیه‌و به گه‌فتوگویی جوانیش نیه، به‌لکو نیمانی‌راسته‌قینه شه‌وه‌یه: له ناو دلدا جیگیر بی‌و کرده‌وی باشیش بیته‌شاهیدی راستی.

که وایو: شه‌و پیتناسه‌یه‌ی چینیکی زانایانی (سلف) بو نیمان شه‌یکه‌نو شه‌لین: (الإيمان: إقرار باللسان وعمل بالأركان وإعتماد بالجنان) واته: نیمان شاده هینانه‌و کرده‌وه‌یه‌و باوه‌پی ناو دل. مه‌به‌ستیان شه‌وه نیه: کرده‌وه (رکن) - به‌شینکی سه‌ره‌کی له نیماندا، به‌لکو

مه‌بستیان شه‌ویه: ته‌واوکه‌ری ئی‌مانه، چونکه (خَوارِج)ش هه‌مان پیتناسه بۆ ئی‌مان به‌کار دیتن، به‌لام ئه‌وان مه‌بستیان شه‌ویه: کرده‌وه‌کان (رُکُن) = به‌شینی سهره‌کی ئی‌مان، واته: له‌ لای ئه‌وان نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کان نه‌کران موقوف کافر ئه‌بن، بروه‌انه (فتح‌المبین) ج ۵۸.

ئینجا بزانه: به‌نده‌گانی خوا ده‌رباره‌ی زیاد بوون و که‌م بوونی ئی‌مان سنی به‌شن: **یه‌گه‌م**: پیغه‌مبه‌ران غلهم‌السلام، بهره‌وام ئی‌مانیان هه‌ر زیاد ئه‌بن، که‌م نایه‌ن.

دووهم: مه‌لائیکه‌تان ئی‌مانیان نه‌ زیاد ئه‌به‌و نه‌ که‌م ئه‌بن.

سێ‌یه‌م: ناده‌میزادانی‌ترو جنۆکه، ئی‌مانیان زیاد ئه‌به‌و که‌م ئه‌بن: به‌ گۆیره‌ی کرده‌وه‌ی باش و خراپ، بروه‌انه (تحفة‌ المرید) ج ۲۸.

﴿بایسی روکنه‌گانی ئیسلام﴾

ئیسلام: ملکه‌چی و دانپیدا‌هیتانی ئاشکریه: بۆ ئه‌و ئایینه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ لای خوا هیتاویه‌تی. (فتح‌المبین) ج ۵۵ و (تحفة‌ المرید) ج ۲۶.

ئیسلام له‌ پینچ روکن پێک هاتوه: که‌ له‌م حه‌بسه‌دا گوتراون: ﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتُحْجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ رواه البخاري ومسلم، ئیسلام شه‌ویه: شاده‌ بیتی و بیتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه هه‌ر پینچ نوێژه‌کان بگه‌ی، زه‌کات بده‌ی، مانگی ره‌مه‌زان به‌ پقوو بی، حج بگه‌ی نه‌گه‌ر توانای رینگه‌ت هه‌بن.

ئیسامی (النواوی) له‌ ئی‌مام (ابن‌الصلاح) نه‌گه‌رتنه‌وه: بنچینه‌ی (ایمان) باوه‌ری ناو‌دل، بنچینه‌ی (ئیسلام) حق‌تسه‌لمیکردن و ملکه‌چی ئاشکریه، جا به‌ هۆی شاده‌هیتان بریاری ئاشکرا به‌ ئیسلامه‌تی نهری، نوێژو زه‌کات و پقوو و حج له‌ به‌ر شه‌وه‌ خراونه‌ته‌ پال شاده‌ هیتان: چونکه‌ له‌ هه‌موو دروشمیکه‌ی ئیسلام ئاشکرتن و گه‌وره‌ترن و به‌ جینه‌جیکردنی ئه‌م روکنانه‌ به‌نده‌ به‌ ته‌واوی تسه‌لمی خوا ئه‌بن، نه‌کردنی ئه‌م روکنانه‌ش نیشانه‌ی پچرانی زنجیره‌ی ملکه‌چی‌یه. (شرح‌صحیح‌مسلم) ج ۱۸۹ ب ۱.

﴿ئایگاداری﴾: ئیسامی (النواوی) شه‌فرموی: له‌ پرله‌وه‌ی (أَمَلِ الصَّقْدَا: باوه‌ری به‌کخواناسین به‌ بن‌شاده‌هیتان سوود‌نادا، شاده‌هیتانی‌ش به‌ بن‌ئه‌م باوه‌ره‌ سوود‌نادا، به‌لکو پتویسته‌ هه‌ردووکیان به‌ یه‌که‌وه‌ کوبیکرتنه‌وه. (شرح‌صحیح‌مسلم) ج ۲۰۲ ب ۱.

بۆ وێغه: ئی‌مانی (أبو‌طالب) و ئیسلامه‌تی (ابن‌سؤول). که‌وا‌بوو: شاده‌هیتان په‌یوه‌ندی به‌ (ایمان) و به‌ (ئیسلام) وه‌ه‌یه، هه‌روه‌ک (ابن‌حجر‌الهیتمی)ش شه‌فرموی: ئی‌مان و ئیسلام

له واتهدا - پابهندی په کترن، واته: له شرعدا ئیمان به بن ئیسلامه تی به هیچ ناچن، ئیسلامیش به بن ئیمان به هیچ ناچن. (فتح المبین) ل ۶۰ و (تحفة المرید) ل ۲۶.

﴿بایسی دؤستایه تی و دؤزمنایه تی (الولاء والبراءة)﴾

دؤستایه تی - (الولاء) نه ویه: موسولمان له پیناوی خوادا، خواو پیغه مبه رو ﷺ موسولمانی خوش بوینو پشتگیریان بکاو کومه لگه یان زقد بکاو دزایه تی دؤزمنی نایینیان بکا.

دؤزمنایه تی - (البراءة) نه ویه: موسولمان له پیناوی خوادا، دزایه تی دؤزمنانی خواو پیغه مبه رو ﷺ دؤزمنانی موسولمانان بکاو پشتگیریان نه کا، هر چه ند هم دؤزمنانه ش خرم و که سی خزی بن، کومه لگه یان زقد نه کا. پیغه مبه رو ﷺ نه فرموی: ﴿أَوْتُقُ غُرَى الْإِيمَانِ: أَلْمَوْلَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْقُبْضُ فِي اللَّهِ﴾ رواه الطبرانی وأبو داود بسند صالح، پته وترین په یوه نندی و ده سستیپوه گره کانی ئیمان: دؤستایه تی کردنه له پیناوی خوادا دؤزمنایه تی کردنه له پیناوی خوادا، خؤشویستنه له پیناوی خوادا و بق لیها تنه له پیناوی خوادا. (التَّرغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ) ل ۲۴ ب ۴.

ئیمامی (النَّسْفِيُّ) نه فرموی: خؤشویستن له پیناوی خوادا و بق لیها تنه له پیناوی خوادا به شیکي گه وریه له ئیمان. (مَدَارِكُ التَّنْزِيلِ) ل ۲۲۷ ب ۱.

ئینجا که زانیت: (الولاء والبراءة) دؤستایه تی و دؤزمنایه تی نه ونده گرنگو و به شیکه له ئیمان، نه ووش بزانه: دؤستی تو ته نها خواو پیغه مبه رو موسولمانن، که وایوو: خؤشت بوینو پشتگیریان بکه، خوی گه وریه نه فرموی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ المائدة: ۵۵، دؤستی ئتوه ته نها خواو پیغه مبه رو ﷺ ئیمانداره کائن، نه و جؤره ئیماندارانه ی نویتو ته که ن و زه کات نه دن و ملکه چی فرمانی خواو پیغه مبه رو ﷺ. واته: نه گهر موسولمان نه و سنی مرجه ی لته هاتنه جن: هر واجبه به هزی ئیماننه که ی دؤستایه تی بکه ی، به لام واجبیشه به نه دازه ی تاوانباریه که ی رقت لای بیو دزایه تی بکه ی، که واته: موسولمانی تاوانبار و هو ئیماندارتیکی راسته قینه دؤستایه تی ناکرئ و به نه دازه ی دؤزمنیکی نایینیش دزایه تی ناکرئ. بو دلیلی بیولنه (الفتاوی الحدیثیه) ل ۵۷ و (شرح الطحاویه) ل ۵۰۷ ب ۲.

هر ودها بزانه: چوار که س دؤزمنی تونه: کافره کان، ستمکاره کان، شه پتان، هه و لو نفس. که وایوو: رقت لییان برئو به گویره ی شرع دزایه تی یان بکه و یارمه تپیان مه ده.

۱- دهر باره ی کافره کان، خوی گه وریه نه فرموی: ﴿إِنَّ الْكَاْفِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ النساء: ۱۰۱، به راستی کافره کان دؤزمنی ئتوه نه به ناشکرا. که وایوو: جیاوازی نیه: نه و کافرانه جوله که بن، یان دیان بن، یان جؤره کافرئکی تر بن، هه وده ک خوی

گوره نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ المائدة: ۵۱، نهی شیمانداران نیتوه جووه کان و دیانه کان مهکنه دؤستی خوتان، نهوان دؤستی به کتن، هه رکه سیک له نیتوه نهوان بکاته دؤستی خزی، نهویش به کیکه له وان.

۲- ده‌باره‌ی ستم‌کاران (۱۱)، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

مه‌یست به (ظالم) ستم‌کار نهو کسه‌یه: کارنکی نارموا به ره‌وا لیبن، نه‌م پینلسه‌یه‌ش به پله‌ی به‌که‌م نه‌و کسانه‌ش نه‌گرتیه‌وه: که به شه‌ریه‌تی نیسلام ره‌فتار ناکه‌زو یاسای ده‌ستکرد به ره‌وا لئه‌نتیزو ره‌فتاری پی‌ نه‌کن، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا آتَىٰ اللَّهُ فَالْوَلُوكَ لَهُمُ الظَّالِمُونَ﴾ هه‌رکه‌سیک ره‌فتار نه‌و قورنه‌نه نه‌کا که خوا نارنیتیبه‌ خولرموه، نه‌ولنه ستم‌کارن. که‌ولبو: نه‌م نایته‌ به‌ره‌زه‌ش به ناشکرلی نه‌و گره‌وه و کاربه‌ده‌سته (علمانی‌یانه نه‌گرتیه‌وه: که خویان به‌سه‌ر وولاتانی نیسلامدا سه‌ماندو به قورنانی به‌ره‌زه‌ه‌فتار ناکه. که‌ولبو: دؤستایه‌تی و گورنایه‌لی بی نه‌م کاربه‌ده‌سته ستم‌کارنه‌و یاره‌تی دنیان و باس کردنیان به‌ چاکه نیتیه‌ هژی لادن له رنیزای پی‌تفه‌مبه‌رﷺ، هه‌روه‌ک پی‌تفه‌مبه‌رﷺ خزی نه‌فرموی: ﴿سَتَكُونُ بَعْدِي أُمَّةٌ مِنْ مِثْلِهِمْ يَكْفِهِمْ وَأَعَانِيَهُمْ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَيْسَ مِنِّي الْخَوَاصُّ﴾ روه‌ الترمذی، له‌ دوی من‌چهند کاربه‌ده‌ستیک نه‌بن، هه‌رکه‌سیک به‌ دؤزی نه‌وان باوم بگو یاره‌تییان بیا: له‌ ستم‌کارن بیا، نه‌و کسه له‌ نه‌مسه‌تی من‌ نیه‌و منیش له‌ کزله‌ی وی نیجو رقی قیامه‌ت له‌ سه‌ر حه‌وی (الکوثی) نایته‌ لام.

هه‌روه‌ها یاره‌تی دلزو دؤگرینی کزله‌ی ستم‌کارن نیتیه‌ هژی سزای نۆزه‌خ، هه‌روه‌ک پی‌تفه‌مبه‌رﷺ نه‌فرموی: ﴿الظُّلْمَةُ وَأَعْوَابُهَا مِنَ النَّارِ﴾ روه‌ العیلمی، ستم‌کاره‌کان و یاره‌تیه‌ده‌ره‌کانیان له‌ ناو شاکری نۆزه‌خ سزاه‌نه‌وین. هه‌روه‌ها خۆشویستنیان و دل به‌ لادلوویان هژی سه‌رطوبه‌یه له‌ قیامه‌ت، پی‌تفه‌مبه‌رﷺ نه‌فرموی: ﴿أَلَمْ أَرَأَ مَسَّ أَحِبِّ﴾ روه‌ الطیخان، مرؤ له‌گال نه‌و کسه‌دا حه‌طری نه‌کرئ، که له‌ لوینادا خۆشی روستوه.

هه‌روه‌ها دؤستایه‌تی و هه‌لسان و دانیشتن له‌گه‌لیان زه‌رده‌خه‌نه له‌ په‌ویان نیتیه‌ هژی ژمارنی مرؤ له‌ چیینی ستم‌کاران، هه‌روه‌ک پی‌تفه‌مبه‌رﷺ نه‌فرموی: ﴿أَلَمْ أَرَأَ عَلَىٰ دِينِ خَلِيلِهِ لَيْتَنظُرُ أَحَدَكُمْ مِنْ نِيحَالٍ﴾ روه‌ الترمذی، مرؤ له‌ سه‌ر تاینو ره‌وه‌شتی دؤستی خۆپه‌تی، که‌ولبو: هه‌ر به‌کیکتان ته‌ماشای بکا: دؤستایه‌تی کز نه‌کا؟

نه‌ی موسولمانی به‌یژ: له‌م حه‌میسه‌نما بۆمان ده‌رکه‌وت: که به‌ هه‌یج جوریک دؤستایه‌تی و یاره‌تیدانی ستم‌کاران دؤست نیه، بۆمان ده‌رکه‌وت: بایه‌خ پی‌نه‌دانی (عقیده‌ الولاد و القبراء) - دؤستایه‌تی و دؤزمنایه‌تی، نیشانه‌ی که‌م باوه‌ریه‌ه، که‌ولبو: نه‌و کسانه‌ی دؤستایه‌تی ستم‌کاران و نۆیز نه‌که‌رو شه‌راپه‌ر... هتد، نه‌که‌نو نه‌م دؤستایه‌تی‌یه‌ش به‌ پیشه‌کوتن دلنه‌نن، نیشانه‌ی دلوکه‌وتنیانه له‌ عقیده‌ی (الولاد و القبراء)، چونکه‌ واهبه‌ موسولمان هه‌رده‌م هه‌ول بیا: بی‌ پزیری کردنی خولو پی‌تفه‌مبه‌رﷺ، هه‌رچه‌ند ستم‌کارو که‌م تاینه‌ه‌کانیش پی‌ په‌ست بین، چونکه‌ خوی گوره نه فرموی: ﴿وَأَنذَرْتُهُمْ لَئِن لَمْ يَنْتَهُوا لَأَنْزِلُنَّهُمْ بَشَرًا مِمَّنْ بَدَءَ فِيهِمْ﴾ روه‌ الترمذی، خولو پی‌تفه‌مبه‌ری خوا زیاتر مال پزیری کردنیان هه‌یه نه‌گه‌ر نه‌وان به‌ راستی شیماندن.

نیجا هه‌ر کاتیک مرؤ خولو پی‌تفه‌مبه‌ریﷺ پزیری کردن و یوه‌ دؤستی رسته‌قینی خولو پی‌تفه‌مبه‌ریﷺ، خوی گوره‌ش به‌رگری له‌تکار کاروباری بی‌ ریک نه‌خاو زه‌لیلو و ژیر ده‌سته‌ی تاکا، هه‌روه‌ک پی‌تفه‌مبه‌رﷺ نه‌فرموی: ﴿لَا تَدْخُلْهُنَّ حَتَّىٰ لَا يَخْرُجَ اللَّهُ مِنْهُنَّ إِلَى الْإِسْلَامِ كَمَا نَسَبَهُنَّ لَهُ، وَلَا يَتَوَلَّى اللَّهُ عِنْدَ قَوْلِهِ غَيْرَهُ، وَلَا يَجِبُ رَجُلٌ قَوْمًا إِلَّا حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْهُمْ﴾ روه‌ الطبرانی فی‌ الصغیر و الأوسط باسناد جید، سن‌ بیجاری راست هه‌تو گومانیان تیدا نیه: به‌که‌م: نه‌و کسه‌ی به‌شی هه‌یه له‌ نیسلام خوی گوره تاینه‌نیتیه‌ رنزی نه‌و کسه‌ی به‌شی نیه. دوه‌م: هه‌رکه‌سیک خوا دؤستایه‌تی بکا خوی گوره نایته‌ ده‌ست که‌سیکتر. سئیم: هه‌رکه‌سیک کزله‌یک خۆش بوئ له‌گال نه‌واندا حه‌شر نه‌کرئ، که‌ولبو: نه‌ی موسولمانی رنیزلر خۆت بی‌ه‌ش مه‌که له‌ به‌زگرنه‌وه‌ی نیسلام، دؤستایه‌تی خوا بگو دؤزمنانی نیسلامت خۆش نه‌وین، په‌ونکه‌رموه.

وَأَهْلُ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ ﷺ فِي النَّارِ لَا يُخْلَدُونَ إِذَا مَاتُوا وَهُمْ مُوحَّدُونَ، وَإِنْ لَمْ يَكُونُوا تَائِبِينَ، بَعْدَ أَنْ لَقُوا اللَّهَ عَارِفِينَ وَهُمْ فِي مَشِيئَتِهِ وَحُكْمِهِ: إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ وَعَفَا عَنْهُمْ بِفَضْلِهِ، فَصَمَّكُمْ النَّارُ ﴿هود: ١١٢﴾، لذنان به لای ستمکارانه وه نه بوا نه وه کو ناگری نوزده خ بتانگریته وه.

۲- دهر باره ی شهیتان، خوی گوره نه فرموی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ الإسراء: ٥٢، بیگومان شهیتان نورمیتیکی ناشکرای ناده میزاده.

۴- دهر باره ی هولو نه فس، خوی گوره نه فرموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ص: ٢٦، شوین هولو نه فس مه کوه، نه وه کو له ریگی خوا لاتیداو گومرات بکا.

﴿ناگاداری﴾: ناشکرایه موسولمان تنها یه ک دلی هه یه، نه و دلهش باره گای نیعانه، که و ابو: هه ریگیز ناگودجن: خوشویستنی نه م سن نوسته و خوشویستنی نه و چوار نورمه به یه کوه له ناو یه ک دلدا جیگی بیته وه، هه روه ک خوی گوره نه فرموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ المجادلة: ٢٢، هیچ گه لیکي وه مات دهست ناکه وی- که باوه پریان به خواو پوزی قیامت هه بی- له هه مان کاتیشدا نه و که سانه یان خوش بوئی: که نرایه تی خواو پیغه مبه ریگیز نه کن، هه رچند نه م نژانهش باوکی خویان بن، یان کوربان بن، یان برایان بن، یان هوزی خویان بن.

﴿نیمانداری گونا هبار به یه کجاری له نوزده خدا نامینیته وه﴾

پیش ه کی: گونا ه نوو به شه: گونا ه ی گوره، گونا ه ی بچووک. نیجا بزانه: پیناسه ی گونا ه ی گوره نه مه یه: هه ر گونا ه ی ک بیته نیشانه ی که م بایه خی به تائین، جا له نوینادا سزای بو داندرا بن، یان هه ره شه ی قیامت ی له سه ر هاتین، یان له عنت، یان غزه بی خوا، نه مانه گونا ه ی گوره نه، جگه له مانهش گونا ه ی بچووکن. بروانه (شرح صحیح مسلم) ل ٤١٤ و ٤١٥ ب ١.

نیما می (الطحاوی) نه فرموی:

﴿وَأَهْلُ الْكِبَائِرِ﴾ خاوه ن گونا ه گوره کان (مِنْ أُمَّةٍ مُحْمَرَةٍ ﷺ) له نومته ی پیغه مبه ریگیز (فِي النَّارِ لَا يُخْلَدُونَ) به یه کجاری له ناگری نوزده خدا نامینته وه (إِذَا مَاتُوا وَهُمْ مُوحَّدُونَ) به و هه رجه ی به نیعانه وه له سه ر یه کخوواناسین مردین (وَإِنْ لَمْ يَكُونُوا تَائِبِينَ) هه رچند پیش مردن توبه شیان نه کوربین، هه ر نامینته وه به یه کجاری (بَعْدَ أَنْ لَقُوا اللَّهَ عَارِفِينَ) پاش نه وه ی به نیمانداری بیته خزمه ت خوا (وَهُمْ فِي مَشِيئَتِهِ وَحُكْمِهِ) نه و گونا ه بارانه له ژیر بریاری خواو هه زکردنی خوی گوره دانه (إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ وَعَفَا عَنْهُمْ بِفَضْلِهِ) نه که ر

كَمَا ذَكَرَ عَزَّ وَجَلَّ فِي كِتَابِهِ [وَيَقْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ]. وَإِنْ شَاءَ عَذَّبْنَهُمْ فِي النَّارِ
بِعَذَلِهِ، ثُمَّ يُخْرِجُهُمْ مِنْهَا بِرَحْمَتِهِ وَشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ مِنْ أَهْلِ طَاعَتِهِ، ثُمَّ يَبْعَثُهُمْ إِلَى جَنَّتِهِ.

حزب بکا لیبیان خوش نهی و نه یانبوری به گوره می خوی (کما نکر عز وجل فی کتابه) هر وه کو خوی گوره له قورناند نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَقْفُرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸، خوی گوره له وه خوش نابی: که هاویه شی بز دابندری له گوناهه کانی له (کفر) بهره خوارتر خوش نهی، نه گره به خوی حزبکا: له که سینک خوش ببین.

(وَإِنْ شَاءَ عَذَّبْنَهُمْ فِي النَّارِ بِعَذَلِهِ) وه نه گره حزبکا: له ناو ناگری نوزده سزایان نه دا، به دابه رومری خوی (ثم) نیجا نوای نه وهی به گویره ی حزبکردنی خوا سزا بران (يُخْرِجُهُمْ مِنْهَا بِرَحْمَتِهِ) خوا نه یانبهینتته دهر وه به ره حمهتی خوی (وَشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ مِنْ أَهْلِ طَاعَتِهِ) هر وه ها به هو ی پارانته وهی تکا کارانی خوا پرستیش خوی گوره تاوانباران له نوزده بزگار نه کا، هر وه که له باسی (شفاعه) دا باسما ن کرد (ثم يبعثهم إلى جنته) نیجا له نوای بزگار کردنیان نه یانباته به هشت به ره حمهتی خوی، پیغه مبر عليه السلام نه فرموی: ﴿أَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُهَا: فَأَنْهَمُ لَا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يَحْيَوْنَ، وَلَكِنْ نَاسٌ أَصَابَتْهُمْ النَّارُ بِذُنُوبِهِمْ - أَوْ قَالَ: بِخَطَايَاهُمْ - فَأَمَاتَهُمْ إِمَاتَةً حَتَّى إِذَا كَانُوا فِجْأً، أَذِنَ بِالشَّفَاعَةِ، فَجِيءَ بِهِمْ ضَبَائِرَ ضَبَائِرٍ، فَبُتِرَا عَلَى أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ قِيلَ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ أَفِيضُوا عَلَيْهِمْ، فَيَتَوَنَّ بَسَاتِ الْجَنَّةِ تَكُونُ فِي حَمَلِ السَّيْلِ﴾ رواه مسلم، و له: نوزده خریه کافر مگان له نوزده خدا نامرنو به زیانکی خوشیش نازینن، به لام خه لکنکی نیمانداری تاوانبار له نوزده خدا دوستینن، نیجا خوا نه یانمریتنی و گیانین دهر نه چی و نه بنه خه لووزو نینن نه سری: شفاعه تیان بز بکری، نیجا کومه ل کومه ل نه یانبینن له سه ر پویاره کانی به هشت بلاویان نه کن، نیجا نه گوتری: هو به هشتی به کان تاویان به سه ردا برینن، نیجا زیندو نه بنه وه، وه کو ده نکه گیای لافا. بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۲۲ ب. ۲.

ثیمامی (النواوی) نه فرموی: پار وهی (أهل السنة) چینی (سلف) و (خلف) نه وهی: هر هر که سینک به با وهی به کخوا ناسینه وه برمی، نه وه بیگومان هر نه چیتته به هشت، نیجا نه گره هیچ گوناهیکی نه بو: وه کو مندالو نه و شیتته ی له پیش بلوغ بوویه وه شیتت بووه و نه و که سه ی توبه ی کی راستو بیگرددی کردوه له هه موو گوناهیکنو هیچی تریش گوناهی نه کردبو، یان هر له زیانیا تروشی هیچ گوناهیک نه بوین، نه وانه گشتیان نه چنه به هشت و به هیچ جزوئیک ناچنه نوزده، ته نها به سه ر پردی نوزده (الصراط) دا پانه برن، به لام نه گره گوناهی گوره ی هه بو و به بن توبه کردن مرد، نه وه نه که ویتت زید حزبکردنی خوی گوره،

وَذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى تَوَلَّى أَهْلَ مَعْرِفَتِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُمْ فِي الدَّارَيْنِ كَأَهْلِ نَكَرَتِهِ الَّذِينَ خَابُوا مِنْ هِدَايَتِهِ وَلَمْ يَنَالُوا مِنْ وِلَايَتِهِ، اللَّهُمَّ يَا وَلِيَّ الْإِسْلَامِ وَأَهْلَهُ ثَبِّتْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ حَتَّى نَلْقَاكَ بِهِ.

نه‌گەر خوا حەز بکا: ئەبیوریو بە بێ سزادان ئەبیاتە بەهەشت، ئەگەر حەزیش بکا: ئەبیاتە نۆزەخ بۆ ماوه‌یه‌کی وەها: کە خوا بیەوی، ئینجا بزگاری ئەکا و ئەبیاتە بەهەشت، کە وابوو: هەرکە سێک بە باوە‌پێ یە کخولناسینەو بەمێ، بە یە کجاری لە نۆزە خدا نامینتتەو، هەرچەند گوناهی زۆریشی هەبێ، هەر وەها ئەو کەسێ بە کافری بەمێ نایتتە بەهەشت، هەرچەند چاکێ زۆریشی هەبێ. (شرح صحیح مسلم) ل ۲۷۷ ب ۱.

(وَذَلِكَ) ئەو دەحم پێ کردبو و سزادانێ خوا (بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى تَوَلَّى أَهْلَ مَعْرِفَتِهِ) بە هۆی ئەو یە: کە خوای گەرە نۆستی خواناسانی خاوەن باوە‌پێ (وَلَمْ يَجْعَلْهُمْ فِي الدَّارَيْنِ كَأَهْلِ نَكَرَتِهِ) خوای گەرە ئیماندارەکانی وەکو خوانەناسەکان دانەناون: ئە لە دونیای و ئە لە قیامەت (الَّذِينَ خَابُوا مِنْ هِدَايَتِهِ) ئەو خوانەناسانێ بێ بەش بوینە لە (هِدَايَةِ) خاوە (وَلَمْ يَنَالُوا مِنْ وِلَايَتِهِ) هیچ بەشیان نیه لە نۆستایەتی خوا (اللَّهُمَّ يَا وَلِيَّ الْإِسْلَامِ وَأَهْلَهُ ثَبِّتْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ حَتَّى نَلْقَاكَ بِهِ) ئەمێ خودای نۆستی نیسلاو موسولمانان بە موسولمانی بەمانتتەو، تا بە موسولمانی تێینە خزمەتت لە قیامەت، آمین.

﴿ تۆبەو چاکە کردن گوناھ لانه‌بەن ﴾

پێناسە: تۆبە، واتە: پەشیمانبوونەو لە گوناھ کردن، ئینجا بزنا: تۆبە کردن دەمو دەست لە هەموو گوناھێک واجب، جا گوناھە کە بچوک بێ، یان گەرە بێ، هەر وەها بزنا: خوای گەرە لە گەرەیی خۆی تۆبە قبوڵ ئەکا، واتە: گوناھە کە لە سەر تۆبە کار ئەسپێتتەو لە سەر گوناھە کە سزای نادا، بەو مەرجێ تۆبە کە ئەم چوار روکنانێ لێ بیتتە جێ:

یەکم: واز بێنێ لە گوناھە کە. دووم: پەشیمان بیتتەو لە کردنی ئەو گوناھ. سێیەم: بپاری ناو دل بدا: جارێکی تر نەگەریتتەو سەر ئەو گوناھ. چوارەم: ئەگەر گوناھە کە مانی ناده‌میزاد بوو، ئەمێ مافە کە بداتتەو خاوەن ماف، یان گەرەنی خۆی پێ نازاد بکا، وە ئەگەر مانی خوای گەرە بوو و لە شەرعدا قەزا کردتەو، یان کە قەزای بۆ داندراو: ئەمێ ئەنجامیان بدا. بپوانە (شرح صحیح مسلم) ل ۱۷۰ ب ۱ و (فتح الباری) ل ۱۲۳ و ۱۲۴ ب ۱۱.

﴿ هەر وەها بە هۆی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) گوتبو و زیكری خواو نوێژو هەموو جۆرە چاکە کردنیك گوناهی بچوک- ئەک گوناهی گەرە - لانه‌چن، خوای گەرە ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهِنُ السَّيِّئَاتِ﴾ هود: ۱۱۴، بە راستی چاکەکان خراپەکان لانه‌بەن.

﴿ هەر وەها بە هۆی بە لاو موسیبەتی تونیا گوناھ لانه‌چن - هەرچەند ئەم بە لایەش سزای تاوانە کە بێ لە تونیا - پێفەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ

وَتَرَى الصَّلَاةَ خَلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ مِنْ أَهْلِ الْقَبْلَةِ،

نَصَبٌ وَلَا وَصَبٌ وَلَا هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ وَلَا غَمٌّ حَتَّى الشُّوْكَ يُشَاكَهَا: إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم، هرچی تووشی موسولمان نه‌بین: له ماندووبوون و نه خووشی و دوردو غم و خوفه تو نازارو دلته‌نگی، تا برکیکیش بجه قیته لاشه‌ی، به هوی نه‌وانه، خوی گه‌وره گونا‌مه‌کانی ره‌ش نه‌کانه‌وه.

﴿ هره‌وه‌ها به هوی به‌خشینی خیرکرسن و قوربان خویندن و حه‌ج کردن و... هتد: که زیندو بۆ مردووان نه‌یکن، گونا‌می مردووه‌کانی بین نه‌سپرتیه‌وه ﴿﴾ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنْ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَبِي مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا وَلَمْ يُوصِ، فَهَلْ يَكْفُرُ عَنْهُ أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهُ؟ قَالَ: نَعَمْ ﴿﴾ رواه مسلم، پیاویک گوتیه پی‌تفه‌مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باو‌کم مردووه مالی له پاش به‌جین ماوه و هسپتی نه‌کروه، نایا نه‌گه‌ر خیری بۆ بکه‌م نه‌م خیره‌ی من گونا‌مه‌کانی وی نه‌سپرتیه‌وه؟ پی‌تفه‌مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌رموی: به‌لی.

﴿ هره‌وه‌ها شه‌هیدبوون له ریگی‌خوای‌گشت گونا‌مه‌کانی مروؤ-چکه له مانی ناده‌میزادان - نه‌سپرتیه‌وه، پی‌تفه‌مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌فه‌رموی: ﴿﴾ يَفْقَرُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الَّذِينَ ﴿﴾ رواه مسلم، له گشت گونا‌مه‌کانی شه‌هید نه‌بووردی، ته‌نفا قهرز نه‌بین. نیمامی (النوای) نه‌فه‌رموی: نه‌مه ناگادارکرنه‌وه به له گشت مافه‌کانی ناده‌میزادان: که (جهاد) و شه‌هیدبوون کرده‌وه چاکه‌کانی‌تر، مانی ناده‌میزادان لانا‌بن، به‌لکو ته‌نفا مانی خواته‌بن. بۆ دلنیا‌یی بی‌وانه (شرح صحیح مسلم) ل ۸۹ ب ۷ و ل ۸۲ ب ۸ و (فتح المبین) ل ۱۴۷ و ۱۴۸ و (شرح الطحاوی) ل ۴۵۱ تا ۴۵۵ ب ۲.

﴿ هره‌وه‌ها بزانه: نه‌گه‌ر (کافر) نیمان بینن و موسولمان بینن، خوی گه‌وره له هه‌موو تاوانیکی رابووردوی خووش نه‌بین، خوی گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّبِعُوا يُفْقَرُوا لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ﴿﴾ الأنفال: ۲۸، به کافر‌مه‌کان به‌لی: نه‌گه‌ر ولز له کوفره‌کیان بینن و موسولمان بینن، له رابووردویان نه‌بووردی.

﴿ باسی نو‌یژکردن له دوا‌ی (فاسق) و، له سه‌ر مردووی تاوانبار ﴿﴾

نیمامی (الطحاوی) نه‌فه‌رموی:

(وَتَرَى الصَّلَاةَ) نی‌مه‌ی (أهل السَّنة) باوه‌پمان وایه: دروسته نو‌یژ به جه‌ماعت بکری (خَلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ مِنْ أَهْلِ الْقَبْلَةِ) له دوا‌ی هه‌ر پیاو‌چاکیکه هه‌ر پیاو‌خوابیکی موسولمان که پوو له قیبله نو‌یژ بکا، هه‌رچه‌ند تقریش زالم و فاسق بین ﴿﴾ عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ أَلْتِ إِذَا كَانَتْ أَمْرًا يُؤْخَرُونَ الصَّلَاةَ عَنْ وَقْتِهَا؟ قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: صَلِّ الصَّلَاةَ لَوَقْتِهَا، فَإِنْ أَدْرَكْتُهَا مَعَهُمْ فَصَلِّ فَإِنَّهَا لَكَ

وَعَلَىٰ مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ. وَلَا تُنْزِلُ أَحَدًا مِنْهُمْ جَنَّةً وَلَا نَارًا، وَلَا تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ بِكُفْرٍ وَلَا بِشِرْكَ نَافِلَةٌ ﴿ رواه مُسْلِمٌ، پیغمبر ﷺ به (ابی‌نسی) فرمود: نایا شهبی وه زعت چقن بی له و کاته چی چند کار به دستیک فرمانبروایت نه کن که نویژ له کاتی خوی دوا نه خن؟ گوتی: فرمانت چی به؟ فرموی: تو له کاتی خوی دا نویژه کت بکه، ئینجا نه گره له گه ل نه وانیشدا گونجا نویاره بیگوه به جماعت، چونکه به سوننه بتوت نه نووسری. واته: ووشی (فصل) فرمانی پیغمبره ﷺ. که شهبی نویژ به جماعت له دوی نه و نیمامه بکری که نویژه کی دواخستوه، هر چند به م دوا خستنهش تاوانباره.

﴿وَعَنْ عَبْدِ الْكُرَيْمِ: أَذْرَكْتُ عَشْرَةَ مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ﷺ يُصَلُّونَ خَلْفَ أُمَّةِ الْجَوْرِ﴾ رواه البخاری فی التاریخ، ده سه جابه ی پیغمبرم ﷺ دیتن نویژیان له دوی نیمامی زالمو فاسق نه کرد. بروانه (سُبُلُ السَّلَام) ل ۲۹ ب ۲. ئینجا بزانه: (خوارج) نویژی به جماعت له دوی خه لکی تر ناکه ن، چونکه به کافرین تن نه گن، له بهر نه وهی خرابه قده غه ناکه ن (تحفة المحتاج) ل ۶۷ ب ۹.

(وَعَلَىٰ مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ) هه روه ها باوه پی (أهل السنة) نه وهایه: نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر هه مو جوړه مردوونکی موسولمان نه کری، هر چند زوریش فاسق و تاوانبار بوین. نیمامی (النواوی) نه فرموی: قازی نه فرموی: پر وهی زانایان به گشتی نه مه به: که نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر هه مو مردوونکی موسولمان نه کری، جیاوازی نیه: داری سزای لرابی، به ردباران کرابی، به خوی خوی کوشتبی، یان مندالی زینا بی. له نیمام (مالک) و کهسانی تریش گنیز درلوه ته وه: که پیشه وای موسولمانان شهبی خوی پیارینزی: نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر کوژدوی سزا نه کارو پیواچاک نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر فاسقه کان نه کا، تا کو ته مین بین... نیمام (أبوحنیفه) نه فرموی: نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر نه و موسولمانه ناکری: که جهنگ له دوی موسولمانان نه کا. (شرح صحیح مسلم) ل ۳۱۶ ب ۴.

ئینجا بزانه: دوست نیه نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر هیج جوړه کافرک بکری، چونکه خوی گوره نه فرموی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهٖ﴾ التوبة: ۸۴، نویژی (جَنَازَةَ) له سه ر هیج که سیک له و کافرانه مه که له سه ر گوړه که یشی مه وه ست. بکه پیوه باسی کافر بوون، بروانه (تفسیر القرطبی) ل ۲۲۱ ب ۸.

﴿لَهُ نَادِيٌّ خَلِّكَ نَاكُؤْلِيْنَهُو﴾

(وَلَا تُنْزِلُ أَحَدًا مِنْهُمْ جَنَّةً وَلَا نَارًا) نیمامی (أهل السنة) هیج موسولمانیکی دیارکراو: نه به به هه شتی دانه نین و نه به نوزه خی، مه گره له قوربان، یان له هه ديسدا پیمان گه یشتبی، هه روه که له باسی (ترسان له خوا) پووشمان کرده وه (وَلَا تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ) شاهیدی له سه ر هیج موسولمانیک نادهین (بکفر) نه به کافر بوون (وَلَا بِشِرْكَ) نه به هاویه ش دانان بق خوا

وَلَا يَنْفَاقُ مَا لَمْ يَظْهَرْ مِنْهُمْ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ، وَنَذَرُ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى. وَلَا نَرَى السَّيْفَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ ﷺ إِلَّا مِنْ وَجِبٍ عَلَيْهِ السَّيْفُ.

(وَلَا يَنْفَاقُ) نه به بونوه مونا فبق (مَا لَمْ يَظْهَرْ مِنْهُمْ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ) مه گره به زویان یان به کرده وه کافر یونونان ناشکرا بین، یان له ریگه ی قورنن، یان چه دیس پیمان گه یشتبئ ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ لَا يَرْمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَرْمِيهِ بِالْكَفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبَهُ كَذَلِكَ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، هَر مَرَّةً نَبِيكَ بِهِ كَيْفِي تَر بَلَسَ: فَاسِقٌ، يَانَ پِیسی بَلَسَ: كَافِرٌ، نَه وه فَاسِقٌ بونوه کافر یونوه که نه گه ریقه وه سه ر خوی نه گره نه وه یتر فاسق، یان کافر نه بین.

(وَنَذَرُ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى) نهیننی ناو دلی موسولمانان واز لاینبینو نه دیده ینه پال زانستی خوی گه وره، هه روه ک پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِنِّي لَمْ أَوْمَرْ أَنْ أُنْقَبَ عَسْنُ قُلُوبِ النَّاسِ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، مِنْ فَرَامَنْ بِنَ نَه كَرَاهِ: لَهُ نَاو دَلِي خَلَكْ بَكْرَمَه وه. برونه (فتح المبين) ل ۱۱۳.

(وَلَا نَرَى السَّيْفَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ ﷺ) نيمه ی (أَهْلِ السَّنَةِ) باوه پیمان وایه: که کوشتنی هیچ موسولمانیک نروست نیه (إِلَّا مِنْ وَجِبٍ عَلَيْهِ السَّيْفُ) ته نها نه وه موسولمانه نه بین: که شه ریعه تی نیسلام کوشتنی واجب کردین، هه روه کو پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا يَحِلُّ ذَمُّ أَمْرِي مُسْلِمًا إِلَّا بِأَخْذِي ثَلَاثَ خِصَالٍ: الثَّيْبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِذِيهِ الْمَفَارِقِ لِلْجَمَاعَةِ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، خَوِينِ پِشْتَنِي هِيچ موسولمانیک نروست نیه، ته نها به هوی یه کیك له سن جوړه تاوان نه بین: یه که م: زیناکه ریك که جیما عیکی چه لالی کردین. نوهم: مرو فکوریک که له توله بکوریت. سن یه م: نه وه که سه ی واز له نایینی خوی بهینن: به هوی کافر یون، یان به هوی جیابونوه وه له کرمه لی موسولمانان: وه کو (خوارج) وه که سانه ی له دزی فرمانده وایی موسولمانان چه نگ نه که ن. برونه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۸۲ ب ۷ و (فتح المبين) ل ۱۳۲ و ۱۳۳.

﴿ یاسی پيشه وای موسولمانان ﴾

پيشه گي: به بریاری شه ریعه تی نیسلام له لای (أَهْلِ السَّنَةِ) واجبه: موسولمانان پيشه وایه کی گشتی بو خویان دابینن، تا کو به یاسای خودا، له سه ر زه میننی خودا، به نده گانی خودا به ریوه بیوا له به ندایه تی به نده بزگاریان بکاو بیانکاته به نده ی پرسته قینه ی خوا. به لگه ش نه مه یه: سه حابه کان له نوای وه فاتی پیغمبر ﷺ به تی کرایسی نیمای (أبو بکر) یان هه لیزارد به جینیشی پیغمبر ﷺ پیش نه وه ی تهرمی پیروزی پیغمبر ﷺ به خاک بسپین. برونه (الصواعق المحرقة) ل ۷ و (تحفة المرید) ل ۱۰۸.

وَلَا تَرَى الْخُرُوجَ عَلَىٰ أُمَّتِنَا وَوَلَاةَ أُمُورِنَا وَإِنْ جَارُوا، وَلَا نَدْعُو عَلَيْهِمْ، وَلَا نَنْزِعُ بَدَأَ مِنْ طَاعَتِهِمْ، وَتَرَى طَاعَتَهُمْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَرِيضَةً مَا لَمْ يَأْمُرُوا بِمَعْصِيَةٍ، وَنَدْعُو لَهُمْ بِالصَّلَاحِ وَالْمَعَاوَةِ.

نیجا بزانه: واجبہ موسولمانان گوئیہ لے و ملکہ چسی فرمانہ کانی نہم پیشہ وایہ و فرمانہ وایہ کانی لہ ویش بہرہ و خوارتر بن، ہر وہ کہ خوی گہ و رہ نہ فرمانہ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء: ۵۹، نہی نہ و کہ سانہی نیمانتان مینا و گوئیہ لے خوا و پیغمبر ﷺ بن و گوئیہ لے نہ و کار بہ دستانہ بن: کہ لہ خوتانن، واتہ: موسولمانن.

نیمامی (الطحاوی) نہ فرمانہ:

(وَلَا تَرَى الْخُرُوجَ عَلَىٰ أُمَّتِنَا) لہ بیرو باوہ پی نیعمہی (أهل السنة) دا دوست نیہ لہ نہی پیشہ وایہ کانی خومان راپہ رین (وَوَلَاةَ أُمُورِنَا) ہر وہ ما دوست نیہ لہ نہی کار بہ دستانہ کانی تریش راپہ رین (وَأَنْ جَارُوا) ہر چہ نہ تاوانبار و ستہ مکاریش بن، بہ و مہرجہی: کافر نہ بن ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيُضِرَّ فَإِنَّهُ مِنْ خُرُوجٍ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا مَاتَ مِثْلَ جَاهِلِيَّةٍ﴾ رواہ البخاری و مسلم، ہر کہ سیک بہ فتاریکی فرمانہ وای خوی پی ناخوش بوو نہی خوی راپگری، چونکہ ہر کہ سیک بستیک لہ فرمانی فرمانہ وای دہرچن، وہ کہ مردنی (جاہلیہ) ی پیش نیسلام نہمری. کہ واتہ: ہر چہ نہ فرمانہ وایہ کان ستہ مکار و تاوانبارش بن، ہر دوست نیہ لہ نہی راپہ پی، مہگر کافر بن، یان گور انکاری بہیننہ سہر شہ ربعتی نیسلام، پروانہ (شرح صحیح مسلم) ۵۱ ل ب ۸ و (فتح الباری) ۸ ل ب ۱۳.

(وَلَا نَدْعُو عَلَيْهِمْ وَلَا نَنْزِعُ بَدَأَ مِنْ طَاعَتِهِمْ) دعای خرابیان لہ نا کہیز و دستہ خومان بہر نہمین لہ گوئیہ لے فرمانہ واکانمان (وَتَرَى طَاعَتَهُمْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَرِيضَةً) باوہ رمان وایہ: گوئیہ لے نہون بہ شیکہ لہ خولہ رستی و لجبی سہر شانہ نیعمہی، ہر چہ نہ فرمانہ واکانیش لہ خویاندا پیای خراب بن (مَا لَمْ يَأْمُرُوا بِمَعْصِيَةٍ) بہ لام بہ و مہرجہی: فرمان بہ خرابہ نہ کہن، نہ گینا: گوئیہ لے دوست نیہ، ہر چہ نہ پیای چاکیش بن، چونکہ فرمان بہ خرابہ شتیکہ، خرابہی فرمانہ وایہ لہ خوی دا شتیکہ ترہ (وَنَدْعُو لَهُمْ بِالصَّلَاحِ وَالْمَعَاوَةِ) لہ خوا نہ پار تینہ و ہ: بیان کاتہ پیای جانو بن بہ لایان بکا.

﴿رَوَوْكَ لَكُمْ نَهْوَهُ﴾: واجبہ گوئیہ لے فرمانہ واکانمان بین دوست نیہ لہ نہی راپہ رین، ہر چہ نہ لہ خویاندا فاسق و ستہ مکاریش بن، بہ و چوار مہرجانہی خولہ و ہ:

یہ کہہ: بہ و مہرجہی بہ قورنانی پیر لڑ خہ لکی بہ پیوہ بہن و گور انکاری نہ ہیننہ سہر یاسای نیسلام، پیغمبر ﷺ نہ فرمانہ: ﴿إِنَّ أَمْرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ أَسْوَدٌ يَفْسُودُكُمْ

بِکتابِ اللَّهِ تَعَالَى فَاسْمِعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا ﴿۱﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، نَهْكَرُ قَوْلَهُ رَهْشِيكِي لَوْتِرَاو كِرَابِه (أمیر) تان و به قورئانی پیرۆز نئوهی به ریزه نه برد، نئوهش گوئیایه لی بن.

۴۰۰م: به و مرجهی به ناشکرای نیویژ بکن و فرمانیشی پین بکن، ده رباره ی فرمانیه وایانی خراب، پرساریان له پیغه مبه رﷺ کرد: ﴿أَفَلَا تُبَاذَهُم بِالسَّيْفِ؟ فَقَالَ لَا، مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، نایا به هیزی چهك دزایه تیبان نه که یین؟ فرمووی: نا، هتا نه وان نیویژ له ناو کومه لگای نئوه دا بکن دزایه تیبان مه که ن.

سویه م: به و مرجهی فرمان به خرابه نه که نو به نر هوشتی بلاو نه که نه وه، پیغه مبه رﷺ نه فرمووی: ﴿... فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، هر کاتیک مرؤه فرمانی به خرابه پین کرا، گوئیایه لی دروست نیه. نینجا بزانه: نه م سن چه نیسانه به لگه یه: که له م سن مرجه نه دا جیاولزی نیه: فرمانیه و له خزی دا بیوی چاک بن، یان فاسق و ستمکار یین، چونکه گوئیایه لی و فرمانکردن شتی که و چاکی و خرابی نه و انیش شتیکی تره.

چواره م: به و مرجهی موسولمان یین و کافر نه یین ﴿عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَاغِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنَاطِقِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَنْسَرَةَ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا تُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ... إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، په ایمانمان له گه ل پیغه مبه رﷺ به ست: که گوئیایه ل بین له کاتی چوستی و پیتنا خوشی و سهختی و ناسانی و جیاولزی کردن له نئولماندا، له دئی فرمانیه واکان رانه پیرین، مه که کافر یوینیکی ناشکرا بییننو له لای خوا به لگه یه کتان به ده ستوه یین.

نینجا بزانه: هر فرمانیه وایه که یه کیکی له م چوار مرجه نه لته هاته جین، واجبه لابدی، نیعمای (النواوی) نه فرمووی: قازی (عیاض) فرموویه تی: زانایان په کده ننگن: که کافر نابیتته پیشه و، هروه ها نه که ر پیشه و بووه کافر، یان وازی له نویژ کردن هیناو بانگه وازی خه لکی نه نه کرد بۆ نویژ کردن... هروه ها فرمووی: نه که ر پیشه وا گور انکاری هیئا سه ر یاسای نیسلام، یان بووه بیدعه چی، به م تاوانانه له فرمانیه وایه لانه چی و واجبه موسولمانان له دئی راپه یین و لایبهن و یه کیکی تری دابه روه له جی وی دابنن نه که ر بلیان بگوچین، نه که ر نا: نه بی موسولمان کوچ بکا بۆ شوینیکی باشتر.

(شرح صحیح مسلم) ل ۳۵ ب ۸، هروه ها (فتح الباری) ل ۱۵۴ ب ۱۳.

﴿بِاسْمِ (أَهْلِ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ)﴾

پینفا سه: (أَهْلِ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ): به و کومه له موسولمانه نه گوتری: که له سه ر ریبازی پیغه مبه رﷺ و کومه لی سه حابه ی پیغه مبه رﷺ و پیشینه ی چاکن و باوه ریان به (خلافه الرأشیدین) - ابوبکر و عمر و عثمان و علی - هیه و گشت سه حابه کانی پیغه مبه رﷺ

وَتَشُبُّ السُّنَّةَ وَالْجَمَاعَةَ وَتَجْتَنِبُ الشُّذُوزَ وَالْخِلَافَ وَالْفِرْقَةَ، وَتُحِبُّ أَهْلَ الْعَدْلِ وَالْأَمَانَةِ.

به داپه روهه نه زانن... هئد: شهو بېروياوه په ده له م (عقیده) دا باس كراوه، پيغهمبر ﷺ نه فرموي: «اَفْتَرَقَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَفَرْتُ قُرَى أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، تَتَّانُ وَتَسْتَوْنُ فِي النَّارِ وَوَأَحَدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ قِيلَ: مَا هِيَ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي» رواه أبو داود والترمذي بسند صحيح، جووه كان وديان كان هر به كه يان بونه حفتاو نوو كومه ل، نوممه ته منيش نه بيتته حفتاو سن كومه ل، حفتاو نوو كومه ل نه چنه نوزه خ، ته نها به كه كومه ل نه چيته به هه شت، كه كومه له گوره كه ي موسولمانانه، گو ترا: شه م كومه له كنه به؟ نه فرموي: شهو كومه له ي له سه ر پيماي نيستاي منو سه حابه ي منه. بېروانه (باسي هر چوار خه ليفه كان).

كه واپوو: شه م حفتاو نوو كومه له گشتي به (أهل البدعة والضلالة) ناو نه بريزو واجب ه مروقه خو ي لپيان بياريزيو شوينكه وته يان نه بزو به گو فتاري سه ر قوقو بن شالو زي شه وان ته فره نه دري، چونكه شه م حفتاو نوو كومه له گشتي به ناوي شايين بانگه وازي نه كه نو په رته وازه نه خه نه ناو موسولمانان، هه روه كه له چنه شوينيكي شه م كتيبه دا ناوي چنه د كومه ليكي (أهل البدعة) مان هيتاوه، تاكو خو ت له شه وان بياريزيو له سه ر پيماي (أهل السنة والجماعة) به رده وام بي.

حه زه ته (عبدالله ي كوري (مسعود) كه سه حابه به كي پيغهمبره ﷺ - نه فرموي: نا شه وان ه سه حابه ي پيغهمبر ﷺ له هه موو شه م نوممه ته گوره ترين و چاكترين و زاناتين، چينيكي وه ها باش بون: خواي گوره بوق ها ونيسه ته پيغهمبري خو ي ﷺ هه لپير لارديون و بوق دامه زانندي شاييني نيسلام هه لپير لارديون، كه واپوو: پريزان لپنينو شوين په وشتي شه وان بكون، چونكه شه وان له سه ر پيگه ي راست بون. بېروانه (شرح الطحاوية) ل ٥٤٦ ب. ٢.

ثيمامي (الطحاوي) نه فرموي:

(وَتَشُبُّ السُّنَّةَ) نيمه شوين پيماي پيغهمبر ﷺ نه كه وين (والجماعة) شوين كومه له موسولمانان نه كه وين، كه له سه ر پيماي پيغهمبر ﷺ سه حابه كانن (وَتَجْتَنِبُ الشُّذُوزَ وَالْخِلَافَ وَالْفِرْقَةَ) خو مان شه باري زين له جيا بونه وه په رته وازه و تاكره وي، چونكه پيغهمبر ﷺ نه فرموي: «عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ، لِإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِنْتِيسِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بَحْوَاحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ» رواه الترمذي بسند صحيح، نيوه هه رده م كومه ل بېنو له گه ل كومه ل دايين، زقد تاگاداري خو تان بن: له جيا بونه وه په رته وازه، چونكه شه بيتان له گه ل به كه سدايه وه نوو كه سان نوورتره، هه ركه س نه يه وي بچيته ناوه ندي به هه شت، با هر له گه ل كومه له موسولمانان دايين.

(وَتُحِبُّ أَهْلَ الْعَدْلِ وَالْأَمَانَةِ) نيمه ي (أهل السنة) مروقي داپه روهه رو لپيانو ده ستپا كان خو ش شه وي، چونكه خوا خو شسي شه وين، هه روه كه خواي گوره نه فرموي:

وَيُبْغِضُ أَهْلَ الْجُورِ وَالْأَخْيَانَةِ، وَقَوْلُ: اللَّهُ أَعْلَمُ لِمَا اشْتَبَهَ عَلَيْنَا عُلْمُهُ. وَكَرَى الْمَسْحَ عَلَى
الْخُفَّيْنِ فِي السَّفَرِ وَالْحَضَرِ كَمَا جَاءَ فِي الْأَثَرِ.

﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّعِبِينَ﴾ آل عمران: ٧٦، خَوَى گه‌وره مرقفه له خواترسه‌کانی خوش
نه‌وین. واته: نه‌و که‌سانه‌ی شویتنکه‌وته‌ی پیغمبر ﷺ (وَتُبْغِضُ أَهْلَ الْجُورِ وَالْأَخْيَانَةِ)
ه‌روه‌ها رقمان له مرقفی ستمکارو دلپیس نه‌بیته‌وه، چونکه خوا خوشی ناوین، ه‌روه‌ک
خوای گه‌وره نه‌فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ الأنفال: ٥٨، خوای گه‌وره دلپیس‌ه‌کانی
خوش ناوین. پیغمبر ﷺ نه‌فهرموی: ﴿مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ
اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ﴾ رواه ابودلود بسند صالح، ه‌ره‌که‌سیک له بهر خاتری خوا، که‌سیکی خوش
بوئو له بهر خاتری خوا رقی له که‌سیک بییته‌وه، له بهر خاتری خوا شت بیه‌خش‌س‌و له بهر
خاتری خوا نه‌بیه‌خش‌س، نه‌وه به راستی نیمانی ته‌ولو. بگه‌ریوه (باسی نوستایه‌تی).

(وَقَوْلُ) نُه‌لین: (اللَّهُ أَعْلَمُ) ه‌ره‌خوا نه‌زانن (فِيمَا اشْتَبَهَ عَلَيْنَا عُلْمُهُ) ده‌ریاره‌ی نه‌و جوره
نایه‌تو ه‌ه‌دیسانه‌ی لیمان نه‌شوینو واته‌یان نازانین: وه‌کو (مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ)
که‌ باسما‌ن کردن، چونکه پیغمبر ﷺ نه‌فهرموی: ﴿مَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بغيرِ عِلْمٍ فَلْيَتَوَأَّ
مَفْعَدَهُ مِنَ النَّارِ﴾ رواه الترمذی بسند صحیح، ه‌ره‌که‌سیک له خوی‌وه به‌ بن‌زانست له
واته‌ی قورئان شتیک بلن، با شوینی خوی له نوزه‌خ ناماده‌ بکا.

(وَكْرَى الْمَسْحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ) باوه‌رمان وایه: له‌جیاتی قاچ شوشتن له ده‌سنتوژدا، دروسته
ده‌ستی ته‌ر به‌ سه‌ر جووته (خُفَّ) دا بینین-جووته‌ گرده‌وی‌یه‌که‌ ناوی ته‌ناچن- (فِي
السَّفَرِ وَالْحَضَرِ كَمَا جَاءَ فِي الْأَثَرِ) جا له‌ ماله‌وه‌ بین، یان ریویار بین، ه‌روه‌ک له‌ ه‌دیسدا
ه‌اتوه: ﴿عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ رَجْهَهُ قَالَ: جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمَسَافِرِ،
وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ، يَعْنِي فِي الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ﴾ رواه مُسْلِم، پیغمبر ﷺ دایناوه:
مرقفی ریویار سن شه‌و و سن پوزان مه‌سحی (خُفَّ) بکاو نه‌وه‌ی له‌ ماله‌وه‌یه‌ شه‌و و
پوزیک مه‌سح بکا. نینجا بزانه: (خَوَارِجِ) و (شَيْعَةِ) نه‌لین: مه‌سحرندی (خُفَّ) له
ده‌سنتوژدا دروست نیه. بپوانه (شرح صحیح مسلم) ل ٢٨٤ ب ٢.

﴿جِهَادِ﴾ (واینگه‌وازی نیسلام)

پیغاسه: (جهاد) واته: تیکرشان بق به‌رزکرته‌وه‌ی نیسلام، به‌چه‌سپاندنی حوکی خوا، له
سه‌ر زه‌مینی خوبلو پزگارکردنی به‌نده‌کانی خوا له‌ به‌ندایه‌تی به‌نده‌و کورنیان به‌ بنده‌ی
پاسته‌قینه‌ی خودا. جا نه‌م تیکرشانه: به‌گیانوبه‌ مالوبه‌ زمان نه‌کرئ، پیغمبر ﷺ
نه‌فهرموی: ﴿جَاهِلُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَالنَّسَبِ﴾ رواه احمد وصححه
الحاکم، جیهاد له‌ نه‌ی کافره‌کان بکن: به‌ مالئان، به‌ گیانتان، به‌ زمانتان.

نینجا بزانه: تیکوشانی چه کارانه- که پی‌ی نه‌گوتری: (غ‌زا)- له هه‌رموو به‌شه‌که‌ی‌تری (جهاد) گه‌ورده‌ره، چونکه گیانی خوی فرۆشتوته خوا.

(إِبْنُ حَجْرٍ الْهَيْتَمِيُّ) نه‌فرموی: (إِبْنُ أَبِي عَصْرُونَ) له چ‌اند هه‌نبیستیکی (صَحْبِحِی) وه‌رگرتوه: که (جهاد) له هه‌رموو کرده‌وه‌کافی مرۆڤ گه‌ورده‌تره له پاش ئیمان، ئیمامی (أُتْرَعِی)ش ئه‌م رایه‌ی هه‌لبزاربوه. (تحفة المحتاج) ل ۲۱۱ ب ۹.

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يَقْدُلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى؟ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ، فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ، وَقَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَائِمِ بآيَاتِ اللَّهِ، لَا يَقْتَرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه البخاري ومسلم، گوترا: ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خواڤه‌کام کرده‌وه به‌ قهد (جهاد) گه‌ورده‌یه؟ فرموی: ناتولن، تا نوو جار، یان سنی جار پرسیاره‌که‌یان لێ کرده‌وه؟ هه‌ر ئه‌یفه‌رموو: ناتولن، نینجا له جاری سنی‌یه‌مدا فرموی: خیری (مجاهد) وه‌کو خیری ئه‌و که‌سه‌یه: که به‌رده‌وام به‌ پێڤوو بئو شه‌ونویژ بکاو قوبدان بخویتی‌وه‌ هیچ کاتی‌ک له‌ نوێو پێڤوو نه‌وه‌ستی تا (مجاهد) له‌ غ‌زا نه‌گه‌ریتته‌وه.

﴿قُونَاغَه‌کافی (جهاد)﴾

نینجا بزانه: (جهاد) به‌ چوار قوناغ پی‌نگ‌ی‌ستوه:

یه‌گه‌م: بانگه‌وازی‌نه‌یتی به‌ بی‌ج‌ه‌نگ، ئه‌م قوناغه‌ له‌ نوای هاتنی (وَحْشِ) بۆ پیتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی پیکرد، به‌ هاتنی سوپه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدْثِرُ قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ئه‌ی نه‌و پیتغه‌مبه‌ره‌ی خۆت به‌ جله‌کافی پۆشیوه، هه‌لسه‌ خه‌ک بترسینه‌ له‌ عه‌زایی خوا. ئه‌م قوناغه‌ تا سنی سال به‌رده‌وام بوو.

دووهم: بانگه‌وازی‌ناشکرا به‌ بی‌ج‌ه‌نگ، ئه‌م قوناغه‌ له‌ نوای ئه‌و سنی ساله‌ ده‌ستی پی‌کرد، به‌ هاتنی ئایه‌تی ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ الحجر: ۹۴، ناشکرا بکه‌ ئه‌و بانگه‌وازی‌یه‌ فرمانت پی‌کراوه. ئه‌م قوناغه‌ش تا کۆچکردن به‌رده‌وام بوو.

سێیه‌م: بانگه‌وازی‌ناشکرا شان به‌ شانی جه‌نگکردن له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی جه‌نگ له‌گه‌ل موسولمانان ئه‌که‌ن، ئه‌م قوناغه‌ له‌ نوای کۆچکردن ده‌ستی پی‌کرا، به‌ هاتنی ئایه‌تی ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۰، له‌ رینگه‌ی خوا جه‌نگ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ بکه‌ن که‌ جه‌نگتان له‌گه‌ل ئه‌که‌ن. ئه‌م قوناغه‌ش تا پزگاکردنی (مَکة) به‌رده‌وام بوو.

چواره‌م: نوای قوناغ، واته‌: بانگه‌وازی‌ناشکرا شان به‌ شانی جه‌نگکردن له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان به‌ ئیسلام نیه‌، یان ئه‌بنه‌ کۆسپ له‌ پێی بانگه‌وازی‌ ئیسلام، ئه‌م قوناغه‌ له‌ نوای پزگاکردنی (مَکة) ده‌ستی پی‌کرا، به‌ هاتنی (آية السيف) = ئایه‌تی شمشیر،

وَالْحَجُّ وَالْجِهَادُ مَا صِيَانٌ مَعَ أَوْلَى الْأَمْرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ بِهِمْ وَأَفْجَرُهُمْ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ لَا يُظْلَهُمَا شَيْءٌ وَلَا يَنْقُضُهُمَا.

که نمه می: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ التوبة: ۳۶، جهنگ له گه ل کافره کان بکن به گشتی. یان نمه می: ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ التوبة: ۴۱، راپه ین به سووکی و به گرانی، (جهاد) بکن به مال و به گیان له ینگی خوا. بز دلنیا بی پروانه (تحفة المحتاج) ل ۲۱۲ ب ۹ و (السیرة الحلویه) ل ۱۲۹ ب ۲.

نیجا له م قوناغی چواره م بریاری خوا ده براره ی (جهاد) جیکر بیو، تا دنیا و یران نه بی هیج گورانکاری نایه ته سر، هه روه ک نیمامی (الطحاوی) نه فه رموی: (وَالْحَجُّ) حج کردن (وَالْجِهَادُ) تیکوشان له ینگی خوا (مَاضِيَان) هه ردوکیان به رده وامن و هه نه بی بکرین (مَعَ أَوْلَى الْأَمْرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) له گه ل کاربه ده سستی موسولمانان (بِهِمْ وَأَفْجَرُهُمْ) جا پیوی چاک بن، یان ستمکار بن (إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ) تا دنیا و یران نه بی، هه ر به رده وامن (لَا يُظْلَهُمَا شَيْءٌ وَلَا يَنْقُضُهُمَا) هیج شتیک بریاری حج کردن و جیهاد کردن هه لناوه شینتیه وه، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿الْجِهَادُ مَاضٍ مُنْذُ بَعَثَ اللَّهُ إِلَى أَنْ يُقَاتَلَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الدَّجَالِ، لَا يُظَلُّهُ جُورٌ جَائِرٌ وَلَا عَدْلٌ عَادِلٌ﴾ رواه أبو داود بسند صحیح، جیهاد واجبه و به رده واما له و بقژه وه که خوا منی نارده و به پیغه مبه ر، تا دوا بیینی نه م نومه ته م جهنگ له گه ل ده ججال نه کا، بریاری (جهاد) به ستمی هیج ستمکارنکو به داپه روه ری هیج داپه روه رتک هه لناوه شینتیه وه.

واته: جیاو زی نیه: فه رمانره واکانمان پیاو چاک بن، یان پیاو خراب بن: واجبه (جهاد) له زتر سه رکردیاتی نه وانا هه بکرئ، چونکه (جهاد) واجبیکی گه روه یه و ناین به هوی تاوانباری چه ند که سیک نه م واجبه نوابخرئ، بز دلنیا بی پروانه (فتح الباری) ل ۸ ب ۱۳.

نه ی (موسولمانی خو شه ویست)، وا به چاوی خوت نه بیینی: (کفر) - به هه ر چوار جوره وه - وولاتی نیسلامی داگیر کردوه و یاسای نیسلامی قه ده غه کردوه و یاسای (کفر) به سه ر موسولماناندا سه پاندوه، که واپو: واجبی سه رشانی گشت موسولمانیکه: به گیان و به مال و به زمان تیکوشئ: بز گه راندنه وه ی (حوکمی) خوداو ده رکردنی (کفر) له ره گو ریشه وه، تا کو یاسای نیسلام به ره قرار بیو ده سلاتی (کفر) به سه ر نیسلامدا نه مینئ، خوی گه رده نه فه رموی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ الأنفال: ۳۹، جهنگیان له گه ل بکن تا کو نازا وه ده سلاتی (کفر) نه مینئ و گو تیرایه لی و په رستن و ده سلات گشتی بز خوا بن.

شتیکی ناشکرایه: تا موسولمانان نه چنه وه سه ر لو تکه به رزه که ی نیسلام، سه ر به رز نابنه وه، بز بی پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿وَذُرْوَةٌ سَمَاءٍ الْجِهَادُ﴾ رواه الترمذی بسند

صحيح، لوتکي هره بهرزي نيسلام جيهادکرنه. که واپو: ئي موسولمانی راسته قينه، توش له ريگي خودا راپره و خوينه به نرخه که ي خوت به پاره يه کي به نرخ بفروشه خواي گوره: که به هه شته و جينگي غيره تمه ندانه، برای موسولمان، به قسه ي نه و که سانه تفره نه دري ي که ئلئين: (جهاد) سودي نيه، يان ئلئين: کاتي نه هاتوه، چونکه په يتا په يتا خوينه به نرخه که ت کم نرخ ده بي و له ناو ره که کانتدا ووشک ئه بيته وه و ده مريو فريای (جهاد) ناکه وي، پيغه مبه ريش ﷺ نه فهرموي: ﴿مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نَفْسِاقٍ﴾ رواه مُسْلِم، هره که سيک بمريو غه زاي نه کربي، به دلش نيازي غه زاي نه بوين، نه وه به به شتيکي نيفاق وه نه مري.

﴿بِاسِي فَهْرَمَانَ بِهِ چَاكهُ وَيُرْكَتُنْ لَهُ خِرَابِيَه (الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ)﴾
 خواي گوره نه فهرموي: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۴، نه بي كومه ئيك له نيوه بين: بانگه وزي بؤ چاكه بكن و فرمان به چاكه بكن و خرابه قه ده غه بكن. هم پيغه مبه ريش ﷺ نه فهرموي: ﴿مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِيلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ﴾ رواه مُسْلِم، هره که سيک له نيوه خرابه يه کي ني، واجبه به ده ستي خوي لاييبا، جا نه گه ر تواناي نه بو، واجبه به زوياني خوي لاييبا، جا نه گه ر تواناي نه بو، واجبه به دلي خوي پي ي ناخوش بي، نه مه ي سني به م لاواز تريني نيمانه. وات: نه گه ر به دلش پي ي ناخوش نه بو، نه وه نيشانه ي بي نيماني به، هره وه که حه نيسيکي تر دا هاتوه، که (مُسْلِم) گي راويه تيه وه.

نيماني (النولوي) نه فهرموي: قورئان و حه نيس و يه که ده نگی موسولمانان به کتريان گرتوته وه: که فرمان به چاکه و قه ده غه کرنی خرابه واجبه و به شتيکه له ناموزگاري. نينجا نه فهرموي: فرمان به چاکه و قه ده غه کرنی خرابه تاييه ت نيه به کاريه ده سته کان، به لکو تا که تا که ي موسولمانيش نه م ئه رکه يان هيه. نينجا نه فهرموي: (إِمَامُ الْحَرَمِيِّنَ) نه فهرموي: به و مرجه تا که تا که ي موسولمانان نه م ئه رکه يان هيه: که نه گاته به لي چه ک را کيشان و جه نگر کن، نه گينا: هره کاريه ده ست نه بي نه م ئه رکه نه نجام بدا، جا نه گه ر کاريه ده ست سته مکار بوو: نه و کاته واجبه پيا و ما قولان ريك که ون يه کتر بگرن: تا کو له سه ر کار لا ييده ن، هره چه ند به هيزي چه کيش بي و جه نگيش پوي دا. نينجا نه فهرموي: به و مرجه ي خرابه يه کي گوره تر له م خرابه يه ره و نه دا. (شرح صحيح مسلم) ل ۲۲۷ تا ۲۴۲ ب ۱.

نينجا بزانه: مرجه ي واجبي و نوي فرمان به چاکه و قه ده غه کرنی خرابه نه مه ي: دنيا بين: که زيان به گياني خوي و خه لکي تر و مالي خوي و خه لکي تر و نابووي خوي و خه لکي تر

وَتُؤْمِنُ بِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ فَإِنَّ اللَّهَ لَقَدْ جَعَلَهُمْ عَلَيْنَا حَافِظِينَ، وَتُؤْمِنُ بِمَلِكِ الْمَوْتِ الْمَوْكَلِ بِقَبْضِ أَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ.

ناگا، جا نه گهر نم زیانانه تووشی خه لکیر نه بون: نه وه واجب نیه، به لکو حه رامه، به لام نه گهر زیانکان نه هنا تووشی خوی نه بون: دیسان واجب نیه به لکو سوننه ته، ناگو به پلهی شه میدی بگا، بز دلنیا بی پروانه (تحفة المحتاج) ل ۲۱۶ ب ۹. پیغمبر ﷺ نه فرموی: «سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةَ وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى سُلْطَانَ جَانِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ». رواه الحاكم، گه وره ی شه میدان (حمرة) مامی پیغمبره ﷺ و هم نه و پیاوه شه: که پویه پوی کار به ده ستیکی ستمکار بیته وه و فرمانی به چاکه پی بکار له خرابه قه ده غی بگا، ئینجا ستمکاره که بیکوئی.

﴿بِاسْمِ جَهَنَّمَ جَوْزِهِ فَرِيشتَه بِيَهَك﴾

ئیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَتُؤْمِنُ بِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ) باوه رمان هه به به و فریشته به پیزانه ی کرده وه کانمان نه نووسن (فَإِنَّ اللَّهَ لَقَدْ جَعَلَهُمْ عَلَيْنَا حَافِظِينَ) چونکه خوی گه وره نه وانی کردوته چاودیر له سر ئیمه و به رده وام له گه لماندانه، خوی گه وره نه فرموی: «وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ، كَرَامًا كَاتِبِينَ، يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ» (الإنفطار: ۱۰-۱۲)، به پاستی چند فریشته به که له سر ئیمه چاودیرن و له لای خوا به پیزن و نووسری کرده وه کانتان و نه زانن ئیمه چی نه کن. واته: کرده وه کانتان نه نووسن.

ئینجا بزله: فریشته به که له لای پاستی به چاکه نه نووسن، فریشته به کیش له لای چه به به خرابه نه نووسن، خوی گه وره نه فرموی: «إِذْ يَتَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدًا، مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَسِيدٌ» ق: ۱۷-۱۸، نه و کاتهی هه رده و فریشته کان به به که ده گه نه وه، به که له پاستی به که له چه به نلیشته وه، هه ر گوفتاریکی مروی نه یلن، چاودیرکی ناماده بیو له لایته. واته: گوفتاره کانی نه نووسن، هه ر وه که کرده وه کانی نه نووسن، ئیمامی (النواری) له ئیمامی (الطحاوی) نه گیزته وه به به لگهی چه ده حه سیسک: فریشته چاودیره کان ویست و بریاری ناو نلیش نه نووسن. (شرح صحیح مسلم) ل ۴۹۳ ب ۱.

(وَتُؤْمِنُ بِمَلِكِ الْمَوْتِ) باوه رمان هه به به فریشته ی مردن (الْمَوْكَلِ بِقَبْضِ أَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ) که پی پی سپیزد رده گیانی گیانه به زان دهریته، خوی گه وره نه فرموی: «قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ» (السجدة: ۱۱)، بلی: فریشته ی مردن گیانی ئیمه و مرته گری که مردننی ئیمه ی درلومه ده ست، ئینجا له زوئی قیامت زیندو نه بنه وه و نه گه ریندرته وه لای خوی خوتان. ئینجا بزله: زانایانی ئیسلام به فریشته ی مردن نه یلن: (عزرائیل). (نثر اللالی) ل ۶۴.

هره‌ها بزانه: به فرمانی خوا فریشته‌ی مردن گیانه به‌ران دهردینن، نینجا: بیان نه‌یداته دست فریشته‌کانی په‌حمهت، یان فریشته‌کانی عه‌زاب، خوی گه‌وره نه‌فرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ﴾ الانعام: ۶۱، تا کاتی مردنی به‌کینکیان دئ: فریشته‌کانی نئم نه‌یگه‌نئو گیانی وهرنه‌گرن و که‌مترغه‌می ناکه‌ن. به‌وانه (شرح الطحاوی) ج ۵۶۲ ب ۲.

﴿بَاسِی رُوْی نَوَابِی (الْیَوْمَ الْآخِرَ)﴾

پیشه‌کی بزانه: هرکه‌سیک بعز، شه‌وه ژیانی نونبای کوتابی دئو پئ نه‌نیتته ژیانیکی تر که پئی نه‌گوتئ: ژیان پڙئی نوابی، که‌ولته: پڙئی نوابی (الْیَوْمَ الْآخِرَ) له‌ مرینوه دست پئ‌نه‌کا، برونه (فتح المبین) ج ۶۲. نینجا بزانه: شه‌م ژیانیه پڙئی نوابی دوو قوناغه:

یه‌که‌م: زیندوویونه‌وی ناو‌قه‌بر، ولته: نوابی مردن ﴿عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أُيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، گۆز-واته: زیندوویونه‌وی نوابی مردن - به‌که‌م قوناغی هه‌وارگه‌کانی پڙئی نوابی‌یه، جا شه‌گه‌ر به‌نده له‌م قوناغه‌ پزگار بیسن، له قوناغه‌کانی تر ناسانتر پزگاری شه‌بن، شه‌گه‌ر پزگار نه‌بن، شه‌وه له قوناغه‌کانی تر توندتر گرفتار شه‌بن. نینجا بزانه: له‌م زیندوویونه‌وه‌دا جیباو‌زی نیه: مردوه‌که نئژرابن، بیان سوتئینرابن، یان پارچه‌ کرابن، یان له‌ سه‌ر زه‌وی فرئ‌درابن... هتد.

دوووم: زیندوویونه‌وی قیامهت، که به (تَفْخُ الصُّوْرِ) دوووم دست پئ‌نه‌کا، هه‌روه که له‌مه‌و بواسی شه‌که‌بن، نینجا بزانه: شه‌م ژیانیه نوابی مردن، تا زیندوویونه‌وی قیامهت، پئی نه‌گوتئ: (بَرْزَخ)، ولته: په‌رده‌ی نئوان نونبایو زیندوویونه‌وی قیامهت، خوی گه‌وره نه‌فرموی: ﴿وَمَنْ وَرَّاهُمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ۱۰۰، له‌ به‌رده‌م شه‌و مردوولته په‌رده‌یه‌ک هه‌یه تا شه‌و پڙئی زیندو شه‌گرتنه‌وه. به‌وانه (النهاية لابن الأثیر): مادة (بَرْزَخ).

﴿بَاسِی نَازَارُو پَرسِیاری نَواو گۆز﴾

نیمایی (الطحاوی) نه‌فرموی:

(وَبِعَذَابِ الْقَبْرِ) باوه‌پمان هه‌یه به‌ نازاری گۆز، ولته: نازاری (بَرْزَخ)ی نوابی مردن، جا مردوه‌که نئژرابن، یان نا (لَمَنْ كَانَتْ لَهُ أَهْلًا) بۆ شه‌و مردوه‌ی پرسیاری نازاردرانی درابن، پئغه‌مه‌بر ﷺ نواعی شه‌کرد: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ﴾ رواه البخاری ومُسلِم، خواجه خرقم شه‌پارئزم به‌ تو له نازاری ناو گۆز.

وسؤال مُنكرٍ ونكيرٍ في قبره عن ربه ودينه وتبى على ما جاءت به الأخبار عن رسول الله ﷺ وعن الصحابة رضوان الله عليهم. والقبر روضة من رياض الجنة أو حفرة من حفر النيران.

(وسؤال مُنكرٍ ونكيرٍ في قبره) باوريمان هه به پرسپارکردنی (مُنكرٍ) و(نكيرٍ) - هاردیو فریشتی ناو گوپر - له مردوی: (عن ربه) خوی وی کنیه؟ (وبینه) نایینی چی به؟ (وتبى) پیغمبری کنیه؟ واته: چونکه تم سنیانه بنجینهی نایین (علی ما جاءت به الأخبار عن رسول الله ﷺ) به بهلگهی چند هه نیسینکی (صحيح) که له پیغمبره وه هاتوه ﷺ (وعن الصحابة رضوان الله عليهم) وه له سهابه کانیسه وه هاتوه، ههروه کو پیغمبره ﷺ نه فه رموی: ﴿اِذَا قُبِرَ الْمَيِّتُ اَتَاهُ مَلَكَانِ اَسْوَدَانِ اَزْرَقَانِ يُقَالُ لْاَحَدِهِمَا: الْمُنْكَرُ، وَالْآخَرُ: النَّكِيرُ...﴾ الحديث ﷻ روه ابن حبان و الترمذی وقال حسن غریب، کاتى مردوی خرابه ژور خاک، نوو فریشتی ره شو شین دینه لای، په کیکیان پی پی نه گوتری: (مُنكرٍ)، نه وی تر پی پی نه گوتری: (نكيرٍ)... نا کونایى هه بیسه که.

(وَالْقَبْرُ كَقُورٍ، وَاَتَاهُ: رِيَانِي (بِرَزَخِي) نَوَاي مَرْدِن (رَوْضَةٌ مِّنْ رِّيَاضِ الْجَنَّةِ) بَاغِيكِه لِه بَاغِه كَانِي بَه هَشْت بَلِي بِيَاوَجَاكَا (أَوْ حُفْرَةٌ مِّنْ حُفْرِ النَّارِ) يَان خَه نَدَه قَيْكِه لِه خَه نَدَه قَه كَانِي نَاكِر بَلِي بِيَاوَخْرَابَان، ههروه کو پیغمبره ﷺ نه فه رموی: ﴿إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِّنْ رِّيَاضِ الْجَنَّةِ، أَوْ حُفْرَةٌ مِّنْ حُفْرِ النَّارِ﴾ روه الترمذی وقال حسن غریب.

﴿وَعَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ فِي حَدِيثِهِ الطَّوِيلِ... قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اِسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ - وَهُوَ يَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِهِمْ - يَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامَ. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ؟ فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ... فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَسْتَأْذِنُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾. فَيُنَادِي مُنَادٌ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ قَدْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرَشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالسُّورَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَانْفَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ. قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رُوحِهَا وَطَبِيهَا وَيُفْتَحُ لَهُ فِيهِ مَدْبَرُهُ. وَإِنَّ الْكَافِرَ أَوْ الْمُنَافِقَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَعَادَتِ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ، يَأْتِيهِ مَلَكَانِ، فَيُجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاةَ لَا أَدْرِي. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاةَ لَا أَدْرِي. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاةَ لَا أَدْرِي. فَيُنَادِي مُنَادٌ مِنَ السَّمَاءِ: أَنْ كَذَبَ عَبْدِي فَأَفْرَشُوهُ مِنَ النَّارِ وَالسُّورَةَ مِنَ النَّارِ وَانْفَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ. قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُومِهَا وَيُضَيَّقُ عَلَيْهِ قَبْرَهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَاعُهُ...﴾ الحديث، روه احمد و أبوداود بسند حسن، واته: پیغمبره ﷺ سن جار فه رموی: خوتان به خوا بیارتین له نازاری

گور. ئىنجا فەرموۋى: كاتى ئىماندار خرايە ناو گۆرەكەي ۋە ھاورىتكانى گەپنەۋە، گۆرى لى دەنگى پىلاۋەكانىانە، نوو فرىشتە - (مُنْكَرٌ وَنَكِيرٌ) - دېتە لاي ۋە دابنە نىشىتىن لى ئەپرسن: خوراي تۇ كىيە؟ ئەلن: خوراي من (الله) يە. ئىنجا لى ئەپرسن: ئايىنت چىيە؟ ئەلن: ئايىنت ئىسلامە. ئىنجا لى ئەپرسن: ئەۋ پىياۋەي - واتە: (مُحَمَّدٌ) - ناردرابوۋە لاي ئىۋە چى بوو؟ ئەلن: پىتتەمبەرى خوا بوو ﷺ. جا پىتتەمبەرى ﷺ فەرموۋى: ئەم ۋە لامە راستە واتەي ئەم ئايەتەيە: ﴿بَشَّرْتُ اللَّهَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ إبراهيم: ۲۷، كە خوراي گەورە ئەفەرموۋى: خوراي گەورە زورايى ئىمانداران راست ئەكا بۇ گۆتەي راست لە دونىاو لە پۇزى دوابى. ئىنجا فەرموۋى: يەككە لە ئاسمان بانگ ئەكا: كە خوا ئەفەرموۋى: بەندەي من راستى گوت، كە ۋابوو: لە بەھەشت بۇي رايىخزو لە بەرگى بەھەشت بىكەنە بەرو دەرگەيەكى بۇ لاي بەھەشت بۇ بگەنەۋە. ئىنجا بۇنە خۆشەكەي بەھەشتى بۇ دىۋ بەقەد بينايى چاۋى گۆرەكەي بۇ بەرفراۋان ئەكرى. ھەرۋەھا كاتى (كَافِرٌ)، يان (مُنَافِقٌ) خرايە ناو گۆرەكەي ۋە گىيانەكەي ھاتەۋە ناو لاشەكەي، نوو فرىشتە - (مُنْكَرٌ وَنَكِيرٌ) - دېتە لاي ۋە دابنە نىشىتىن لى ئەپرسن: خوراي تۇ كىيە؟ ئەلن: ھام ھام نازانم. ئىنجا لى ئەپرسن: ئايىنت چىيە؟ ئەلن: ھام ھام نازانم. ئىنجا لى ئەپرسن: ئەۋ پىياۋەي ناردرابوۋە لاي ئىۋە - واتە: (مُحَمَّدٌ) - چى بوو؟ ئەلن: ھام ھام نازانم. ئىنجا لە ئاسمانەۋە يەككە بانگ ئەكا: كە خوراي گەورە ئەفەرموۋى: بەندەي من نرۇي كرد، كە ۋابوو: لە نۆزەخ بۇي رايىخزو لە ئاگر بىكەنە بەرو دەرگەيەكى بەرو ئاگر بۇ بگەنەۋە. ئىنجا گەرمايى ۋە پشووۋە گەرمەكەي نۆزەخى بۇ دىۋ گۆرەكەي لە سەر بەرتەسك ئەكرى، تا پەراسووۋەكانى تىك ئەچەقنەۋە.

ئىعامى (النواوى) ئەفەرموۋى: لە لاي (أهل السنة): ئەم نازارە بۇ گىيان ۋە لاشەي مەروۋەكەيە، جا: يان ھەموو لاشەكەي، يان ھەر بەشىكىي پاش ئەۋەي گىيانى ئىتتەۋە ناو. (شرح صحيح مسلم) ل ۳۱۹ ب ۱۰.

ھەرۋەھا (ابن أبي العز) ئەفەرموۋى: ئەم پەرسىارو نازارەي گۆر: بۇ گىيان ۋە لاشەي مەروۋەكەيە، بە يەككەنگى (أهل السنة والجماعة)، ئىنجا ئەفەرموۋى: ئەم نازاردانە، نازارى (بَرِيْخٌ) ھ، ھەرگەسى مستەھقى سزادان بىن، ئەۋە بەشى خۇي لەم نازارە ئەگاتى، جىاۋازى نىيە: ئىژدابىتتە ناو گۆر، يان نا، ئېندە خواردىبىتى، يان سووتابى تا ئەبىتتە خۇلەمىش، يان لە قنارە ئرابىن، يان لە دەريادا خنكابىن، ھەموو ئەۋانە: گىيان ۋە لاشەكەيان نازار ئەبىتىن. (شرح الطحاوية) ل ۵۷۹ ب ۲.

﴿ناگادارى﴾: مەبەستى ئەم فەرموۋدەيە: لاشەيەكى (بَرِيْخٌ) يە، ئىتتەش چۇنىتەي ئەم لاشەيە نازانين، چونكە - جگە لە چەند جۆرە كەسبىك - بە تىقى ۋە پىۋ ئەدا: لاشەي دونىاي

نامتین: به هوی سوتان، یان پزیزو بوونه و خاک... هتد، تا پوژی (قیامت)ش دروست ناکرتیه وه. ههروهه له حهیسه که ی پابردوادو له حهیسسی کوژلوه کانی غه زای (بئردا)، بزمان دهرئه که وی: که مرهوه ناگاداره: له کردلرو گوفناری زیندوان، به لام نیمه چوئیه تی نهم زیانه (بیزخی) بهش نازانین، که و ابو: گیانی مرهوه له نوای مردن - جوړه په یوه ندی په کی به لاشه ی نونیا یوه هه به، جا نه گونجی - الله اعلم - نهم په یوه ندی به به هوی (کلینجه) یوه بین، چونکه پیغه مبه ر علیه السلام نه فه رموی: ﴿لَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَلْسَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا: وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ، وَمَنْهُ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه البخاری ومسلم، هه پارچه په کی ئاده میزاد هه به، گشتی له ناو نه چی، ته نها به ک نیتقان نه بین: که ناوی (کلینجه) به، هه له و (کلینجه) بهش ئاده میزاد دروست نه کرتیه وه له پوژی قیامت. (کلینجه): ئیسفانیکی بچوکه نه که ویته کورتای زنجیره ی پشتی مرؤف.

ههروهه بزانه: نهم جوړه که سانه پرساریان له ناو گوژدا لئناکری: پیغه مبه ران علیه السلام شه هیدانی ریگه ی خوا، ئیشکگرانی سه نگره ی نیسلام، مرهوه کانی شه و پوژی هه بین. ههروهه ئه وهش بزانه: ئازاری ناو گوژ ته نها کافرو تاوانباران نه گرتیه وه، ئینجا هه ندی که س ته نها ماوه یه ک ئازار نه بری، هه ندی کیش تا پوژی نوای، ههروهه بزانه: لاشه ی پیغه مبه ران علیه السلام شه هیدان نازنیو نابیتیه وه خاک، گیانی پیغه مبه ران علیه السلام (علین)، گیانی شه هیدان له ناو بالنده سه وزه کانی به هه شتدایه، بؤ لئیایی برونه (شرح الطحاویه) ل ۵۷۸ تا ۵۸۸ ب ۲ و (نثر الالکی) ل ۲۲۴ تا ۲۲۸.

﴿بِاسِي تَيْكُوونِي نُونِيَاو زِيندووو بوونه ووی قِيَامَتِ﴾

بزانه: هه کاتیک خوی گه و ره ویستی نونیا ویران بکا، فه رمان نه کاته فریشته به ک - که ناوی (إسرافیل) ه - فوو نه کاته (صوور) نهم نونیا به ناسمان و زه مینه وه و ویران نه کا، گشت گیانله به ریک نه مرئ جگه له چه ند که سیک نه بین: که خوا حه ز نه کا نه مرن، ئینجا جاری سووم فوو نه کاته وه (صوور) گشت گیانله به ریک زیندوو نه بیتیه وه، خوی گه و ره نه فه رموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَقَّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ الزمر: ۶۸، فوو نه کرتیه (صوور)، هه چی له ناسمان و زه مینه گیانی دهرئه چی، جگه له و که سانه ی خوا حه ز بکا: نه مرن، ئینجا سووباره فوو یکی تری نه کرتیه و گشتیان زیندوو نه بینه وه و چاوه پوان نه که ن چیان به سه ر دی؟ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا الصُّورُ؟ قَالَ: قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ﴾ رواه الترمذی و ابو داود بسند حسن، پرسیار له پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرا: (صوور) چی به؟ فه رموی: قوچیکه فوو ی نه کرتیه.

وَيُؤْمِنُ بِالْبَيْتِ، وَجِزَاءِ الْأَعْمَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَالْمَرْضِ وَالْحَسَابِ، وَقِرَاءَةِ الْكِتَابِ. وَالْمِزَانَ وَالْعِقَابِ، وَالصَّرَاطِ، وَالْمِيزَانَ.

ثینجا بزانه: فووکردن= (نَفَخَ الصُّوْرَى) به کهم-که دونیا ویران نه‌کا- له قورئانی بی‌روزدا به چند ناویک هاتوه. وه‌کو (السَّاعَةِ، الْأَرْفَةِ، الْحَافَةِ، الْقَاضِيَةِ، الرَّاقِعَةِ، الْقَارِعَةِ الرَّاجِفَةِ). هه‌روه‌ها فووکردن= (نَفَخَ الصُّوْرَى) دووم-که خه‌لکی پی‌ زیندوو نه‌بیته‌وه- نه‌ویش به چند ناویک هاتوه. وه‌کو (يَوْمَ الْبَيْتِ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَوْمَ الدِّينِ، يَوْمَ الْفَتْحِ، يَوْمَ التَّلَاقِ، يَوْمَ الْحَضْرَةِ، يَوْمَ الْجَمْعِ، يَوْمَ الثَّغَابِ، يَوْمَ الْخُرُوجِ، يَوْمَ التَّنَادِ، الرَّادِفَةِ، الطَّامَّةَ الْكَبْرَى، الصَّاحَّةَ).

ثینجا بزانه: (الْيَوْمَ الْآخِرُ)= پۆژی نوایی، به هه‌روویکیان نه‌گوتئی، ئیمامی (النوایی) و (القسطلانی) فه‌رمویانه: له چند گیزانه‌وه‌یه‌کدا هاتوه: که نیوان هه‌رووو فووکردنه‌که جیل ساله. بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۴۲۱ ب ۱۰ او (إرشاد الساری شرح البخاری) ل ۳۲۳ ب ۷.

ثینجا بزانه: له‌م زیندوو بیوتنه‌وه‌ی (قیامة)، لاشه‌که‌ی دونیا به نه‌واوی دوست نه‌کرتنه‌وه‌و گیانی بیته‌وه ناو ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مَحْضُرُونَ حُقَّةَ غُرَّةٍ غُرْلًا ثُمَّ قَرَأَ: (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ يُعِيدُهُ وَعَدْنَا عَلَيْهَا النَّاسَ فَاعْلَمِينَ)﴾ الأنبياء: ۱۰۴، رواه البخاري ومسلم، نه‌ی خه‌لکینه: ئیته‌وه حه‌شر نه‌کرتن بۆ لای خوا: به پی‌خواسی‌وه به پووتی‌وه به سونه‌ت نه‌کرووی، خوا‌ی گه‌وره نه‌فه‌رموی: هه‌روه‌ک دوست‌کرتنی به‌که‌م، نوویاره دوستی نه‌که‌ینه‌وه. ئیمامی (النوایی) و (الاکوسی) فه‌رمویانه: هه‌روه‌ک به‌که‌م جار گشت نه‌ندامه‌کانی کو نه‌کرتنه‌وه‌و گیانی بیته‌وه ناو و به‌ک پارچه‌شی له ده‌ست ناچن، تا نه‌و پارچه‌چه‌رمه‌ی سه‌ر نه‌ندامی ئیرینه‌ش-که له دونیا لی‌ی‌کروه‌ته‌وه- نه‌بیرتته‌وه. بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۳۱۱ ب ۱۰ او (نثر الأملی) ل ۲۴۶.

ثینجا بزانه: به‌م فووکردن= (نَفَخَ الصُّوْرَى) دووم، قوناغه پی‌ ترسه‌کانی تری قیامه‌ت ده‌ست پی‌ نه‌کرتن، هه‌روه‌ک ئیمامی (الطحاوی) نه‌فه‌رموی:

(وَيُؤْمِنُ بِالْبَيْتِ) باوه‌پیمان به زیندوو بیوتنه‌وه‌ی (قیامة) هه‌یه، هه‌روه‌ک باسما‌ن کرد (وَجِزَاءِ الْأَعْمَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) باوه‌پیمان به سزای کرده‌وه‌کان هه‌یه له پۆژی قیامه‌ت (وَالْمَرْضِ) باوه‌پیمان هه‌یه: به بردنمان بۆ به‌رده‌ست خوا‌ی گه‌وره بۆ پرسیار لیکردن (وَالْحَسَابِ) باوه‌پیمان به پرسیارو لیکولینه‌وه‌ی (قیامة) هه‌یه (وَقِرَاءَةِ الْكِتَابِ) باوه‌پیمان به خوتندنه‌وه‌ی نووسراوی کرده‌وه‌کانمان هه‌یه (وَالثُّوَابِ وَالْعِقَابِ) باوه‌پیمان به پاداشتو سزای کرده‌وه‌کانمان هه‌یه (وَالصَّرَاطِ) باوه‌پیمان به پردی (جَهَنَّمَ) هه‌یه (وَالْمِيزَانَ) باوه‌پیمان به ترازووی (قیامة) هه‌یه، ثینجا به پشتیوانی خوا‌ئهم باسانه به پووختی پوون نه‌که‌ینه‌وه:

﴿ باسی وستانی گوره پانی مه حشر (الحشر فی الموقف) ﴾

بزانه: که نم خه لکه زیندو کراوه، به م شیوه به (حشر) نه کرین، واته: له گوره پانی (حشر) - که پنی نه گوتی: (الموقف) - کو نه کرینه وه: ﴿عَنْ بَهْرِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: يَقُولُ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ رَجَالًا وَرُكْبَانًا وَتَجْرُونَ عَلَيَّ وَجُوهَكُمْ﴾ روه الترمذی بسند صحیح، میوه نه بربرینه گوره پانی مه حشر: هه ندیک به سواری، هه ندیک به پیاده، هه ندیک له سه روو پانه کیشرین.

نینجا بزانه: نم گوره پانی (مَحْشُر) زه مینیکی تره جگه له م زه مینی نیستا، خوای گوره نه فهرموی: ﴿يَوْمَ نَبِّدُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ﴾ إبراهيم عليه السلام: ٤٨، له یقزی نوایی نم زه مینه به زه مینیکی تره گوری. ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَيَّ أَرْضَ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقَرْصَةِ نَقِيٍّ﴾ روه البخاری ومسلم، نم خه لکه له سه زه مینیکی سپیاتی وه کو کولیره ی سوو کرایه وه، حشر نه کری. بروانه (شرح صحیح مسلم) ل ٢٥٢ ج ١٠.

نینجا بزانه: موقه له دنیادا شوینکه وه ی کام گرو و کام سه رکده بوی، له یقزی دوایش له گه له همان گرو و همان سه رکده دا حشری نه کری، خوای گوره نه فهرموی: ﴿يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ﴾ الإسراء: ٧١، له یقزی (قیامة) هه موو خه لکیک له گه ل پیشه وای خویندا بانگ نه که ی. هه روه ها پیته مه بر علیه السلام نه فهرموی: ﴿الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ﴾ روه البخاری ومسلم. هه ده فهرموی: ﴿وَلَا يُحِبُّ رَجُلٌ قَوْمًا إِلَّا حَشَرَ مَعَهُمْ﴾ روه الطبرانی یاسناد جید، واته: موقه له دنیادا کری خویشیستی، حشری له گه له نه وی دا نه کری. بروانه (التَّوْبَةُ وَالنَّهْيُ وَالرَّغِيْبُ وَالرَّهْبُ) ل ٢٨ ب ٤ و (التَّاج) ل ٨٠ ب ٥. که واپوو: نه ی موسولمانی به ریز: هه نیستا بزانه: کن پیشه واته؟ له گه ل کام کومه لی؟ کیت خوش نه وی؟ یقزی نوایی گله یی له که س مه که !!

﴿ باسی مه ختایی (الموقف) گوره پانی مه حشر ﴾

پیته مه بر علیه السلام نه فهرموی: ﴿ثُمَّ انبأ الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ، فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْفِرْقِ: فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبَةٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجَمُ الْفِرْقُ الْجَمًّا، وَأَنشَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ إِلَى فِيهِ﴾ روه مسلم، له مه دانی مه حشر - که خه لکه وه ستاوه - یقزی لیبان نزیک نه بیته وه به نه دلازه ی میلک، نینجا نم خه لکه له بهر گه رمایی و پاله په سته نارقه ی لته چکیتته خوارموه، هه رکه سه به گویره ی کرده موه کانی له گومی نارقه نا نوم نه بن: هه ندیک تا گورینگ هه ندیک تا نه رتو، هه ندیک تا پشتیندی، هه ندیک تا ده مو لووتی نارقه لغاوی نه که. (شرح صحیح مسلم) ل ٢١٢ ج ١٠.

نیجا بزانه: له پښی نوایی دا، خزمایه تی و پله و پایه ی دونیا سوودی نیه، هه روه ها بزانه: چه ند جزره که سیک له چه بیسی (صحیح) دا باسیان کراوه: که له م سه ختایی به نه پاریزینو خوی گوره له سینه یی (عزشی) خوی دایان نه ی.

﴿تکا گورمه کی پیغه مبه رتکک له گوره پانی (مخشر)﴾

﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَهْتُمُونَ لِدَلِكَ فَيَقُولُونَ: لَوْ اسْتَشْفَعْنَا إِلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرَخِّنَا مِنْ مَكَانِنَا هَذَا، قَالَ: قِيَامُونَ آدَمَ، ثُمَّ نُوحًا، ثُمَّ إِبْرَاهِيمَ، ثُمَّ مُوسَى، ثُمَّ عِيسَى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ... وَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ يَقُولُ: لَسْتُ هُنَاكُمْ، قَالَ النَّبِيُّ: قِيَامُونِي، فَأَتَاؤُنِي رَبِّي فَيُؤَدِّنُ لِي﴾... الحديث بتمامه رواه البخاري ومسلم، ثم خهلك له مهيدانی مهحشر خوی گوره کزیان نه کانه وه، هه ول نه ده وه نه لاین: وا باشه داوای تکا بکه ین له لای خوا، تاکو له م پاره ستانه بمانه سینتیته وه. نیجا نه چنه لای چه زه تی باب (آدم) و (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) عنهم السلام، تاکو له لای خوا تکایان بۆ بکن، جا هه رکه سه یان نه لی: من له و پله یه نیم. پیغه مبه رتکک فهرمووی: نیجا دینه لای من، منیش نیزن له خوا وه رته گرم و خوا نیزنم نه دا. واته: تکایان بۆ نه که م خوی گوره تکام وه رته گری و دادگای (مخشر) ده ست پین نه کا. نیجا بزانه: نه م تکایه پزی نه گوتری: (الشفاعة العظمی)، هه م: (المقام المحمود)، هه روه ک له باسی (شفاعة) دا پروغان کرده وه، بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۵۶ ب ۲ و (فتح الباری) ل ۵۲۰ ب ۱۱.

﴿یاسی (افرض) بردنه لای خودا بۆ پرسیار (السؤال)﴾

خوی گوره نه فرموی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ الحاقة: ۱۸، له پښی قیامت نه میندرینه لای خوا بۆ پرسیار لکرین، هه ر کارکی به په نهانیش کردوتانه، لیجان ناشاردریته وه و گشتی نه میندریته وه به رچاوتان. نیجا که نه م خه لکه هیندرا مهیدانی مهحشر، له بهر ده ست خوی گوره رانه گری و پرسیاران لته کا، خوی گوره نه فرموی: ﴿فَلْيَسْأَلِ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلْيَسْأَلِ الْمُرْسَلِينَ﴾ الأعراف: ۶، نیغه پرسیار له و که سانه نه که ین که پیغه مبه رمان بۆ نارون، پرسیار له پیغه مبه رلنیش نه که ین. ﴿عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَزُولُ قَدَمَا عِنْدَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ: فِيمَ أَفَاءَ؟ وَعَنْ عَمَلِهِ: فِيمَ فَعَلَ؟ وَعَنْ مَالِهِ: مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ جِسْمِهِ: فِيمَ أَبْلَاةٌ؟﴾ رواه للترمذي بسند صحيح، قاچه کانی بهنده له پښی قیامت له شوین خوی لاناچن تا پرسیار لته کری: ته منی چون بریوته سه ر؟ کرده وه ی بۆچی کردوه؟ مالی خوی له کوی هیناوه له چی سه رف کردوه؟ لاشه ی خوی له چی به کار هیناوه؟.

جا هرکه سيک وه لامي راست نه داته وه و دان نه هيتي به کرده وه کاني، شه وه گشت نه دنامه کاني شاهيدي له سر نه دن، خوي گوره نه فرموي: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النور: ۲۴، له پښي نوايي شاهيدي له سر خه لک نه دن: زوبانيان و دسته کانيان و قاچه کانيان: به وهی کردويانه.

﴿بأسي دهفتري کرده و مکان (صُحُفُ الْأَعْمَالِ)﴾

له نواي (العَرْض) = وه ستان له بهر ده ست خوي گوره و پرسيار لي کردن، هه موو که سيک له پښي نوايي دهفتري کرده وه کاني = (صُحُفُ الْأَعْمَالِ) - که له نونيدا فريسته کاني راسته و چه نووسيو بيان - ورنه گريته وه و خوي گوره فرماني پي نه کا: ﴿أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ الإسراء: ۱۴، دهفتري کرده وه کانت بخويته وه: خودي خوت به سه: که ليکولينه وه له گه ل خوت بگي. نينجا بزانه: نه وهی له نونيدا خوينده وار بوين، يان خوينده وار نه بوين، دهفتري کرده وه کاني هر به خوي نه خوي نيته وه. (نُزُّ اللَّائِي) ل ۲۵۶ و (تحفة المرید) ل ۹۶.

نينجا شه خه لکه له وهرگريته وهی دهفتريه کانيان نوو جوون: هه روک خوي گوره نه فرموي: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسْرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُرًا، وَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا﴾ الإنشاق: ۷-۱۲، هرکه سيک دهفتري کرده وه کاني به دهستي راسته بديته وه، شه ليکولينه وه به کي که می له گه ل نه کروي به دلخوشي نه چيته به هشت، به لام هرکه سيک له لاي پشت وهی دهفتريه که ي بديته وه - يان به دهستي چه وهری بگري - شه هاواری قوربه سه ری نه کاو، نه چيته نوزخ.

(الباجوري) نه فرموي: نيمانداری بي تاوان به دهستي راسته ی دهفتريه که ی وهرنه گريته وه، کافريش به دهستي چه بی له لاي پشت وهی وهرنه گريته وه. (الماوردي) فرمويه تی: نيمانداری تاوانباريش به دهستي راسته ی وهرنه گريته وه، هه نديکيش نه لين: هر خوا نه زانی. (تحفة المرید) ل ۹۶.

﴿بأسي ليکولينه وهی روزي قيامت (الْحَسَابِ)﴾

خوي گوره نه فرموي: ﴿إِنَّا إِلَيْنَا إِلَابُهُمْ ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾ الفاشية: ۲۵-۲۶، بيگومان گه پانه وهی شه خه لکه هر يو لاي نيمه، نينجا ليکولينه وهی کرده وه کانيان له سر نيمه. ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسَبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَلَكَ. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا ذَلِكَ الْغُرْضُ، وَلَيْسَ أَحَدٌ يُنَاقِشُ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَذِبَ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم، بيته مبرور ﷺ - فرمودی: هر که سبک له بگذری قیامت لیکولینه وهی له گه ل بکری تووشی سزای تووخ شهین. (عائشة) - فرمودی: نه دی خوا نه یفرموده: هر که سبک به دهستی راسته دهفته ری کرده وه کانی بدرتوه لیکولینه وه به کی کمی له گه ل نه کری؟. بیته مبرور ﷺ - فرمودی: نه م لیکولینه وه که مه تنها پرسیار کردنه له کرده وه کان، هر که سبک لیکولینه وهی ته وای له گه ل بکری و چاوپوشی لته کری، نه وه تووشی سزا شهین. (شرح صحیح مسلم) ل ۲۲۶ ب ۱۰ و (فتح الباری) ل ۴۹۰ ب ۱۱.

(الباجوری) نه فرمودی: نه م لیکولینه وهی له نوای وهرگرنه وهی دهفته ری کرده وه کانه، شعباندارو کافرو جنزه و ناده میزاد نه گرتتوه، تنها نه و که سانه ناگرتتوه، که جبا کراونه ته وه له چه ديسدا هاتوه: که به بین لیکولینه وه نه چنه به هشت. (تحفة المرید) ل ۹۲. نه مش چه ديسه که به: ﴿عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: وَعَدَنِي رَبِّي أَنْ يُدْخِلَ الْجَنَّةَ مَنْ أَمَّنِي سَبْعِينَ أَلْفًا لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ وَلَا عَذَابَ، مَعَ كُلِّ أَلْفٍ سَبْعُونَ أَلْفًا، وَثَلَاثَ حَيَاتٍ مِنْ حَيَاتِهِ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، خوی گوره وه عدی داومی: چه فتا هه زار که س له نوممتم به بین لیکولینه وه و سزادان بیاته به هشت، هه زار نیکش چه فتا هه زار که ستری له گه له، هه روه ها: وه عدی سن وه جبهی تریشی پی داوم به گولمه که ی خوی. بیوانه (فتح الباری) ل ۵۰۰ و ۵۰۴ ب ۱۱.

﴿بسی تهرازوی روزی قیامت (العیزان)﴾

هر کاتیک دهفته ری کرده وه کان وهرگیرانه وه لیکولینه وه ته وای یو: تهرازو دانه ندری، تا کو نه ندازه ی کرده وه کان ده رکه وی، خوی گوره نه فرمودی: ﴿وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ الانبیاء: ۴۷، نیمه تهرازوی دادپه روهی دانه نین له بگذری قیامت. نینجا بزانه: نه م تهرازوه - وه کو تهرازوی نونیا - نو لای هیه، نووسراوی کرده وه کانی بین کیشری ﴿فَقَدْ جَاءَ فِي حَدِيثِ الْبِطَاقَةِ الطَّوِيلِ: (تَضَعُ السَّجَلَاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ، فَطَافَتِ السَّجَلَاتُ وَتَقَلَّتِ الْبِطَاقَةُ)...﴾ رواه أحمد و الترمذی بسند حسن، نه وه نو دهفته ره کانی خرابه له ناو لایه کی تهرازو دانه ندری، پسوله که ی (لا إله إلا الله) له له ناو لایه کی تر دانه ندری، جا هه مو دهفته ره کان هه لته سن و سوک شهین، پسوله که ش دانه که وی و گران شهین. بیوانه (شرح الطحاویة) ل ۶۰۹ ب ۲ و (تحفة المرید) ل ۹۶ و ۹۷.

خوای گوره نه فرموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ تَلَّكَ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ، وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَارِيَةٌ﴾ القارعة: ۶-۹، له تفسیری نایه تکان (جابر) له حدیسیکا نه گپرتیه: ته رازوو له پښی قیامت دانه ندری و چاکه و خرابه ی پی نه کینشری: جا هرکه سیک به قه دهنکه گلپره به ک چاکه ی گرانتر بی، نه چپته به هشت، هرکه سینکیش به قه دهنکه گلپره به ک خرابه ی گرانتر بی، نه چپته نوزخ، هرکه سینکیش چاکه و خرابه ی به نه دازه ی به کتر بن، نه وه له (أعراف) نه مینتیه وه-شونینکه له نیوان به هشت و نوزخ- واته: ماوه به ک نه مینتیه وه، نینجا نه چپته به هشت. بیوانه تفسیری نایه تی ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ الأعراف: ۴۶، هر وه ها (حذیفة) نه فرموی: حه زده تی (جبرائیل) به ریوه به ری ته رازوو له پښی قیامت. (تفسیر القرطبی) ل ۲۱۱ ب ۷ و (فتح الباری) ل ۶۵۹ ب ۱۲.

﴿بسی توله و مرگرتنی پښی قیامت (القصص)﴾

بزانه: هرکه سیک له دنیادا مافی که سیک له سر بی: دهریاره ی خوین، یان نابوو، یان مال، یان سازاردان، وه له دنیادا هم مافه ی نه داپیتیه وه و خاوه نی مافه که ی رازی نه کربین، نه وه له پښی قیامت نه و مافه ی لیره نه گپرتیه وه له توله ی دنیا، به م شیوه یه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ، أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ﴾ رواه مسلم، (مفلس) مالویرانی راسته قینه له نومته تی من نه و که سه یه: که له پښی قیامت دینه دانگای خودا، نویری کروه و پښووی گرتوه و زه کاتی داوه، له هه مان کاتیشدا: جنیوی به که سیک داوه و نابوو ی که سیک برروه و مالی که سیک خوارروه و خوینی که سیک پښتوه و له که سیک داوه، نینجا چاکه کانی هم تاوانباره نه درینه هم ستم لیکراوانه، نینجا نه گه ر چاکه کانی نه مان و مافه کانیسی هر له سر مابون: نه وه خرابه ی خاوه ن مافه کان نه خرینه سر خرابه کانی هم ستمکاره، نینجا فری نه ده نه ناو نوزخ. واته: چونکه له راستی دا هر خوی ستمکاره و هر به هوی ستمکاره که خوی نه سوتن، نه مه راره وی (أهل السنة) به. بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۲ و ۱۴ ب ۱۰.

نینجا بزانه: له پسته ی ﴿ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ﴾ وه ها دهره نه کوی: که هم توله و مرگرتنه ی مهیدانی (مخش) جیا به له گه ل توله و مرگرتنی نیوان به هشت و نوزخ، که پیغه مبه ر ﷺ

نه فرموی: ﴿يَخْلُصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ فَيَحْبُونَ عَلَى قَطْرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَقْتَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ. مَظَالِمُ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُدُّوا وَتَقَوَّأَ أَذُنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ﴾ رواه البخاري، كه نيمانداران له پردی دوزخ پزگار بون، له سر پردیکی تر له نیوان بهه شستو دوزخ رانه گبرین، نینجا توله یان بۆ له به کتری ودرنه گبرینه وه: هی شو و ستمانه هی له نیونیدا له نیوانیناندا بوه، نینجا که پاک بونه وه و هیچ داوایه کیان له سر نه ما، نینن نه برین بجه بهه شت. که ابو: شم پرده ش جیایه له که ل پردی دوزخ = (الصراط)، شم توله یه ش له که ل توله ی حه دیسه که ی تر جیایه، چونکه شو ان هیچ چاکه یان نامینن و به هوی ستمه کانینان نه چنه دوزخ، به لام نه مانه له دوزخ پزگاری بونه و بۆ بهه شت نه پون، که ولته: به م توله به گشت چاکه کانینان له ده ست ناچن، برونه (فتح الباری) ل ۴۸۶ ب ۱۱.

﴿بِاسْمِ پردي دوزخ = (الصراط)﴾

بزانه: که قوناغه کانن (الموقف) - گوره پانی مه حشر کوتایه هاتن، پردی که له سر دوزخ دانه ندرن، تا کو شم خه لکه به سر پرده که دا رابری بۆ بهه شت، نینجا بهر له پرده که تاریکایه که هیه: له ویوه نیماندارو (مُنافِق) لیک جیا نه بوه، ته نها نیمانداره کان به نه ندازه ی کرده وه باشه کانینان بپونا کیان نه بریتن و به سر پرده که دا تینه پهن، برونه (فتح الباری) ل ۵۵۲ ب ۱۱ و (شرح الطحاوی) ل ۶۰۵ ب ۲.

خوای گوره نه فرموی: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا، ثُمَّ نَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَنَدَّرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ مریم: ۷۱-۷۲، هه موو که سینکتان نه بی به ناو دوزخدا رابری، خوای گوره بریاری دوه و براوه ته وه، نینجا نه وانیه خوایان له تاوان پاراستوه پزگاریان نه که ین، ستمکاره کانیش له ناو دوزخدا نه نیلینه وه.

نیعما (النولوی) نه فرموی: مه به ست به چوونه ناو دوزخ: تیپه بیوونه به سر پردی دوزخدا، که پردی که له سر دوزخ داندرو، دوزخ خیه کان لی نه که ونه خواره وه، نه وانن تریش پزگار نه بن. (شرح صحیح مسلم) ل ۲۹۲ ب ۹.

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي حَدِيثِهِ الطَّرِيفِ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ... ثُمَّ يُضْرَبُ الْجَسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ وَتَحُلُّ الشَّفَاعَةُ، فَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ. قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجَسْرُ؟ قَالَ: دَخَضٌ مَرَّلَةٌ فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِبٌ وَحَسَكٌ، فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرَفِ الْعَيْنِ وَكَالْبُرْقِ وَكَالرِّيحِ وَكَالطَّيْرِ وَكَأَجَاوِدِ الْعَجَلِ وَالرَّكَابِ، فَتَاجِ مُسَلِّمٌ، وَمَخْدُوشٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾ رواه البخاري ومسلم، نینجا پرد له سر دوزخ دانه ندرن و

وَالْجَنَّةُ وَالنَّارُ مَخْلُوقَاتَانِ لَا تَقْبَلَانِ أَبَدًا وَلَا تَبِيدَانِ، وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ قَبْلَ الْخَلْقِ، وَخَلَقَ لَهُمَا أَهْلًا:

کاتبی شفاعت دئیو نه لئین: خوابه سه لامهت بکه سه لامهت بکه. گو ترا: نهی پیغمبره
خوای گه وره له باره ی هه رمووی: پر دیتی لووسه قاچ لی پانه زه ل، له م لاوله و لا
قو لابه برکی پیوه به، نیماندلاران به سریدا پانه بین: هه ندیک وهک به چاوچوقانیک، وهک
بروسک، وهک با، وهک بالنده، وهک سوار نه سپی چاک، نینجا نه م خه لکه سن به شه: هه یه
به سه لامه تی بزکاری نه بین و هیچ قولابیک نایگری. هه یه قولابه کان نه یگری و برینداری
نه که نو به بری نه دهن و پانه بری. هه یه به کومه ل به سر یه کدا فری نه درینه ناو دوزه خ.
بروانه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۲۲ ب ۲.

﴿بِاسْمِ بَهْهَشْتَو دُوزَخِ- (الْجَنَّةُ وَالنَّارُ)﴾

نیعمای (الطحاوی) نه فرموئی:

(وَالْجَنَّةُ) به ههشت: که شوینی پاندلشتی نیماندلارانه (وَالنَّارُ) ناگری دوزه خ: که شوینی سزای
کافرو نیمانداری تاو لباره (مَخْلُوقَاتَانِ) هه رموویکیان نیستا هه نو دروستکرون. خوای گه وره
ده رباره ی به ههشت نه فرموئی: ﴿وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
آمَنُوا﴾ الحديد: ۲۱، پیشبرکی بکه بق به ههشتیک که به رضی به قه د به رضی ناسمان و
زه مینه، ناماده کراره بق نیماندلاران. ده رباره ی دوزه خ نه فرموئی: ﴿وَأَنفُثُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۲۱، خوتان له و ناگره بیاریزن که بق کافران ناماده کراره. جا نه م به
یه که منگی (اهل السنه یه)، به لام (مَعْتَرِلَةٌ) نه لئین: به ههشتو دوزه خ تا بقی نویسی دروست
ناکرین. جا نه م گوته ی نه وان به م نوو نایه ته و به چند نایه ته و هه بیسیکی تر بوچه ل
نه کرتوه، چونکه ووشی (أُعِدَّتْ) ناماده کراره، بق شتیک به کار دئی: که نیستا هه بین.
بروانه (شرح الطحاوی) ل ۶۱۴ و ۶۱۵ ب ۲ و (تحفة المرید) ل ۹۹.

(لَا تَقْبَلَانِ أَبَدًا) هه رگیز به ههشتو دوزه خ نیک ناچن (وَلَا تَبِيدَانِ) له ناو ناچن و هه ر نه مینز:
خوای گه وره له باره ی هه رموویکیان نه فرموئی: ﴿خَالِلِينَ فِيهَا﴾ البینة: ۶ و ۸، کافره کان به
یه کجاری له دوزه خدا نه میننوه، نیماندلاره کانیش به یه کجاری له به ههشتا نه میننوه.
نینجا بزانه: نیمانداری تاو لبار، که سزای تاوانه کانی ته لو بوو، یان شفاعه تی بق کرا، له
دوزه خ بینه دهر وه، پیغمبره ﷺ نه فرموئی: ﴿يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَفِي
قَلْبِهِ وَزَنْ ذُرَّةً مِنْ إِيمَانٍ﴾ رواه البخاري ومسلم، هه رکه سیک شاده ی هتینبزو به گرانای
زه رپه یه ک باره یی له ناو لدا بین، له ناگر بینه دهر وه، بروانه (شرح الطحاوی) ل ۶۲۹ ب ۲.

(فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ قَبْلَ الْخَلْقِ) خوای گه وره به ههشتو دوزه خی دروست
کردون پیش دروستکردنی خه ک (وَخَلَقَ لَهُمَا أَهْلًا) بق به ههشتو بق دوزه خ خاونه ی

فَمَنْ شَاءَ مِنْهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ فَضْلاً مِنْهُ، وَمَنْ شَاءَ مِنْهُمْ إِلَى النَّارِ عَذَاباً مِنْهُ، وَكُلٌّ يَفْعَلُ لِمَا قَدْ فُرِغَ مِنْهُ، وَصَانِرٌ إِلَى مَا خُلِقَ لَهُ، وَالْخَيْرُ وَالشَّرُّ مَقْدَرَانِ عَلَى الْعِبَادِ.

دروست کردون (فَمَنْ شَاءَ مِنْهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ فَضْلاً مِنْهُ) هر یه کیکی که خوای گه وره حزه بکا: له م خه لکه نه بیاته به هشت به ره مو گه وره می خوی (وَمَنْ شَاءَ مِنْهُمْ إِلَى النَّارِ عَذَاباً مِنْهُ) وه هر یه کیکیش که خوای گه وره حزه بکا: له م خه لکه نه بیاته نوره خ به داپه روه ری خوی (وَكُلٌّ يَفْعَلُ لِمَا قَدْ فُرِغَ مِنْهُ) هر که سیک له به هشتی وه نوره خی کار نه کا بق هینانه جی شو بریاری له (أَزَلْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بِرَأْسِهِمْ وَوَضَعْنَا لَهُمْ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّ هُمْ يَرْجِعُونَ) (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ) رواه مسلم، خوای گه وره دانیشتوانی به هشتی بق به هشت دروست کردون هیشتا هر له پشتی باونو باپیرانیاندا بون، دانیشتوانی نوره خی بق نوره خ دروست کردون هیشتا هر له پشتی باونو باپیرانیاندا بون.

(وَالْخَيْرُ وَالشَّرُّ مَقْدَرَانِ عَلَى الْعِبَادِ) چاکو خرابه نه ندازه ی بق داندروه: له سهر بنده کان ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فِي حَدِيثِهِ الطَّوِيلِ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ... فَإِنَّ صَاحِبَ الْجَنَّةِ يُحْتَمُّ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ عَمِلَ أَيُّ عَمَلٍ، وَإِنَّ صَاحِبَ النَّارِ يُحْتَمُّ لَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنْ عَمِلَ أَيُّ عَمَلٍ﴾ رواه للترمذی بسند صحیح، بیگومان مروفی به هشتی نو اکرده وهی به هشتیانه نه بن، هر چنده له پیشدا کرده وهی خرابیشی کردی، مروفی نوره خی نو اکرده وهی نوره خیانه نه بن، هر چنده له پیشدا کرده وهی باشیشی کردی.

نینجا بزانه: به هشت له سهر وهی هر حوت ناسمانه کانه وه بن (عَرْشِی) خوی، خوای گه وره نه فرموی: ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى﴾ النجم: ۱۵، به هشت له لای (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) به. هر وه ما پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَاءً ذَرَجَةً أَعْدَهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ أَرَاهُ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ﴾ رواه البخاری، له به هشتا سه د پله هیه، خوای گه وره بق (مُجَاهِدِی) پیگهی خوا ناماده ی کردون، نیتوان هر سوو پله یه ک وه کو نیتوان ناسمان زه مینه، جا نه گهر له خوا پارانه وه، داوی (الْفَرْدَوْسِ) ی لیکن چونکه (الْفَرْدَوْسِ) له هموو به هشته کان گه وره تروه له سهر وهی هموو به هشتانه (عَرْشِی) خوا له سهر وهی به هشته، له (الْفَرْدَوْسِ) دا هر چوار پرویاره کانی به هشت هه لته قولین. واته: (عَرْشِی) خوا بانی به هشته.

وَالْإِسْطَاعَةُ الَّتِي يَجِبُ بِهَا الْفِعْلُ مِنْ نَحْوِ التَّوْفِيقِ الَّذِي لَا يَجُوزُ أَنْ يُوصَفَ الْمَخْلُوقُ بِهِ
فَهِيَ مَعَ الْفِعْلِ.

تینجا بزانه: به هشت هشت دهرگه می همنه، نهمه ناوه کانیانه: ﴿بَابُ الصَّلَاةِ، بَابُ
الْجِهَادِ، بَابُ الصَّدَقَةِ، بَابُ الرِّيَازِ لِلصَّائِمِينَ، بَابُ الْحَجِّ وَالْفُمْرَةِ، بَابُ الذِّكْرِ، بَابُ
الصَّبْرِ، بَابُ الشُّكْرِ﴾، بیروانه (التَّاجُ الْجَامِعُ لِلْأَصُولِ) ل ۵ ب ۲ و (الْحَاوِي لِلْفَنَائِي) ل ۱۹۹
ب ۲. هروره ها له قویان و له چه بسیدا نهم ناوانه بُو به هشت هاتون: ﴿الْحِجَّةُ، حِجَّةُ
عَدْنِ، حِجَّةُ الْمَأْوَى، الْفِرْدَوْسِ، حِجَّةُ التَّعِيمِ، دَارُ الْحَمْدِ، دَارُ السَّلَامِ، دَارُ الْمَقَامَةِ، دَارُ
الْحَيَوَانِ، الْمَقَامُ الْأَمِينِ، مَقْعَدُ صِدْقٍ، قَدَمُ صِدْقٍ، عَلَيَيْنِ﴾. (حَادِي الْأَرْوَاحِ لِابْنِ الْقِيمِ)
ل ۶۵-۷۰ و (وَالنَّشْرُ اللَّائِلِيُّ) ل ۶۹ و ۲۴۳ و (تحفة المرید) ل ۹۹.

هروره ها بزانه: شوینی دوزخ دیار نه کراوه و حهوت نهومی همنه، خوای گهوره
نه فرموی: ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ، لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ
مَقْسُومٌ﴾ الحجر: ۴۳-۴۴، بیگومان دوزخ شوینی ناماده کراوی نهوانه به تیکرایسی، دوزخ
حهوت دهرگه می همنه، هر دهرگه یک به شه تاوانباریکی بُو ترخان کراوه.

نهمش ناوی نهومی همنه کانی دوزخه: ﴿جَهَنَّمُ، لُظَى، الْحُطَمَةُ، السَّعِيرُ، سَقَرُ، الْجَحِيمُ،
هَاطِيَةٌ﴾ تینجا بزانه: (جَهَنَّمُ) نهومی سه روهیه، بُو نیمانداریانی تاوانبار داندراوه، (هَاطِيَةٌ)
نهومی هره خواره وهیه بُو مروئی (مُنَافِقُ) داندراوه، بیروانه (تحفة المرید) ل ۹۹.

﴿تَوَانِينِي بِهِ نَلِهَ دُوو بِهِ شَه﴾

بزانه: توانینی به نده دوو به شه، یه گه م؛ نه و توانینه ی کرده وهی پی نه کا، نه مهیان له گه ل
کرداره که دایه. دوو م؛ نه و توانینه ی داوی کرده وهی پی لته کری، نه مهیان له پیش
کرداره که دایه. دهریاره ی توانینی به کم، نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَالْإِسْطَاعَةُ) توانینی به نده (الَّتِي يَجِبُ بِهَا الْفِعْلُ) نه و جزره توانینه ی کرده وهی پی
وه دست دئی (مِنْ نَحْوِ التَّوْفِيقِ) به شیکه له و هیزو پیگه ناسانکرده ی خوای گهوره له
به نده دا دروستی نه کا بُو کاری چاکه (الَّذِي لَا يَجُوزُ أَنْ يُوصَفَ الْمَخْلُوقُ بِهِ) نه و جزره
هیزه ی به نده توانای دروستکرده نیه (فَهِيَ مَعَ الْفِعْلِ) نه و توانینه له گه ل کرده وه دایه،
جا نه گه ر به نده ویستی چاکه بکا، خوای گهوره توانای چاکه کرده نیه نه داتی، نه گه ر
ویستی خرابه یه ک بکا، خوای گهوره توانای خرابه کرده نیه نه داتی، که وایوو: به نده هر به
خوئی توانای چاکه کردن له دست خوئی نه داو سزادانی نه که ویسته سه ر؟ چونکه
توانایه کی له خرابه به کار دینتی، هر له به ر نه وهیه خوای گهوره به خرابه باسی
کافرده کان نه کا و نه فرموی: ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ هود: ۲۰،
توانای گوئی لیبونیان نه و نه یاننه بینی. واته: مه به ست نه وه نیه: نه ندما ی گوئی و

وَأَمَّا الإِسْتِطَاعَةُ مِنْ جِهَةِ الصَّحَّةِ وَالرُّوْحِ وَالتَّمَكُّنِ وَسَلَامَةِ الآلَاتِ فَبِهِ قَبْلَ الْفِعْلِ، وَبِهَا يَتَعَلَّقُ الْخُطَابُ وَهُوَ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾.

چاویان نه بو، بلکه مه به بست نه وه به: هیزئی پاسته قینهی خویان بؤ گوئی لبیون دیتت به کار نه هیتاوه. بپوانه (شرح رمضان) ل ۲۰۱ و (شرح الطحاوی) ل ۶۲۵ ب ۲. دهربارهی توانینی دووم، نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَأَمَّا الإِسْتِطَاعَةُ) به لام توانینی بهنده (مِنْ جِهَةِ الصَّحَّةِ) له پوی تندرستی و (وَالرُّوْحِ) له پوی مه بیون و (وَالتَّمَكُّنِ) له پوی گردجان (وَسَلَامَةِ الآلَاتِ) له پوی ساغی نامیره کان (فَبِهِ قَبْلَ الْفِعْلِ) نه م توانینه له پیش کردار دایه (وَبِهَا يَتَعَلَّقُ الْخُطَابُ) فرمان و قده غه کردنی خوا، په یوه ندی به م توانینهی دوومه وه به (وَهُوَ كَمَا قَالَ تَعَالَى) نه م فرمان و قده غه کردنی وه ک خوی گوره نه فرموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ۲۸۶، خوی گوره داوا له هیچ کسینک ناکا، ته نها به گویره ی توانای خوی نه بی. وه هروه کو خوی گوره نه فرموی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ آل عمران: ۹۷، خوی گوره واجبکی له سر خه ک هه به: که حج کردنی مالی خوی، له سر نه و کسه واجبه: که توانای پنگه ی هه بن. واته: نازوقه و سواری و... هتد. که وابوو: هر که سینک نه م جزوه توانای ی نه بی، داوا لیکردنی خوا نایگریته وه. بپوانه (شرح رمضان) ل ۲۰۵ و (شرح الطحاوی) ل ۶۲۳ و ۶۲۴ ب ۲.

﴿به نده سه ریشکه له وده سه تینانی کرده و کانی﴾

بزانه: دهرباره ی کرده و کانی بهنده، بوو کومالی (أهل البدعة) باوه پریان جیابه له گه ل باوه ری (أهل السنة والجماعة).

۱- ﴿جَبْرِيَّة﴾ - (جَهْمِيَّة) نه لئین: به نده هیچ ده سه لاتیکی نیه: له دروستکردن و وده سه تینانی کرده و کانی، سه ریشکیش نیه له کربن و نه کربن، بلکه ناچاره و خوی گوره به ویستی خوی (إِجْبَاب) - زوری لئنه کا: له هه مو کرده و کانی دا.

۲- ﴿مُعْتَرِئَةٌ﴾ نه لئین: به نده به خوی کرده و کانی خوی له نه بوونه وه دروست نه کا و وده ستیان نینن، واته: خوی گوره کرده و کانی به نده دروست ناکا، بلکه هیزئیکی داوته به نده تا کو کرده و ی بی دروست بکا.

۳- ﴿أهل السنة والجماعة﴾ نه فرموی: کرده و کانی بهنده، گشتی (خَلْق) - دروستکراوی خوی و (کَسْب) - وده سه تینراوی بهنده به، واته: خوی گوره له نه بوونه وه کرده و که دروست نه کا، به ندهش وده سستی دینن به و هیزه ی خوا تریدا دروست نه کا، له م وده سه تینانه دا به نده سه ریشکه و خوا زوری لئنه کا، بپوانه (فتح الباری) ل ۶۰۱ ب ۱۳ و (تحفة المرید) ل ۵۶.

وَأَفْعَالُ الْعِبَادِ خَلَقَ اللَّهُ وَكَسَبَ مِنَ الْعِبَادِ، وَلَمْ يُكَلِّفَهُمْ اللَّهُ تَعَالَى إِلَّا مَا يُطِيقُونَ

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَأَفْعَالُ الْعِبَادِ) کرده و هکائی بنده - چاکه و خرابه - (خَلَقَ لِلَّهِ) بروسکراوی خوابه، واته: خوا له نه بیرونه و نه کرده واته بروسک نه کا، ههروه که نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶)، خوی گه و ره نیوره کرده و هکائی نیوره بروسک کربوه. (وَكَسَبَ مِنَ الْعِبَادِ) هر هه مان کرده و هس (کَسَبَ) - و ده سه تهینراوی به بنده یه، واته: به بنده و ده سه ته نیته یه و هیزه ی خوا ته یدا بروسک نه کا، ههروه که خوی گه و ره نه فرموی: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقرة: ۲۸۶)، پاداشی و ده سه تهینانی چاکه بق خویه تی و سزای و ده سه تهینانی خرابه له سه خویه تی. که واته: به بنده له کردن و نه کردنی چاکه و خرابه سه ریشک، نه م سه ریشکی به پی نی نه گوتری: (إِخْتِيَار)، واته: سه به خویه و بقو له نه کردن.

روونکردهوه: ناشکرایه: نه گه که سیک له سه ریان بکویته خواره وه، نه وه نیاره: هیچ به ویست و ده سه لاتی خوی نیه و گشتی له ده سه خوی گه و ره لایه، به لام نه گه به خوی خوی فری بداته خواره وه، نه وه نیاره: له م کاره دا سه به خویه و به ویست و ده سه لاتی خوی، خوی فری دلوه، که و ابو: له م بو به سه دا بزمان دهر که وت: که خوی گه و ره ویست و توانایه کی له به بنده دا بروسک کربوه بق و ده سه تهینانی کرده و هکائی، ههروه ها به بنده ی خوی کردوته سه ریشک بق کربن و نه کردنی چاکه و خرابه، جا نه م سه ریشکی به پی نی نه گوتری: (إِخْتِيَار)، واته: سه به خویه و بقو له نه کردن، شینجا نه گه به بنده به ویستی خوی نه م هیزه ی له و ده سه تهینانی چاکه به کار هینا، خوی گه و ره چاکه که بروسک نه کا و پاداشتی نه داتی، وه نه گه له و ده سه تهینانی خرابه ی به کار هینا، خوی گه و ره خرابه که بروسک نه کا و سزای نه دا، خوی گه و ره نه فرموی: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنََّّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا﴾ (الکهمف: ۲۹)، هه ره که سیک حز نه کا: با نیمان بیننوه، هه ره که سیک حز نه کا: با کافر بینن، نیمه ناماده مان کربوه بق کافره کان ناگری بقزه خ.

که و ابو: گشت کرده و به کی بنده له بو لوه نه ماشای نه کربن، به که م: له لای خوا وه به (خَلَقَ اللَّهُ) - بروسکراوی خوا ناونه بری و به بنده ده سه لاتی بروسکرنی نیه. بو وه م: له لای به بنده وه به (كَسَبَ الْعِبَادُ) ناو نه بری، واته: و ده سه تهینراوی به بنده، له م و ده سه تهینانه دا خوی گه و ره به بنده ی خوی کردوته سه ریشک بق کربن و نه کردن.

﴿دَاوَالیگردنی خوا به گویره ی توانای به بنده کانه﴾

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَلَمْ يُكَلِّفَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى) خوی گه و ره دلوی له به بنده کائی خوی نه کربوه (إِلَّا مَا يُطِيقُونَ) ته نها نه دا وایه نه بن: که توانای جیبه جی کربنیان هه یه، ههروه که خوی گه و ره نه فرموی:

وَلَا يُطِيقُونَ إِلَّا مَا كَلَّفَهُمْ، وَهُوَ تَفْسِيرُ (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، نَقُولُ: لَا حِيلَةَ لِأَحَدٍ وَلَا حَرَكَةَ لِأَحَدٍ وَلَا تَحَوُّلَ لِأَحَدٍ عَنِ مَغْصِبَةِ اللَّهِ إِلَّا بِمَعُونَةِ اللَّهِ، وَلَا قُوَّةَ لِأَحَدٍ عَلَى إِقَامَةِ طَاعَةِ اللَّهِ وَالثَّبَاتِ عَلَيْهَا إِلَّا بِتَوْفِيقِ اللَّهِ. وَكُلُّ شَيْءٍ يَجْرِي بِمَشِيئَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَعِلْمِهِ وَقَضَائِهِ وَقُدْرَتِهِ، غَلَبَتْ مَشِيئَتُهُ الْمَشِيئَاتِ كُلَّهَا،

﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ۲۸۶، خدای گه‌وره داوا له هیج که سیتک ناکا، ته‌نجا به گویره‌ی توانای شو که سه نه‌بن. نینجا بزانه: مه‌به‌ست به دلاویکرنی خوا: فرمانکرن و قده‌غه‌کرنی خویله (وَلَا يُطِيقُونَ إِلَّا مَا كَلَّفَهُمْ) به‌نده‌کانیش ته‌نجا شه‌نده‌ توانایان هه‌یه: که خوا تئیانی دا دروست کردوه و به‌شیکه له ریگه‌ی ناسانکردن (وَهُوَ) توانین به واته‌ی ریگه ناسانکردن (تَفْسِيرُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) راه‌ی شم پسته پیروزه‌یه (نَقُولُ) نئمه نه‌لئین: واته‌ی (لَا حَوْلَ) شه‌مه‌یه: (لَا حِيلَةَ لِأَحَدٍ وَلَا حَرَكَةَ لِأَحَدٍ وَلَا تَحَوُّلَ لِأَحَدٍ عَنِ مَغْصِبَةِ اللَّهِ إِلَّا بِمَعُونَةِ اللَّهِ) هیج که سیتک هیج فیتلئکو هیج لادان و هیج جولانی نیه: که خزی له گونا‌ه لایدا ته‌نجا به یارمه‌تی و پزگارکرنی خوا نه‌بن، هه‌روه‌ما له واته‌ی (وَلَا قُوَّةَ) نه‌لئین: (وَلَا قُوَّةَ لِأَحَدٍ عَلَى إِقَامَةِ طَاعَةِ اللَّهِ وَالثَّبَاتِ عَلَيْهَا إِلَّا بِتَوْفِيقِ اللَّهِ تَعَالَى) هیج که سیتک هیج هیزتیکی نیه: له سهر شه‌نجامدانی خوا به‌رستی و مانوه له سهر خوا به‌رستی، ته‌نجا به ریگه ناسانکردنی خوا نه‌بن.

نینجا بزانه: شه‌می رابریوو، ده‌ریاره‌ی شو توانینه بیو: که کرده‌وی پی‌شه‌کرنی و به‌شیکه له ریگه ناسانکردن، واته: به گویره‌ی شم توانینه خدای گه‌وره داوا له مروؤ شه‌کا، به‌لام شه‌گر له پووی ته‌ندروستی و ساغی شه‌ندام و شامیر ته‌ماشای توانین بکه‌ین، شه‌وه فرمان و قده‌غه‌کرنی خوا گشت که سیتک شه‌گریته‌وه، چونکه به‌نده زیاتر له داواییکرنی خوا، توانای کرنی فرمان پیکراو و نه‌کرنی قده‌غه‌کراوی هه‌یه، به‌لام که خدای گه‌وره داوای زیاتری نه‌کردوه، مه‌به‌ستی بارسووکی و ناسانکردنی ناینه، هه‌روه‌ک شه‌فرموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ النساء: ۲۸، خدای گه‌وره شه‌یه‌وی بارتان سووک بکا. بیولنه (شرح الطحاویة) ل ۶۵۶ و ۶۵۷ ب ۲.

(وَكُلُّ شَيْءٍ يَجْرِي بِمَشِيئَةِ اللَّهِ تَعَالَى) هر شتیکی بیی، به گویره‌ی شه‌زکرنی خدای گه‌وره شه‌بن (وَعِلْمِهِ) به گویره‌ی زانستی خوا شه‌بن (وَقَضَائِهِ وَقُدْرَتِهِ) به گویره‌ی شه‌زاو قده‌ری خوا شه‌بن، هه‌روه‌ک پیغه‌مه‌ر ﷺ شه‌فرموی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ بِقَدْرِ حَتَّى الْعَجْزِ وَالْكَسْفِ﴾ رواه البخاری و مُسْلِمٌ، هه‌موو شتیک به بریارو شه‌ندازه دنانی خوابه، تا ته‌مه‌لی و گیلی و چوستی و چالاکیش. (غَلَبَتْ مَشِيئَتُهُ الْمَشِيئَاتِ كُلَّهَا) شه‌زکرنی خوا، زال بوه به‌سهر هه‌موو شه‌زکرنیتکدا، خدای گه‌وره شه‌فرموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۳۰، نئوه هیج شتیک شه‌ز ناکن، ته‌نجا شه‌و شته نه‌بن: که خوا شه‌ز بکا.

وَعَلَبَ قَضَائِهِ الْحِيلَ كُلَّهَا، يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ أَبَدًا تَقْنَسُ عَنْ كُلِّ سُوءٍ وَحَسْبُ، وَتَنْزَهُ عَنْ كُلِّ غَيْبٍ وَشَيْنٍ [لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ]. وَفِي دُعَاءِ الْأَحْيَاءِ وَصَدَقَاتِهِمْ مَنَفَعَةٌ لِلْأَمْوَاتِ.

(وَعَلَبَ قَضَائِهِ الْحِيلَ كُلَّهَا) چه زو ققدمری خوا زال بوه به سهر هه موو فیتلیکدا (یَفْعَلُ مَا يَشَاءُ) هرچی چه بزکا نهیکا (وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ أَبَدًا) خوی گوره هیج کاتیک ستمکار نیه، هر وه که نه فرموی: ﴿وَلَا يَظْلَمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ الکهف: ۴۹، خوی تو ستم له هیج کهس ناکا. هر وه ها پیتقه مبر ﷺ نه فرموی: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَكَانَ غَيْرَ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ لَكَانَتْ رَحْمَتُهُ إِيَّاهُمْ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ﴾ حدیث حسن رواه ابودلود، نه گهر خوی گوره دلنیشتونوی ناسمانه کانی و زمینه که سی سزا بده، ستمکار نیه لییان، وه نه گهر ره حمیان پزیکا، رحم پزیکرنی باشتره بق نهوان له کرده وه کانبیان.

که وابوو: خوی گوره به ویستی خوی ده ستمکاری نرو ستمکاری خوی نه کاو هیج کهس مانی ره خنه گرتنی نیه ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ الانبیاء: ۲۳، له و کاره ی خوا نهیکا، پرسپاری لیتاکری: بق وات کرد؟ به لام بهنده کان پرسپاریان لیته کری. که واته: نه گهر خه ک نوستیکی گوتیراییلی خوی سزا بده، نه وه به ستمکار دانه ندری؟ چونکه له راستی دا خاوه نی وی نیه، به لام نه گهر خوی گوره بهنده میکی خوابه رست سزا بده، به ستمکار دلناندری؟ چونکه هر خوی خاوه نی بهنده که به، بیوانه (فتح الباری) ۵۵۱ ب ۱۲۳.

﴿بَاسِی دوعاگردن و خیرکردن بو مردوو﴾

ثیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَفِي دُعَاءِ الْأَحْيَاءِ) له دوعاگردنی زیندواندا، هم (وَصَدَقَاتِهِمْ) له خیرکردنی زیندواندا (مَنَفَعَةٌ لِلْأَمْوَاتِ) سوود هه به بق مردوان، واته: نه گهر زیندوو دوعا، یان خیر بق مردوو بکا، سوودی پسن نه گاو پله ی بهرز نه بیو تاوانی پسن له سهر لانه چی و سزا ناسری، بگه پیوه باسی (توبه). ثیمامی (النواوی) و (ابن ابی العین) فرمویان: زانایانی (اهل السنّة) به کده ننگن: که دوعاگردن بق مردوو، خیرکردن بق مردوو، حج کردن بق مردوو، نه یگاترو سوودی لئوه رنه کری، به لام دهریاره ی نه و خوابه رستیانه ی به لاشه به: وه کو بقو و نوژیو قوربان خویندن... هتد، له پاره وی ناشکرای ثیمامی (شافعی) و ثیمامی (مالک) دا: ناگاته مردوو و سوودی لئوه رناگریو له پاره وی ثیمامی (حنفی) و ثیمامی (أحمد) و کومه لیک له زانایانی (سلف) دا نه یگاترو سوودی لئوه رنه کری. بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۱۱۹ ب ۱ و (شرح الطحاوی) ل ۶۶۴ ب ۲.

۱- دهریاره ی دوعاگردن خوی گوره نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ العشر: ۱۰، نه و موسولمانانه ی له دوی

نه وان هاتون، نه لئن: خوابه له نيمه خوش به و له و برابانهی نيمه ش خوش به: که پيش نيمه که وتون به نيمانه وه. واته: دوعا کردن په وايه، چونکه خوی گه و ره مه لحي نيماندارانی پن کروه، که وايو: جياوازی خزم و بيگانه نيه، چونکه ده رياره ی خزم پيغه مبه عليه السلام نه فهرموي: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يُنْفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، هر کاتيك ناده ميرزا مرد، پاداشتی کرده وهی خوی نه بریتته وه، نه نها له سن کرده وهی نه بنی: خیرتیکی نه براوه، یان زانستیکی سوو به خض، یان مندالتیکی باش که نوعای بق بکا. هم ده رياره ی بیگانه پيغه مبه عليه السلام کاتن مرموی نه ناشت، له سه ر گزوه که ی نه وه ستاو نه پيغه رموی: ﴿اسْتَغْفِرُوا لِأَحْسَبِكُمْ وَأَسْأَلُوا لَهُ النَّبِيَّ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ﴾ رواه ابوداود بسند قوي، داوا له خوا بکن له م بریایه تان خوش به و نوعای بق بکن: وه لاسی فریشته کان بداته وه، چونکه نیتسا پرسیری لته کری.

۲- ده رياره ی خیر کردن بق مرموی، پياوتک هاته لای پيغه مبه عليه السلام، گوتی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ أُمِّي أَفَلَتَتْ نَفْسَهَا، وَأَلْمُ تُوصِ، وَأَطْنَهَا لَوْ تَكَلَّمْتَ تَصَدَّقْتُ، أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ﴾ رواه البخاري ومُسلم، نه ی پيغه مبه ی خوا، دایکم کتوپر مروه و وه سیتی نه کروه، و اتن نه گم: نه گم فریاکه وتبا خیرتیکی نه کرد، نایا نه گم من خیری بق بکم خیره که ی نه گاتن؟ پيغه مبه عليه السلام فهرموی: به لئ. واته: نه یگاتن.

نیمامی (النواوی) نه فهرموي: موسولمانان به که ننگن: که له سه ر میرانگر واجب نيه خیر بق مروه که ی بکا، به لکو سوننه ته، به لام نه و مافانه ی له سه ر مروه که ن و مافیتی مالین: وه کو قهرزی ناده میرزادان و قهرزی خوا: وه کو زه کات و حه ج و نه زرو که لفظا په تو فیدی ی بقنو، نه وانه گشتی واجب له میراتی مروه که بدرینه وه، جا نه گم مروه که میراتی له پاش به جن نه مابو: نه وه له سه ر میرانگر واجب نيه بیوی بداته وه، به لکو سوننه ته: میرانگره که، یان که سیتی تر بقی بداته وه. بروانه (شرح صحیح مسلم) ۸۹ ل ب ۷ و (تحفة المحتاج) ل ۷۲ ب ۷.

﴿بای دوعا کردن﴾

نیمامی (الطحاوی) نه فهرموي:

﴿وَاللَّهُ تَعَالَى يَسْتَجِيبُ الدَّعَوَاتِ﴾ خوی گه و ره نوعا قبول نه کا (و يقضي الحاجات) پیوسته کانی خه ک پیک نیتن، خوی گه و ره نه فهرموي: ﴿وَإِذَا سَأَلَ عِبَادِي عَنِّي لَأَجِبُ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة: ۱۸۶، هر کاتيك به نده کانی من ده رياره ی من پرسیریان لکری؟ پیمان بلئ: من لیان نزیم نوعای دوعاچی و مرته گرم هر کاتيك لیم بیارنیتته وه.

وَيَمْلِكُ كُلَّ شَيْءٍ وَلَا يَمْلِكُهُ شَيْءٌ، وَلَا غَنَىٰ عَنِ اللَّهِ تَعَالَىٰ طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَمَنْ اسْتَفْنَىٰ عَنِ اللَّهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ فَقَدْ كَفَرَ وَصَارَ مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ، وَاللَّهُ يَغْضِبُ وَيَرْضَىٰ، لَا تَأْخُذُ مِنَ السُّورَىٰ وَتُحِبُّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَلَا تُفْرِطُ فِي حُبِّ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَلَا تُتَبِّرُ مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ.

هر دوها پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةِ لَيْسَ فِيهَا إِيْمٌ وَلَا قِطْعَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: إِمَّا أَنْ يُعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، أَوْ يُدْخَرَ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ مِثْلُهَا، أَوْ يُصْرَفَ عَنْهُ مِنَ الشَّرِّ مِثْلُهَا﴾ رواه احمد بسند صحيح، هر مروفتيك له خوا بپاريتته وه و داواي شتيكي ليكا، داوايه كشي گوناهاكاري و بپه حمي تنيدا نهين، خواي گوره نواعيه كسي قبول نه كا به به كيكي له م سن شيويه: يان خودي داواكراوه كسي نه داتني له دنويدا، يان به وينه ي داواكراوه كسي چاكي نه داتني له قيامه تدا، يان به نه ندانزه ي داواكراوه كسي خراپي له سر لاته دا.

(وَيَمْلِكُ كُلَّ شَيْءٍ) خواي گوره خاوهني هه موو شتيكو ده سته لاتي به سر دا هه يه (وَلَا غَنَىٰ عَنِ اللَّهِ تَعَالَىٰ طَرْفَةَ عَيْنٍ) هيج شتيك ده سته لاتي به سر خوادا نيه (وَلَا غَنَىٰ عَنِ اللَّهِ تَعَالَىٰ طَرْفَةَ عَيْنٍ) چا وچوقانيكيش دهوله مندي له خوا نيه، واته: هه موو كات پتيويستي به خوا هه يه (وَمَنْ اسْتَفْنَىٰ عَنِ اللَّهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ) هر كه سيك بلي، يان باوه پي و اين: كه پتيويستي به خوا نيه، هر چه ند ماوه ي چا وچوقانيكيش بي (فَقَدْ كَفَرَ) شه كه كفر شهين (وَصَارَ مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ) نه چيته كه ل چيني مالويزانان (وَاللَّهُ يَغْضِبُ) خواي گوره توپه شهين (وَيَرْضَىٰ) رازي شهين (لَا تَأْخُذُ مِنَ السُّورَىٰ) نه م توپه بوون و رازي بوونه ي خودا وه كو توپه بوون و رازي بووني خهك نيه، چونكه (يُغْضِبُ) توپه بوون و (يَرْضَىٰ) رازي بوون هر دووكيان سيفته ي خواي گوره نه، كه و ابوو: وه كو سيفته كاني خهك نينه، بروانه (شرح الطحاوية) ل ٦٨٥ ب ٢.

﴿بِاسْمِ سَهَابِهِ كَانِي يَنْفَعُهُ مَبْرُكٌ﴾

يَنْفَعُهُ: (صحابي) - سه حابه: نه و موسولمانه يه: له كاتي موسولمانه تي دا پيغه مبري ﷺ له كاتي پيغه مبرايه تي دا به زيندويي نيتين، يان پيغه مبري ﷺ نه ي نيتين و به موسولمانيش مريدن، جا ناده ميزاد بين، يان فريشته بين، يان جنوكه بين. بروانه (فتح العين) ل ١٧٩.

نيمام (ابن الصلاح) نه فرموي: كه پيغه مبري ﷺ وه فاتي كرد، زياره ي سه حابه كان (١٢٤٠٠) سه نو بيست و چوار هزار سه حابه بوو. بروانه (مَقْدَمَةُ عُلُومِ الْحَدِيثِ) ل ١٤٩ (وَنُزَّرَ اللَّالِي) ل ١٤٩.

نيمامي (الطحاوي) نه فرموي:

(وَتُحِبُّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) نيمه ي (أَهْلِ السَّنَةِ) گشت سه حابه ي پيغه مبري ﷺ خوش شهين (وَلَا تُفْرِطُ فِي حُبِّ أَحَدٍ مِنْهُمْ) له خوشويستي هيج سه حابه يه كه له سنور ده رناچين هر وه كو (شيعة) له خوشويستي نيمامي (علي) و (حسن) و (حسين) دا، له سنور ده رچون (وَلَا تُتَبِّرُ مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ) بزايه تي هيج سه حابه يه كه ناكه ين.

وَيُبْغِضُ مَنْ يُبْغِضُهُمْ وَيُغَيِّرُ الْخَيْرَ يَذْكُرْهُمْ،

﴿شاهکاداری﴾: (شیعه) نژادیه‌تی نیامی (أبو بکر) و نیامی (عُمر) و نیامی (عُثمان) و نژادیه‌ی س‌حابه‌کان نه‌ک‌ن (۱۷)، به‌لام نِیم‌ی (أهل السنّة) گشتیان به نوس‌تی خَومان نه‌زائین، چون‌که خَوا‌ی گ‌وره - به بن‌جی‌وا‌زی - له ه‌م‌وو‌یان پ‌ل‌زی بو‌وه وه‌عه‌دی پ‌اداش‌تی به‌ه‌شتی پ‌ی‌دل‌ون، ه‌روه‌ک نه‌فر‌م‌وی: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ التوبه: ۱۰۰، و‌ت‌ه: س‌حابه پ‌یشینه‌کانی به‌ک‌م له ک‌رچ‌ک‌ره‌کان و یار‌مه‌تیده‌ران و نه‌وان‌ی شو‌ین نه‌وان‌یش ک‌ه‌وت‌ون به چ‌اک‌ه، خَوا‌ی گ‌وره ل‌تیان پ‌ل‌زی بو‌وه، نه‌وان‌یش له خَوا‌ پ‌ل‌زی بو‌نه، خَوا‌ ب‌ق نه‌وان‌ی نام‌اده ک‌ر‌ن‌وه چ‌ه‌ند به‌ه‌شتی‌کی وه‌ا: که پ‌ه‌ویاری له زَی‌ر نه‌پ‌و‌اب‌ه به‌ک‌جاری ت‌ر‌یدا نه‌م‌ین‌ن‌وه، نه‌م‌ه س‌ه‌رف‌ر‌ازی‌به‌کی گ‌وره‌به.

(وَيُبْغِضُ مَنْ يُبْغِضُهُمْ) نِیم‌ی (أهل السنّة) رِقم‌ان له و‌ک‌ه‌سه‌به: که ر‌قی له س‌حابه‌کان د‌ی‌و (وَيُغَيِّرُ الْخَيْرَ يَذْكُرْهُمْ) وه به خ‌راب‌ه با‌سیان نه‌کا، چون‌که پ‌ی‌ت‌فه‌م‌به رِقم‌ان نه‌فر‌م‌وی: ﴿لَا تَسْأَلُوا أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِي فَإِنْ أَحَدَكُمْ لَوْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ﴾ رواه البخاري ومسلم، جن‌ی‌و به ه‌یچ س‌حابه‌به‌کی من‌مه‌دن، چون‌که ه‌ه‌ر به‌ک‌ت‌ک‌تان نه‌گ‌ر به و‌ینه‌ی ک‌ی‌وی (أحد) زَی‌ر ب‌ه‌خ‌ش‌ی، ه‌ی‌شت‌ا ناگ‌اته خ‌ی‌ری مس‌ت‌ی‌کی نه‌وان و نی‌و مس‌ت‌ی نه‌وان‌یش. و‌ت‌ه: چون‌که نه‌وان له ک‌اتی ته‌نگ‌انه و پ‌ت‌وی‌ستی دا ب‌ق بنیات‌سانی نه‌م نایینه پ‌یر‌وزه گیان و مال‌بان به‌خ‌ش‌ی‌وه و به گیان و مال یار‌مه‌تی پ‌ی‌ت‌فه‌م‌به ریان ﷺ دا‌وه، که‌واب‌و: جاری‌کی ت‌ر نه‌م س‌ه‌ری‌ه‌زی‌به به ده‌ست که‌سی ت‌ر ناگ‌ه‌وی.

بروانه (شرح صحیح مسلم) ل ۴۲۷ ب ۹.

^(۱۱) (شیعه) نژادیه‌تی به‌م‌یز‌ترین نه‌ر گ‌روه‌ان‌ن: که له‌گ‌ل (أهل السنّة والجماعة) دا پ‌و‌ب‌ه‌پ‌و‌ر نه‌بن‌وه وه له نژادیه‌ی با‌سه‌کانی (عقیقه) و له‌ف‌کانی نایینه‌دا له‌گ‌ل (أهل السنّة والجماعة) جی‌وا‌زن، برو‌شم‌ی به‌ر‌گی‌کردن له (أهل البیت)، و‌ت‌ه: خ‌ز‌مه‌کانی پ‌ی‌ت‌فه‌م‌به رِقم‌ان به‌ر‌ز نه‌ک‌ن‌وه.

م‌یز‌ون‌و‌وس‌انی نی‌س‌لام نه‌ل‌ین: نام‌ه‌ز‌ی‌ته‌ی بن‌جینه‌ی (شیعه) پ‌یل‌وت‌کی جوله‌که بو‌و: ناوی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَبَأٍ) خ‌له‌کی (ب‌ن‌ی‌بو)، به ف‌ی‌ل نی‌س‌لام‌ه‌تی خ‌لی ت‌اش‌ک‌را ک‌ر‌ن‌و بانگ‌ه‌وا‌زی ب‌ق ز‌ی‌ده‌ل‌ی‌ی له نیامی (علی) دا ده‌ک‌رد، ناگ‌و پ‌ه‌رت‌ول‌زه ب‌خ‌اته ناو نوم‌م‌ن‌ی نی‌س‌لام، به‌لام (شیعه) دان به‌م ر‌س‌ت‌ی‌به‌دا ناه‌ب‌تن، ه‌روه‌ک (مُرتَضَى‌الْفِئْكَرِ) - که ز‌نایه‌کی (شیعه) - له ل‌پ‌اره ۳۳ و ۴۰ ه‌ای ک‌ت‌ی‌بی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَبَأٍ) ک‌ر‌ن‌وی‌ته‌ی‌وه و له‌م‌ول‌وش ر‌ه‌دی ک‌ر‌ن‌وی‌ته‌وه. ن‌ی‌ن‌جا ب‌ز‌ن‌ه: (شیعه) له ناو خَوا‌ی‌ان‌دا نژادیه‌ش، به‌شه ه‌ره‌ه نژاد‌ه‌کانیان با‌وه‌ریان ن‌ی‌ه به (الخلفاء الراشدين) و‌ت‌ه: نیامی (أبو بکر) و نیامی (عُمر) و نیامی (عُثمان)، نه‌ل‌ین: له ر‌س‌ت‌ی‌دا نیامی (علی) ج‌ی‌ن‌د‌یش - (خ‌لیفه‌ی) پ‌ی‌ت‌فه‌م‌به رِقم‌ان بو‌و، به‌لام نه‌م س‌تیانه (خ‌لافة‌ی‌بان ل‌ز‌م‌وت ک‌رد، ه‌روه‌ها نه‌گ‌ر ه‌ه‌ب‌س‌ت‌گ له ر‌ت‌گی (أهل البیت) وه نه‌ه‌ات‌ن با‌وه‌ری پ‌ن‌ناگ‌ن: که‌وات‌ه: با‌وه‌ریان به ک‌ت‌ی‌بی ه‌ه‌ب‌سی (أهل السنّة) ن‌ی‌ه نو‌ی‌زی نی‌وه‌رو و ع‌س‌ر به به‌ک‌وه نه‌ک‌ه نو‌ی‌زی مغ‌ری‌بو ع‌ی‌شا به به‌ک‌وه نه‌ک‌ن ه‌ه‌رچ‌ه‌ند له س‌ه‌ه‌ر‌یش نه‌ن، ه‌روه‌ها با‌وه‌ریان به (إجماع) به‌ک‌ده‌نگی (أهل السنّة) ن‌ی‌ه، ن‌ی‌ن‌جا ب‌ق ش‌اره‌ز‌ل‌ی‌ون له مه‌زه‌م‌بو ع‌قی‌ده‌ی (شیعه) ب‌رو‌نه (معالم‌ المف‌ر‌س‌ت‌ین) ل‌ن‌ل‌رو‌ی (مُرتَضَى‌الْفِئْكَرِ)، یان ه‌ه‌ر ک‌ت‌ی‌ب‌کی‌تری (شیعه)، پ‌و‌ون‌ک‌ه‌وه‌وه.

وَلَا تُذَكِّرُهُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، وَحُجَّتْ دِينٌ وَإِيمَانٌ وَإِحْسَانٌ، وَيُبْغِضُهُمْ كُفْرٌ وَنِفَاقٌ وَطُغْيَانٌ. وَنُتِبَتِ
 الْخِلَافَةُ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَوْلَا لَأَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ﷺ تَفْضِيلًا لَهُ وَتَقْدِيمًا عَلَى جَمِيعِ الْأُمَّةِ.
 ثُمَّ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ﷺ،

(وَلَا تُذَكِّرُهُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ) تهنایا به چاکه نهبی، باسی سه حابه کان ناکه یزوبن دهنگ نه بین له
 جهنگو ناکرکی بی له نیوانیاندا پووی داوه، چونکه هه موویان دابهره ونو به هوی
 (اجتهاد) نه م جهنگه پووی داوه، بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۵۰ ب ۹.

(وَحُجَّتْ بَيْنَ وَإِيمَانٌ وَإِحْسَانٌ) خۆشویستنی سه حابه کان، نیشانه ی نایینو نیعمانی ته و او و
 چاکه به (وَيُبْغِضُهُمْ كُفْرٌ وَنِفَاقٌ وَطُغْيَانٌ) بق لیبونه وهی سه حابه کان نیشانه ی (کفر) و
 (نفاق) و له سنوره ده رجونه، هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ
 الْأَنْصَارِ. وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ﴾ رواه البخاري ومسلم، نیشانه ی نیعمانی ته و او:
 خۆشویستنی سه حابه کانی یارمه تیده ره، نیشانه ی (نفاق) و لیبیسی: بق لیهاتنی
 سه حابه کانی یارمه تیده ره. واته: چونکه نه وان له (مدینه) جینگه ی پیغه مبه ر ﷺ
 سه حابه کچکه ره کانیان کردوته وهو خۆیان کردوته گیانفیدای نه م نایینه و مالی خۆیان
 له گه ل کچکه ران بهش کرد، نه م کرده وانه ی نه وان بووه هوی ناشکرابوونی نیسلام،
 که و ابوو: تهنایا نیماندار به سه رکه وتنی نیسلام دلخۆش نه بین، (مُتَّفَقٌ) ش دلته نگ نه بین.
 بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۳۸۸ ب ۱.

﴿بِاسِي هَر جَوَار خَلِيفَه كَانِي بَيْتَه مَبَهَر ﷺ﴾ = (الْخِيفَاءُ الرَّاشِدِينَ)

ده رباره ی (خليفة) ی به که م نیعمانی (الطحاوی) نه فه رموی:
 (وَتُتِبَتِ الْخِلَافَةُ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) نيمه ی (أهل السنة) باوه رمان هه به: به (خليفة) = جينشيني
 پيغه مبه ر ﷺ له نوای وه فاتكرنى (أَوْلَا لَأَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ﷺ) كه به كه مين (خليفة) جينشيني
 پيغه مبه ر ﷺ (أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) بوو (تفضيلاً له) چونكه حه زره تي (أَبُو بَكْرٍ) گه و ره تره و
 (وَتَقْدِيمًا عَلَى جَمِيعِ الْأُمَّةِ) له پيشتره بو جينشيني پيغه مبه ر ﷺ له هه موو نوممه تي
 پيغه مبه ر ﷺ، نيمه ی (النولوی) نه فه رموی: (أهل السنة) به كه دهنگن: كه حه زره تي (أَبُو بَكْرٍ) له
 هه موو سه حابه كان گه و ره تره. بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۴۸ ب ۹ (نثر اللالی) ل ۱۴۹.

نينجا بزانه: نيمه ی (أَبُو بَكْرٍ) له نوای وه فاتتي پيغه مبه ر ﷺ هه لېزاردرا به (خليفة)
 جينشيني پيغه مبه ر ﷺ ماوه ی نوو سال و سئ مانگو بيست پۆز فه رمانه وایي
 موسولمانانی کرد، نينجا له ته مه ني (۶۳) سالی دا، له سالی (۱۲) ی کوچی دا، وه فاتتي
 کرد، له نه نيشت پيغه مبه ر ﷺ نيزدا، بیوانه (نثر اللالی) ل ۱۵۶ و ۱۵۷.

ده رباره ی (خليفة) ی نووه م نه فه رموی: (ثُمَّ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ﷺ) نينجا له نوای نيمه ی
 (أَبُو بَكْرٍ)، نووه مين (خليفة) = جينشيني پيغه مبه ر ﷺ حه زره تي (عمر) ی کورې (خطاب)

ثُمَّ لِعُمَانَ بْنِ عَفَّانٍ رضي الله عنه، ثُمَّ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضي الله عنه، وَهُمْ الْخُلَفَاءُ الرَّاشِدُونَ وَالْأئِمَّةُ الْمُهَدَّبُونَ.

بوو، هر به دانانی نیامی (أبو بکر) - پیش و هاتکردنی - له رقی و هفاتی دا بوو (خليفة) - جینیشی پیغمبر رضي الله عنه، ماوهی ده سال و شش مانگو چوار یوز فەرمانبره وایی موسولمانانی کرد، نینجا له ته منی (۶۲) سالی دا له سالی (۲۲) ی کوچی دا به دهستی (أبولؤلؤة) ی ناگره رست شهید کرا، له ته نیش پیغمبر رضي الله عنه و نیامی (أبو بکر) نیترا. بیوانه (نثر اللالی) ل ۱۶۰ و ۱۶۱.

ده ربارهی (خليفة) ی سزیه م نه فرموی:

(ثُمَّ لِعُمَانَ بْنِ عَفَّانٍ رضي الله عنه) له نوای نیامی (عمر)، سزیه مین (خليفة) - جینیشی پیغمبر رضي الله عنه چه زهتی (عثمان) ی کوپی (عَفَّان) بوو، له نوای شهید کردنی نیامی (عمر) هه لبریزدرا به (خليفة)، ماوهی دولزه سال دولزه یوز که م، فەرمانبره وایی موسولمانان بوو، نینجا له ته منی (۸۲) سالی دا، له سالی (۳۵) ی کوچی دا، له مالی خوی دا، به دهستی چه ند که سیکي نازوه چی شهید کرلو له (بقيع) نیترا، بیوانه (نثر اللالی) ل ۱۶۵.

نینجا بزانه: (شيعة) دان ناهیتن: به جینیشینی (أبو بکر) و (عمر) و (عثمان)، نه لین: ثم سزیه به زرداری (خليفة) - جینیشینیان له نیامی (علي) زهوت کردوه.

ده ربارهی (خليفة) ی چواره م نه فرموی:

(ثُمَّ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضي الله عنه) نینجا له نوای نیامی (عثمان) چواره مین (خليفة) - جینیشی پیغمبر رضي الله عنه چه زهتی (علي) کوپی (أبي طالب) ی مامی پیغمبر رضي الله عنه بوو که میردی (فاطمة) ی کیزی پیغمبره رضي الله عنه و باوکی (حسن) و (حسين) بوو، له نوای شهید کردنی نیامی (عثمان) هه لبریزدرا به (خليفة)، ماوهی چوار سالو ده مانگ فەرمانبره وایی موسولمانان بوو، نینجا له ته منی (۶۲) سالی دا له سالی (۴۰) ی کوچی دا شهید کرا: به دهستی پیاوکی (خوارج) که ناوی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ مَلْجَم) بوو، له (نجف) ی خاکی (عيراق) نیتراوه، بیوانه (نثر اللالی) ل ۱۷۴ و ۱۷۵.

(وَهُمْ) ثم چوارانه پیتان نه گوترن: (الْخُلَفَاءُ الرَّاشِدُونَ) - هر چوار (خليفة) که ی له سهر یتگی ی راستی (وَالْأئِمَّةُ الْمُهَدَّبُونَ) چوار پیتشه وایه که ی شارهزا له نایینی نیسلام، هه روه ک پیغمبر رضي الله عنه نه فرموی: ﴿أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأْمُرْ عَلَيْكُمْ بِعَدْوٍ فَإِنَّهُ مِنْ يَإِشٍ مِنْكُمْ فَسَبِّرْ بِأَخْتِلَافِ كَثِيرٍ، لَعَلَّكُمْ تُبْتَنُونَ وَمَنْ أَسْرَفَ فَسَرَفٌ بِرَأْسِهِ وَالْمُهَدَّبُونَ، عَضُوا عَلَيْهَا بِالْوَجْدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رواه أبو داود و الترمذی بسند حسن صحیح، ناموزگاریتان نه که م: فەرمانی خوا جزیه چی بکنو و خوتان له که ده غه کراوی خوا بیارینن و گویرایه لو ملکه چ بن هر چه ند کویله به کیش فەرمانبره ولیتات بکا، چونکه هر که سیک له نیوه بزین نا کوکی و پهرته و لزه به کی نقد

وَأَنَّ الْعَشْرَةَ الَّذِينَ سَمَّاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَيَسَّرَهُمْ بِالْحَجَّةِ نَشَهُدْ لَهُمْ بِالْحَجَّةِ عَلَى مَا نَسَهُدْ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ - وَقَوْلُهُ الْحَقُّ - وَهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ، وَطَلْحَةُ، وَالزُّبَيْرُ، وَسَعْدٌ، وَسَعِيدٌ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ وَهُوَ أَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ.

نه بینتی، که واپو: نپوه ریازی منو ریازی هر چوار خلیفه کانی دواى من بگرن - نو چوارانه له سر ری پیاستنو شاره زای نایینی نیسلانم - ریازی نم چوارانه به ددان بگرن و لای لامه دن ناگاداری خوتان بن: له و شتانه ی تازه له ناییندا په یدا نه کرین، چونکه نم شته تازه یه (بدعة) یه و گشت (بدعة) یه کیش گومراپوونه.

نیجا بزانه: ریزی که وره یی نم چوارانه - یه ک له دواى یه ک - وه کو ریزی (خلافه) یه، هه روه ها له دواى پیغهمبره ﷺ هه رموده ی نم چوارانه له پیشته ره: له هی هه موو که سیکی تر، هه رموده ی نیمامی (أبو بکر) و نیمامی (عمر) ش له پیشته ره له هی نیمامی (عثمان) و نیمامی (علی)، چونکه پیغهمبره ﷺ نه هه رموی: ﴿اِقْدُوا بِالَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، شوینکه وته ی هه رنوو جینیسه که ی دواى من بن: که (أبو بکر) و (عمر) بیوانه (فتح المبین) ل ۱۹۶.

﴿بِاسْمِ دِهِ سَه حَابِه كَه ی مَوْرَدِه یُنْدِرَاو بَه بَه هَشْت = الْعَشْرَةَ الْمُبَشَّرَةَ﴾

نیمامی (الطحاوی) نه هه رموی:

﴿وَأَنَّ الْعَشْرَةَ الَّذِينَ سَمَّاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾ نو ده سه حابانه ی پیغهمبره ﷺ ناوی هی ناونو (وَيَسَّرَهُمْ بِالْحَجَّةِ) موزده ی به هه شتی بن دلون (نَشَهُدْ لَهُمْ بِالْحَجَّةِ) نیتمه ش شاهیدی چوونه به هه شتیان بَر نه ده بن (عَلَى مَا شَهِدْ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) له سر شاهیدی که ی پیغهمبره ﷺ (وَقَوْلُهُ الْحَقُّ) بیگومان هه رموده ی پیغهمبره ﷺ راسته، نو ده سه حابه یه نه چنه به هه شت (وَهُمْ) نو ده سه حابه یه نم به ریزانن (أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ) که هر چوار خلیفه کائن - (طَلْحَةُ، وَالزُّبَيْرُ، وَسَعْدٌ، وَسَعِيدٌ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ وَهُوَ) هه زده تی (أَبِي عُبَيْدَةَ) (أَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ) رواه الشیخان، نه مینداری نوممته ی پیغهمبره ﷺ ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: عَشْرَةٌ فِي الْجَنَّةِ: أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ... إِلَى آخِرِ الْعَشْرَةِ﴾ رواه الترمذی و أبوداود بسند صحیح، واته: نم ده که سانه نه چنه به هه شت ﴿أَجْمَعِينَ﴾.

نیجا بزانه: هر چوار خلیفه کان له هه موو سه حابه کان که وره تن به گویره ی نو ری زه ی خویان: که باسامن کرد، نیجا شه ش موزده پیتر او هه که ی تر، نیجا ناماده بیوانی جهنگی (بَدْرٌ)، نیجا جهنگی (أَحُدٌ)، نیجا (بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ)، واته: په یمان به سته ی ژیر دره خسته که، بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۴۹ ب. ۹.

وَمَنْ أَحْسَنَ الْقَوْلِ فِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَزْوَاجِهِ الطَّاهِرَاتِ مِنْ كُلِّ دَنَسٍ. وَذُرَّتَهُ الْمُقَدَّسِينَ مِنْ كُلِّ رَجْسٍ، فَقَدْ بَرِيَءَ مِنَ النِّفَاقِ.

﴿بِاسْمِ زُهْكَانِي يَنْفَعُهُمْ ﷺ﴾

بزانه: زُهْكَانِي يَنْفَعُهُمْ ﷺ بیان نه گوئین: (أَمْهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ) دایکه کانی نیمانداران، خوی گوره نه فرموی: ﴿الَّتِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أَمْهَاتُهُمْ﴾ الأحزاب: ۶، پیغمبر ﷺ له پیشتره بی نیمانداران: له گیانی خویان، زُهْكَانِي پیغمبریش دایکه کانی نیمانداران. نینجا بزانه: یه که مین و گوره ترین زنی پیغمبر ﷺ چه زده تی (خدیجه) به، که یه که مین موسولمانی سر پرووی زه مینه، هر له سرده می پیغمبر ﷺ له (مکه) وه فاتی کرد.

هره ها بزانه: که پیغمبر ﷺ وه فاتی کرد، نو زنی له دوا به جمنان که نه مانن: (عائشة، حفصة، أم حبیبة، سوّدة، أم سلمة، صفیة، فیمونة، زینب، جویریة، سراء غنم). بیوانه (نثر اللالی) ل ۱۵۱ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۴.

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَمَنْ أَحْسَنَ الْقَوْلِ) هر که سینک گف تو گوئی جوان بین (فِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) دهر باره ی سحابه کانی پیغمبر ﷺ (وَأَزْوَاجِهِ الطَّاهِرَاتِ مِنْ كُلِّ نَجَسٍ) وه دهر باره ی زُهْكَانِي پیغمبر ﷺ که پاکن له هه موو ره وشتیکی ناشیرین (وَذُرِّيَّاتِهِ الْمُقَدَّسِينَ مِنْ كُلِّ رَجْسٍ) وه دهر باره ی نه ته وه ی پیغمبر ﷺ که پاکراون له چلکی تاوان (فَقَدْ بَرِيَءَ مِنَ النِّفَاقِ) نه وه به راستی پاک نه بیته وه له تاوانی (نفاق) ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ ﷺ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: ...إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ نَقْلَيْنِ: أَوْلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِي الْهَدْيِ وَالنُّورِ، فَخُذُوا بَكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ... وَأَهْلُ بَيْتِي أَذْكَرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي... ثَلَاثًا﴾ رواه مُسْلِم، پیغمبر ﷺ فرموی: من دوو شتی گوره و گران له دوی خوم بی نثوه نه هیلمه وه: یه که میان: قورنانی پیرمزد پووناکی تیدایه و شاره زای پیگه ی راستتان نه کا. نووم: خیزانه گانم و نه ته وه ی خوم، به خواتان نه ترسیتیم: دهر باره ی خیزانه کانی من و نه ته وه ی من باش بنو ریزیان لی بنین.

نینجا بزانه: له (صحيح مسلم) دا هاتوه: که (أَهْلُ الْبَيْتِ) ی پیغمبر ﷺ زُهْكَانِي نیشی نه گرتته وه و نه وه که سانهش نه گرتته وه: که زه کاتیان پیناچی، نه مش به پله ی یه که م نیمامی (علی) و (فاطمه) ی زنی و (حسن) و (حسین) ی کورپان نه گرتته وه. بیوانه (شرح صحيح مسلم) ل ۲۸۵ و ۲۹۹ ب ۹. هره ها بزانه: نه وه (سید) انه ی نیستا له کوردستان، نه وانیش نه ته وه ی (حسن) و (حسین) ن، که وایوو: واجبه ریزیان لی بندری.

وَعُلَمَاءُ السَّلَفِ مِنَ السَّابِقِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ أَهْلُ الْخَيْرِ وَالْأَثَرِ وَأَهْلُ الْفِقْهِ وَالنَّظَرِ،
لَا يُذَكَّرُونَ إِلَّا بِالْحَمِيلِ، وَمَنْ ذَكَرَهُمْ بِسَوْءٍ فَهُوَ عَلَى غَيْرِ السَّبِيلِ.

﴿ باسی منداله کانی پیغه مبر ﴾

بزانه پیغه مبر رضی اللہ عنہ سنی کوی هبون، یه که میان: (قاسم). نووه میان: (عبدالله) که پی پی
نه کوترا: (طاهر) و (طیب). سنی یه میان: (ابراهیم)، هرس سیکان به مندالی له سرده می
پیغه مبر رضی اللہ عنہ مردن. هروه ها چوار کیژیسی هبون، یه که میان: (زینب). نووه میان:
(رُقیة). سییه میان: (فاطمه). چواره میان: (أُمُّ كَلْثُوم). جگه له (فاطمه) گشتیان له
سرده می پیغه مبر رضی اللہ عنہ مردن و نه ته وهی تیرینه یان نه بو، به لام (فاطمه) - که زنی
نیمامی (علی) بو - به شش مانگ له نوای وه فاتی پیغه مبر رضی اللہ عنہ وه فاتی کرد، دوو
کویچی هبون: به نوای (حسن) و (حسین). نینجا بزانه: منداله کانی پیغه مبر رضی اللہ عنہ جگه
له (ابراهیم) گشتیان له حزه تهی (خدیجة) بون، به لام (ابراهیم) له که نیزه یه ک بوو: به
نوای (ماریة). بروانه (کفایة الغوام بحاشیة الباجوری) ل ۹۱ و ۹۲.

﴿ باسی پیشینه باشه کان = (السلف الصالح) ﴾

بزانه: (السلف الصالح) - پیشینه باشه کان: زانایانی شو و سیسه د ساله نه: که پیغه مبر رضی اللہ عنہ
شاهیدی بو داو و نه فرموی: ﴿ خَيْرُ أُمَّتِي قُرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ﴾
رواه البخاري ومسلم، چاکترینی نوممه تم: سه دهی خومه، نینجا سه دهی نوای نه وان،
نینجا سه دهی نوای نه وان. نیمامی (النواری) و (القسطلانی) فرمویانه: مه به ست چینی
(صحابه) و (تابعین) و (تابع التابعین)، بروانه (شرح صحیح مسلم) ل ۴۱۹ و ۹۰ ب (ارشاد
الساری شرح البخاری) ل ۸۰ ب ۶.

هر به به لگی نم حه دیسه نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَعُلَمَاءُ السَّلَفِ مِنَ السَّابِقِينَ) زانایانی (سلف) له چینی پیشو و (وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ)
نه وان هی نوای نه وانیش هاتون (أَهْلُ الْخَيْرِ وَالْأَثَرِ) نه وان خاوه نی چاکو ناسه واری چاکن
(وَأَهْلُ الْفِقْهِ وَالنَّظَرِ) خاوه نی تیگه یشترو لیکولینه وهن له قورشان و حه دیس (لَا يُذَكَّرُونَ إِلَّا
بِحَمِيلٍ) نابی باسیان بکهین نه نها به باسکر دینکی جوان نه بی (وَمَنْ ذَكَرَهُمْ بِسَوْءٍ) هر
کس به خراپه باسی زانایانی شو و سه سه ده یه بکا: (فَهُوَ عَلَى غَيْرِ السَّبِيلِ) نه و که سه له
سر پیگی پاست نیه، چونکه له پراره وی (أَهْلُ السَّنَةِ) دا واجبه: موسولمان به م نایه ته
پرورده ره فتار بکا و دوعا بق پیشینه باشه کان بکا، که خوی گوره نه فرموی: ﴿ وَالَّذِينَ
جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ الحشر: ۱۰، اته: نه و موسولمانانه هی له

.....
 نوای ثوان هاتون، ئەلئین: خوايه له ئيمه خووش بهو لهو كه سانهش خووش به: كه پيش
 ئيمه كهوتون به ئيمانوه، خوايه بقو قينه نهخهيه دلمان بهرام بهر نهو كه سانهى ئيمانيان
 هيتاوه، خوايه تو زقر به پهحمى و نيعمهت بهخشى.

جا ئهى موسولمانى بهريز- بژ نمونه- به بهلگهى ئه م هه ديسه: پيناسهى (السلف
 الصالح) پيشه و ايانى هه چوار مهزه به كانيش نه گرتهوه، چونكه گشتيان له م
 سه سه دهيه دا ژياون، به م شتوهيه:

١- نيمامى (حنفى- ابي حنيفه) له سالى (٨٠) تا (١٥٠)ى كچى، واته: له سه دهى
 يه كه مو دووه مدا ژياوه.

٢- نيمام (مالك) له سالى (٩٣) تا (١٧٩)ى كچى، واته: له سه دهى يه كه مو دووه مدا
 ژياوه.

٣- نيمامى (شافعى) له سالى (١٥٠) تا (٢٠٤)ى كچى، واته: له سه دهى دووه مو
 سه يه مدا ژياوه.

٤- نيمام (احمد) له سالى (١٦٤) تا (٢٤١)ى كچى، واته: له سه دهى دووه مو سه يه مدا
 ژياوه. بېوانه (نور الابصار) ل ٢٠٨ و ٢١٢ و ٢٢٥.

نيمامى (اللقانى) نه فهرموى:

﴿فَكُلُّ خَيْرٍ فِي آتِياعِ مَنْ سَلَفٌ * وَكُلُّ شَرٍّ فِي ابْتِدَاعِ مَنْ خَلَفٌ﴾

هه موو چا كه يه كه له شوپنكه و تى زانايانى (سلف)- پيشينه دايه، هه موو خراپه يه كيش لهو
 شته سه يرانه دايه: كه له هواهاتوه كان په يداى نه كه نو بهلگه يان به دهسته وه نيه.

(تحفة المرید) ل ١١٤.

كه و ابو: نه گه رهريكه خوینده موارىكى ئه م سه رده مه گوتى: ئيمهش وهكو نه وچولر نيمامانه
 پياوينو له قوربانو و ههيس به خومان رنگى راست نه دوزينه وهو شوپنكه و تى ئهوان نابين،
 له وهلامى دا بلن: ئه م هه ديسه بهلگهيه: كه پتفه مبه رﷺ به روشهى (خَيْرُ أُمَّتِي) شاهيدى
 بۆ ئه و ئيمامانه دلوه، بهلام كن شاهيدى تويه: كه تو پياوى ئه م ميدانهى!!!!

﴿بِاسِي (وَلِي) وَ (كَرَامَةِ)﴾

پيناسه: (ولى)- دوستى نزيك له خوا، نه و ئيمانداريه: به رده وام له خوا بترسى و
 فرمانى جى به جى بكاو قه دهغهى نه شكينن، زقرش سوننه تو زيكرى خوا بكا. خواى
 كه و ره نه فهرموى: ﴿إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ﴾ الانفال: ٢٤، دوسته كانى خوا ته نها له
 خولترسه كانن. بېوانه (فتح المبين) ل ٢٤٠.

وَلَا تَفْضُلُ أَحَدًا مِنَ الْأَوْلِيَاءِ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَتَقُولُ: نَبِيٌّ وَاحِدٌ أَفْضَلُ مِنْ جَمِيعِ الْأَوْلِيَاءِ، وَتُؤْمِنُ بِمَا جَاءَ مِنْ كَرَامَاتِهِمْ وَصَحَّ عَنِ الثَّقَاتِ مِنْ رَوَايَاتِهِمْ،

ثيمامی (الشعرانی) دہ فرموی: کاروبیشہی (أولیاء) = نوستانی خوا ئەوہیہ: بہ شہرہ متی پیغہ مہر علیہ السلام پھفتار دہکن، جا ہر کاتیک لہ یتگی شہر دەرچون بہ ہیلک دہجنو یارمہ تی خوی گہورہ یان لئدہ بئی، کہ وایوو: بویان ناگونجن راستہ وخز ہیج لہ خودا وەر یگرن. بروانہ (البواقیت والجوامہ) ل ۶۴ ب ۲.

خوی گہورہ لہ حەبیبکی (مُتَسَبِّحاً) دہ فرموی: ﴿مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَهُ بِالْحَرْبِ﴾ رواہ البخاری، ہرکسینک نژیہ متی نوستیکی من بکا - چونکہ نوستی منہ - بہ راستی ناگادری ئەکە مەوہ: کہ خۆم جەنگی لہ گەل ئەکەم. ہەر وہا خوی گہورہ ئە فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ الحج: ۳۸، خوی گہورہ بہرگری ئەکا لہ وکە سانہی ئیمانیان ہیناوہ. (الطوفی) ئە فرموی: چونکہ نوستی خوا = (ولسی) بہ ہوی خوا بہرستی لہ خواترسان خوی گہورہ ی کروتہ نوستی خوی، خوی گہورہ ش بہ ہوی پاراسترو یارمہ تی دان ئەیکانہ نوستی خوی. بروانہ (فتح الباری) ل ۱۶۱ و ۱۶۷ ب ۱۱.

ثيمامی (الطحاوی) ئە فرموی:

﴿وَلَا تَفْضُلُ أَحَدًا مِنَ الْأَوْلِيَاءِ﴾ ہیج (ولسی) یتک بہ گہورہ تر دانائیتین (علی آخر من الأنبياء) لہ سەر ہیج پیغہ مہر تک - علیہم السلام - بہ لکو ہیج (ولسی) یتک ناشگاتہ پلہ ی بچوو کترین (صحابة) ی پیغہ مہر علیہ السلام، وہ گہورہ ترین سہابہ ش - کہ حەزەرہ تی (أبو بکر) - ناگانہ پلہ ی ہیج پیغہ مہر تک، کہ وایوو: بہ ہیج جۆرتک (ولسی) لہ گەل ہیج پیغہ مہر تک یە کسانیش نیہ لہ گہورہ یی دا. بروانہ (نثر اللالی) ل ۱۴۵.

(وتقول) ئیمہی (أهل السنة) ئە لیتین: (نبي واحد) تەنہا یەک پیغہ مہر علیہ السلام (أفضل من جميع الأولياء) گہورہ ترہ لہ ہەموو (أولياء) کان: بہ گہورہ و بچووکیانہ وہ (وتؤمن بما جاء من كراماتهم) باوہ پمان ہەبہ بہو (كرامة) تانہی لہ سەر دەستی (ولسی) یەکان نینجی (وصح عن الثقات من روایاتهم) کہ لہ یتگی راست بہ ہوی باوہر پیکرلوان بومان کێردراوہ تەوہ.

پیغہ مہر: (كرامة) ریزلینان: کاریکہ وەکو (مُعْجَزَةٌ) لہ سنووری توانای ئادەمیزاندا نیہ، خوی گہورہ لہ سەر دەستی نوستانی خوی ئەبەیتتہ جیرو داوای پیغہ مہر ایە تیش ناکن. واتە: (كرامة) ریزلینانو بەلگە یەکە: کہ ئەم نایینہ پلستو بہ ئەجامدانی نایین بەندہ ئەبیتتہ نوستی خوا. کہ وایوو: ئەگەر موسولمانیک ئەم (كرامة) ی دەست ئەکەوت، ئەوہ پلہ ی پێدانابەزی لہ لای خواو پێویستہ لہ سەر یتگی راست ہەر بەردەوام بئ. بۆ پێناسە و پووئکرئەوہی (كرامة). بروانہ (شرح الطحاوی) ل ۷۴۶ تا ۷۵۳ ب ۲.

وَتُؤْمِنُ بِأَشْرَاطِ السَّاعَةِ: مِنْ خُرُوجِ الدَّجَالِ، وَنُزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنَ السَّمَاءِ، وَتُؤْمِنُ بِظُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجِ دَابَّةِ الْأَرْضِ مِنْ مَوْضِعِهَا.

(الباجوری) نہ فرموی: کہمہ لہ زلہ کہی (اہل السنۃ) نہ لیں: نہ گونجن (کرامۃ) لہ دوی مردنی (ولی) یہ کہش دہریکہ وی، لہ چوار مزہ بانہ کہس نہ بفرمویہ: (کرامۃ) لہ دوی مردن دہرناکہ وی۔ ٹینجا نہ فرموی: بہ لگہی بوونی (کرامۃ): قورٹانی پیروزہ، وہ کو بوودای (مزیم) دایکی (عیسی) پیغمبر ﷺ و چیروکی (أصحاب الکف) و... ہند، مہرہ ہا بہ لگہش نہو (کرامۃ) تانہ یہ کہ لہ سحابہ کان ہاتوہ نہ دی: وہ کو نیامی (عص) لہ (مدینۃ) بوہ بی (نہاوند) کہ مانگیک نوورہ - بانگی کرد: (یا ساریۃ الجبل الجبل). واتہ: ہو (ساریۃ) ناگاداری چپاہ کہ بہ نوژمن پشتتان لہ ستین۔ جا لہ ویوہ (ساریۃ) گوئی لہو و ہیزشی بردہ سہر چپاہ کہ و نوژمنی بہ زاند۔ بیوانہ (تحفۃ المرید) ل ۸۲۷ و ۸۲۸۔ کہ وایو: نہی برای موسولمان، پزلہ دوستہ مردوہ کانی خوی گہ و رہش بنیو بہ سووکی ناویان مہینتہ لہ پلہ یان کہ مہ کہ وہ، نہوہ کو خوا جہ نکت لہ کہ ل بکا۔

﴿بای نیشانہ کانی دنیا ویرانبوون - (أشراط الساعة)﴾

بزانه: نیشانہ کانی دنیا ویرانبوون دو جردن: جورتکیان گہ و رہ نہ، جورتکیان بچوکن:

دہریارہی نیشانہ گہ و رہکان نیامی (الطحاوی) نہ فرموی:

(وَتُؤْمِنُ بِأَشْرَاطِ السَّاعَةِ) باوہرمان ہہ یہ: بہ نیشانہ کانی دنیا ویرانبوون: (مِنْ خُرُوجِ الدَّجَالِ) وہ کہ ہاتنی دہ جبالو (وَنُزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنَ السَّمَاءِ) ہاتنہ خوارہ وی عیسی پیغمبر ﷺ لہ ناسمان (وَتُؤْمِنُ بِظُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا) باوہرمان ہہ یہ: بہ دہرکہ وتنی پزلہ لہ لای پزلہ ناوہ (وَخُرُوجِ دَابَّةِ الْأَرْضِ مِنْ مَوْضِعِهَا) باوہرمان ہہ یہ بہ ہاتنہ دہرہ وی نازہ لی زہوی لہ شوینی خوی لہ (مکہ) پیروز۔

﴿عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ أَسِيدِ الْغَفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا، فَقَالَ: مَا تَذَاكَرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ. قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ: فَذَكَرَ الدَّجَالَ، وَالدَّجَالَ، وَالدَّابَّةَ، وَظُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ، وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ، وَخُسُوفٍ بِحَجْرَةَ الْعَرَبِ، وَأَخْرَجَ ذَلِكَ نَارًا تَخْرُجُ مِنَ الْأَيْمَنِ تَطْرُقُ النَّاسَ إِلَى فُحْشِهِمْ﴾ رواه مسلم، پیغمبر ﷺ نہ فرموی: دنیا ویران ناین، تا لہ پیش ویرانبوونی دا دہ نیشانہ نہ بین:

۱- (الدُّخَانَ): دوکہ لیک لہ سہر زہمین بلاو نہ بیتہ وہ، ماوہی چل پزلہ نہ مینتہ وہ، کافرہ کان ہناسہ یان پین نہنگ نہ بینو موسولمانان پین تووشی پسیو نہ بین۔ بیوانہ (شرح

صحيح مسلم) ل ۳۵۴ ب ۱۰ و (فتح الباری) ل ۷۳۶ ب ۸۔

۲- (الذَّجَالُ): پیاویکی فیلبازو کافرو چاوی راسته‌ی کویره‌و له نیوان جاوانی نووسراوه: (کافر)، ماوه‌ی چل پۆژ نه‌مینیتته‌وه: پۆژی به‌که‌می به‌قه‌د سالیکه، دووه‌می به‌قه‌د مانگیکه، سئ‌یه‌می به‌قه‌د هه‌فه‌ته‌یه‌که، پۆژه‌کانی‌تریشی وه‌ک ئیستایه، له‌و ماوه‌یه‌دا خه‌لکی گومرا نه‌کا، ئینجا هه‌زه‌تی (عیسی) پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یکوژی. بپوانه (صحیح مسلم بشرح النووي) ل ۳۸۸ و ۳۹۷ ب ۱۰.

۳- (الدَّابَّةُ): نازه‌لیکه له (مکه‌ی) پیروژ ده‌رنه‌چێو نه‌نگوستیله‌ی هه‌زه‌تی (سُلیمان) پیغه‌مبه‌ری -عنه‌ السلام- له لایه، نیوجاوانی کافره‌کان پێ نیشانه نه‌کا، دارعه‌مای (موسی) پیغه‌مبه‌ری -عنه‌ السلام- له لایه، نیوجاوانی ئیماندارانی پێ نیشان نه‌کا، (رواه الترمذی بسند حسن فی تفسیر سورة النمل) الآية: ۸۲ و (شرح صحیح مسلم) ل ۳۵۴ ب ۱۰.

۴- (طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا): که‌رانه‌وه‌ی پۆژ له لای پۆژئاووه به‌ره‌و پۆژه‌لات تا ده‌گاته ناوه‌ندی ناسمان، ئینجا به‌ره‌و پۆژئاوا ده‌گه‌ریته‌وه، ئینجا له‌مه‌دیووش وه‌کو جارێ له پۆژه‌لاته‌وه ده‌رده‌که‌ویته‌وه. ئینجا بزانه: هه‌ر کاتی‌ک پۆژ له لای پۆژ ئاوه‌وه گه‌راوه، بان (الدَّابَّةُ) هات، توبه‌ قبول نایه‌و کافریش ئیمانی لوه‌رناگیرێ، ئه‌م نوو نیشانه‌ش له‌یه‌ک پۆژدا بوو نه‌ده‌ن. بپوانه (فتح الباری) ل ۴۲۹-۴۳۴ ب ۱۱ و (تحفة المحتاج) ل ۴۲۰ ب ۱۰.

۵- (نُزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ): هاتنه‌ خواره‌وه‌ی (عیسی) پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له ناسمانه‌وه له لای (منارة‌) که‌ی (بمشرق) دانه‌به‌زیو (نجال) نه‌کوژیو ماوه‌ی چل سال نه‌مینیتته‌وه‌و به‌هه‌ریه‌تی ئیسلام ره‌فتار نه‌کا (رواهما مسلم وأحمد).

۶- (يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ): چینه‌ خه‌لکی‌کن نوونیا داگیر نه‌که‌ن و برسپه‌تی بلاو نه‌که‌نه‌وه، ئینجا هه‌زه‌تی عیسی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نووعایان لئه‌کاو خوای گه‌وره له‌ناویان نه‌با، بپوانه (فتح الباری) ل ۱۳۶ ب ۱۳.

۷- ۸- ۹- (ثَلَاثَةَ خُسُوفٍ) سێ پووچونی زه‌مین: به‌کیان له پۆژه‌لات، به‌کیان له پۆژئاوا، به‌کیان له هه‌زیره‌ی عه‌ره‌ب، (شرح صحیح مسلم) ل ۳۵۵ ب ۱۰.

۱۰- (أَحْرَجَ ذَلِكَ نَارًا تَخْرُجُ مِنَ السَّيْمَنِ) نوایین نیشانه، ناگرتکه له وولاتی (یمن) هوه ده‌رنه‌چێو (تَطْرُقُ النَّاسَ إِلَىٰ مَحْشَرِهِمْ) خه‌لکی به‌ره‌و (شام) پلوه‌نێو له‌وی کویان نه‌کاته‌وه. (فتح الباری) ل ۴۶۱ ب ۱۱.

نیشانه‌ پچووکه‌کانیش تۆدن: وه‌کو په‌یدا‌بوونی (مُحَمَّدُ الْمُهَدِّيُّ)، بلا‌بوونه‌وه‌ی کوشته‌و بێ‌ناموسی نه‌زانی، که‌مبونی پیاو و نۆدیوونی شافه‌رت، شه‌رمانه‌په‌وایی نا‌کس به‌چه، ده‌وله‌مه‌ندبوونی به‌وتو په‌جاله‌کان، نازاردانی دایکان و... هتد. بپوانه (التاج الجامع للأصول) ل ۳۳۱ تا ۳۴۴ ب ۵.

وَلَا تُصَدِّقُ كَاهِنًا وَلَا عَرَفًا وَلَا مَنْ يَدْعِي شَيْئًا يُخَالِفُ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَإِجْمَاعَ الْأُمَّةِ.

﴿ باور به فالجی ناکهین ﴾

نیمامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَلَا تُصَدِّقُ كَاهِنًا) نِیْمَی (أهل السنّة) باور به و کهسه ناکهین که نه لن: من زانستی نادیار = (عَلِمَ الْغَيْبِ) نه زانم (وَلَا عَرَفًا) هر وه ما باوریش به فالجی ناکهین که نه لن: به هوی فالگرتنه وه شوینی نزلو و نبوو، به خته وه روی به دب ختی و... هتد نه زانم، چونکه نه م شتانه گشتی زانستی نادیارن و زانستی نادیاریش = (عَلِمَ الْغَيْبِ) تاییه نی خوی گوره به، خوی گوره نه فرموی: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا، إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ الجن: ۲۶-۲۷، خوی گوره زانای زانستی نادیاره، هیچ که سیک شاره زای نادیارای خوی ناکا، نه نه نه و پیغه مبره نه بی: که خوی ه لینه بزیری و پی پی زانیه زانستی نادیارای بداتن.

پیغه مبره ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ أَتَىٰ عَرَفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ رواه مُسْلِمٌ، و فی روایة الإمام احمد: ﴿مَنْ أَتَىٰ عَرَفًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ هر که سیک بیجته لای فالجی و پرسجاری له شتیک لبکا، نه وه خیری نویری چل شهوی بؤ نانوسری. له حدیسیکی تردا نه فرموی: هر که سیک بیجته لای فالجی، یان لای نه و کهسه ی زانستی نادیار نه لن، باوریشی پی کرد، به راستی نه وه کوفری کردوه به و قورثانه ی بؤ پیغه مبره ﷺ هاتوته خواره وه. بؤ نه م باسه بیوانه (شرح صحیح مسلم) ل ۷۴ ب ۹.

﴿ باسی (إجماع) یه کدهنگی زانایانی نیسلام ﴾

بزانه: (إجماع) = یه کدهنگی زانایانی ناین، به لگی سرتیه می شه ریعتی نیسلامه له نوای قورثان و حدیس، که ولیوو: واجبه رهفتاری پی بکهین، هر وه ک نیمامی (الطحاوی) نه فرموی: (وَلَا مَنْ يَدْعِي شَيْئًا) هر وه ما باور به و کهسه ناکهین: که داوای شتیک نه کا (يُخَالِفُ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَإِجْمَاعَ الْأُمَّةِ) داوایه که شی نؤ به قورثان و حدیس و یه کدهنگی زانایانی نومعتی نیسلام بی، چونکه خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ النساء: ۱۱۵، هر که سیک نؤ به پیبازی پیغه مبره ﷺ بی، پاش نه وه ی ریگه ی راستی بؤ روون بوه وه، جگه له ریگه ی موسولمانان شوین ریپازنکی تر بکه وی، نیمه نه یه دینه ده ست پیبازه گومر یه که ی خوی و نه یه یه نه نؤزه خ که خرابترین شوینه.

وَتَرَى الْجَمَاعَةَ حَقًّا وَصَوَابًا وَالْفِرْقَةَ زَيْفًا وَعَذَابًا.

نیمامی (الشافعی) ثم نایه تی به به لکه هیناوه ته وه: که (اجماع) - واته: به کده نگی زانایان - به لگی سنی می شه ریعنی نیسلامه له نوای قورنآن و حه دیس. بیروانه (تفسیر روح المعانی) ل ۱۶۶ ب. ۵.

هروه ها پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ وَيُذِ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَدَّ شُدًّا إِلَى النَّارِ﴾ روه الترمذی وقال: غریب، وقال الأحوذی لکن له شواهد. خوی گه وه نومعتی من له سه رگومرایی کۆ ناکاته وه، ده سستی یارمعتی خوا له گه ل کومه لدايه، هه رگه سیک له کومه ل جیا بیته وه، به وه تاگر نه یوا (تحفة الأحوذی) ل ۲۰۸ ب. ۳.

(وَتَرَى الْجَمَاعَةَ حَقًّا وَصَوَابًا) نیمی (أهل السنّة) باوه پمان وایه: کومه لیبونی موسولمانان واجبه و راسته (وَالْفِرْقَةَ زَيْفًا وَعَذَابًا) باوه پمان وایه: به رته وازه و تاگره وی لادانه له راستی و هوی سزادانی قیامته. پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِنْتِنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بَحْثَ حُجَّةِ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ﴾ روه الترمذی بسند صحیح، نیه هه رده م له گه ل کومه لدا بنو به رته وازه و تاگره وی مه کن، چونکه شه یقان له گه ل به کس دایه و له نوو که سان نوورتره، هه ر که س ناوه ندی به هشتی نه وی، با هه ر له گه ل کومه لدا به.

هروه ها له حه بیسیکی تردا پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ ذَنْبُ الْإِنْسَانِ كَذَنْبِ الْفَتْمِ يَأْخُذُ الشَّارِدَةَ الْقَاصِيَةَ، فَإِيَّاكُمْ وَالشَّعَابَ، وَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَالْعَافَةَ وَالْمَسْجِدَ﴾ روه الإمام أحمد بسند صحیح، و فی روایه: ﴿فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ الْقَاصِيَةَ﴾ روه النسائی بسند حسن، شه یقان گورگی ناده میزاده: مروزی تاگره و نه گری، هه روه ک گورگ مه پی له میگه ل جیا یووه وه نه گری، که و ابو: ناگاداری خوتان بن لامه دنه ریچکه کانی تاگره وی، هه رده م له گه ل کومه لدا بنو به رته وازه و گشتی به که ی موسولمانان و مزگه و تدابن. له حه بیسیکی تردا نه فرموی: هه ر له گه ل کومه لدا بن، چونکه گورگ ته نها مه پی نوور له میگه ل نه خوا. بیروانه (السراج المنیر) ل ۴۵۱ ب. ۱.

نینجا بزانه: (شیعة) و چینکی (خوارج) باوه ریان به (اجماع) ی زانایانی (أهل السنّة) نیه، بیروانه (حاشیة البهشتی) ل ۱۰۴.

(ابن أبي العنّ) نه فرموی: قورنآن و حه دیس و (اجماع) - واته: به کده نگی (سلف) - بووته به لکه: که واجبه خه لک گویریاه ل بی بق کاربه ده سست و نیمامی نویری فرمانده ی جهنگ... هتد، وه نه بی و لزه بۆچوونی خویان بهین، چونکه به رزه وه ندی کومه لیبونی

وَدِينُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَاحِدٌ، وَهُوَ دِينُ الْإِسْلَامِ. قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿رَزَّيْتُمْ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، وَهُوَ بَيْنَ الْغُلُوِّ وَالْتِقَاصِ. وَسَبَّحَ اسْتِشْبَاهِ وَالتَّعْطِيلِ،

وِزْرَانِكَارِي پورته وازمه، زُود له و مهسهه بجووكانه گه وره ترن، نینجا نه فرموی: واجبه له سه رگشت موسولمانیک - له دواي دوستایه تی خواو پیغمبه رﷺ - دوستایه تی نیماندار بکا به تاییه تی نه و نیماندارنه ی میراتگری پیغمبه رﷺ به راستی موسولمانان یه کده ننگن: که نه و زنا یانه شاره زای تایی نیسلامنو چاکترینی موسولمانانن، چونکه نه وان جیگری پیغمبه رﷺ له ناو نوممه ته که ی دا، هر نه وان زیندو که ره وه ی شه ریعته تی پیغمبه رﷺ. (شرح الطحاویة) ۵۲۴ ل و ۷۴۰ ب ۲.

﴿ نَائِبِنِیْ نِیْسْلَامِ نَائِبِنِیْ خَوَایَه ﴾

نیامی (الطحاوی) نه فرموی:

(وَدِينُ اللَّهِ) نَائِبِنِیْ خَوَایَه (فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَاحِدٌ) له زه مینو له ناسماندا هر یه ک نائینه (وَهُوَ دِينُ الْإِسْلَامِ) نَائِبِنِیْ خَوَایَه نِیْسْلَامَه (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى) خَوَایَه گه وره نه فرموی: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ۱۹، نَائِبِنِیْ رَاسْتَه قَبِنَه له لای خَوَایَه نَائِبِنِیْ نِیْسْلَامَه. (وَقَالَ تَعَالَى) هر وره ها خَوَایَه گه وره نه فرموی: ﴿رَزَّيْتُمْ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳، رازیمه: نِیْسْلَامِ نَائِبِنِیْ نِیْوَه بِنِیْ.

پیغمبه رﷺ نه فرموی: ﴿الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ مِنْ عِلَاتٍ وَأُمَّهَاتُهُمْ شَيْءٌ، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، پیغمبه ران زه بریای یه کنو دایکیان لیک جیایه و نائیبیان یه ک نائینه. واته: بنچینه ی نائیبیان یه ک بنچینه یه: که یه کخوا په رستی یه، به لام له لقه کانی نائیندا لیک جیانه. ببولنه (شرح صحیح مسلم) ل ۲۱۶ ب ۹.

خَوَایَه گه وره نه فرموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ المائدة: ۴۸، هر یه کیکی له نِیْوَه - نه ی پیغمبه ران - جوره یاساو به رنامه یه کمان دلوته تی. بگه پیوه باسی (تاکو ته نیایی خوا) و (باوهر به پیغمبه ران) عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

(وَهُوَ) نَائِبِنِیْ نِیْسْلَامِ: نَائِبِنِیْکَه (بَيْنَ الْغُلُوِّ وَالْتِقَاصِ) له نِیْوَانِ که مته رغه می و له سنوور ده رجووندا یه، خَوَایَه گه وره نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ المائدة: ۸۷، نه ی نه و که سانه ی باوهر تان هیناوه، نه و شته پاکانه ی خوا بَو نِیْوَه ی حلال کرده، نِیْوَه حه رلمی مه که ن و له سنوور ده رمه چون، چونکه خَوَایَه گه وره له سنوور ده رجووه کانی خُوش ناوین.

(وَبَيْنَ التَّشْبِيهِ وَالتَّعْطِيلِ) نَائِبِنِیْکَه له نِیْوَانِ وِجْوَانْدَن و له کارخستنی سیفه ته کانی خوادایه، واته: نه لئین خوا سیفه تی هیه، به لام وه کو سیفه تی خه ک نیه، هر وه ک خَوَایَه

وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَاءٌ وَهُمْ عِنْدَنَا ضَلَالٌ وَأَزْدِيَاءٌ، وَبِاللَّهِ الْعِصْمَةِ وَالتَّوْفِيقِ.

لاشهو نه ندلمی ههیه (وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَاءٌ) تئمه لهوانه جیاینو بزئی نهوانهین (وَهُمْ عِنْدَنَا ضَلَالٌ وَآزْدِيَاءٌ) نهوانه گشتیان به لای تئمه (أهل السنة) وه، سه رلیشتیلوو پیاوو خرابین ههروهک له شویتنی خوئی دا باسی گشت نه م گروهانه مان کرد: له م (عقیده یه دا) (وبِاللَّهِ الْعِصْمَةِ وَالتَّوْفِيقِ) هه ره به پشتیوانی خوای گه ورهیه خو پاراستن له م گروهانه، هه م ناسانکرینو برده سه ریگه ی راست، آمین... کورتایی.

﴿ دوا ووتله ی پووئکه مروه ﴾

﴿بَارَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَتَّبِعِي لَجَلَالِ وَجْهِكَ وَالْعَظِيمِ سُلْطَانِكَ لَا أَحْصِي نَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ عَلَى نَفْسِكَ﴾، دویاره هه زله هه زله جار ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يُؤَافِي نِعْمَهُ وَيُكَافِيهِ مَزِيدَهُ، وَأَصَلِّي وَأَسَلِّمُ أَلْفَ أَلْفِ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ إِمَامِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ﴾ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا دَائِمِينَ مَا دَامَ مُلْكُ اللَّهِ تَعَالَى، آمِينَ﴾، سوپاس بۆ نه ی خوای گه وره: که یارمه تیت نام (العقيدة الطحاوية) - که دله لاری نیمامی (الطحاوی) بوو - پووئ بکه مروه به زمانی شیرینی کوردی، دیسان سوپاست نه که م خودیه، که نه م پووئکرینه وهیه کورتایی هات له بزئی سن شه ممه (۳۶) ی (ربیع الأول) سالی (۱۴۱۶) ی کوچی، خویله لیت نه پاریتمه وه نه م پووئکرینه وهیه بکه ی به دله لاریکی سووبه خش بۆ گه لی کوردی موسولمان، خویله: له خو مو دلیکو باو کم خوش بهو دلوکرده وه مان چاک بکه وه به نیمانه وه بمانرتنه، له گه ل چینی (أهل السنة والجماعة) له زور نالای هه زره تی (مُحَمَّدٌ ﷺ) هه شرمان بکه، خوابه له ناگری دۆزه خ بمانپاریزه وه به به هه هشت شامان بکه، آمین، منیش به نده ی به ند کرلو به داوی تاوان، خزمه تکاری (أهل السنة والجماعة):

عبدالله عبدالعزيز هه رته لی

هه ولیر - کوردستان

۲۶ ی ربیع الأول (۱۴۱۶) ی کوچی

۲۸ ی گه لاویژ (۲۶۹۵) ی کوردی

۱۹ ی ایلول (۱۹۹۵) ی زاییسی

﴿ ناورونگی زوونگردهوی (التقنية الطحوانية) ﴾

۳۹.....	لیات الصلوات و (أحاديث الصلوات)	۲.....	پیتنامکی
۳۹.....	سیفمتی (وجه)	۵.....	پیتناسهی نیمالی (الأشعری)
۴۰.....	سیفمتی (عین و ید)	۷.....	پیتناسهی نیمالی (الطحاوی)
۴۲.....	سیفمتی (ساق و قدم و أصبع)	۷.....	سمرچاوه کان
۴۴.....	خوا پیووستی به شوین نیه	۹.....	تاکو نه نیایی خوا
۴۵.....	شهریسی و سه رکعتی پیتمبیر ﷺ بو تاسان	۱۰.....	چوره کانی به کخواناسین
۴۶.....	حهونی (الکوش)	۱۲.....	خوا هاوونتهی نیه
۴۸.....	(شفاعة) له بونزی نوبی		ووشهی به کخواناسین
۴۸.....	پیتناسهی (خوارج)	۱۲.....	ووشهی شادمو نیمان
۵۱.....	شفاعمتی پیتمبیر و پیلوچاکان	۱۴.....	نار و سیفتمکانی خوا
۵۲.....	(توسل) پارانه وهی به خاترانه له خوا	۱۶.....	ویسترو هه زکردنی خوا
۵۵.....	به لاین و هرگرتن له نادمیزانان	۱۸.....	چهند سیفمتیکی خوای گهره
۵۷.....	به هشتی و نوزمخی دیار کراون	۱۹.....	خوا (ازلی و ابی) به
۵۷.....	نوبین کورموه ره چلو دمکوتی	۲۰.....	رای (أهل البعثة) له سیفتمکاندا
۵۹.....	قعرزو قعدمر	۲۱.....	(جهنمیة) و (مختزلة) و (مثنیه)
۶۰.....	(أوج) و (ظلم)	۲۱.....	ئمنازمو ملوهی بوونه مور
۶۳.....	(عرش) و (کوسی)	۲۲.....	کوزلو به نهجهلی خوی نهری
۶۵.....	خوا له صیغ شوینیک جیگر نیه	۲۲.....	هموو شتیله به همزکردنی خوابه
۶۷.....	وه لایمی به لگی (محصنة) و (جهنمیة)	۲۳.....	ریگی راستو گومراییون
۶۷.....	سیفمتی (استوی علی العرش)	۲۵.....	پیتمبیری نیسلام ﷺ
۶۹.....	حمیسی (الله فی السماء)	۲۸.....	قورنانی پیروز
۷۴.....	باور به مه لاتیکه	۲۹.....	قورنان (کلام الله) به
۷۶.....	باسی جنوکو شیمان	۳۲.....	قورنان له سمر زمین نامین
۷۶.....	باور به پیتمبیران علیهم السلام	۳۳.....	دیننی خوای گهره له قیامت
۷۷.....	به لاین و هرگرتن له پیتمبیران علیهم السلام	۳۶.....	(المثنیه) و (المحصنة)
۷۸.....	(مجنزة) و سیطلی پیتمبیران علیهم السلام	۳۷.....	خوا لاشعو نعلنامی نیه
۷۸.....	تایینی هصوو پیتمبیران بهک تایینه	۳۸.....	پیتناسهی (خلف)

﴿ ناورویکی روونکونفوهوی (الصحة الطهارية) ﴾

۱۱۷.....	تکا گوره کی پیغمبر ﷺ	۷۹.....	باوهر به کتیبه کانی خوا
۱۱۷.....	برونه لای خوا بۆ پرسیارکون	۸۰.....	قورتان به رنامهی ژبانه
۱۱۸.....	ده فته ری کرده و کان	۸۱.....	(أهل البدعة) موسولمان
۱۱۸.....	لینکولینه وی پلژی قیامت	۸۲.....	بیر له زاتی خوا ناکینه وه
۱۱۹.....	ته رازوی پلژی قیامت	۸۲.....	(مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ)
۱۲۰.....	توله وهرگرتنه وه له پلژی قیامت	۸۴.....	موسولمان به گونا هکردن کافر نابین
۱۲۱.....	پردی جهه مننه م (الصراط)	۸۵.....	ترسان له خوا، نکای په حه متی خوا
۱۲۲.....	به هشتو لوزه خ	۸۶.....	دلنیا بوونو بین نومیدی
۱۲۴.....	تولینی بنده نوو به شه	۸۷.....	کافر بوونو جزوه کانی کوفر
۱۲۵.....	بنده سه ریشکه له کرده و کان دا	۹۱.....	باسی شیطان
۱۲۶.....	به گویره ی توانا خوا دلوا نه کا	۹۲.....	شیطان زیاد شه یو کم شه بین
۱۲۸.....	خیرو نوحا کون بۆ مردوو	۹۴.....	پوکنه کانی شیسلام
۱۲۹.....	باسی نوحا کون	۹۵.....	(الولاءُ والبؤاة) دوستایه تی و دوژمنایه تی
۱۳۰.....	باسی سه حابه ی پیغمبر ﷺ	۹۷.....	گوناهار به یه کجاری له لوزه خدا ناصینتته وه
۱۳۱.....	پیتاسه ی (شيعه)	۹۹.....	توبه ی چا که گوناه لاتعبین
۱۳۲.....	هر جوار خه لیه کانی پیغمبر ﷺ	۱۰۰.....	نویژکون له نوای شیمامی فاسق
۱۳۴.....	ده موزده پز درلوه کان به به هفت	۱۰۱.....	نویژکون له سهر مردوی فاسق
۱۳۵.....	ژنه کانی پیغمبر ﷺ	۱۰۱.....	له ناولی خه ک ناکولینه وه
۱۳۶.....	سنداله کانی پیغمبر ﷺ	۱۰۲.....	پیشوهای موسولمانان
۱۳۶.....	(السلفُ الصالح)	۱۰۴.....	(أهل السنة والجماعة)
۱۳۷.....	(وکی) و (کرامة)	۱۰۶.....	(جهاد) و بانگوازی شیسلام
۱۳۹.....	نیشانه کانی سونیا ویزانبون	۱۰۹.....	فرمان به چا کهو پیگوتن له خرابه
۱۴۱.....	فالچی نرفزته	۱۱۰.....	چهند فریشته یه ک
۱۴۱.....	(إجماع) - یه که نگی زانایانی شیسلام	۱۱۱.....	باوهر به پلژی نوایی
۱۴۳.....	نایینی شیسلام نایینی خویه	۱۱۱.....	پرسیارو نازاری قمبر
۱۴۴.....	نوا ویتته ی شیمامی (طهارتی)	۱۱۴.....	تیکچوونی سونیاو زیندوو بوونه وه
۱۴۵.....	نوا ویتته ی زیندوکنه وه	۱۱۶.....	وهستانی گره پلانی (مُحْسِن)

نهم كتيبه :

- پوونكه ره وهى (العقيدة الطحاوية) به، له سه راپره وى (أهل السنة والجماعة) به گویره ى تيگه يشتنى (السلف الصالحين) له قورپان و حديس.
- باسى (التوحيد) - به كخوا ناسين و (وحدانية) - تاكو ته نيابى خوا: له (ذات وصفات) و له (الوحيه) و له (رؤييه) دا، به دريژى پوون نه كاته وه.
- باسى (الأسماء والصفات) - ناو و سيفه ته كانى خواى گه وره و (آيات الصفات) و (أحاديث الصفات) پوون نه كاته وه.
- باسى كافريوون و هر چوار جزره كانى (كفرى) تيډا پوون كراوه ته وه، به تيشكى قورپان و حديس.
- باسى پيشه و اى موسولمانان و (جهاد) و بانگه وازى نيسلام و درستايه تى و دوژمنايه تى - (الولاء والبراء) به زه قى پوون نه كاته وه.
- هر كاتيك له گه ل (أهل البدعة والضلالة) پوهيه پوو نه بيته وه، له ده ريباى زانستى (الإعتقادى) نيمامى (البيهقى) و (شرح صحيح البخارى) و (شرح صحيح مسلم) جامه ى ناو هه ل دېنجرى و تين سو وه تى قوتابيان نه شكيتنى و پروشكه ناگره كانى (أهل البدعة) نه كوژنينته وه.
- بؤ سه لماندنى هر باسيك به چه كى (أهل السنة) مهيدان له (أهل البدعة) نه خوازريته وه و پتيان نه لى: (نه وه نه پزو نه وه گه ن)، نه گه ر چيتان له هه نبانه دا هه به، هه ليريژن ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ به لگه ى خوتان بيتن نه گه ر نيوه راست نه كه ن و ريبازتان راسته. تاكو به نه شترى قورپان و حديس به لگه كانتان پوچهل بكه ينه وه.